THE CHINTÁMANI.

FIRST BOOK,

CALLED

NÁMAGAL ILAMBAM;

WITH

THE COMMENTARY OF

NACHINÁRKINIYÁR;

AND WITH

ANALYSIS AND NOTES IN ENGLISH,
TAMIL AND ENGLISH INDEXES,
AND AN ENGLISH INTRODUCTION EXPLAINING
THE JAINA SYSTEM UPON WHICH THE WORK IS BASED;

BY

REV. H. BOWER,

WITH THE ASSISTANCE OF

E. MUTPAIYA PILLAI.

Madras:

PRINTED BY H. W. LAURIE, AT THE CHRISTIAN KNOWLEDGE SOCIETY'S
PRESS, NO. 18, CHURCH STREET, VEPERY.

1868.

PREFACE.

THE First Book of the *Chintámani* having been prescribed by the Syndicate of the Madras University, for the B. A. Degree, for the year 1870, I ventured to write to the Director of Public Instruction offering to print the work, should sufficient encouragement be held out by Government; and having been encouraged by the Director to proceed, I now lay the result before the Public.

The printing of the Chintámani was more than once projected. About 20 years ago, the late Rev. W. H. Drew published a Prospectus with a specimen of the work; but his premature death put an end to the great undertaking. About 10 years ago, a Jaina Tamil Munshi, named Sástram Aiyar, who was for more than 20 years in my service, and who had also been employed by Mr. Drew, urged upon me the desirableness of carrying out Mr. Drew's intentions, and I accordingly got the work copied out on paper from an *ólai* original, and had it compared, revised and corrected. When the whole Book was thus ready, the Rev. H. M. Scudder, D. D., M. D., of the American Mission, purchased the Manuscript from me, on the understanding that he would print it. As I just then had more important work to do, and as I knew that Dr. Scudder, from his extensive acquaintance with the language, and from his great enthusiasm in literary pursuits, was well able to execute the task, I fully expected he would carry out the long cherished design. But very soon after, Dr. Scudder was obliged from ill health to return to his native country for good. I hear that he has taken the Manuscript with him; and perhaps it is now deposited in one of the Libraries of America. The Doctor's ever active mind must now be engaged in the more important duties of his profession. In the mean time I did not lose sight of my original intention, but got another

copy of the work written out on paper; and the same Munshi revised and corrected it throughout. This Munshi, perhaps one of the last of eminent Tamil scholars amongst the few surviving Jains, died two years ago. If he were alive, he would be an invaluable help to me in carrying the Chintámani through the press. His loss, however, has been supplied by E. Muttaiya Pillai, of Tinnevelly; relying on whose able assistance, I have been induced to undertake the publication of the First Book. If Government and the Public will continue to hold out the necessary encouragement, the whole work, which for so long a period lay buried in a few Manuscript copies, will, it is hoped, soon see the light.

INTRODUCTION.

The character of the work.

The *Chintámani* is an Epic Poem of considerable merit, and is thought to be of the highest classical authority in Tamil.* It contains the heroic story of a king named *Jívagan*, and is probably founded on a similar story found in the *Mahá Purána*, a sacred work of the *Jains*, written in Sanskrit.

The Author.

The writer of the Chintámani is regarded by all Tamil scholars as one of their most learned men. His Commentator, who himself was a celebrated scholar, speaks of the Author in terms of the highest praise, and styles him *the master of all the learned;* and the learned Beschi justly calls him *the prince of Tamil poets.* But the Author's name is not given in the work nor is it mentioned by the Commentator, who simply calls him *Dévar*, *Achári-yar*, *Guru*, i. e. "Master, Professor, Teacher." The writer's name, however, is supposed to be *Tirudévar*, or *Tiruttakkadévar;* and he probably lived not more than seven or eight hundred years ago. He is said to have resided where *Tiruvalluvar*, the Author of the *Kural*, is also reported to have lived, namely in *Mailápúr*, or St. Thomé.

The Commentator.

The Commentator on the Chintámani, called *Nachinárkiniyár*, is supposed to have been a Saiva Bráhman of the Madura district; he also wrote comments on the *Tolkáppiam*, the *Kural*, and other books. His comments are the masterly productions of a logical mind, and are considered of equal authority with the texts. His first attempt on the Chintámani was discovered to have flaws, as he had not then sufficiently mastered the Jaina system; but he persevered, and revised his commentary; and his second attempt was received and acknowledged by the Tamil literati. His comments are very much on the plan of European

---

* There are five Tamil works of undisputed authority as classics, viz., the *Chintámani*, *Silappadigáram*, *Kundalakési*, *Valluiyapatti*, and *Manimégalai.*

Annotations. He paraphrases the text, and points out grammatical peculiarities; he quotes *Tolkáppia Sútrams* throughout, explains obsolete terms, and gives the various readings which existed in his day; but his style is condensed, and his language pedantic. His productions, however, show great powers of analysis. Very little is known of his life. He probably lived not long after the writer of the Chintámani.

Name and description of the work.

The name *Chintámani* is a compound of two Sanskrit words, namely, *Chinta*, reflection, thought, desire, and *Mani*, a jewel. It is generally applied to a fabulous gem which is supposed to yield its possessor whatever may be required. It is moreover a name of *Brahma* and of Jina, and also a term of endearment; for the hero of the work is called by that name by his mother. As the name is applied to various treatises, such as the *Ganitachintámani*, an astrological treatise, *Tarkachintámani*, a logical treatise, *Vivèkachintámani*, a religious treatise; this work, by way of distinction, is called *Jívagachintámani*, the life or story of Jívagan, the hero of the poem. I am not certain whether Jívagan was a real living personage; I am inclined to think rather that the work is a fiction, intended to represent the Jaina system in an attractive form.* As the subject is heroic, and as continuity of action is well preserved, this Poem is entitled to the name of Epic. It contains many passages of real poetical beauty. But the Indian taste for description, and particularly for licentious description, has disfigured even this ancient work, which is otherwise not undeserving of its high reputation. It wants elevation of sentiment and simplicity of diction. Though there is great refinement of language and tenderness of expression, yet the passions depicted in the work are sensual. In the description of the female person, the Hindu poets draw from nature, and pander to the national taste. They manifest an utter disregard of delicacy in laying bare particulars, which to European taste must be simply revolting. There are a few passages of this character in the First Book. Though I am fully aware that

> "Immodest words admit of no defence,
> For want of decency is want of sense;"

yet I do not feel myself at liberty to eliminate, or to give an expurgated version of the text. It must be remembered too, that in the eyes of a

---

* The name Jívagan [from *Jíva* to live] is applied to a Buddhist or Jaina ascetic, or mendicant, and to one whose life is prolonged by merit and blessings.

Hindu, quality is nothing without quantity, and even quantity does not commend itself to the taste unless seasoned with exaggeration.*

> " Defects through nature's best productions run,
> Our friend had spots, and spots are in the sun."

Analysis.

The Chintámani contains 3145 stanzas or verses, and it is divided into 13 Books, or Sections, called *Ilambam* or *Ilambakam.*

Of the First Book.

The First Book, containing 408 verses, begins with an Introduction, containing Invocations to the Deity, to Arugan, to virtue, and to the assembly of the wise [the church.] (Verses 1—3); the Author's apology for writing the work, (4—6); and a statement of his subject matter, being an Analysis of the whole work (7—29.) After this Introduction, the First Book, called *Námagal Ilambam,*† properly commences. It is divided into five parts. I. The description of the country called *Yémángadam* (30—77.) II. The description of the city *Rájamápuram* (78—140.) III. The description of the king's palace. (141—156.) IV. The history of *Sachanthan* the king, and *Vijaya* his queen, who were the father and mother of Jívagan. Here both the persons and characters of the royal pair are described, and the way in which the king, leading a sensual life, neglected his kingdom; and how a plot was formed by his treacherous Minister, who assassinated him and usurped the throne. (157—297.) V. An account of Jívagan's birth in the burning-ground of a wild forest, his rescue by a rich merchant, who brought him up as his own son, and educated him until he attained to manhood; while his mother fled from the country, and was leading the life of a devotee in a distant grove. (298—408). This is the subject matter of the First Book.

As the Author in his Introduction has given an Analysis of the whole work, it would be well for us also briefly to notice the contents of the other 12 Books. The materials for this in English are at our command

* " Poetry is of two kinds, the contemplative and plastic. The Poet who adopts the plastic style, presents to us palpable forms, distinguishable to the mental eye 'in member, joint, and limb.' The Poet who adopts the contemplative style, gives us only the sensations and feelings which objects have excited within his own bosom. Every kind of poetry belongs to one or other of these classes, or unites them. The poetry of the Bible is reverse of the plastic. In its noblest passages it contains very few palpable images. It touches indeed the finest cords of the human heart. We sympathise with the innocence and delightful simplicity of Joseph, but we know nothing of his features. We feel the beauty of Rachel, for which Jacob thought fourteen years of servitude a few days, but we do not see it."—'Early Greek Poetry,' by Sir Thomas Noon Talfourd, D. C. L. in the Encyclopædia Metrapolitana.

† See note page 15.

in an article written on the Chintámani, by the Rev. P. Percival, and published in one of the numbers of the Madras Journal of Literature and Science for 1857.

Second Book.

The Second Book called *Góvindiyar Ilambam*, containing 84 verses, relates the early exploits of young Jívagan. A gang of free-booters attacked the city in which he lived, and carried away much property and cattle, when the young hero distinguished himself by pursuing the plunderers and rescuing the property and cattle. In consequence of this deed of valour, a citizen named *Pasukávalam* was induced to give his daughter *Góvindiyar* in marriage to Jívagan.

Third Book.

The third Book, called *Gandharva Tattaiyár Ilambam*, containing 358 verses, relates the story of *Tattaiyár*, whose skill in playing on the *Vína*, or lute, was almost unrivalled. She formed a resolution not to marry any one who did not excel her in her favourite art; Jívagan entered the lists with other competitors, excelled in his performance on the Vína, and gained the hand and heart of the musical lady.

Fourth Book.

The fourth Book called *Gunamálaiyar Ilambam*, containing 315 verses, relates the story of two young ladies, named *Gunamálai* and *Suramanjari*, who contended for superiority with regard to certain scented powders which they possessed. These perfumes were so much alike, that it was exceedingly difficult to determine which was the better. Jívagan decides the matter in favour of Gunamálai; and she accepts him in marriage. This Book also contains, an account of a man who had been metamorphosed into a dog, and by Jívagan was re-metamorphosed into a man; and of Jívagan's killing an elephant which threatened the life of Suramanjari.

Fifth Book.

The fifth Book, called *Pathumayar Ilambam*, containing 246 verses, relates the travels of Jívagan in distant lands, where he meets with *Pathumai*, a daughter of the king of Pallavam. This lady, when she was gathering flowers, was bitten by a venemous snake, but was healed by Jívagan, who marries her.

Sixth Book.

The sixth Book, called *Kémasariyár-Ilambam*, containing 145 verses, relates the visit of Jívagan to *Kshèmadèsam*, where he performs prodigies, which gain for him the admiration of the king, who bestows on him his daughter *Kshéma-sundari* in marriage.

Seventh Book.

The seventh Book, called *Kanagamálaiyàr Ilambam*, containing 332 verses, relates Jívagan's journey to *Susanadesam*, the king of which suspends a mark, at a great height promising to give his daughter in marriage to the person who shall succeed in displacing it by an arrow. Among numerous competitors Jívagan proves successful, and marries the princess. This Book also relates Jívagan's success in obtaining *Chisanti*, the daughter of the king of Saba, in marriage for his foster-father's son.

Eighth Book.

The eighth Book, called *Vimalaiyàr Ilambam*, containing 107 verses, relates the journey of Jívagan to *Nannádu*, where he meets his mother in *Dandhakáraniyam.* He returns to his own city, and connects himself with a merchant, whose daughter, *Vimalai*, he marries.

Ninth Book.

The ninth Book, called *Suramanjariyár Ilambam*, containing 108 verses, relates Jívagan's marriage with *Suramanjari*, who, on the occasion of the dispute about the perfumed powder, had made a vow not to marry any other person.

Tenth Book.

The tenth Book, called *Manamagal Ilambam*, containing 224 verses, relates the success of Jívagan in competing for the hand of the daughter of his maternal uncle, the king of *Videham.* The king suspended a target, proclaiming that the prince who succeeded in hitting it should have his youngest daughter. Jívagan succeeds, and marries her. The assassin of Jívagan's father hearing the fame of the young man, suspects that he is the son of the deceased king. He therefore determines to seize him and put him to death. Jívagan meets him, slays him, and ascends the throne of his ancestors.

Eleventh Book.

The eleventh Book, called *Púmagal Ilambam*, containing 251 verses, relates the conquest of *Emàngadam*, his father's dominions, from the hands of the usurper.

Twelfth Book.

The twelfth Book, called *Ilakanaiyar Ilambam*, containing 249 verses, relates the nuptials of Jívagan and *Ilakanai*, his maternal uncle's daughter.

Thirteenth Book.

The thirteenth Book, called *Mukti Ilambam*, containing 318 verses, relates the religious acts of Jívagan and his wives, the partition of his dominions among his sons, and the renunciation of all secular pursuits and objects by himself and his devoted female associates.

"This brief analysis of the work," remarks the Rev. P. Percival, "conveys but little to produce the conviction of its superiority: the assumed facts of the Epic alone are here given. Though these may appear inadequate as the basis of a work for which so much is claimed, yet the work is so replete with credible incidents, so wrought up by the vigour of literary talent, so interspersed with remarks involving the keenest introspection into the grounds of human action, so rich in religious sentiment, so redolent of all the attractions of Poetic genius, so full of circumstances evincing the condition of the arts and the customs of social life at the period of its composition; that the scholar, the poet, and the antiquary must be equally impressed in favour of the talent of the author, and the unrivalled power of the language in which he has embodied the splendid creations of his imagination."

Merits of the work.

It must be remembered that the Chintámani is not an orthodox Hindu book, but the production of a heterodox Jain. This is perhaps one reason why it has been so long neglected. The Jains, like the Buddhists in India, have been a despised and persecuted people.

Jainism heretical.

Though the Jains make concessions to please the Brahminical Hindus, yet the animosity manifested on both sides is very strong. Their systems are diametrically opposed to one another. Jainism is nothing but a reproduction or after-growth of Buddhism, which superseded its parent. It is doubtful whether the offshoot is an improvement upon the original. Both however reject the authority and practices of the four Védas, and both elevate their pre-eminent Saints to divine honours. The Jains did not form a distinct and influential body until the 8th or 9th century after Christ. Prior to this period, Brahminical writers explain and oppose Buddhism; after that time, Jainism is animadverted upon. That Jainism is the most recent of all the popular religious systems of India, is rendered highly probable by the extravagancies in which it deals, by the doctrines it broaches in opposition to all other schools, and by the comparatively recent date of Jaina authors of any celebrity,* and of numerous monumental relics existing. Sankaráchárya who lived ten centuries ago refutes them. Professor Wilson remarks, that on "the Coromandel side of the Peninsula the Jains were introduced upon the downfall of the Buddhas, in the reign of *Amoghavarsha*, king of *Tondai-*

Modified Buddhism.

Dates from 8th Century

Wilson's account of the system.

* "Hémachandra, one of their greatest writers flourished in the end of the 12th century. The *Kalpa Sutra* must have been composed about the same time."—*Wilson*.

mandalam, in the 9th or 10th century. Further South in Madura, the date of their introduction is not known; but they were in power in the 11th century under Kúna Pándiyan. In this and in the 12th century they seem to have reached their highest prosperity, and from that period to have declined. Kúna Pandiyan became a Saiva. Vishnu Vardhana, Rajah of Mysore, was converted from the Jain to the Vaishnava faith in the 12th century. They probably existed before the 5th century as a division of the Buddhas; and owed their elevation to the suppression of that form of faith, to which they contributed. This is positively asserted by the traditions of the South in several instances: the Buddhas of Kánchi were confuted by Akalanku, a Jain priest, and therefore expelled the country. Víra Pándiyan of Madura, on becoming a Jain, is said to have persecuted the Buddhas, and to have banished them from the country. The total disappearance of the Buddhas in India proper is connected with the influence of the Jains, which may have commenced in the 6th or 7th century, and continued till the 12th. The inveteracy prevalent between kindred schisms is a sufficient reason for any enmity felt by the Jains towards the Buddhas, rather than towards the Brahmans. There is a political leaning to the latter, seen in the recognition of the orthodox Pantheon, institution of castes, and employment of Brahmans as ministrant Priests."

Its influence on Brahmanism.

Jaina inscriptions are to be found in Mysore, Guzerat, Magadha, and other places, bearing date from the 9th to the 16th century. There are three well executed plates in Higginbotham's edition of Moor's Hindu Pantheon. One is a statue of *Gomad Iswara*, at Sravana Belgula in Kanara, the height of which is 60 or 70 feet, and is seen at a distance of ten miles. Another is an Obelisk, or Column of granite, 52½ feet high, facing the large and elegant temple at Múdupattirai near Mangalore.

Inscriptions and statues.

As the Jaina system has not yet been thoroughly studied and clearly stated by European writers, I here insert a Tamil article on Jainism written by my late Munshi, Sástram Aiyar. It was written for, and printed in, my "Biblical and Theological Dictionary", published in 1842. I frequently felt tempted to translate it into English; but the occasion and reason for doing so did not present itself before. It is well to study the system from a Hindu stand-point, and see how a learned Jain himself would present it to public view. I know that the writer was not thanked for his officiousness by his relatives and friends, who are very reserved on matters of religion; but the public will be grateful for what he has done.

JAINISM.

ஜைநசமய சித்தாந்தம்.

ஜைநசமயத்தார், ஆதிகாலத்திலே இந்த உலகத்தில் ஜைநசமயம் ஒன்றே அநாதியாயிருந்த சமயம் என்றும், மற்றச் சமயங்களெல்லாம் இதிலிருந்தே உண்டானதென்றும், இந்தச் சமயத்தில் தானே நன்றாய்க் கற்றுணர்ந்த கல்விமான்கள் காலதோஷத்தினாலே அநேக சமயங்களை உண்டுபண்ணினார்களென்றும், மோட்சசுகம் இந்தச் சமயத்திலல்லாமல் மற்ற யாதொரு சமயத்திலுங் கிடையாதென்றும், உண்மையான சமயம் இது ஒன்றே என்றும், மற்றச் சமயங்களெல்லாம் பொய்யை மெய்யென்று நம்பின சமயங்களென்றும், உண்மையாய் நம்பியிருக்கிறார்கள்.

The Jains verily believe that their system alone was the primeval system of the world; that all other systems were derived from it; that some of the learned professors of their system, by the fault of the time in which they lived, formed various other systems; that Móksha* [bliss] can be obtained in this system and in no other; that this alone is the true system; and that all other systems believe falsehood to be truth.

உலகம்.

இந்த உலகம் அநாதியாய் நிலைபெற்றிருக்கிறதென்றும், ஒருகாலத்திலும் அழியாத நிலைமையை உடையதென்றும், கடவுள்முதலிய யாவராலும் உண்டாக்கப்பட்டதல்லவென்றும், நிச்சயமாய்ச் சொல்லுகிறார்கள். இதுவுமல்லாமல் இந்த உலகம் கீழுலகமென்றும், நடுவுலகமென்றும், மேலுலகமென்றும், மூன்றாயிருக்கிறதென்றும் சொல்லுகிறார்கள். மேலும் இந்த உலகத்தினுள் அடியிலே அதோகதியென்று பேருடைய ஒரு உலகமுண்டென்றும், அதற்குமேல் ஏழு நரகலோகமுண்டென்றும், அதற்குமேல் பத்துப் பவணலோகமுண்டென்றும், அதற்குமேல் இந்த மண்ணுலகம் உண்டென்றும், இதற்குமேல் சோதிலோகமுண்டென்றும், வியந்தரலோகமும் வித்தியா

The World.

The Jains positively affirm that the world exists from all eternity, and that it will exist for ever, without being destroyed,† and that it was not created by God, or by any other person. They moreover affirm that this world is divided into three parts, namely, the lower world, the middle world, and the upper world; and that below this world, there is a world called *Adhogati* [abyss, the nethermost hell], above which there are seven infernal worlds; and above those again are ten *Pavanalokas*, purifying worlds [Purgatories], above which is this world of earth; above this again is the *Jotiloka*, world of light [starry

---

* *Moksha*, absorption, deliverance of the soul from the fetters of works, as the going out of fire, the setting of a heavenly luminary: not annihilation, but apathy. By accommodation this word is used for heavenly bliss.

† But the system also teaches that in the sixth *Yuga*, the world will be destroyed by a flood.

தரலோகமுமாகிய இந்த இரண்டு உலகங்களும் இந்த மண்ணுலகத்திலேயே உண்டென்றும், மேலே பதினாறு வகைப்பட்ட தேவலோகமுண்டென்றும், அதன்மேல் அகமிந்திரலோகமுண்டென்றும், அதன்மேல் இந்த உலகங்களுக்கெல்லாம் கர்த்தாவாகிய அநாதிசித்த பரமேஷ்டியென்னப்பட்ட பராபரவஸ்து இருக்கப்பட்ட மோக்ஷ உலகமுண்டென்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

world]; and that in this our world of earth there are two worlds included, namely, the *Viyantraloka*, world of demons [devils], and the *Vidyadhara-loka*, world of demi-gods; and again above these are 16 different kinds of *Devalokas*, worlds of the gods, over which is the *Ahamindraloka*, world of *Indra;* and above that again is the *Mokshaloka*, world of bliss; where dwells the Lord of all these worlds, the Supreme Being, called the *Anadi-chitta-para-meshti* [Eternal-intellectual-heavenly-dweller.]

இந்த உலகம்; பதினாலு கயறு உயரமும், ஏழு கயறு அகலமுமாயிருக்கிறதென்றும் நம்பியிருக்கிறார்கள். இந்தக் கயற்றளவோவென்றால், மனிதர் புத்தியினால் கண்டறியப்பட்டதல்ல, ஞானிகளே அறியத்தக்கதென்று தோன்றுகிறது. பூமியிலிருக்கிற சமுத்திரங்களும் தீவுகளும் மனிதர் புத்தியினாற்கண்டு கணக்கிடக்கூடாது. பூமிநடுவிலே மகாமேரு பர்வதமுண்டென்றும், அதற்குத் தென்புறமெல்லாம் பரதநாடு, வடபுறமெல்லாம் ஐராவதநாடு, கீழ்ப்புறமும் மேற்புறமும் விதேகநாடு என்று பேர்கள் வழங்கப்படுகின்றன என்றும் சொல்லுகிறார்கள். மகாமேருவுக்கு இரண்டு பக்கத்திலும் மூன்றுவித போசபூமிகளுண்டென்றும் சொல்லுகிறார்கள். இந்தப் போகபூமியில் பிறந்த மனிதர்களுக்கு ஆயுசும் சரீரவுயரமும் மிகவும் அதிகம்; மேற்கூறிய நாடு மூன்றிலும் ஒரு நாட்டார் மற்றொரு நாட்டுக்குப் போகக்கூடாது; ஒரு நாட்டிற் பகலாயிருக்கிற வேளையில் மற்றொரு நாட்டில் இராத்திரியாயிருக்கும்; விதேகநாட்டாருக்குஞ் சரீரவுயரமும் ஆயுசும் அதிகம்.

They believe that this earth is 16 cords high, and 7 cords broad; but this measurement is not within the comprehension of men; it is known only to the wise. The seas and islands that are situated on the earth cannot be perceived and estimated by man's understanding. They affirm that in the midst of the earth is the great mountain *Meru*, and that to the south of it is situated the *Bharata** region, and to the North the *Airavata*† region, and to the East and West is the *Videha*‡ region. They also affirm that on both sides of Mount Méru are situated the three kinds of *Bhogabhumi*,§ fruitful, or felicitous regions; and that the natives of these regions attain to great age and size; that they cannot interchange places; and that while it is day in one of the lands, it is night in the other. The people of *Videha* also attain to great age and stature.

கடவுள்.

ஜைநர்கள் அருகதேவனைத் தங்களுக்குப் பிரதானமான கடவுளாக எண்ணித்

God.

Ths Jains consider *Arugan*‖ to be their principal god, and worship him.

---

* India south of the Himálaya. † Tibet ‡ Tirhoot.

§ A part of the fancied central Continent, where the fruits of deeds done in a former birth are enjoyed.

‖ *Arhat*, அற்சயசிஷ்ட, worshipful, venerable, respectable (from *Arha*, to worship.) one entitled to the homage of gods and men. *Arugam* means fitness, holiness, the religion of the Jains; *Arugi* is feminine.

தொழுதுகொண்டு வருகிருகள். இந்தத் தேவனுக்கு ஜினனென்றும் பிரசித்தமான பேருண்டு. இந்தப்பேர்பற்றியே இவர்களுக்கு ஜைநர் என்று காரணப்பேர் வந்ததாம். இந்தத் தேவனுக்கு ஆயிரத்தெட்டுத் திருநாமங்களுமுண்டு. உலகமூன்றும் தொழுதுவணங்கும்படியான பெருமையினையுடையவர். உயிருள்ள பொருள்களையும், உயிரில்லாத பொருள்களையும், நினைத்தவைகளையும், நினைப்பவைகளையும், உலகங்களையும், உலகமல்லாத பிரதேசத்தையும், யாவையும் ஒருங்கே அறியும்படியான மகத்துவமுடையவர். எவ்வகைப்பட்ட சீவகோடிகளும் தங்கள்தங்கள்பாஷைகளில் அறிந்துகொள்ளும்படியாக ஒரேசமயத்திலே, மனோவாக்காயங்களின் சம்பந்தமின்றிக் கருணையுடன் சுயப்பிரயோசனத்தைக் கருதாமல் தர்மோபதேசஞ் செய்தருளும் வல்லமையுள்ளவர். ஒன்றை உண்டாக்குவதும் ஒன்றை இரட்சிப்பதுமான செய்கையில்லாதவர். செனனமரணமில்லாதவர். எல்லா உயிர்கள்மேலும் மிகுந்த கிருபையையும் அன்பையும் இரக்கத்தையுமுடையவர். முடிவில்லாத ஞானத்தையுடையவர், முடிவில்லாத காட்சியையுடையவர், முடிவில்லாத பலத்தினையுடையவர், முடிவில்லாத சுகத்தினையுடையவர். இந்த உலகத்தில் ஆதியிலே எல்லா உயிர்களுக்கும் இன்பத்தையுண்டுபண்ணும்படியாக அநாதியான வேதங்கள் பன்னிரண்டையும் வெளிப்படுத்தினவர். மூன்று குடையினையுடையவர். ஆதியந்தமில்லாதவர். மூன்று தர்மசக்கரமுடையவர். அசோகமரத்தினிழலின்கீழமர்ந்தருளிய நான்கு திருமுகங்களையுடையவர். கருமங்கள் நூற்றுநாற்பத்தெட்டையுமொழித்தவர். தன்னைப்போலவே வேதமும், உலகமும், காலமும், உயிர்களும், கர்மமும், தர்மமும் என்றென்றைக்கும் அழியாமல் நித்தியமாயிருக்கப்பட்ட பொருள்களென்று அறிவித்தவர்.

இந்த அருகதேவனானவர் தன்னையல்லாமல் வேறே தெய்வமில்லையென்றும்,

The popular name of this god is Jinan;* and from this the appellation *Jainas*† is derived. To this god 1008 sacred names are ascribed. His greatness is such that the three worlds worship and adore him. His knowledge is so great that it extends simultaneously to all things sentient and unsentient, to things that have been conceived and that will be conceived, to worlds and to worldless spaces. He is powerful to impart the knowledge of his doctrines simultaneously to all kinds of living beings, in their respective language, without the aid of mind, word, or body; and this he does of pure grace, and not from any selfish motives. He does not possess the power [act] of creating any thing, or of preserving any thing. He is not subject to birth or death. He manifests great grace, and love, and mercy, to all sentient beings. He is of infinite wisdom, of infinite intelligence, of infinite power, and of infinite bliss. It is he that in the beginning, with a view of causing happiness to all living beings, made known the twelve primeval Védas. He is the possessor of the triple umbrella. He is without beginning and without end. He is the possessor of the three wheels of justice.‡ He is represented with four holy faces, and as seated in the shade of the ashóka tree. He has forsaken the 148 actions of life. He has declared that the Véda, the World, Time, Souls, Action, and Virtue are, like himself, imperishable and eternal objects.

The god Arugan has declared that there is no other god besides himself

---

* *Jina* is the victor over all human passions and infirmities. *Buddha* has the same meaning.

† They are divided into clergy and laity, *Yatis* and *Sramanas*, (Germanes, சமணர்) Saints, Puritans.

‡ The ensigns of royalty, indicative of his imperial sway and government over the three worlds.

தன்னைத்தொழுது வணங்கினவர்களெல்லோரும் முத்திசுகமடைவார்களென்றும், தன்னைத் தொழாதவர்களுக்கெல்லாம் முத்திசுகமில்லையென்றும், எல்லாவுயிர்களும் தாஞ்செய்த நல்வினைதீவினைப் பயன்களைத்தாமே அனுபவிக்குமென்றும், பாவமிகுதியால் நரகம் புகுமென்றும், புண்ணியமிகுதியால் தெய்வலோகம் புகுமென்றும், புண்ணியபாவமிரண்டுங் கலந்தவிடத்து மனிதசென்மத்தை அடையுமென்றும், பாவத்தினால் விலங்கு செனனமெடுக்குமென்றும், புண்ணியமும் பாவமுமிரண்டும் நாசமாய்ப் போனவிடத்து மோட்சம் அடையுமென்றும், திருவுளம் பற்றியருளினாராதலால், இதுவே உண்மையான தத்துவமென்று இந்தச் சமயத்தார் மிகவும் உறுதியாய் நம்பியிருக்கிறார்கள். மற்ற எல்லாச் சமயங்களும் அவற்றின் தத்துவங்களும் இடையே ஒருவராலாக்கப்பட்டமையால் அவையெல்லாம் பொய்ச்சமயங்களென்று மிகவும் நிச்சயமாய்த் துணிந்துமிருக்கிறார்கள்.

that all who worship and adore him will obtain bliss, and that those who do not worship him will not obtain bliss; that all living beings will enjoy the fruits of their good or evil actions; that by preponderance of evil, souls enter hell, and by preponderance of good, they enter the world of the gods; but when good and evil are equally balanced, they are born as human beings; when evil alone exists, they are born as irrational animals; and when both good and evil are destroyed, then they are liberated. Since Arugan has declared these things, the Jains firmly believe them to be true doctrines. And since all other systems have been intermediately introduced by certain persons, they positively affirm them all to be false systems.

இந்தச் சமயம் அநாதியாயிருந்ததென்பதற்கு வரலாறு.

காலம் நித்தியமாகையால் அழியாமலிருக்கும் இயல்பினையுடையதாகி, உச்சற்பிணியென்றும் அவசற்பிணியென்றும் இருவகைப்படும். இவற்றுள் அவசற்பிணிகாலம், நன்னற்காலம், நற்காலம், நற்றீக்காலம், தீநற்காலம், தீக்காலம், தீத்தீக்காலம் என்று சொல்லப்பட்ட ஆறுவகையினையுடையது. இப்படியே உச்சற்பிணிகாலமும் இந்த ஆறுவகையினைக்கீழ்மேலாகவுடையது; இந்த உச்சற்பிணிகாலம் தீத்தீக்காலந்தொடங்கி நடக்கும், இந்தக்காலத்தில் மனிதர்களுக்கு ஆயுஷியமும் சரீரவுயர்வும் சுக்கிலபட்சத்துச் சந்திரனைப்போல வளர்ந்துகொண்டே வரும்; அவசற்பிணிகாலத்திலோவெனில், நன்னற்காலந்தொடங்கி நடக்கும்; இந்தக்காலத்தில் மனிதர்களுக்குச் சரீரவுயர்வும், ஆயுஷியமும் அபரபட்சத்துச் சந்திரனைப்போலக் குறைந்துவரும். உயர்வுங்குறைவும் ஆறாயிரம் வில்லும் ஒரு முழமுமாகும். ஆயுஷியத்தில் உயர்வுங்குறைவும், மூன்று பல்லமும் பதினைந்து வருடமுமாகும்.

Circumstantial details to prove this system to be primeval.

As Time is considered to be eternal, it is indestructable in its nature, and is divided into two sorts,* viz. the *Utsarpini* and the *Avasarpini* time. The *Avasarpini* time has six stages, viz, good-good time, good time, good-bad time, bad-good time, bad time, and bad-bad time, In like manner the *Utsarpini* time has six stages, only that it begins at the bottom of the list with bad-bad time and goes backwards. In the *Utsarpini* time, beginning from bad-bad time, the age and stature of men increase, as that of the waxing moon. But in the *Avasarpini* time, beginning from the good-good time, the age and stature of men decrease, as that of the waning moon. The increase and decrease of stature is up to 6,000 *Vils* [bows], and down to a cubit. The increase and decrease of age will be from three *pallams*, to fifteen years. This ac-

* Cycles, ages.

இந்தப் பல்லத்தின் கணக்கு மனிதரால் கண்டறியப்படுவதல்ல. மேற்சொல்லியகாலம் ஆறிலே முதற்காலத்துக்கு நாலுகோடாகோடி கடல்வருஷம்; இரண்டாங்காலத்துக்கு மூன்றுகோடா கோடி கடல்வருஷம்; மூன்றாங்காலத்துக்கு இரண்டுகோடாகோடி கடல்வருஷம்; நாலாங்காலத்துக்கு (௪௨௲) வருஷங்குறைய ஒருகோடாகோடி கடல் வருஷம்; அஞ்சாங்காலத்துக்கு (௨௰௲) வருஷம்; ஆறாங்காலத்துக்கு (௨௰௲) வருஷம். இந்தக் கடலின் கணக்கும் மனிதரால் கண்டறியப்படுவதல்ல. இப்பொழுது நடக்கிற காலம் அஞ்சாங்காலமாகிய தீக்காலம். இந்த உச்சற்பிணி அவசற்பிணியிரண்டும் ஒருதரம் நடந்து முடிந்தவிடத்து இதனையோர் யுகமென்று சொல்லுகிறார்கள். உச்சற்பிணியென்பதற்கு வளருங்காலமென்றும், அவசற்பிணியென்பதற்குக் குறையுங்காலமென்றும் அர்த்தமாம்.

இப்போது நடந்துவருகிற காலம் அவசற்பிணிகாலமாகையால், முதல் மூன்று காலமும், இந்தப் பரதநாடும் ஐராவதநாடும் போகபூமியாயிருந்ததென்றறியப்படும். அக்காலத்து மனிதர்களெல்லாரும் முன் சொன்னபடியே காலத்துக்குத் தகுந்த சரீரவுயர்வும் ஆயுஷியமுமுள்ளவர்கள். இவர்கள் பிறந்த நாற்பத்தொன்பது நாளைக்குள்ளாக நல்ல யவ்வன புருஷராகி, சகல கலாஞானமும், காலபலத்தினால் தாமே அறிந்துகொள்ளுவார்கள். மேலும் இந்த மூன்றுகாலத்திலும் சூரிய சந்திரருடைய பிரகாசங்கிடையாது. கற்பகவிருட்சங்களுடைய பிரகாசத்தினாலும் பிரகாசயீனத்தாலும் இரவும்பகலுமுண்டாயிற்று. இந்த மனிதர்கள் அந்தியகாலத்தில் தேவலோகம் போவார்கள், நரகம்போவதேயில்லை. மேலும் இவர்களுக்கு வியாதியும், மலமூத்திரங்களும், சரீரமலங்களும் இதுமுதலாகிய வற்றால் வரும் உபத்திரவங்களுமில்லை.

count of *pallams* is not to be understood by men. In the above specified six divisions of time, the first consists of four krores of krores of oceans of years. The second consists of three krores of krores of oceans of years. The third consists of two krores of krores of oceans of years. The fourth, one krore of krores of oceans of years, save 42,000 years. The fifth consists of 20,000 years. The sixth also consists of 20,000 years. This account of *oceans* is not to be understood by men.* The stage in which we now live is the fifth, viz., the bad time. When the two sorts of time, viz, the *Utsarpini*† and *Avasarpini* times run out, it is said to be a *Yugam*.† *Utsarpini* means the age of increase, and *Avasarpani* means the age of decrease.

As the present is the *Avasarpini* time, we must infer that the three good stages of time have already passed by, and that the *Bharata* region, and the *Airavata* region have both been *Bhogabhumis*, fruitful lands. The people of those times, as before stated, had stature of body, and length of age adequate to the times. The people of those times, forty five days after their birth, became perfect men, and were well up in all sciences, and attained all knowledge by themselves, simply from the plastic power of the time. Moreover in these three stages of time there was no light of the sun or of the moon; but day and night were formed from the reflection and non-reflection of the *Kalpaka trees*.‡ Those people at death entered the world of the gods, and did not go to hell. And they were not subject to the ordinary physical evils connected with disease, the discharges of the body, &c.

* This computation defies all arithmetic.

† *Yuga*, an age, a period of time. The Hindus enumerate four yugas, viz., the *Kriti*, *Treta*, *Dwapara*, and *Kali*, corresponding with the golden, silver, brazen, and iron age. The present is the *Kali yuga*.

‡ The five miraculous trees of Indra's Paradise yielding whatever is desired.

இவ்வண்ணமாய்ப் போகபூமியான பின்பு மூன்றாங்காலத்தில் எட்டிலொரு பங்கு காலமிருக்கப் பதினாலுமனுக்கள் தோன்றினார்கள். இந்த மனுக்களுடைய காலங்களில் சூரியசந்திரர் தோன்றினார்கள். நட்சத்திரங்களும், மேகங்களும், வருஷமாத வேறுபாடுகளும், அயனம், பட்சம், ரிது, நாள், பகல், இரவு, முதலான காலபேதங்களும், துஷ்டமிருகங்களாலுண்டாகிய உபத்திரவங்களை நீக்கிக்கொள்ளும் உபாய்ங்களும், ஆறுகளும், குளங்களும், ஏரிகளும், மலைகளும், சகல சீவனோபாயங்களும் உண்டாயின. மேற்கூறிய மனுக்களில் பதினான்காம் மனுவின்பேர் நாபிமகாராசா என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த மனுவினுடைய காலத்திலே சனங்கள் நாபிக்கொடியோடே பிறந்தபடியால் நாபியென்றும் பேருண்டாயிற்று. இவருடைய காலத்தில் மேகங்கள் தோன்றி மழைபெய்தன. அப்போது மரங்களும் பயிர்களும் தோன்றின. பழங்களும் தானியங்களும், மனிதர் சாப்பிடுமுபாயங்களும், இந்த மனுவினாலே காட்டப்பட்டன. நூலினாலே வஸ்திரங்களை உண்டுபண்ணுமுபாயங்களும், அவற்றை உடுத்திக்கொள்ளுமுபாயங்களும், புஷ்பமாலைகள் முதலானவைகளைச் சூடிக்கொள்ளுமுபாயங்களும், சந்தனபரிமள வஸ்துக்கள் முதலானவைகளையும் ஆபரணங்களையும் அணிந்துகொள்ளுமுபாயங்களும், இவைமுதலாகிய சகல உபாயங்களும் காட்டப்பட்டன.

Thus after the existence of the *Bhogabhumi*, when yet there was one eighth of time, in the third stage, 14 *Manus* were born. It was in the time of these *Manus* that the sun and moon, the stars and clouds appeared; division of time into years and months, the equinoctial or solstitial course, the lunar half-month or fortnight, the six seasons, the day of 24 hours, and the day as distinguished from night, were instituted; means of warding off the evils arising from wild beasts were discovered; rivers, tanks, reservoirs, mountains, and a variety of means of livelihood were brought into use. Of the above mentioned *Manus*, the 14th is said to have been *Nabhi Maharajah*. In the reign of this Manu, as the people were born with the umbilical cord, the name *Nabhi* was given. In his reign clouds appeared, and it rained. Then appeared trees and various kinds of corn. By this Manu men were taught to eat fruit and grain, and the way of preparing food; and he also pointed out the way of weaving cloths from cotton, and of wearing them; and the use of flowers, garlands, perfumes, and ornaments, to adorn the person, came into vogue.

இந்த நாபிமகாராசாவைப் பிரமாவென்றுஞ் சொல்லுகிறார்கள். இவருடைய மனைவி மருதேவியம்மாள். இவர்காலத்தில் விருஷப தீர்த்தங்கரர் என்று பேருடைய முதல் அவதாரபுருஷர் தோன்றினார். இவருக்குப் பிற்பாடு இருபத்துமூன்று தீர்த்தங்கரர்கள் இவரைப்போலவே அவதாரப்புருஷர்களாய்ப் பிறந்தார்கள். இவர்கள்காலத்திலே சக்கரவர்த்திகள் பன்னிரண்டுபேர்களும், ஒன்பது

This *Nabhi Maharajah* is said by some to be *Brahma*. His consort was *Murudeviammal*. In his reign was born the first incarnated personage named *Vrishabha Tirthankara*. After him were born 23 *Tirthankaras*.* equal to himself. In their days, the 12 *Chakravartis*, the 9 *Baladevas*, the 9 *Vasudevas*, and the 9 *Prativasudevas* were all born in the fourth stage. These 63

---

* *Tirthankara* implies one who has crossed over, i. e, the world, compared to the ocean. *Dii Penates*. The names of the 24 Tirthankaras are, Vrishabha, Ajita, Sambhava, Abhinandana, Sumati, Padmaprabha, Suparsiva, Chandraprabha, Pushpadanta, Sitala, Sriyamasa, Vasapujia, Vimala, Ananta, Dharmā, Santhi, Kunthu, Arha, Malli, Mumasvrata, Nami, Nemi, Parswanatha, and Verdhyamana.

பலதேவர்களும், ஒன்பது வாசுதேவர்களும், ஒன்பது பிரதிவாசுதேவர்களும், இந்த நாலாங்காலத்திலேதானே தோன்றினார்கள். இவர்கள் அறுபத்துமூவருக்குஞ் சலாகாபுருஷரென்றும் பேருண்டு.

இந்தத் தீர்த்தங்கரர் இருபத்துநால்வரும் குருபதேசமில்லாமலே சகல கலா வல்லமையுமுடையவர்களாகியும், தேவர்களாலே செய்யப்பட்ட ஐந்து கலியாணங்களையுடையவர்களாகியும், நால்வகைப்பட்ட தேவராசிகளாலே எப்பொழுதும் பூசிக்கப்பட்ட பெருமையையுடையவர்களாகியும், பிறந்தபொழுதே மூன்று ஞானங்களையுடையவர்களாகியும், தங்கள் முயற்சிகளாலே சீவகோடிகள் நினைத்தவையெல்லாம் அறியும்படியான நாலாவது ஞானத்தையுடையவர்களாகியும், பிற்பாடு லோகாலோகங்களையெல்லாம் ஒரே சமயத்தில் அறியும்படியான கேவலஞானமென்று சொல்லப்பட்ட அஞ்சாவது ஞானத்தையுடையவர்களாகியும், தேவேந்திரர்களால் செய்யப்பட்ட சம்பவசரணமென்னும் பேருடைய கோவிலிலே சிங்காசனத்தின்பேரில் வீற்றிருந்து, மூன்று குடையினையும் அசோகமரத்தினையும் உடையவராகியும், தேவதேவரென்றும், சர்வத்தையும் அறிந்தவர்களென்றும், உலகமூன்றினுக்கும் கர்த்தர்களென்றும், எல்லாப் பாவங்களையும் நீக்கி மோட்சசுகத்தைக்கொடுப்பவர்களென்றும், எல்லா உயிர்களாலும் புகழ்ந்தேற்றப்பட்ட திவ்விய குணங்களையுடையவராகியும், ஆயிரத்தெட்டுத் திருநாமங்களையுடையவர்களாகியும், ஆயிரத்தெட்டுத் திருமருக்களைத் தங்களுடைய திவ்விய தேகத்திலுடையவர்களாகியும், எல்லாவுயிர்கள்மேலும் மிகுந்த தயவும் அன்பும் இரக்கமுமுடையவர்களாகியும், தேவலோகத்தாருக்கும் மண்ணுலகத்தாருக்கும், நாகலோகத்தாருக்கும், வியந்தரலோகத்தாருக்கும், சோதிலோகத்தாருக்கும், விலங்கு சீவன்களுக்கும், தங்கள்தங்கள் பாஷையிலே அறிந்துகொள்ளும்படியாகப் பன்னிரண்டு வேதங்களிலுள்ள சகலமான கொல்லாமைமுதலிய தர்மங்களை உபதேசித்தருளாநின்ற மகத்துவமுள்ளவர்களாகியும்; ஞானமே திருமேனியாகவுடையவர்களாகியும், அவதாரமெடுத்து மோட்சானந்தசுகத்தை அநுபவித்துக்

persons were called *Salaka purushas*, divine personages.

The 24 *Tirthankaras*, without the instruction of a Guru, were skilled in the circle of the sciences, knew the five *Kaliyanas* or ceremonies of the gods, were worshipped by the four classes of the gods, and at their very birth were endued with the three kinds of knowledge ; they also had the fourth kind of knowledge, by the exercise of which they were cognizant of the thoughts of all living beings, and they also possessed the fifth kind of knowledge called *Kevalajnanam* [spiritual knowledge,] by which they were instantaneously cognizant of all things done in all the worlds. They sat exalted on the throne in the temple called *Sambhavasaranam*, constructed by the *Devendras*. They were the possessors of the triple-umbrella and the *Ashoka* tree ; they were believed in as gods over gods, as omniscient, as lords of the three worlds, as removers of sin and bestowers of heavenly bliss, as persons praised by all living beings, as possessors of divine attributes, as bearing the 1008 divine appellations, as having the 1008 divine marks on their sacred bodies, and as manifesting abundant grace, love, and mercy to all living beings, and preeminent in imparting instruction in their respective languages to the inhabitants of the celestial and the terrestial worlds, to those of the *Nagaloka*, *Vaiyantraloka*, and *Jotiloka*, and also to irrational animals, and inculcating the virtues, such as not killing, &c., prescribed in the 12 Vedas. As these 24 *Tirthankaras* are incarnations of wisdom, and are divine personages who appeared in the world and attained the enjoyment of heavenly bliss, the Jains consider them to be *Swamis* equal to the divine-natured *Arugan*, who exists in this *Avasarpini*

கொண்டிருக்கிற திவ்வியமான பரம அவதாரபுருஷராகையால், இந்தத் தீர்த்தங்கரர் இருபத்துநால்வரையும் இந்த அவசற்பிணிகாலத்திலிருக்கிற கடவுட்டன்மைபொருந்திய அருகதேவராகிய சுவாமிகளென்று இந்த ஜைநர் முக்கியமாய் நம்பியிருக்கிறார்கள். இந்தத் தீர்த்தங்கரசுவாமிகளுக்குக் கோவில்களை உண்டாக்கி, இவர்களைப்போலச் சிலையினாலும், தாருக்களாலும், சுவர்னங்களாலும், இரத்தினங்களாலும் விக்கிரகங்களை உண்டுபண்ணி, இந்த விக்கிரகங்களை அருகதேவராகப் பாவித்து, நித்திய பூசைகளும் விசேஷ பூசைகளும், திருவிழாமுதலான உச்சவங்களும் நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

time. And accordingly they build temples in honour of these *Tirthankaras*, and make images like them of stone, wood, gold, and precious gems, and considering these idols as the god Arugan himself, they perform daily and special *pujas* [worship], and observe fasts, and celebrate festivals, in their honour.

மேலும் இந்தச் சமயத்தில் பிராமணர்களும், இராசாக்களும், வைசியரும், சூத்திரர்களுமாகிய இந்த நால்வகை வர்ணத்தாரும் விருஷப தீர்த்தங்கரருடைய காலத்தில் பரதேசுபரன் என்று சொல்லப்பட்ட முதற்சக்கரவர்த்தியினால் உண்டாக்கப்பட்டார்களென்று சொல்லுகிறார்கள்.

They moreover say that in the time of *Vrishaba Tirthankara*, and in the reign of *Baradeswara*, the first *Chakravarti*, the four castes, namely, the Brâhman, the Kshatriya, the Vysia, and the Sudra, were instituted in connection with this system.

மேலும் முதல் தீர்த்தங்கரராகிய விருஷப சுவாமிகாலத்தில் சைவ சமயமுண்டாயிற்றென்றும்; அக்காலத்திலேதானே மரீசிகுமாரனென்று சொல்லப்பட்ட ஒரு மகாபுருஷனாலே காலதோஷத்தால் தொண்ணூற்றாறு பாஷண்டி மதங்களுண்டாக்கப்பட்டன என்றும், பதின்மூன்றாந் தீர்த்தங்கரராகிய விமல சுவாமிகாலந்தொடங்கி வைஷ்ணவ சமயமுண்டாயிற்றென்றும்; இருபத்துமூன்றாந் தீர்த்தங்கரராகிய பார்சுவநாத சுவாமிகாலத்தில் துலுக்கர் மதமுண்டானதென்றும்; இதுவல்லாமல் முந்நூற்று முப்பத்தாறு பொய்மதங்களுண்டென்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

They moreover allege that in the time of *Vrishaba Swami*, who was the first *Tirthankara*, the Saiva system was first introduced; and about the same period, by the fault of the time, 106 heterodox sects were established by *Marichi*, a *Prajapati* [Patriarch]; and that from the time of *Vimalaswami*, the 13th Tírthankara, the Vaishnava system was introduced; and that in the time of *Parswanatha*, the 20th Tirthankara, Mahomedanism was established.* They also say that there are 336 false systems of religion.

மேலும் இருபதாந் தீர்த்தங்கரர் காலத்தில் மகாகாளாசுரனென்று சொல்லப்பட்ட ஒரு அசுரனாலே, காலதோஷத்தால் யாகங்களுண்டாக்கப்பட்டனவென்றும்; இந்த யாகங்களுண்டானபின்பு, சிவனுக்கும் விஷ்ணுவுக்கும் கோவில்களுண்டாயினவென்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

They moreover affirm that during the period of the 20th *Tirthankara*, by the fault of the time *Yagam*, animal sacrifice, was first introduced by an Asura named *Mahakalesuran*; and after the introduction of these *Yagams*, temples were built for Siva and Vishnu.

* Tha date of the Hejira is A. D. 622.

இதுவுமல்லாமல், இந்த இந்துதேசத்திலிருக்கப்பட்ட மற்றச் சமயத்தாரெல்லாரும் தொழப்பட்ட சிவன், பிர்மா, விஷ்ணு, கணபதி, சுப்பிரமணியன் முதலாகிய தேவர்களெல்லாரும், முன் சொல்லப்பட்ட தீர்த்தங்கரருக்கு மிகுந்த பத்தர்களாயிருந்தார்களென்று ஜைநவேதங்களிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியால், இந்த ஜைநர்கள் தங்களுக்குத் தொழத்தகாத தெய்வங்களென்று நினையாமல், அருகதேவனுடைய அடியார்களாகையால், இவர்களையும் தாங்கள் ஜைநசமயத்துத் தேவர்களென்றே பாவித்துப் பூசைகளும் ஆராதனைகளும் செய்துவருகிறார்கள்.

Moreover, as it is declared in the Jaina Vedas that all the gods worshipped by the various Hindu Sects, namely, Siva, Brahma, Vishnu, Ganapati, Subramaniyan, and others, were devoted adherents of the above mentioned *Tirthankaras*, the Jains therefore do not consider them as unworthy of their worship; but as they are servants of *Arugan*, they consider them to be deities of their system, and accordingly perform certain *pujas* in honour of them, and worship them also.

இவர்களுடைய கோவில்களும் விக்கிரகங்களும் எந்தக் கிராமங்களிலும் எந்ததேசங்களிலும் மண்ணின்கீழேயும் காணப்படுகிறபடியால், இவர்கள் வேதத்தில் சொல்லுகிறபடியே, இந்தச்சமயமே இந்துக்களுக்குள்ளே அநாதியாயிருந்ததென்று எளிதாய்க் கண்டறியலாம். மேலும் இந்த ஜைநவேதத்தை நன்றாயாராய்ச்சிசெய்யும்போது, அநேகவிஷயங்கள் மிகவும் நன்மையாய்க் காணப்படுகிறபடியாலும், எந்தெந்த தேசங்களிலும் இந்த ஜைநவிக்கிரகங்கள் காணப்படுகிறபடியாலும் எல்லாராலும் தொழப்பட்ட தெய்வங்களெல்லாம் தங்கள் அருகதேவனுடைய பத்தர்களென்றே நம்பியிருக்கிறபடியாலும், அருகதேவனால் கட்டளையிடப்பட்ட கட்டளைகளெல்லாம் எல்லாவுயிர்களுக்கும் நன்மையையே காண்பிக்கிறபடியினாலும், ஓரறிவுயிரைக்கூடக் கொல்லாமலிருக்கவேண்டுமென்றிருக்கப்பட்ட பெரிய கோட்பாட்டினாலும், அநேக சங்கதிகள் மனிதர் புத்திக்கு எட்டாததும் ஒருவித உபாயத்தாலும் அறியப்படக்கூடாததுமாயிருக்கிறபடியாலும், மற்றச் சமயங்களெல்லாம் தங்களாலேதானே காலதோஷத்தாலும் புத்தியீனத்தாலும் உண்டாக்கப்பட்டனவென்று அநேக திருஷ்டாந்தங்கள் இவர்கள் வேதத்திலும் அநுபோகத்திலுங் காண்கிறபடியினாலும், இன்னும் அநேக காரணங்களாலும், இந்தச் சமயம் அநாதியாயிருந்ததென்று தோன்றுகிறது.

As Jaina temples and idols are to be seen in all villages and countries, and in some places even under ground, it is evident that the Jaina system, as declared in their Vedas, was the primeval system of the Hindus. As moreover, when the Jaina Vedas are carefully examined, there will be found in them many things calculated to benefit mankind; and since Jaina idols are to be found in all countries; and as the deities worshipped by others are believed to be devotees of *Arugan*; and as all the precepts of *Arugan* point only to what is good to all sentient beings; and by the great doctrine that no sentient being whatever, even a tree, should be destroyed; and as there are many things in the system beyond the reach of man's understanding, and which can by no means whatever be comprehended; and as it is evident from their Vedas as well as from experience, that all other systems originated among themselves through the fault of the time, from misunderstanding, and from a variety of other causes; it is evident that this system was the primeval one.

இந்தச் சமயத்தார் சுவேதாம்பரிகள் என்றும், திகம்பரிகளென்றும் இருவகைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த இருதிறத்தாருக்கும் வேதம் ஒன்றாயிருந்தும் சிலகாரியங்களில் மாத்திரம் ஒவ்வாத விகற்பத்தையுடையவர்களாயிருக்கிறார்கள். சுவேதாம்பரிகள் அநேகம் உட்பிரிவுகளை உடையவர்களாயிருக்கிறார்கள். திகம்பரிகளும் சில உட்பிரிவுகளையுடையவர்களாய்க் காணப்படுகிறார்கள்.

The Jains are divided into two parties, the *Swetambaras*, and *Digambaras*.* Though both parties have the same Veda, they disagree in a few things. The *Swetambaras* have many internal divisions, and the *Digambaras* also appear to have a few internal divisions.

வடக்கே இந்தச் சமயத்தார் மிகவும் பிரபலமாயிருக்கிறார்கள். இவர்கள் நடக்கைகளும் ஆசாரங்களும் என்னவெனில், யாதொரு உயிரையுங்கொல்லாமலிருக்கிறதே மிகவும் பெரிதான தர்மமென்று நம்பியிருக்கிறார்கள்; பொய் சொல்லாமலிருப்பதும், ஒருத்தருடைய பொருள்களை அபகரிக்காமலிருப்பதும், ஒருவனுடைய ஸ்திரீயை விரும்பாமலிருப்பதும், தனம் தானியம் வீடு தோட்டம் பூமி வாகனம் உடுப்பு முதலான வஸ்துக்களில் மிதமான ஆசையுடைத்தாயிருப்பதும், ஆகிய இந்த நான்கு விரதங்களையும், மேற்கூறிய கொல்லாமையைப்போலவே பெரிதான விரதங்களாகவுடையவர்களாயிருக்கிறார்கள்.

The Jains are prevalent in the north. Their tenets and observances are the following: They believe that not to kill any sentient being is the greatest virtue; not to tell lies, not to steal other men's goods, not to covet other men's wives, and to desire moderately such things as money, grain, house, garden, land, vehicle, clothing, &c.; these four ordinances they consider of equal importance with the injunction *not to kill*.

இராத்திரியில் சாப்பிடாமலிருப்பதையும், நீரை வடிகட்டிச் சாப்பிடுவதையும், மேலான தர்மமாகக் கைக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுவுமல்லாமல் கள்ளைக்குடியாமலிருப்பதையும், தேனையுஞ் சாராயத்தையும் குடியாமலிருப்பதையும், தங்களுக்கு முக்கியமான விரதங்களென்று நம்பியிருக்கிறார்கள். அத்திக்காய், ஆலங்காய், அரசங்காய், கோளிக்காய், இலந்தைக்காய், புடலங்காய், சுரைக்காய், கஞ்சா, அபினி, வெங்காயம், பெருங்காயம், வெள்ளைப்பூண்டு, முள்ளாங்கி, காளான் இவை முதலான பொருள்களையும், மற்றும் அதிக விரையுள்ள பொருள்களையும் இறந்துபோகும்படியான இக்கட்டடைந்த இடத்திலும், சாப்பிடுவதற்கு மனதிலேகூட நினைக்கமாட்டார்கள். யாதொரு மாமிசத்தையும் மறந்துங் கையினாலே தொடவுமாட்டார்கள்.

Moreover, not to eat at night, and to drink water strained, are held to be high virtues. And not to drink toddy, or honey, or arrack, are also believed to be important injunctions. They are also forbidden to eat figs, the fruit of the banian, the peepul, the *Koli* and the jujube, as well as the snake-vegetable, the calabash, gunjah (bhang), opium, onions, assafœtida, garlic, radish, mushroom, &c. Such articles, and others which have much seed in them, they will not so much as think of eating even in an emergency where death is imminent on such abstinence; and any kind of flesh meat they will not even inadvertently touch with the hand.

---

* *Swetambaras*, "clad in white." They are the followers of *Parswanatha*, and wear clothes. *Digambaras*, "disrobed, sky clad," or "clad by the regions of space." They are followers of *Mahavira*, and are residents of Southern India. Now they wear clothing, but not when eating.

இன்னும் இதுமுதலான அநேக தர்மங்கள் இல்லறத்தார்களுக்கு உண்டு. இதனை விரித்து எழுதத்தொடங்கினால் அநேகம் புத்தகங்கள் வேண்டுமாதலால் சுருக்கிச் சொல்லுகிறதாவது யாதெனில்: இந்தப்பிரகாரமாகப் பதினெண்ணாயிரஞ் சீலாசாரங்களை நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்களென்பதே. துறவறத்தார்களுடைய தர்மமோவென்றால் எழுதுவதற்கும் அறிவதற்கும் மிகுந்த சாவகாசம் வேண்டுமாதலால் எழுதப்படவில்லை. இல்லறத்திலே மோட்சமில்லையென்றும், துறவறத்திலேயே மோட்சமுண்டென்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஸ்திரீசென்மத்தில் மோட்சமில்லையென்றும், விலங்குசென்மத்திலும் தேவர்களிலும் நரகர்களிலும் சூத்திரர்களிலும் மோட்சமில்லையென்றும், நிச்சயமாய் நம்பியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த அஞ்சாங்காலத்திலும் ஆறாங்காலத்திலும் யாவருக்கும் மோட்சமில்லையென்று துணிந்திருக்கிறார்கள்; இதற்குக் காலமே காரணமென்று காண்பிக்கிறார்கள். எப்போதும் பூமியில் மூன்று குறைந்த ஒன்பதுகோடி முனிவர்களிருக்கிறார்களென்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

மேலும் இவர்களுடைய ஸ்தலங்கள் தெற்கே திருநறுங்கொண்டையென்றும், தீபங்கொடியென்றும், சிற்றாமூரென்றும், பெருமண்டூரென்றும், ராசமகேந்திரமென்றும்; மேற்கே காஞ்சிபுரமென்றும், திருப்பருத்திக்குன்றமென்றும், பெளிகுளமென்றும், மூடுபத்திரையென்றும், ஸ்ரீரங்கபட்டணமென்றும், கனககிரியென்றும், ரத்தினகிரியென்றும்; வடக்கே சம்மேதகிரியென்றும், விபுலாசலமென்றும், காசியென்றும், பாபாபுரியென்றும், சம்பாபுரியென்றும், ஊற்சயந்தகிரியென்றும், படாணாவென்றும், செயபுரமென்றும், சோதிபுரமென்றும், டில்லியென்றும், கொல்லாபுரமென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட பட்டணங்களிலும் மலைகளிலும் பிரசித்தமாயும், பிரபலமாயும், மிகவும் மகிமையுடையனவாயும் இருக்கின்றன.

These and similar observances are enjoined on those who live in the domestic state; and if we were to write largely upon them many books would be required; we shall therefore abridge what we have to say. They have in fact 12,000 injunctions to observe. But regarding those who live in the ascetic state, as much time will be required both to write and to read, we have not ventured to describe them. However, it is necessary to know that they firmly believe that there is no final liberation [bliss] in the domestic, but only in the ascetic state; nor is liberation to be attained by females,* irrational animals, or Sudras, nor by celestial, nor infernal beings; and they moreover hazard the assertion that during the fitfh and sixth stages of time there is no liberation for any one; and they show that *Time* alone is the cause of this evil. They also affirm that there are always three less nine krores of *Munis* [ascetics] on earth.

The principal seats of Jainism in the South are, *Tirunarunkondai*, *Tipankodi*, *Chittamur*, *Perumandur*, and *Rajamahendram*; in the West are, *Kanchipuram*, *Tiruparuttikundram*. *Pelikulam*, *Mudupattirai*, *Seringapatam*. *Kanaghiri*, and *Ratnaghiri*; in the North are *Jamamedhaghiri*, *Vipulasalam*, *Kasi*, *Papapuri*, *Samabapuri*, *Urjayantaghiri*, *Pattana*, *Jeyapur*, *Jotipur*, *Delhi*, and *Gollapur*. In these cities and mountains, the Jains are numerous, respectable, and wealthy.†

* The *Swetambaras* assert that females can attain *nirwán*, liberation.

† There are about 15 families of Jains in Madras, residing in Muttialpettah and Peddunaikanpettah. They are Schoolmasters or Merchants, of whom the writer of this Essay was one. Some of the *Soucars* from Jeypoor, residing in Mint street, are Jains. There are also Jain families in Royapuram, the Mount, Palaveram, Madavaram, Pondicherry, and Tanjore. They have a temple at Chittamoor 30 miles west of Pondicherry, dedicated to *Singapurinada*. They have also a Pagoda at *Perrul*.

இவர்களுடைய வேதங்கள் இக்காலத்தில் வழக்கமில்லாமலும், முற்காலத்திலும் உபதேசமூலமாயிருந்ததேயல்லாமல், புத்தகத்திலெழுதும் வழக்கமில்லாமலும் இருந்தபடியால், அந்த வேதங்கள் பன்னிரண்டிலுமுள்ள சில பொருள்களைமாத்திரம் எடுத்துப் பிராகிருதபாஷையிலும் சமஸ்கிருதபாஷையிலும், முன்னிருந்த பெரியோர்களாகிய சன்னியாசிகளால் செய்யப்பட்டும் பின்னோர்களாலே படித்துவரப்பட்டும் இருக்கிறது. இப்போது வழங்கிவரும்படியான உண்மையுள்ள சாஸ்திர புத்தகங்கள் மகாபுராணம், திரிலோகசாரம், கோமடசாரம், பதார்த்தசாரம், ரத்தினகரண்டகம், தர்மபரீட்சை, சிந்தாமணி, சூடாமணி, மேருமந்தரபுராணம், நீலகேசிவாதம், அமரம், சாகடாயனம், நயசக்கரம், சத்தபங்கி, தவளம், விசயதவளம், மகாதவளம், சுபோதினி இவைமுதலாகிய அநேகம் புத்தகங்கள் வழங்குகின்றன. தமிழில் சிந்தாமணி, சூடாமணி, நீலகேசிவாதம், மணிமேகலை, நாலடி, குறள், நிகண்டு, நன்னூல், மேருமந்தரபுராணம் இவைமுதலான புத்தகங்கள் வழங்குகின்றன.

As the Vedas of these people are not in use in these days, and as even in former days, it was not customary to write, but simply to impart Vedic knowledge by oral instruction, only a few things have been extracted from the 12 Vedas, and committed to writing in the Prakrit and SANSKRIT languages, by the eminent ascetics* of yore; and these have been read by their descendents ever since. The authorized books now extant and in use are : the *Mahapurana, Trilokasara, Gomatasara, Padarthasara, Ratnakarandaka, Dharmapariksha, Chintamani, Chudamani, Merumantrapurana, Nilakesivada, Amara, Sakadayana, Nayasakkara, Sabdhabanghi, Dhavala Vijaiyadhavala, Mahadhavala, Subodhani,* &c. Books written in Tamil are : the *Chintamani, Chudamani, Nilakesivada, Manimegalai, Naladi, Kural,*† *Nighantu, Nannul, Merumantrapurana,* &c.

இவர்களுக்கு டில்லியிலும், கொல்லாபுரத்திலும், பெளிகுளத்திலும், இது முதலான இடங்களில் பிரபலமான ஆசாரியமடங்களுண்டு. இதுவுமல்லாமல் சுவேதாம்பரிகளுக்கும் அநேகம் ஆசாரியமடங்களுண்டென்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த ஆசாரியர்களுக்கு அநேகம் பிருதுகளும், அநேகம் பரிவாரங்களும், யானை பல்லக்கு முதலாகிய வாகனங்களும், மடாதிபதிகளாகையால் உண்டாயிருக்கின்றன. மற்றச் சன்னியாசிகளுக்குக் கமண்டலமும், மயில் பிஞ்சமும் இருக்கின்றன. இவர்களுக்குள்ளே வேதங்களை வாசிக்கிறதற்குரியரானவர்கள் துறவறத்தாரேயொழிய இல்லறத்தார் வாசிப்பதற்குரியரல்லர் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

They have monasteries in *Delhi, Gollapuram, Pelikulam,* and other places. The *Swetambaras* are also said to have many monasteries. The Jaina Teachers who are Priors of monasteries have various ensigns, and large retinues, elephants, palanquins, and other vehicles. But the *Sanyasis* [ascetics] have only water vessels, and peacock's feathers. They say that only those that are in the ascetic state are worthy of reading the Védas, and not those that are in the domestic state.

எல்லாவுயிர்களும் அநாதியான வேதத்திலே சொன்னபடி நடந்துவருவதற்

The Jains hold that the function [act, work] of the Divine Being is to

---

* *Acharyas,* The *Digambaras* assert that the *angas* of Scriptures are the work of the immediate disciples of the *Tirthankaras.*

† The Jains say that *Elláchariyar* wrote the Kural. The Saivas claim it as theirs.

காக வேதத்தை எல்லா உயிர்களுக்கும் அன்போடும் இரக்கத்தோடும் அருளிச் செய்ததே கடவுளினுடைய செயல் என்றும்; புண்ணிய பாவங்களைச் செய்வதும், அவற்றின் பயனை அநுபவிப்பதும், மோட்சத்தைப் பெறுவதும், நரகத்தை அடைவதும், உயிர்களுடைய செயலென்றும்; பாவத்தையொழிக்கவும் புண்ணியத்தை உண்டாக்கவும் உயிர்களுக்கே வல்லமையுண்டென்றும், இதுவே உறுதியான தத்துவமென்று நம்பியிருக்கிறார்கள்.

exercise love and mercy to all living beings, and reveal to them the Védas, in order that they may walk according to the precepts enjoined in them; and that the function [act, work] of all living beings is either to do good or evil, and have fruition of their deeds; and that the attainment of heaven or hell is also their own act, and that it is in their own power to renounce sin, and to obtain merit. This they consider to be true doctrine.

Jainism an imperfect system.

Here we have the Jaina system from a Jain himself. None can ridicule such systems or despise them but those who would expect from the world's boyhood the experience of ripened age, and from men who are groping in the gloom of unaided reason, the finished conclusions which have been reached by Reason enlightened by Revelation; and yet it would not be doing justice to myself or the public to leave unnoticed some of the leading points in this extraordinary system. We have already remarked that Jainism is allied to Buddhism. In reference to the latter Max Müller, in his "History of Ancient Sanscrit literature" (p. 33), remarks: "There is something in the doctrines of Buddhism that is common to all systems of philosophy or religion which break with the traditions of an effete idol-worship and a tyrannical heirarchy. There is some truth in Buddhism, as there is in every one of the false religions of the world." But comparing this with the ancient Vedic system of the Hindus it will easily be seen that there is a transition from a natural and simple, to an artificial and complicated religion.

Jainism allied to Buddhism.

Brahmanism.

The *Rig Veda* says: *Tisra eva devatah, bhur, bhuwah, swar.* "The deities are only three; fire, air, and the sun." It yet recognizes the *Mahan atma* "the great soul," though not as a *personal* god. As this did not satisfy human longings, mythological or hero-gods were introduced. But as these were puerile and unsatisfactory, in the eclectic teaching of an after age as embodied in the *Bhagavad-Gita*, we see some glimpses of subjective religious truth. In the Vedic writings we see nothing of the doctrines of transmigration, and incarnation, and very little of caste. But the Jaina system overrides ancient authorities, and what is worse, especially sets aside one

important article of the Vedic religion, namely, the doctrine of sacrifice, a doctrine well adapted for fallen man, to produce in him the consciousness of sin, and lead him to higher religious truths, connected with the expiation of sin, and the attainment of heavenly bliss. Jainism is therefore the religion of Cain.

Jainism opposed to the Vedas; sets aside sacrifice.

While the later modern orthodox Hinduism has broached the doctrine of *Avatars*, or Incarnations, and inculcated the worship of deified Heroes, Buddhism and Jainism have adopted a similar idea, only with this difference that they worship deified Saints, whose characters are holy. In Brhamanism the god becomes man, in Jainism man becomes god. The Avataras of Vishnu are ten; the Jains have twenty four. The idea of a promised Deliverer or Saviour of the world underlies all religious systems. The first promise that *the seed of the woman shall bruise the serpent's head,** and the necessities of sinful human nature suggests the idea.† But the Incarnation of God as man must bear witness of itself to our moral consciousness, as an exhibition not only of God's power, but of his truth, his purity, his love, and his grace. It must be worthy of the character of God, and meet the requirements of fallen humanity. There is a Saviour who is to be *the Desire of all nations,* who taught as never man taught, both by precept and example. He is the *Paramapurushotaman*, the perfect divine man, who taught the *Paramapurushatamam*, the *summum bonum*, or chief end of man. In Him was Life and Light, and He brought life and immortality to light.

Doctrine of Incarnations.

The ritual of the Jains is as simple as their moral code. The *zati*, or devotee, dispenses with acts of worship at his pleasure; and the lay votary is only bound to visit occasionally a temple where some of the images of the Tirthankaras are erected, walk round it three times, make an

---

* Gen. iii. 15.

† Tradition is the parent of all religious systems. "The few and dim and fragmentary features of resemblauce are so many testimonies to the truth of Revelation, as unconscious prophesies of Heathendom, or else as portions of that spiritual heritage which men and tribes bore with them from the cradle of the human race." *Hardwick—Christ and other Masters.* "The doctrine of the Incarnation is peculiarly Christian—as a subject of speculation it is the very perfection of reason, and takes its position at the head of all religious truth." W. A. Butler's Lectures on Ancient Philosophy. *Vol. I. p.* 143.

obeisance to the images, with an offering of fruit or flowers, and pronouncing such *Mantras*, or prayers as :—

Namo Arihantánam, salutation to the Arhats ;
Namo Siddhánam, salutation to the pure existences ;
Namo Aryánam, salutation to the sages ;
Namo Löe Sabba Sahánam, salutation to the devout in the world [the Church] ;

The following morning prayer is also repeated :

Ichchhami khama, samno bandiyon, jo man jaye nisiaye ; máthena vandámi. "I beg forgiveness, Oh Lord, for your slave, whatever evil thoughts the night may have produced.—I bow with my head."*

Here the consciousness of sin and the wants of humanity peep out. But the orthodox Hindu not only uses the *Gayatri*, a mystical symbol but utters the following expressive prayer daily while bathing :

Pápo aham, pápakarma aham, pápátma pápasambhavah ;
Tráhi mám, pundarikáksha sarvapápa haro hari

"I am sin, I commit sin, my nature is sinful, and I am conceived in sin ; Save me O thou lotus eyed, O Hari, the remover of sin."

Prayer,—the offering up of our desires to God for things agreeable to His Will, with confession of our sins, and thankful acknowledgment of His mercies ; and Praise,—a reverent acknowledgment of the perfections of God, and of the blessings flowing from them, expressed in Hymns of gratitude and thanksgiving, are duties universally acknowledged.

Animal Food.

The Jains consider that the command *not to kill*, even for the use of food, is a prime virtue; and they give various puerile injunctions about food and drink. They go beyond the Buddhists in this matter, and pride themselves in it. They have even succeeded in influencing the minds of orthodox Hindus on this subject. The Vedas enjoin animal sacrifice ; and the Brahma Rishis of old ate animal food. The Hindu theory is that vegetables have consciousness, and are sensible of pleasure and pain, and yet they do not scruple to destroy and eat them. Oil is universally used, though it is pressed out of seed. They cannot live, move, plough, or perform any action without destroying life, with which the world

* Wilson.

teems. On this subject, let us see how wisely Revelation delivers itself: "Do not ye understand, that whatever entereth in at the mouth goeth into the belly, and is cast out into the draught? But those things which proceed out of the mouth come forth from the heart; and they defile the man. For out of the heart proceed evil thoughts, murders, adulteries, fornications, thefts, false witness, blasphemies: these are the things which defile a man." "Let not him that eateth (both flesh and vegetables,) despise him that eateth not flesh (but only vegetables;) and let not him that eateth not, judge him that eateth." "The kingdom of heaven [i. e. the Church, composed of the initiated] does not consist in meat and drink, but in righteousness, peace and joy."*

In Jainism 7 things eternal.

The Jains believe God, the Vedas, the World, Time, Souls, Action, and Virtue, to be eternal. Let us briefly consider them seriatim.

God.

I. The God of the Jainas, their *Dévâdi Déva*, like the *Adi-Buddha*, is not acknowledged to be a personal, spiritual Being, the Creator, the Preserver, the Destroyer, the Legislator, the Judge, the Saviour of the world. Though they acknowledge a divine Being yet they do not worship Him, but pay their devotions to their saints; or if they do at times worship Him, it is for no benefits that they can expect from Him, since he does not concern himself with the affairs of this world. Beatitude is supposed to be obtained by the acts of the devotee, and not vouchsafed by the grace of the Deity. The highest authority has declared that "the fool hath said in his heart that *there is no God;* and that *the world by wisdom knew not God.*" The true God is forgotten and despised in thet wo great systems of Polytheism and Pantheism. In the Brahminic system every thing is God; in the Jaina system God is nothing. The true Veda declares that God is not a subject of speculation, but an object of faith, of love, and adoration. "We believe that He is the rewarder of them that diligently seek Him."†

There are certainly some fine passages about the Deity in the Chintāmani, but that Deity is confounded with Arugan, or some deified human

---

* Matt. xv, 17—20. Rom. xiv, 3, 17.

† "A God understood would be no God at all." "To think that God is, as we can think Him to be is blasphemy." The Deity is in a certain sense revealed, in a certain sense unrevealed. He is at once known and unknown. But the last and highest consecration of all true religion, must be an altar—'Αγνώστῳ Θεῷ—"To the unknown and unknowable God." In the temple of Athene—Isis, at Sais, on the fane there stood this sublime inscription:

being. I am tempted to quote a few striking passages from the work : the first is the Invocation to the Deity, which is the opening passage of this Book ;

மூவா முதலா வுலகமொரு மூன்றுமேத்தத்
தாவாத வின்பந் தலையாயது தன்னினெய்தி
ஓவாது நின்ற குணத்தொண்ணிதிச் செல்வனென்ப
தேவாதிதேவ னவன்சேவடி சேர்துமன்றே.

Let us approach the feet of him, who is the god of gods, whom the three worlds, which have neither beginning nor end, do praise, who in himself possesses never-ceasing joy, and who is rich in everlasting perfections and heavenly bliss.

ஆதிவேதம்பயந்தோய்நீ யலர்பெய்மாரியமர்ந்தோய்நீ
நீதிநெறியையுணர்ந்தோய்நீ நிகரில்காட்சிக்கிறையோய்நீ
நாதனென்னப்படுவோய்நீ நவைசெய்பிறவிக்கடலகத்துன்
பாதகமலந்தொழுவேங்கள் பசையாப்பவிழப்பணியாயே.

இன்னாப்பிறவியிகந்தோய்நீ யிணையிலின்பமுடையோய்நீ
மன்னாவுலகமறுத்தோய்நீ வரம்பில்காட்சிக்கிறையோய்நீ.
பொன்னாரிஞ்சிப்புகழ்வேந்தே பொறியின்வேட்கைக்கடலழுந்தி
ஒன்னார்வினையினுழல்வேங்க ளுயப்போம்வண்ணமுரையாயே.

உலகமூன்றுமுடையோய்நீ யொண்பொனிஞ்சியெயிலோய்நீ
திலதமாயதிறலோய்நீ தேவரேத்தப்படுவோய்நீ
அலகையில்லாக்குணக்கடலே யாருமறியப்படாயாயிற்
கொலையிலாழிவலனுயர்த்த குளிர்முக்குடையினிழலோய்நீ.

Thou art he that declared the eternal Vedas ; Thou art he that resides in the midst of flowers ; Thou art he that knows the nature of

---

"Ἐγώ εἵμι πᾶν τὸ γεγονος, καί ὄν, και ἐσόμενον,
καί τόν ἐμόν πέπλον οὐδείς πω θνητός ἀπεκάλυψε."

"I am all that was, and is, and shall be ;
Nor my veil, has it been withdrawn by mortal."
Quoted by Sir Wm. Hamilton in his Discussions on Philosophy.

"அரியுமல்ல அரனுமல்ல அயனுமல்ல அப்புறங்
கருமைவெண்மை செம்மையுங் கடந்துநின்ற காரணம்
பெரியதல்ல சிறியதல்ல பெண்ணுமாணு மல்லவே
[illegible]யமுங் கடந்துநின்ற தூரதூர தூரமே."

"It is not *Ari*, It is not *Aran*, It is not *Ayan*,
It is not great, it is not small, neither is it male nor female ;
Beyond every state of corporal being, It is farther, farther, and farther still ;
Far beyond the *black*, the *white*, the *red*, soars the Everlasting Cause."

"Canst thou by searching find out God ? Canst thou find out the Almighty unto perfection ? It is high as heaven, what canst thou do ? Deeper than hell, what canst thou know ?"—Job. xi. 7, 8.

virtue ; Thou art the king of incomparable wisdom ; Thou art he that is acknowledged to be lord of all ; grant that we who worship at thy flowery feet, may have the fetters of desire broken, and the sin producing ocean of births removed.

Thou art he that is removed far beyond the evil of births ; Thou art in possession of unspeakable joy ; Thou art he that has renounced the fleeting world ; Thou art the lord of unlimited knowledge ; O thou illustrious King, who dwellest in the golden city, wilt thou not tell us, who are sunk in the ocean of the senses, and tried by the machinations of our enemies, the way to be saved ?

Thou art the possessor of the three worlds ; Thou art the dweller in the golden city ; Thou art the all-powerful. Thou art he that is worshipped by the gods ; Thou art the sinless ocean of good ; Thou art beyond the comprehension of any ; Thou holdest the sceptre on which is inscribed 'Thou shalt never kill ;' Thou art he that resides in the shadow of the triple umbrella—wilt thou not cause all to know thee ?

I have quoted the above passages with a specific object, and that is to compare them with the writings of the learned Beschi, known to Natives as *Viramámuni*. In the following passages from the *Temba vani*, a Christian Epic, written by Beschi himself, or some Christian Poet under his direction, the style and language of the Chintāmani are evidently imitated. The English translation of the pieces is from the pen of the late F. Ellis, Esq., of the Madras Civil Service, whose unfinished book of Extracts from the Kural is a treasury of Tamil learning.

அறக்கடனீயே யருட்கடனீயே யருங்கருணாகரனீயே
திறக்கடனீயே திருக்கடனீயே திருந்துளமொளிபடஞான
நிறக்கடனீயே நிகர்கடந்துலகின் னிலையுநீ யுயிருநீ நிலைநான்
பெறக்கடனீயே தாயுநீ யெனக்குப் பிதாவுநீ யனைத்துநீயன்றே.

கார்த்திரள்மறையாக்கடலினுண்மூழ்காக் கடையிலாதொளிர்பரஞ்சுடரே
நீர்த்திரள்சுருட்டிமாறலையின்றி நிலைபெறுஞ்செல்வநற்கடலே
போர்த்திரள்பொருதக்கதுவிடாவரணே பூவனந்தாங்கியபொறையே
சூர்த்திரள்பயக்குநோய்த்திரள்துடைத்துத் துகட்டுடைத்துயிர்தருமமுதே.

" Thou art the sea of virtue, thou art the sea of grace, thou art the most benevolent ;

Thou art the sea of power, thou art the sea of prosperity, thou art the sea of wisdom which enlighteneth the mind ;

Thou art the confirmation and the life of the world, to whom is no likeness ;

Thou art the sea by which I am confirmed, thou art to me as a mother and father : art thou not all to me ?

Thou art the infinitely bright and heavenly Sun, which cannot be hidden by the assembled clouds and which sinketh not into the ocean ;

Thou art the sea of constant felicity which hath neither swell nor wave ;

Thou art an impregnable castle which no foe hath ever taken ; thou art the mountain which supporteth the earth ;

Thou art the life-giving nectar which cureth all distemper, allayeth all pain, and removeth all defect."

தேறுந்தயையின்முனிவோய்நீ சினத்திற்கருள்செய்கனிவோய்நீ
கூறுங்கலையற்றுணர்வோய்நீ கூறுந்தொனியற்றுரைப்போய்நீ
மாறும்பொருள்யாவினுநின்றே மாறுநிலைகொள்மரபோய்நீ
இறுந்தவிர்ந்துன்புகழ்க்கடலாழ்ந் தெனக்கேகரைகாட்டருளாயோ.

ஒளிநாக்கொடுவான்சுடர்புகழ வொளிநாக்கொடுபன்மணிப்புகழக்
களிநாக்கொடுபற்புள்புகழக் கமழ்நாக்கொடுகாமலர்புகழத்
தெளிநாக்கொடுநீர்ப்புனல்புகழத் தினமேபுகழப்படுவோய்நீ
அளிநாக்கொடுநானுனைப்புகழ வறியாமூகையுணர்த்தாயோ.

"O thou who in thy protecting kindness art angry, and in anger delighteth in mercy ;

O thou who without instruction knowest all things and sayest all things without a voice ;

O thou who in the midst of all things changeable art by thy nature unchangeable ;

Wilt thou not vouchsafe to show the shore to me who am sunk in the everlasting ocean of thy praise ?

The resplendent beings of heaven praise thee by their tongues of light ;

The various birds praise thee by the tongue of joy ; the flowers of the grove praise thee by the tongue of fragrance ;

The waters praise thee by the tongue of transparency : O thou who art praised for ever ;

Wilt thou not teach me, the ignorant and the dumb, to praise thee by the tongue of love."

The following beautiful passage from Beschi is in praise of the Saviour.

மருடருவலியுருவே மருளறுசினவுருவே
அருடருதயையுருவே யளவறுதிருவுருவே
தெருடருகலையுருவே செயிரறுமனுவுருவே
பொருடருமணியுருவே பொழிமணவடிதொழுதேன்.

உரையிலகலைநிலையே யுயரறமடையுரையே
கரையிலபடர்கடலே கதியுயிர்பெறுகரையே
வரையிலசுகநிலையே வளர்தவமடைவரையே
புரையிலமனுமகனே புதுமலரடிதொழுதேன்.

மருமலிமலர்நிழலே மறைமலியுயர்பயனே
திருமலிகரமுகிலே சிவமலிதனிமுதலே
இருமலியுலகுளரே யிணரொடுதொழுமடியே
குருமலியறநிறையே கொழுமலரடிதொழுதேன்.

"O thou who hast the power to cause dread, but art not disturbed by thine anger! O thou by whose mercy grace is vouchsafed and unnumbered blessings are confirmed! O thou who art the knowledge which giveth understanding, who in the human-form destroyedst sin! who art a precious jewel set in gold! I worship thy feet diffusing fragrance.

O thou who possesseth knowledge not conveyed by words, and art the word by which the highest virtue is conferred! O thou who art a broad ocean without a shore, and the shore attained by beatified spirits! O thou who art eternal happiness without limit, and the limit to be attained only by unceasing devotion! O thou the Son of Man without an equal, I worship the newly blown flower of thy feet!

O thou whose protecting grace resembleth the shade of fragrant flowers, who art the exalted sense of the Scripture, whose hand, bounteous as the clouds, dispenseth felicity, who art alone the cause of salvation, whose feet those dwelling in the two worlds adore and adorn with flowers, who art both the teacher and the path of virtue, I worship the blooming flower of thy feet."

From the above extracts it will be seen that the writers of the *Chintámani* and the *Témbávani* were both genuine Poets. They drew their inspiration from different fountains. Beschi's mind was well furnished with ideas from the Book of books, and the Greek and Roman Poets, and it had the additional advantage of the style and mode of thought of the great Tamil Poet before him. When we read and compare these passages, we see the truth of the following lines:

"When one that holds communion with the skies,
Has filled his urn where those pure waters rise,
And once more mingles with us meaner things,
'Tis even as if an Angel shook his wings:
Immortal fragrance fills the circuit wide,
And tells us whence his treasures are supplied."

The Védas.

II. The Védas are said to be eternal. If the Vedas are the effulgence of divine knowledge and wisdom, if they are the idea of the eternal God, and if they* express his *Will*, as the absolute Law of his creatures, they must, as God himself, be eternal. Wisdom must find its limit in some being; that being is God. We refer our notion of perfection to some archtype from whom indeed we get it; that archtype is God. But as He is One, his Will is One; and as He is True, the subject of His Revelation must be eternal Truth. As the works of creation exhibit the power, the wisdom, and the goodness of God, so the true Veda must exhibit the Love, the Justice, the Holiness, and the Truth of God. It is the reflection of the Almighty, it is the true light of the Moral Sun of the Universe. But where there is light there is shadow, where there is truth there is the semblance of it, falsehood. Contradictory systems cannot all proceed from a Being, of whom truth is an essential attribute. The Veda must be adapted to the nature, the character, the wants of man; for all things are made in harmony with congruity, truth for the mind, the mind for truth. Well may then the learned Hooker, in his Ecclesiastical Polity, say: "Of Law there can be no less acknowledged, than that her seat is the bosom of God, her voice the harmony of the world: all things in heaven and earth do her homage; the very least as feeling her care, and the greatest as not exempted from her power; both angels and men, and creatures of what condition soever, though each in different sort and manner, yet all with uniform consent, admiring her as the mother of their peace and joy."

India's Place in History: Max Müller.

The Jains like the Buddhists are chiefly distinguished from the Hindus, by their denial of the divine origin and infallible authority of the 4 Vedas; and yet they assert their own Vedas to be eternal. On this subject we cannot do better than quote the remarks of Professor Max Müller. He says: "History seems to teach that the whole human race required a gradual education, before, in the fullness of time, it could be admitted to the truths of Christianity. All the fallacies of human reason had to be exhausted, before the light of a higher truth could meet with ready acceptance. The ancient religions of the world were but the milk of nature, which was in due time to be succeeded by the bread of life. After the primeval physiolatry, which was common to all the members of the Aryan family, had in the

* For the nature, character, and glory to God, see Ex. xxxiii. 17, &c.: xxxiv. 5, &c. and Acts of the Apostles ch. xvii.

hands of a wily priesthood, been changed into an empty idolatry, the Indian alone of all the Aryan nations, produced a new form of religion, which has well been called subjective, as opposed to the more objective worship of nature. That religion, the religion of Buddha, [and Jainism is but its offshoot] has spread far beyond the limits of the Aryan world, and to our limited vision, it may seem to have retarded the advent of Christianity among a large portion of the human race. But in the sight of Him with whom a thousand years are but as one day, that religion, like all the ancient religions of the world, may have but served to prepare the way of Christ, by helping, through its very errors, to strengthen and to deepen the ineradicable yearnings of the human heart after the truth of God."*

The World.

III. The Jains believe the world to be uncreated, and eternal. In the earlier Vedas there is a glimpse of truth, though that truth has been vitiated by a false philosophy. With reference to God at the creation of the world, it is said: *He saw, and said I am one, I would become many.*† Creation in its higher sense is a subject far beyond the apprehension of unassisted reason. Revelation declares that "In the beginning God created the heaven and the earth," and that it is "through *faith* we understand that the worlds were framed by the word of God, so that things which are seen are not made of things which do appear:"‡ thus teaching that the world is not identical with God, nor of the same substance with God, the error of the Pantheists; that it is not the work of *Màya*, or illusion, the error of the Vedantists; and that it is not the result of the fortuitous concourse of eternal atoms, the error of the Sankhyas and the Jains. There is only one self-existent, eternal, uncreated, independent Being, of necessary existence; all others are created dependent beings. "As every house is built by some man, so He that built all things is God;" with this difference, that while man requires matter to work upon, God has created matter, and moulded it into a thousand forms. The universe was called into being by the Will and Word of the Almighty, and bears the manifest impress of the Power, the Wisdom, the Goodness, and the Omnipresence of its Maker. "If without something distinct from Himself,

* "Philosophy seeks truth, Theology finds it, Religion possesses it."

† *Prajápatir va idam agre ásít Eka eva so kámayate syam prajayeya iti.* "Prajápati was formerly this universe [i. e., the sole existence]. Being alone, he desired, may I be, may I become."—*Rig Veda.*

‡ Gen. i. 1. Heb. xi. 3.

He cannot produce any thing, then must He want something external; and whosoever wanteth any thing is not all-sufficient."*

IV. In the Jaina system, *Kála*, Time, is personified, and made a substantive, objective being; and all good and evil are ascribed to it. In the Vishnu Purana we read that Brahma existed in the forms of *Purusha* and *Kála*. In this work, Professor Wilson cites the following passage from the Vedas, which is "understood to allude to the different theories of the cause of creation :

Kála = Time.

कालः स्वभावो नियति र्यदृच्छाया भूतानि योनिः पुरुषः ॥

Time, inherent nature, consequence of acts, self-will, elementary atoms, matter, and spirit, asserted severally by the astrologers, the Buddhists, the Mimánsakas, the Jains, the Logicians, the Sánkhyas, and the Vedánts. χρόνος was also one of the first generated agents in creation, according to the Orphic theogony." (page 10, Note.)

Kála dósha, fault or defect of time, may be expressed in the following lines of Shakespear, though his was an objective idea only by personification.

"Misshapen Time, copesmate of ugly Night,
Swift subtle post, carrier of grisly Care,
Eater of Youth, false slave to false delight,
Base watch of Woes, Sin's pack-horse, Virtue's snare,
Thou nursest all, and murderest all, that are."

The astrological notion of Time being the cause of evil, would make sin a cosmical, not a personal evil; and if so, there can be no true conception of the evil of sin. Time is duration measured or divided into equal parts, as distance is extension so measured. It is a portion of Eternity distinguished by the motion of the heavenly bodies, divisible into Past, Present, and Future. "Time," says Plato, "is a moving image of eternity, and was formed with the heavens, that, together created, they may together end, if indeed an *end* be in the purpose of the Creator." And a higher authority has declared that "there is a time for every

* Bishop Pearson. The Philosophy of Creation in Müller's Sanscrit Literature, 559 &c., is well worth reading.

† The following passage from Moorhouse's Hulsean Lectures, though conveying a subjective idea as to the source of the influence spoken of, would perhaps be considered by a Hindu as approximating in its operations and effects to his notions of Kala dosha. "*The spirit of the age*, that general all-pervading tendency of thought, which borrows its direction, and takes its form, from the favourite speculations of the *time*; speculations which are no sooner breathed upon the air than they are caught and disseminated by a thousand agencies in a thousand varying forms of expression or insinuation, thus pressing from every side with a secret, unseen, but almost irresistible power upon all who have nothing better to oppose to them, than their own individual impressions."

purpose," and that "a wise man's heart discerneth both time and judgment." Such a man knows what is meant by "the appointed time," "the fulness of time," "the accepted time," the "time of visitation;" and he knows how "to redeem the time, because the days are evil."* Time, here, he understands to be *opportunity*, *season*, which ought to be improved. And he believes moreover "that a time is coming when Time itself shall be no more." †

Successive periods of time do show capricious and changeful predilections; and there is a disposition to be continually complaining of the *degeneracy of the times*, as if in them were to be found all the elements of misery, laying on them the blame of that unhappiness of which the complainer carries about the cause in his own bosom. But the estimate is generally formed on the subject of *suffering* rather than of *sin*, of *physical* rather than of *moral* evil. The golden age, and the purity and happiness of the simple and primitive state of Society are trite subjects; but speculations regarding them rest more on reports than on facts, and often evince a spirit of ingratitude for the mercies and blessings we now enjoy. A high authority tells us that "God has fixed the times before appointed, and the bounds of our habitation;" and it is true wisdom to rest satisfied with the acts of a Providence too wise to err and too good to be unkind. Solomon may well say, "Say not thou, what is the cause that the former days were better than these? for thou dost not enquire wisely concerning this."‡

Life, Soul.

V. The Jains conceive *Jiva* (life, intelligence) to be the Soul, which is properly called *Atman*, and which from eternity is united to a very subtile material body, and when embodied, becomes in its successive transmigrations united with a grosser or material body; but which is never to be wholly separated from matter except by deification. Then the *Jivatma* (the sentient soul) becomes the *Paramatma* (the divine soul). "In Sanskrit *Atman* means "self," similar to *purusha*, "person." "*Atmánam átmána pasya*," "See thyself by thyself," had a deeper signification than the Greek γνῶθι σεαυτόν, "Know thyself." ‖ Man has a consciousness of his own existence, and that this existence is individual; and yet he feels himself

* Jer. i. 27. 31. Eph. v. 11.

† Eccl. viii. 5. Rev. x. 16. "What is Time?—if not asked, I know; but attempting to explain, I know not." *St. Augustine.*

‡ Eccles. vii. 10.

‖ Sanskrit Literature. v. 21.

dependent. This consciousness of man has not always existed, it has had a beginning; and in this beginning he feels that his will or his power has had no part; and if his existence never had a beginning, he would be aware of the fact. He finds himself in the present, but he has no consciousness of a state of existence prior to the present. Whatever may be the cause of his existence, it is something foreign to himself.

Man.

Again, if inward tendency in man necessarily implies an outward objective reality, there is a consciousness within him of his subjection to a power without. He has the knowledge of good and evil, and feels within him a conscience which, like the regulator of a watch, is calculated to regulate his acts, his words, his thoughts; and this it would do, if the nature of man were unimpaired. Conscience is a witness of the conduct and a judge within the heart; the voice of a judge within suggests the idea of a judge over us. Man is not only a moral and responsible being, but also a religious being; this subjective religiousness must have an object; this object is God; otherwise there would be a tendency towards a nonentity: தன்னை யறிந்தவன் தலைவனையறிவான், *he that knows himself knows his Creator*, is an axiomatic truth. This knowledge can be attained only by reflection. It tells us at once of our weakness and our worth. He that knows himself, knows from sad experience that he is a sinner. It is this knowledge that leads to true renunciation of self, and a willingness to make any sacrifice to obtain peace and joy. Knowledge exists, and progress towards perfection or in goodness exists; now this knowledge and perfection must find their limit in some being; that *Being is God*, who is "the Father of Spirits, and the framer of bodies;" and who declares in his unerring word of Truth, "*All Souls are mine.*"*

Souls dependent.

The assumption of the underived eternity of souls distorts and detracts from a just view of the real relation in which the soul stands to God, and of the consequent duties which it owes to Him. If God is regarded as the Creator of body and soul, then His authority over us is acknowledged; but if the soul is self-existent and independent of God, then there are hardly any grounds why we should fear, love, or serve God.

The theory of the eternity of souls is by some based on the assumption of its imperishableness. But the soul may be immortal without being eternal. The highest form of Truth declares that man was created "in

* Ezek. xviii. 4.

the image of God." The human spirit may aspire after communion with God, but it cannot be identified with Him. Indeed it must be subject to Regeneration in this life before it can be admitted into the presence of God, or attain its chief end, heavenly bliss. This bliss cannot consist in annihilation, absorption, or apathy, but in seeing, being with, and enjoying God for ever.

Transmigration of souls.

The doctrine of Transmigration, so common to all the Hindu systems, is an attempt to account for the existence of all moral and physical evils, for all the inequalities of life, and the dispensations of Providence. But this doctrine confuses the various classes of sentient beings, and is opposed to human recollection; it is a system of injustice, for it would not be right to punish a being for unconscious guilt; and it is connected with the theory of fatalism which is equally inexplicable, and contradictory to reason and Revelation. A Saiva Poet, named Kálimegan, who found admission into a Vaishnava temple, is said to have recited the following verse, at the expense of the two gods of the Hindu Triad, to whom worship is paid:

"கன்னபுரமாலே கடவுளினுநீயதிகம்
உன்னிலுமோ நானதிக மோதக்கேள்
உன்பிறப்போபத்து வுயர்சிவனுக்கொன்றுமில்லை
என்பிறப்போ வெண்ணத்தொலையாது."

"O Lord of Kannapuram, thou art greater than Siva; but I am greater than thee; for hear me, thou hadst ten births, and the great Siva had none; but my births are innumerable."

The future, which eye hath not seen, nor ear heard, nor hath it entered into the heart of man to conceive, is not left for unaided reason to discover; but *Revelation* has declared it. The doctrine of Transmigration "was only one guess among many; he only discovers who proves." But it must not be supposed that the theory has gained the assent of all the sages of India. One of them has said:

"கறந்தபால்முலைபுகா கடைந்தவெண்ணெய்மோர்புகா
உடைந்தசங்கினோசையும் உயிர்களுமுடல்புகா
வடிந்தவேரடியினி னுதிர்ந்தபூமரம்புகா
இறந்துபோன மானிடரினிப்பிறப்பதில்லையே."

"As milk once drawn cannot again enter the udder, nor butter churned be recombined with milk; as sound cannot be produced from a broken conch, nor life be restored to a corpse; as a decayed leaf and a fallen flower cannot be reunited to the parent tree; so a man once dead is subject to no future birth."

Hindus cannot explain the reason why the soul, which in its independent state is described as being pure, should be allied with body, merely to be purified and so freed from the alliance.

False Philosophy.

Aristotle has well remarked that "If to philosophize be right, we must philosophize to realize the right; if to philosophize be wrong, we must philosophize to manifest the wrong; on any alternative, therefore, philosophize we must." But on such subjects as God, the soul, and immortality, how various and conflicting are the theories of man! On such subjects, philosophers are like blind men groping in the dark, and their teachings and their systems are like the blind leading the blind. We quote the following striking passage, which bears upon more than one system of Hindu philosophy: "In the furthest distance of the chamber sate an old dim-eyed man, poring with a microscope over the torso of a statue, which had neither base, nor feet, nor head; but on its breast was carved Nature. To this he continually applied his glass, and seemed enraptured with the various inequalities which it rendered visible on the seemingly polished surface of the marble. Yet evermore was this delight and triumph followed by expressions of hatred, and vehement railing against a being, who yet, he asured us, had no existence. This mystery suddenly recalled to me what I had read in the holiest recess of the temple of superstition. The old man spoke in divers tongues, and contiuued to utter other and most strange mysteries. Among the rest he talked much and vehemently concerning an infinite series of causes and effects, which he explained to be—a string of blind men, the last of whom caught hold of the skirt of the one before him, he of the next, and so on till they were all out of sight; and that they all walked infallibly straight, without making one false step, though all were alike blind. Methought I borrowed courage from surprise, and asked him,—Who then is at the head to guide them? He looked at me with ineffable contempt, not unmixed with an angry suspicion, and then replied, no one—the string of blind men goes on for ever without any beginning: for *although one blind man cannot move without stumbling, yet infinite blindness supplies the want of sight*." *

How true is the remark of the wise Solomon, who says: "When I applied my heart to know wisdom, and to see the business that is done upon the earth: then I beheld all the work of God, that a man cannot find out the work that is done under the sun: because though a man

* Coleridge's Lay Sermons, p. p. 149, 150. quoted by Dr. Fitz. Edward Hall, in his translation of a Hindu work called "A Rational Refutation of the Hindu Philosophical systems, by Nehemiah Nilakantha Sastri Gore."

labour to seek it out, yet he shall not find it ; yea further, though a wise man think to know it, yet shall he not be able to find it." It is one of the greatest marks of wisdom for a man to know and confess his ignorance. Bishop Butler, one thoroughly competent to give us a lesson on this subject, very justly remarks : " Since the constitution of Nature, and the methods and designs of Providence in the government of the world, are above our comprehension, we should acquiesce in and rest satisfied with, our ignorance, turn our thoughts from that which is above and beyond us, and apply ourselves to that which is level to our capacities, and which is our real business and concern." Moreover he says : "It is evident that there is another mark set up for us to aim at, another end appointed for us to direct our lives to; an end which the most knowing may fail of, and the most ignorant arrive at."* And then he quotes the following passages from Scripture, " The secret things belong unto the Lord our God : but those things which are revealed belong unto us and to our children for ever, that we may do all the works of this law." " Great and marvellous are thy works, Lord God Almighty ; just and true are thy ways, thou King of saints. Who shall not fear thee, O Lord, and glorify thy name."†

Karma : Action.

VI. The Jains believe *Karma*, Action, or rather work, to be eternal. A similar notion is generally held by all Hindus. Man is said to be governed by the influence of the three *gunas,* properties, dispositions, or qualities, inherent in his nature. Actions are prompted by the three *gunas* ; and all actions good or bad tend to impose the necessity of births on the soul. Fatalism underlies the whole system. To consider good works, as well as evil works, to be the cause of the bondage of the soul, is opposed to reason and common sense. Virtue and vice are acknowledged from the stand-point of practical existence ; but in this system they come to be nothing. The common man who can discriminate between virtue and vice, may follow the one and dread the other ; but the " wise man," " the deified man," is supposed to spurn and reject both. In fact *action* of whatever kind in itself is considered to be evil, and birth the consequence of it, to be an essential evil. It is a fault to speak, think, or do any thing. Can this be a true view of human nature ?

Asceticism.

Asceticism, which this system inculcates, is calculated to foster *pride.* In fact it sacrifices all the rest of human nature on the altar of this single passion. Independence is sought through suppression of desire, not with a view of pleasing the

* Bishop Butler's Sermon on the Ignorance of man. † Deut. xxix 29. Rev. xv. 3.

Deity, but of being his *equal*. This demands a series of continued sacrifices, and the essence of virtue is made to consist solely in the suppression of the desires and affections. But this is based upon a wrong principle. Virtue consists in conformity to a rule, and this certainly requires self-denial. But pain is not to be identified with virtue, nor physical misery made the necessary condition of moral happiness. Well may Bishop Butler then say: "Those who aimed at the destruction of the passions upon the foot of philosophy, appear to have had better success in eradicating the affections of tenderness and compassion, than they had with the passions of envy, pride, and resentment."

Dharma : Virtue.

VII. "*Dharma*, (virtue, duty, justice, righteousness, rectitude, religion) is said to be the quality of the individual self which arises from action, and leads to happiness and final beatitude. It also means Law, and has for its object *Dharma*, things to be done, and *Adharma*, things to be avoided."* This *Dharma*, is said by the Jains to be eternal. *Dharma* as well as *Veda*, if they are true Virtue and Law, are attributes or perfections of the Divine Being, and as such are eternal; and even if they simply express *the Will of God*, and convey his wishes, his plans, and his commands to his creatures, they are, like their Author, eternal. "Virtue is not a creation of the Divine Will, but has had everlasting residence in the nature of the Godhead."† If there is a God who is the Creator and moral Governor of the universe, man as his creature, constituted a moral agent, and responsible for his actions, is subject to his Laws, by which Laws his conduct is to be regulated. God's Law to man is in part internal, and is called the law of conscience; and it is in part external, and then it is called the law of Revelation; and "nothing is virtuous but what is done by responsible beings under a sense of duty or obligation."† The first duty of man is to love God supremely, and his second duty is to love his fellow creatures, as he loves himself. This love must be sincere and energetic, finding its completion in the hearty performance of the duties of religion, and in doing to others as we would have them do to us.

Man is a religious being and wants an object of worship, and by worshipping becomes assimilated to the character of the object he worships. Man is a sinner, and the necessities of his nature cry out for relief. He wants health, restoration, peace. Internal conviction can only raise the cry declaring the want, but external Revelation alone responds to it. *Know thyself* is the highest problem of Philosophy; and

* Max Muller's Sanskrit Literature, page 101. † Chalmers.

Repent ye is the first lesson of Revelation; and the second is, *Believe and be saved*. *Bhakti* Faith, has for its object truth; and that truth leads to *Mukti*, Salvation; and all depends on *Arul*, Grace.

From the result of our investigation on the various points of Jainism, it is evident that it is opposed to reason, science, and experience, and that it does not meet the wants of man. "Those who cling to the wisdom of the past, suppose they love wisdom, but in fact love only the past, and love the past only because they hate the living present," is a shrewd remark of an able living writer. Of the Jaina system it must be said that it is practically "without God in the world;" for God is represented as neither creating, nor preserving, nor saving. The world is eternal, and independent of God. Souls are eternal, and depend upon themselves. The language of Robert Hall is therefore quite applicable to the abettors of such and similar systems. He exclaims, "Eternal God, on what are thine enemies intent! What are those enterprises of guilt and horror, that, for the safety of their performers, require to be enveloped in a darkness which the eye of heaven must not pierce! Miserable men! Proud of being the offspring of chance; in love with universal disorder, whose happiness is involved in the belief of there being no witness to their designs, and who are at ease only because they suppose themselves inhabitants of a forsaken and a fatherless world!" *

The injunction *not to kill*, and the prohibition of animal food, were traps laid by the Buddhists and Jains, to catch the Brahminic or orthodox Hindus, and thereby to kill and devour the ancient and world-wide doctrine of sacrifices. In this respect these philosophers are somewhat similar to their brethren who came under the severe censure of Him who denounced all clap-trap teachers as "blind guides, who strain out a gnat, and swallow a camel." (Matt. xxiii. 24.)

Religion.

It cannot be denied that a religion which does not teach the truth of the existence of a personal God, who is the Creator and Father of all; which does not inculcate the facts of the individuality, unity, and brotherhood of man; and which does not clearly show the nature and the remedy of sin, is no religion at all.

The Athenians of old are said to have enquired of their god Apollo what religion they should profess and hold? The oracle answered, "That of their forefathers." They again demanded, since the Religions of their

---

* Modern Infidelity considered.

ancestors were various, which of them they should choose? The oracle replied, "The best." This has been decided for us by the unerring oracle of the living God, which says, "Yea, and why even of yourselves judge ye not what is right." "Prove all things; hold fast that which is good."

H. B.

MADRAS:
28*th May* 1868.

சிந்தாமணி.

நச்சினார்க்கினியாருரை.

பதிகம்.

Introduction.

Adoration of the Deity.

1. மூவாமுதலாவுலகமொருமூன்றுமேத்தத்
தாவாதவின்பந்தலையாயதுதன்னினெய்தி
ஓவாதுநின்றகுணத்தொண்ணிதிச்செல்வனென்ப
தேவாதிதேவனவன்சேவடிசேர்துமன்றே.

என்பது:—இத்தொடர்நிலைச்செய்யுள் தேவர்செய்கின்ற காலத்திற்கு
நூல் அகத்தியமுந் தொல்காப்பியமு மாதலானும், "முந்துநூல்கண்டு மு
றைப்படவெண்ணி" என்றதனால் அகத்தியத்தின்வழிநூல் தொல்காப்பிய
மாதலானும், பிறர்கூறிய நூல்கள்நிரம்பியவிலக்கணத்தனவன்மையானும்,
அந்நூலிற்கூறியவிலக்கணமே இதற்கிலக்கணமென்றுணர்க. அவ்விலக்க
ணங்களிற்செய்யுளியலின்கண்ணே ஆசிரியர்பா நான்கென்றும், அவற்றை
அறம்பொருளின்பத்தாற் கூறுகவென்றுங்கூறிப் பின் அம்மைமுதலியவெ
ட்டுந்தொடர்நிலைச்செய்யுட்கிலக்கணமென்று கூறுகின்றுழி, "இழுமென்
மொழியான் விழுமியது நுவலினும்" என்பதனால் மெல்லென்ற சொல்
லால் அறம்பொருளின்பம் வீடென்னும் விழுமியபொருள் பயப்பப் பழை
யதோர்கதை மேற்கொச்சகத்தாற்கூறின் அது தோலென்றுகூறினமை
யின் இச்செய்யுள் அங்ஙனங்கூறியதோலாமென்றுணர்க. இச்செய்யுள்
முன்னோர்கூறிய குறிப்பின்கண்வந்த செந்துறைப்பாடாண்பகுதியாம்.
இதனாலே யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றுமையுளதென்பதற்குத்தேவபா
ணியும் காமமுமேயன்றி வீடும்பொருளாமென்பது ஆசிரியர் கருத்தாயிற்று.
முந்துநூல்களிற் காப்பியமென்னும் வடமொழியால் தொடர்நிலைச்செய்
யுட்குப்பெயரின்மையும் இதற்குப்பின்புகூறிய நூல்கள் இதற்கு விதியன்
மையுமுணர்க. இனி இத்தொடர்நிலைச்செய்யுளை இனமென்ப: அந்
நூல்கள் இனமென்று காட்டியவுதாரணங்கடாம் அவர்சொற்ற அவ்வப்
பாக்கட்கே இனமாகாதொழிந்தபாக்கட்கும் இனமாதற்கேற்றலானும், து
றையை விருத்தமாகவும், தாழிசையை விருத்தமாகவும் ஓதுதற்கு அவை

யேற்றமையானும்; மூவாமுதலாவென்னுங் கவிமுதலியன தாழம்பட்டவோசையான் விருத்தமாயும், சீர்வரையறையானும் மிகத்துள்ளிய வோசையானுந் துறையாயுங் கிடத்தலின், இதனை விருத்தக்கலித்துறையெனல் வேண்டும்; அது கூறவே துறையும் விருத்தமுமெனப்பகுத்தோதிய இலக்கணம் நிரம்பாதாமாகலானும் இனமென்றல் பொருத்தமின்று. இச்செய்யுட்களினோசை வேற்றுமையும் மிக்குங் குறைந்தும் வருவனவுங் கலிக்கேயேற்றலிற் கொச்சகமென்றடங்கிற்று; "யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றுமையுடையது" என்பதனால். இக்கவியும் மேலிற்கவியும் முன்னிலையன்றியுந் தேவர்ப்பராயிற்றும். இனி அளவியற்சந்தம், அளவழிச்சந்தம், அளவியற்றாண்டகம், அளவழித்தாண்டகம், அளவுமிகுசந்தத்தாண்டகம், சந்தத்தாண்டகம், தாண்டகச்சந்தமென அடக்குவார்க்கு அவற்றுளுஞ் சிலவன்றி முழுதுமடங்காமையுணர்க.

மூவா முதலாவென்பது மூத்தமுதலியவென்னும் பெயரெச்சங்களின் எதிர்மறையடுக்கு; "எதிர்மறுத்துமொழியினும் பொருணிலைதிரியா" என்பதனால் உலகமென்னும் வினைமுதற் பொருளொடு முடிந்தன. முதலாவென்பது "தம்பெயர் முதலும்" என்பதனான் முதலுமென்பதோர் வினையுடன்பாட்டிற்குளதாம். ஆசிரியர் "காலமுலகமென்றும்" பிறாண்டுச்சூத்திரஞ்செய்தலின் அது வடமொழியன்று. ஈண்டு உலகமென்றது உயிர்க்கிழவனை; "உலகமுவப்ப" என்றதுபோல. ஒருமூன்றுமென்ற குற்றியலுகரமெய்யொடுங் கெட்டு "முதலீரெண்ணி னொற்று ரகரமாகுமுகரம் வருதலாவயினான" என்னும் விதியும்பெற்று, "அளந்தறிகிளவி" என்னுஞ்சூத்திரத்துத் "தோன்றுங்காலை" என்ற இலேசான் முடிந்தது. ஒருமூன்றுமேத்தவெய்தி யென்க. உம்மை இனைத்தெனவறிந்த சினைமுதற்கிளவி வினைப்படுதொகுதியின்வந்தது. உலகமென்னும்பெயர் மூன்றென்னும் பெயர்ப்பயனிலைகொண்டதுதான் ஏத்தவென்னும் வினைப்பயனிலைகொண்டது. வருத்தமாகிய குறிப்புணர்த்திய தாவென்னுமுரிச்சொல்வினைக்கு முதனிலையாய்த் தாவாதவெனப் பெயரெச்சமறையாய் இன்பமென்னும் பெயரொடுமுடிந்தது. ஏத்தத்தாவாதவென்பது "வினையெஞ்சுகிளவியு ஞாங்கர்க்கிளந்த வல்லெழுத்து மிகுமே" என்றதனால் ஒற்றுமிக்கது. தாவாதவின்பமென்பது உடம்படு மெய்யாயிற்று. இன்பமென்னும்பெயர் தலையாயதென்னுங் குறிப்புப்பெயராக்கொண்டது. "அவ்வழிவெல்லாமெல்லெழுத்தாகும்" என்பதனான் மகர நகரமாயிற்று. தன்னினெய்தியென்ற இன் காரகவேதுப்பொருட்கண் வந்தவைந்தாமுருபு. தன்னிலெய்தியென்று பாடமாயின் மணியினதொளியும் மலரினது நாற்றமும்போலத் தன்னுள்ளே பெற்றென்க. எய்தியெனநின்ற செய்தெனெச்சங் காரண காரியப்பொருட்டாய் நின்றவென்னும் பெயரெச்சவினையொடுமுடிந்தது குணமென்னும் பொருட்பெயரொடு முடிந்தது. ஓவாதென்னு மெதிர்

மறையெச்சமும் நின்றவென்பதனொடு முடியும். குணமாவது தாவாத
வின்பமென்றதனாற் பெற்ற அனந்தசுகமொழிந்த வெழுகுணங்களும்.
அவை அனந்தஞானம், அனந்தவீரியம், அனந்தரிசனம், நிர்நாமம்,
நிர்க்கோத்திரம், நிராயுஷியம், சகலசீவுமியகிருதசுபாவம் என்பன.
அத்து இரண்டாமுருபின்கண்வந்த் சாரியை. "அத்தே யற்றே யாயிரு
மொழியு மெல்லொற்று மெய்கெடுதெறெற்றென்றற்றே" என்பதனான் மக
ரங்கெட்டு "அத்தினகர மகரமுனையில்லை" என்பதனான் அகரங்கெட்டு
முடிந்தது. "குற்றியலுகரமுமற்று" என்பதனான் வருமொழியிலொகர
மேறிற்று. ஒண்ணிதி பண்புத்தொகை. ஒண்ணிதிச்செல்வன் வீ
டாகிய விளங்கிய நிதியையுடைய செல்வன், இகரவீற்று வேற்றுமைச்
சொல்லாதலின் வல்லெழுத்து மிக்கது. செல்வனென்றார், அழியாத
வின்பத்தை நுகர்தலின். என்பவென்னுமுற்றுச்சொல் சாதுக்களென்
னும்பெயர் தொக்குநின்றதனொடு முடியும், தோன்றா வெழுவாயுமாம்.
தேவும் தெய்வத்துக்கோர் பெயர். நான்கனுருபு விரிக்க. ஆதியாகிய
வென்க. சேவடி பண்புமாத்திரையாய்க் குறைந்தசொல்லாதலின் மரு
வின்பாற்றியவாய் நின்றது. சேவடிசேர்துமென ஒற்றடாது நின்றது
இரண்டாவதற்கொதிய திரிபில்லன பிறவால். சேர்தும் பன்மைத்தன்
மை, ஈண்டொருவனைக் கூறும் பன்மை. அன்று அசை. ஏகாரம்
ஈற்றசை.

தேவர்களுக்கு ஆதியாகியதேவனுவான் கெடாதஇன்பந்தனக்கொப்பற்
றதனை அந்தமும் ஆதியுமில்லாத மூன்றுலகும்எத்தத் தன்னாற்பெறுகையினா
லே தன்னைவிட்டு நீங்காதகுணங்களையுடையனாகிய ஒண்ணிதிச்செல்வ
னென்பர் சாதுக்கள்; ஆதலின் யாமும் இவ்விலக்கியம் இனிதுமுடிதற்
பொருட்டு அவன் திருவடிகளை வணங்குவேமென்றாரென்க.

இது அருகசரணம், சித்தசரணம், சாதுசரணம், தன்மசரணமென்னு
நான்கினுள் சித்தசரணம். இனிதான் மூவா முதலாகவேண்டியென்
றும், நாம் மூவா முதலாக வேண்டியென்றும் வினையெச்சமாக்குவாரு
முளர். அதற்கு எய்தியென்பதனொடு முடிக்க. மேல்வருஞ்செய்யுட்கும்
இவ்வாறுரைப்பின் உரைபெருகுமாதலின் இனி நல்லறிவுடையோர் உய்த்
துணருமாறு சுருங்கவுரைக்கின்றாம். செம்பொன் என்னுங்கவியாற்
குருக்கள் அருகனைவணங்குதலில் தாம் சித்தனைவணங்கினார். குருக்கள்
கூறுதலானும் அருகனை வணங்குதலானும் அதனை முன்வைக்கவெனின்
அவர் இது நன்று இதனைமுன்வைக்க வென்றலின் முன்னேவைத்தார். க.

தாவாத, from தா painful. உலகம் the visible world, here, men of the world. [Give the opposite terms of மூவா, முதலா, and தாவாத]. The construction is தேவாதி தேவன் உலக மேத்த இன்ப மெய்திநின்ற செல்வன் என்ப (சாதுக்கள்) யாமும் அவன் சேவடி சேர்தும். The Jains believe the world to be eternal. The Deity is said to be possessed of eight attributes, viz., Omniscience, Omnipotence, Omnipresence. Indescribableness (or Inconceivableness), Self-existence, Eternity, Infinite Perfection, and Infiinite Happiness. Ellis, in his Cural, gives a different enumeration in describing the எண்குணத்தான் (page 17.)

The adoration of Arugan.

2. செம்பொன்வரைமேற்பசும்பொன்னெழுத்திட்டதேபோல்
அம்பொற்பிதிர்வின்மறுவாயிரத்தெட்டணிந்து
வெம்புஞ்சுடரிற்சுடருந்திருமூர்த்திவிண்ணோர்
அம்பொன்முடிமேலடித்தாமரைசென்னிவைப்பாம்.

இ-ள். ஆயிரத்தெட்டு மறுவை எழுத்திட்டாற்போலப் பிதிர்போல அணிந்து இளஞாயிற்றிலும் விளங்குமூர்த்தியுடைய தேவர்கள் முடிமேல் வைத்த அடியை யாமும் சென்னியிலே வைப்பாமென்க.

இன் ஐந்தாம் உருபுவமப்பொருள். எழுத்திட்டதென்றது ஒற்றுமைப் படக்கிடந்ததற்கும், பிதிரென்றது சிறியவும் பெரியவுமாகிய வடிவிற்கும் உவமை. மேல் வெம்புமெனல் எதிர்காலநோக்கிற்று. எல்லாரும் விரும்புஞ்சுடரென்று இளஞாயிறென்றலுமாம். இன் உறழ்பொருள். வைத்தவெனவருவிக்க. செம்மை, பசுமை, தொடைமுரண். ஈண்டு வண்ணவேறுபாடின்று. இது அருகசரணம். உ.

மூர்த்தி, one in bodily form. அடித்தாமரை, metaphor, ரூபகாலங்காரம். After முடிமேல் the word வைத்த is understood. Arugan is represented as seated in the shadow of an *Asoga* tree, holding a triple umbrella in one handle, as the preserver of the three worlds.

Invocation of Virtue, and the assembly of the Wise.

3. பன்மாண்குணங்கட்கிடனாய்ப்பகைநண்பொடில்லான்
தொன்மாண்பமைந்தபுனைநல்லறந்துன்னிநின்ற
சொன்மாண்பமைந்தகுழுவின்சரண்சென்றுதொக்க
நன்மாண்புபெற்றேனிதுநாட்டுமாண்புபெற்றேன்.

இ-ள். உறவும் பகையும் இல்லாதான் கூறியநற்குணங்கட்கு இருப்பிடனாய்ப் பழையதாகியமாட்சிமையமைந்த அறத்தையும் அதனைப் பொருந்திநின்ற குழுவினையும் சரணாகச்சென்று சேர்ந்த நல்வினையுடையேனாதலின் இக்கதையை உலகிலே நிலைபெறுத்துதற்கு நல்வினையுடையேனெனத் தெளிந்துகூறினாரென்க.

பன், சொல், புகழ். குழு, ஆசிரிய உவாத்தியாய சாதுக்கள். இறைவன் நண்பிலனாயினும் அருஞ்சுரத்தின் மரம்போல் அடைந்தார்க்களித்தல் அவர்க்கியல்பு. இல்லாவென்று பாடமாயின் இல்லாஅறமென்க. இனி குணங்கட்கிடனாய்ப்பகைநண்பில்லானெனில் பிறர்க்குள்ளதிவர்க் கின்றென்றாகும். "குணமென்னுங்குன்றேறிநின்றார் வெகுளி" என்றவின். இது சாதுசரணமுந் தன்மசரணமுங்கூறிற்று. ங.

Here Arugan is represented without desire or aversion, essentially. He is without குணம்-*materialism*, but has attributes. அதனை understood after நல்லறம். குழுவின் objective case.

The Author's Apology.

4. கற்பாலுமிழ்ந்தமணியுங்கழுவாதுவிட்டால்
நற்பாலழியுந்நகைவெண்மதிபோனிறைந்த
சொற்பாலுமிழ்ந்தமறுவுமதியாற்கழீஇப்
பொற்பாவிழைத்துக்கொளற்பாலர்புலமைமிக்கார்.

இ—ள். கல்வின்பகுதியீன்றமணியும் நிறைமதிபொற்கலைகள் நிறைந்த சொல்லின்பகுதியீன்ற மறுவுங்கழுவாதொழிந்தால் நன்மைகெடுமாதலிற் சான்றோர் தமது அறிவாலேகழுவி அழகாக அமைத்துக்கொளற்பாலநாயிருந்தாரென்க.

எனவே யான் அத்தன்மையன் அன்றென்பது சொல்லெச்சம். "சொல்லொடுங் குறிப்பொடு முடிவுகொளியற்கை புல்லியகிளவியெச்சமாகும்" என்றார். மறுவில்லாமதிக்கு மறுவடுத்தாற்போலக் கலைநிறைந்த சொற்கடுத்த மறுவாவது வழுவமைக்குஞ்சொற்கள். அதனைச்சங்கத்தார் ஆராய்ந்தமைகூறவே அவையடக்கமுணர்த்திற்று. மதிபோலநிறைந்தமதியுமாம். ௪.

5. முந்நீர்ப்பிறந்தபவளத்தொடுசங்குமுத்தும்
அந்நீருவர்க்குமெனின்யாரவைநீக்ககிற்பார்
இந்நீரவென்சொற்பழுதாயினுங்கொள்பவன்றே
பொய்ந்நீரவல்லாப்பொருளால்விண்புகுதுமென்பார்.

இ—ள். பவளமுஞ் சங்கும் முத்துங் கடலிலேபிறந்தன, அவைபிறந்த அக்கடல் உவர்க்குமென்று கூறினும் அவற்றைக் கைவிடுவாரில்லை, அதுபோல மெய்யாகிய புராணப்பொருளாலே வீடுபெறுவேமென்பார் எனது இவ்வாறுவர்க்குந்தன்மையையுடையசொல் தீதாயினும் அச்சொற்பதிந்த பொருளாலே அச்சொல்லைக்கொள்வரெனத் துணிந்துகூறினரென்க.

நிலத்தைப்படைத்தலுங் காத்தலும் அழித்தலுமாகிய மூன்றுதொழிலுமுடைமையின் முந்நீர் ஆகுபெயர். ரு.

முந்நீர் also three kinds of water, viz., the spring, the rain, and river water. எனின் fut. verbal participle from என. நீக்ககிற்பார் for நீக்குவார். இல் is expletive.

The subject matter of the work. The history of Jivagan.

6. மீனேறுயர்த்தகொடிவேந்தனைவென்றபொற்பில்
தானேறனையானுளன்சீவகசாமியென்பான்
வானேறநீண்டபுகழான்சரிதம்மிதனைத்
தேனூறநின்றுதெருண்டாரவைச்செப்பலுற்றேன்.

இ—ள். காமனைவென்ற பொற்பினையுடைய ஏறனையான் தான் ஒருவனுளன் அவன் யாரெனிற் சீவகசாமியென்பான். அவனது ஒழுக்கஞ்செட்டோர் நெஞ்சிடத்தே நின்றினிமைமிகும்படி தெளிந்தோர் அவையிலே இத்தொடர்நிலைச்செய்யுளைக் கூறலுற்றேனென்க.

"ஏற்றை மேம்படுத்தின் கடல்வாழ்சுறவுமேறெனப்படுமே" என்றார். சாமி பிராகிருதம். புகழானென்னும்பெயர்சொல்லுவான் குறிப்பான் அவனென்னுஞ்சுட்டுப்பெயர் மாத்திரையாயிற்று. "நாணிநின்றனென் றும்" "வணங்கருங்கடவுளன்" ஞன் என்றும் அகத்திற் கூறினாற்போல இது "பொருளொடு புணராச்சுட்டுப்பெயராயினும்" என்னுஞ் சூத்திர

விதி; மேல் இங்ஙனம் வருவனவற்றிற்கெல்லாமொக்கும். சீவகனை முற்கூறினார் கதைக்கு நாயகனாதலின். சா.

பொற்பில் obj. case, உருபுமயக்கம். தேனுறநின்று refers to hearers or readers of the work. ம் in சரிதம் is a poetical augment.

7. கோடாதசெங்கோற்குளிர்வெண்குடைக்கோதைவெள்வேல் [Of Sacchanthan the father, and Vijaiyai the mother of Jivagan.]
ஓடாததானையுருமுக்குரலொடையானை
வாடாதவென்றிமிகுசச்சந்தனென்பமன்னன்
வீடாதகற்பினவன்றேவிவிசையையென்பாள்.

இ-ள். செங்கோன்முதலியவற்றையுடைய மன்னன் குறையாதவென்றிமிகு சச்சந்தனென்பான் அவன்தேவி விசையையென்று பெயர்கூறப் படுவாளென்க.

செங்கோல் பிறிதினியைபுநீக்கிய விசேடமாயினுங் கோடாதவென்று அடையடுத்தலிற் கொலென்னுந்தன்மையாயிற்று. வெண்குடை இயைபின்மை மாத்திரைநீக்கியவிசேடம். உருமுக்குரல்போலுங் குரலையுடைய யானை. வீடாத (for விடாத) விகாரம். எ.

உம் and உடைய to be understood after யானை. Six objects are specified as peculiar to the king Sacchanthan.

8. சேந்தொத்தலர்ந்தசெழுந்தாமரையன்னவாட்கண் [Description of Jivagan's mother.]
பூந்தொத்தலர்ந்தபசும்பொற்கொடியன்னபொற்பின்
ஏந்தொத்திருந்தமுலையின்னமுதன்னசாயல்
வேந்தற்கமுதாய்விளையாடுதற்கேதுவாமே.

இ-ள். சிவந்து தன்னிலிணையொத்தலர்ந்த தாமரையன்னகண்ணினையும் பொற்பினையுந் தன்னிலொத்து அடிபரந்த ஏந்துமுலையினையுமுடைய சாயலாள் வேந்தனுக்கு அமுதமாய்ப் புணர்ச்சிக்குக் காரணமாமென்க.

அமுதங்கட்கினிதாகிய மேன்மையுந் தன்னைநுகர்ந்தார் பிறிதுநுகரா மற்றடுக்கு மேன்மையுமுடைமையின் அமுதன்னமேன்மையென்றார். சாயன்மேன்மையென்று பொதுப்படச் சூத்திரஞ்செய்தது ஐம்பொறியால் நுகருமேன்மையெல்லாமடங்குதற்கு, "மயிலன்னசாயல் சாயன்மார்பு" என ஒளிக்குமூற்றிற்கும்வந்தன பிறவுங்காண்க. சாயல் ஆகுபெயர். மறுமையிற்சென்றுபெறும் அமுதமும் இவளெனக்கொண்டுமயங்கினமை தோன்ற மீட்டும் அமுதாயென்றார். அ.

சேந்தொத்த for சிவந்தஒத்த, being a pair of red eyes like lotuses. பூந்தொத்த for பூங்கொத்து, a bunch of flowers.

9. கல்லார்மணிப்பூணவன்காமங்கனைந்துகன்றிச் [The loss of the king's kingdom, and the escape of the queen to a burning place.]
சொல்லாறுகேளானனிசூழ்ச்சியுட்டோற்றவாறும்
புல்லார்புகலப்பொறிமஞ்ஞையிற்றேவிபோகிச்
செல்லாறிழுக்கிச்சுடுகாடவள்சேர்ந்தவாறும்.

இ—ள். பூணவன் வேட்கைசெறிந்து அதிலே அடிப்பட்டு அமைச்சர் சொல்வழியைக்கேளாணுய்ப்பகைவர்மனமகிழ எண்ணத்திலே மிகத்தோற் றபடியுந் தேவிபோகியிழுக்கி அவள் சுடுகாட்டைச் சேர்ந்தபடியுமென்க.

நனி, விசேடித்தவுரிச்சொல். பொறி, எந்திரம். செல்லாறிழுக்கு தல், வெற்றிமுரசுகேட்டுக்கலங்குதல். தேவிபோகியிழுக்கிச்சேர்ந்தவாறு மெனமுடிவுழி அவளெனவேண்டாமையின் அது தேவியைச்சுட்டாது அங்ஙனம் அமுதாய அவள் இங்ஙனமாயினுளெனத் தேவர் இரங்குதலின் முன்னிற்கவியைநோக்கித் தகுதிபற்றிவந்தது. இனி சாத்தி அவள்வந்தாள் என்றாற்போலத் தேவி அவளென விணக்கொருங்கியன்றதென்பாரு முளர். அது வழக்கிற்கென்றுமறுக்க. கூ.

The word வாறும் (வகையும்) here and in the following verses is in the objective case, governed by உரைப்பாம், in stanza 29. This construction is called குளகம்.

10\. நாளுற்றுநம்பிபிறந்தான்றிசைபத்துநந்தத்
தோளுற்றொர்தெய்வந்துணையாய்த்துயர்தீர்த்தவாறுங்
கோளுற்றகோன்போலவன்கொண்டுவளர்த்தவாறும்
வாளுற்றகண்ணாள்மகன்வாழ்கெனநோற்றவாறும்.

The birth of Jivagan, divine assistance given, his early life, the mother's penance.

இ—ள். நம்பி ஒன்பதுதிங்களுநிறைந்து திசைகளிற்பல்லுயிர்களும் வளர்தல் காரணமாகப்பிறந்தானாக ஒருதெய்வங் கூனியதுருவாய்த் தன் கை தனக்குதவுமாறுபோலத் தேவிக்குதவித் துயரந்தீர்த்தபடியும், கொலை யுண்ட சச்சந்தன் வளர்க்குமாறுபோலக் கந்துக்கடனுட்கொண்டு வளர்த் தபடியும், கண்ணாள் நொற்றபடியுமென்க.

தோள், கை. உற்று, உவமவாசகம். "செப்புற்றகொங்கை" என்றார் பிறரும். "ஒழியாது" என்னுமிலேசாற் கோனையென்னும் உருபுதொக்கது. அவனென்றுகந்துக் கடனைச்சுட்டிற்று. கதையையுட்கொண்டு, அரசனி றத்தற்கேதுவாகலின் ஈண்டும் வாளுற்றகண்ணென்றார். வாழ்க வியங் கோள், விகாரம். நோன்பு, வேட்கையுள்ளது. நல்லநாளுற்றென்று மாம். ய.

Jivagan is here called *Nambi*, a respectful term, a gentleman. கோளுற்றகோன்போல் as the king who was murdered.

11\. நெஞ்சம்புணையாக்கலைமாக்கடனீந்தியாங்கே
வஞ்சம்மறவர்நிரைவள்ளல்விடுத்தவாறும்
விஞ்சைக்கிறைவன்மகள்வீணையிற்றோற்றவாறும்
நஞ்சற்றகாமநனிநாகரிற்றுய்த்தவாறும்.

Jivagan's education, his conquest over his enemies, and marriage of Tattai.

இ—ள். வள்ளல் தனது நெஞ்சு தெப்பமாகக்கலைகளாகிய கடலைக்கட ந்து கரையேறிய அப்பொழுதே மறவர்கொண்ட நிரையை மீட்டபடியும், தத்தை யாழ்ப்பாடலிலே தோற்றபடியும், இருதலையுமொத்த காமத்தை நாகரைப்போல் நுகர்ந்தபடியுமென்க.

சற்றபொழுதே பயன்கோடல் அருமையின் ஆங்கேயென்றார். மூவ ைாக் கொல்லாது உயிரை வழங்குதலின் வள்ளலென்றார். விஞ்சை குணப்பண்பு பண்புடைப்பொருண்மேனின்ற ஆகுபெயர். ஒருமகளை வென்றுனென்றல் இவன் தலைமைக்கிழிவென்று அவள் செய்தியாகக்கூறி ஞர். நாகரோடுவமை ஒருடம்பாதலும் நீங்கல் வன்மையும்பற்றி. ௰க.

நாகர் inhabitants of the lower regions.

12. முந்நீர்ப்படுசங்கலறம்முரசார்ப்பமூதூர்ச்
செந்நீர்க்கடியின்விழவாட்டினுட்டேங்கொள்சுண்ணம்
மன்னீர்நெடுங்கண்ணிருமங்கையர்தம்முண்மாறாய்
இந்நீர்ப்படியாமிவைதோற்றனமென்றவாறும்.

The quarrel of two women, when bathing.

இ—ள். மூதூரிற் புதுநீராலுண்டான விழவெடுத்தாமோட்டிலே இரு வராகிய மங்கையர் சுண்ணத்தாலே மாறுய்ச் சுண்ணந்தோற்றனம் நீரிற் படியேம் என்றபடியுமென்க.

அலற, ஆர்ப்ப. விளையாடும் விளையாட்டெனக். கடி, மிகுதி. தேம், ஒளியுநாற்றமு மூறுமினிமைகொண்ட சுண்ணம். தோற்றனம், "போ யினளுயிர்த்தகாலை" என்றாற்போல வினையெச்சமுற்றாய்த்திரிந்தது. ௰உ.

13. சுண்ணமுடைந்துசுரமஞ்சரிசோர்ந்துதோழி
வண்ணநெடுங்கட்குணமாலையைவைதுமாறிப்
புண்மேற்புடையிற்புகைந்தாணுருவியாதுநோக்காள்
கன்ணுக்குடைந்துகடிமாடமடைந்தவாறும்.

Suramanjari becomes a nun, and forsakes the world.

இ—ள். சுரமஞ்சரி சுண்ணந்தோற்றலாலே சோர்ந்து தோழியாகிய குணமாலையைக் கண்ணுற்றுச் சீவகனைமழைவள்ளலென்றுவைது நெஞ் சழன்று அழகுகெட்டு ஆண்மக்கள் வடிவையோவியத்து நோக்காளாய்க் கன்னிமாடத்தை அடைந்தபடியுமென்க.

மாறிவைதென மாறிற்று திங்களங்கதிர் மாற்றமென்றென்னுங் கவி களைநோக்கி. ௰ஙு.

புடையில் as if hit upon.

14. பொன்றுஞ்சுமார்பன்புனலாட்டினுட்புன்கணெய்தி
நின்றெஞ்சுகின்றஞமலிக்கமுதீந்தவாறும்
அன்றைப்பகலேகுணமாலையைப்ச்சுறுத்த
வென்றிக்களிற்றைவிரிதாரவன்வென்றவாறும்.

His indoctrinating a dog, and killing an elephant.

இ—ள். திருத்தங்குமார்பன் புனலாட்டிலே உயிர்போகின்ற ஞமலிக் குத் தானும் வருந்திப்பார்த்துநின்று பஞ்சநமஸ்காரமாகிய மந்திரத்தைக் கொடுத்தபடியும் அவன் அறஞ்செய்த அப்பகலே களிற்றைவென்றபடியு மென்க.

அச்சம், விகாரம். முன்பு வெற்றியையுடையகளிறு. மார்பின்விசேடத்தால் உலகுபுகழ்ந்ததார். ௰௪.

பொன், here for Laschmi. அச்சுறுத்த for அச்சம் உறுத்த, to terrify.
☞ The Commentator often does not quote the words in full.

15. தேனூறுதீஞ்சொற்குணமாலையைச்சேர்ந்தவாறும்
கோனூறுசெய்வான்கருதிச்சிறைகொண்டவாறும்
வானூறிழிந்துமழைமின்னெனவந்தோர்தேவன்
ஊனூறொளிவேலுரவோற்கொண்டெழுந்தவாறும்.

His marriage of Gunamalai, imprisoning of the usurper of his father's throne, and deliverance by Divine aid.

இ—ள். உரவோன் தேனினதினிமை இடைவிடாத இனியசொல்லையுடையகுணமாலையைச்சேர்ந்தபடியும், கட்டியங்காரன் கொல்லுதற்குக் கருத முற்பிறப்பில் தீவினையாகிய சிறைவந்து அவனைக் கைக்கொண்டபடியும், ஒருதேவன் மழைமேலேறி மின்போல வான்வழியாக வந்திழிந்து இவனைக்கொண்டு போனபடியுமென்க.

வான், வினையெச்சம். கருதி என்பது கருதவென்க. சிறை, அன்னப்பார்ப்பைச் சிறைசெய்தது. ஓர்தேவன், விகாரம். மழை, அவனூர்தி. ஆசிரியன் கூற்றையுட்கோடலின் உரவோன், அறிவுடையோனுயிற்று. அவனெனச்சுட்டுவெருவித்து உரவோனையுஞ் சுட்டாக்கலுமொன்று. ௰௫.

ஊன் ஊறு ஒளி வேல், the spear shining with the blood (marrow) of the foe. வானூறு, by way of heaven. ஓர் for ஓர்தேவன்.

16. தேங்காதமள்ளர்திரடோளினைச்சிக்கயாத்த
பூங்கச்சுநீக்கிப்பொறிமாண்கலநல்லசேர்த்தி
நீங்காதகாதலுடையாய்நினைக்கென்றுபின்னும்
ஓங்காயவிஞ்சைபணித்தாங்குவிடுத்தவாறும்.

The Deity causes him to escape from his foes, and teaches him the mantras.

இ—ள். மள்ளர் சீவகனைச்சிக்கத் தேவன் அதனைநீக்கிக் கலத்தைச் சேர்த்தி என்றும் நீங்காத காதலையுடையாய், பின்னு நினைக்கவென்று தனக்குரிய விஞ்சைகளை அவனுக்கு நிறுத்தி அவ்விடத்துநின்றும் விடுத்தபடியுமென்க.

பூங்கச்சியாத்த. கெடாதவீரர். தோளினையுடைய வீரர், இவை இகழ்ச்சி. கச்சு, சேலையின்மேற் கட்டினது. சிக்க, அகப்பட. கொல்ல, திசைச்சொல். நீக்கி, அச்சிறையைநீக்கி. பின்னும் என்றது இடர்வரினென்றதன்றி இன்பமுறுங்காலும் நினைக்கவென்றது.

இது முற்கூறியகவியிற் சிறைப்பாகத்தைத்தொடர்புபடுத் தெடுத்துவிரியக்கூறிப் பின்பு அவற்குச்செய்த சிறப்புக்களுங்கூறிற்று. கட்டிநில்லாமை பின்பே உணர்க. ௰௬.

தேங்காத, not to be dismayed. பூங்கச்சு, the rope by which Jivagan was tied. This is பரியாய அலங்காரம், by which one thing is told and another intended, irony.

17. பைந்நாகப்பள்ளிமணிவண்ணனிற்பாயல்கொண்டு
கைந்நாகந்துஞ்சுங்கமழ்காந்தளஞ்சாரல்போகி
மைந்நாகவேலிமலிபல்லவதேசநண்ணிக்
கொய்ந்நாகச்சோலைக்கொடியந்நகர்புக்கவாறும்.

He reaches a country called Pallavam, in the mountains of which elephants abound.

இ—ள். நாகப்படுக்கையிலே மாயோன் துயிலுமாறுபோலக் காந்தளைப் படுக்கையாகக்கொண்டு யானைதுயிலும் அழகினையுடையசாரலைப்போய்ப் பல்லவதேசத்தைநண்ணி அதின்நகரிலே புகுந்தபடியுமென்க.

மை, மேகம். கொய்ந்நாகம், புன்னை. மாநகரும், பாடம். காந்தள், வடிவிற்கும் நிறத்திற்கும் உவமம். யஎ.

பைந்நாகம், a hooded snake. கைந்நாகம், an elephant with his trunk. மைந்நாகம், dark mountains. கொய்ந்நாகம், a tree with flowers. This kind of stanza, with *variation* of words, is called திரிபு, but if all the words begin with the same letter and form the same sound it is called யமகம், alliteration.

18. அத்தம்மனையகளிற்றந்நகர்மன்னன்மங்கை
முத்தம்முரிஞ்சுமுகிழ்மென்முலைமின்னனாளைப்
பைத்தங்கொர்நாகம்பனிமாமதியென்றுதீண்டச்
சித்தங்குழையேற்கெனத்தீர்த்தவட்சேர்ந்தவாறும்.

The daughter of the king of Pallavam bitten by a snake dies, and is raised to life by Jivagan, to whom she is married.

இ—ள். களிற்றையுடைய முற்கூறியநகரில் மன்னன்மகள்முகத்தை அப்பொழிலிடத்தே ஒருநாகம் மதியென்றுட்கொண்டு படம்விரித்து, அது மறுச்சேர் மதியன்மையின் அவளைக்கையிலே தீண்டுதலாலே சித்தம் வருந்தின உலோகபாலனை வருந்தற்கவென்றுகூறி, அச்சொற்கேற்பத்தீர்த்து அவளைச் சேர்ந்தபடியுமென்க.

அத்தகிரியென்னும் வடமொழிச்சிதைவு விகாரமாயிற்று. அத்தம் என்னும் பொன்னஞ்சிலம்பென்றார் பிறரும். அங்கு எனக்கதையையுட்கொண்டு சுட்டினார். யஅ.

அத்தம் for அஸ்தகிரி, a mountain having a hand, i. e, an elephant. முத்தம் for முத்துமாலை. உரிஞ்சும், உரசும், rubbing.

19. பொற்பூண்சுமந்தபுணர்மென்முலைக்கோடுபோழ
நற்பூங்கழலானிருதிங்கணயந்தவாறுங்
கற்பாடழித்தகனமாமணித்தூண்செய்தோளான்
வெற்பூடறுத்துவினைவின்னெறிக்கொண்டவாறும்.

He stays with her two months, and departs.

இ—ள். கழலான் பூணுகிய கிம்புரியைச்சுமந்த முலையாகிய கோடுழா நிற்க, அதனை இரண்டுதிங்கள் விரும்பினபடியும், அவன் காரியத்தின் வினைவாலே மலையையூடறுத்து வழிக்கொண்டபடியுமென்க.

உலத்தின் பெருமையைக்கெடுத்த கனத்தமணித்தூணையொத்த தோளான். யகூ.

செய் is here for போல, like.

20. தள்ளாதசும்மைமிகு தக்கணநாடுநண்ணி
He goes to the Dekkan (south), and marries a merchants daughter.
விள்ளாவிழுச்சீர்வணிகன்மகள்வேற்கண்ணோக்கம்
உள்ளாவிவாட்டவுயிரொன்றொத்துறைந்தவாறுங்
கள்ளாவிநாறுங்கமழ்கோதையிற்போயவாறும்.

இ-ள். இன்னொலியென நீக்கலாகாஒலிமிகுகின்ற தக்கணநாட்டைப் பொருந்தி, அவ்விடத்துநகரில் வணிகன்மகள்நோக்கம் மனத்துள்நின்று உயிரை வருத்துதலால், இருவருயிரும் ஒருயிரை யொத்துறைந்தபடியும், அவளினினின்றும் போனபடியுமென்க.

விள்ளா, நீங்கா. ஆவி, மணம். இன், நீக்கம். ௨0.

21. இன்னீரமுதன்னவள்கண்ணினைமாரிகாலப்
He leaves her to her sorrow, and goes to another place.
பொன்னூர்கழலான்பொழிமாமழைக்காடுபோகி
மின்னீரவெள்வேலவன்மத்திமதேயமன்னன்
கொன்னூர்கொடுவெஞ்சிலைகண்டெதிர்கொண்டவாறும்.

இ-ள். கழலான் அமிர்தன்னவள்கண்மாறாது நீர் சொரியப்பழகும்படி காட்டைப்போகையினாலே, மின்னின்தன்மையையுடைய வேலவனாகிய வாய்தடமித்தன் அச்சம்பரந்த சிலைத்தழும்பைக் கண்டெதிர்கொண்டபடி யுமென்க.

இணையுமென்னும் உம்மை விகாரத்தால் தொக்கது. ஓடினபொன் கிடக்க நெகிழ்தலினாரும் என்றார். கண்ணுங்காடும் மழைபொழியப் போனான். காலங்காராயிற்று. மன்னீரவும் பாடம். சிலை, ஆகுபெயர். ௨௧.

காடுபோகி, intransitive verb used for the transitive, now obsolete.

22. திண்டோரசர்திற்றசிங்கங்கள்வில்லும்வாளுங்
Where he marries another.
கண்டாங்குவந்துகடிபெய்திவட்காத்துமென்று
கொண்டார்குடங்கையளவேயுளகண்ணினாளைப்
புண்டாங்கெரிவேலிளையோற்குப்புணர்த்தவாறும்.

இ-ள். அவ்வரசசிங்கங்கள் இவனுடைய விற்றொழிலையும் வாட் டொழிலையும் கண்டபொழுதே உவந்து, இவ்விடத்தே இவனைக்காவலிட் டுக் காப்பேமென்றுட்கொண்டு, கண்ணினாளை இளையோற்குப்புணர்த்தப டியுமென்க.

கொண்டார், எற்றார். பகைவர் புண்ணைத்தாங்குதற்குக் காரணமா னவேல் வினைத்தொகை; ஏதுப்பொருள் கருவிக்கண் அடங்கும். மற் றிந்நோய் தீருமருந்தென்றாற்போல. அரசன்றிறனும் பாடம். ௨௨.

கடிபெய்து, secured him. இவட்காத்தும், இவண் here. எரிவேல் is வினைத்தொகை.

23. மதியங்கெடுத்தவயமீனெனத்தம்பிமாழாந்த்
He returns to see his mother with the friends he meets.
உதிதற்குரியாள்பணியாலுடனுயவாறும்
நிதியின்னெறியின்னவன்றேழர்நிரந்தவாறும்
பதியின்னகன்றுபயந்தாளைப்பணிந்தவாறும்.

இ—ள். நந்தட்டன் திங்களைக்கெடுத்த உரோகணி என்னும்படி மயங்கி, உலகுவிளங்கத் தோற்றினவனுக்குரிய தத்தையேவலாலே அவனைக்கண்டபடியும், பொருள் தேடவேணுமென்னும் வழியாலே அவன் தோழர் அவனைத்தேடினபடியும், அவன் விசையைக்கண்டபடியுமென்க.

வயமீன்களெனத் தோழர் நிரந்தபடியுமென்றுமாம். பதியினின்று நீங்கிப்பிள்ளையைப் பெற்றுளெனவே விசையையாம். பதி, இராசமாபுரமுமாம். உங.

24. கண்வாளறுக்குங்கமழ்தாரவன்தாயொடெண்ணி
Enters the city with his mother, and there marries another wife.
விண்வாளறுக்குந்நகர்வீதிபுகுந்தவாறும்
மண்மேல்விளக்காய்வரத்திற்பிறந்தாளொர்கன்னிப்
பெண்ணாரமுதின்பெருவாரியுட்பட்டவாறும்.

இ—ள். தாரவன் விசையையுடனே எண்ணி இராசமாபுரத்திற்றெருவிலே புகுந்தபடியும், வரத்தோடே பிறந்தாளொரு கன்னிப்பெண்ணாகிய அமிர்தினதுபோகக் கடலிலே அகப்பட்டபடியுமென்க.

மாலையைக்கண்டகண் பிறிதிற் செல்லாமையின் வாளறுக்கும் என்றார். விண், தேவருலகு. மண்ணுக்கு, உருபுமயக்கம். கன்னிப் பெண்ணாரமுதின் பெருவாரி பலசொற்றொகையாயினுங் கற்சுனைக் குவளையிதழ்போல இருசொற்றொகையாய் நின்றது. உச.

25. துஞ்சாமணிப்பூட்சுரமஞ்சரியென்னுநாமத்(த்)
And afterwards marries *Suramanjari*.
அஞ்சாயல்பூத்தவகிலார்துகிலாய்பொனலகுல்
எஞ்சாதவின்பக்கொடித்தாழ்த்ததும்பன்றியெய்து
நஞ்சூறுவேலான்பகைநாமறக்கொன்றவாறும்.

இ—ள். வேலான் ஒளிமாறாத மணிப்பூணினையும், நாமத்தினையும், சாயலையும் பூத்தகொடியை வளைத்தபடியும், பன்றியை எய்து பகையைக் கொன்றபடியுமென்க.

துகிலையுமேகலையையும் உடைத்தாகிய அலகுலையுடைய கொடி, இன்பமாகிய கொடி. பொன், ஆகுபெயர். கொடியென்றலானும் விரதத்தை நீக்குதலானுந் தாழ்த்ததென்றார். நாம், அச்சம். நாமமாயின் விகாரமாம். உரு.

பூட் for பூண். நாமத்தஞ்சாயல் for நாமத்த அஞ்சாயல்.

26. புண்டோய்த்தெடுத்தபொருவேலெனச்சேந்துநீண்ட
கண்போன்றமாமன்மகள்கண்மணிப்பாவையன்ன
பெண்பாலமிர்தின்னலம்பெற்றதும்பொற்பச்செங்கோல்
தண்பான்மதிதோய்குடைதண்ணிழற்பாய்வாறும்.

Marries his uncles daughter, and reigns in the kingdom.

இ—ள். அவளிடத்து அமிர்தையொத்த இனியநலத்தைப் பெற்றபடியும், செங்கோல் பொலிவுபெறுநிற்பக் குடைநிழலைப் பரப்பினபடியுமென்க.

தன்னுடைய மாமன் மகள், அவன் கண்போன்ற மகள், அவன் தேவியுடைய வேலெனச் சேந்துநீண்ட கண்மணியிற் பாவையன்னபெண். "உண்கண்மணி வாழ்பாவை" என்றார் பிறரும். வேல்படும்பொழுதே புண்ணும் உடனே நிகழ்தலிற், புண்தோய்த்தென்றார். தோய், உவம வாசகம். குடை, எழுவாய். குடைத்தண்ணிழலும், பாடம். உசு.

27. திறைமன்னருய்ப்பத்திருநிற்பச்செங்கோனடப்பக்
குறைவின்றிக்கொற்றமுயரத்தெவ்வர்தேர்பணிய
உறைகின்றகாலத்தறங்கேட்டுருமுற்றபாம்பின்
அறிவன்னடிக்கீழரசஞ்சித்துறந்தவாறும்.

While reigning prosperously, he forsakes the kingdom to obtain merit.

இ—ள். உய்ப்ப நிற்ப நடப்ப உயரும்படி தேர்பணிய வீற்றிருக்கின்ற காலத்தே அறத்தைக்கேட்டு உருமேற்றின் ஓசைகேட்ட பாம்புபோல அரசாட்சியையஞ்சி அறிவனடிக்கண்ணே துறந்தபடியுமென்க.

இவன் துறவு கூறவே எல்லார் துறவுமுணர்த்திற்று. குறைவின்றி, மத்திமதீபம். உய்ப்ப, செலுத்த. நிற்ப, கெடாதுநிற்ப. உஎ.

குறைவின்றி should be applied to the five things which it qualifies, as குறைவின்றி திறைமன்னருய்ப்ப, &c.

28. கோணைக்களிற்றுக்கொடித்தேரிவுளிக்கடல்சூழ்
வாண்மொய்த்ததானையவன்றம்பியுந்தோழன்மாரும்
பூண்மொய்த்தபொம்மன்முலையாரும்புலந்துறப்ப
வீணைக்கிழவன்விருந்தார்கதிச்சென்றவாறும்.

His brothers and his family die and go to *Swarga*; he attains *Motscha*, absorption.

இ—ள். மாறுபாட்டினையுடைய களிறுமுதலியவற்றைச்சூழ்ந்த காலாளையுடையவனுடைய தம்பியும், தோழர் நால்வரும், தேவியரெண்மரும் இந்நிலத்தைவிட்டுச் சுவர்க்கம்பெறத் தான் வீடுபெற்றபடியுமென்க.

இவனை ஒழிந்தோர்க்கு வீடுபெற நல்வினையின்று, தென்புலமருங்கின வீண்டு நிறையவென்றாற்போல. புலம், நிலமாம். "எண்மரும் எயபெண்ணொழித் திந்திரர்களாய்த் தூயஞானமாய்த் துறக்கமெய்தினார்" என்று தேவியரை முற்கூறி "ஐவருந் திருவின்றேற்றம்போல் தேவராயினார்"

என்று பிற்கூறுவாராதலான் மூலையாருந்தம்பியுந் தோழன்மாருமெனவும் வேண்மொயினும் ஆண்பால் சிறப்புடைமையின் முற்கூறினர். இப்பாட்டுக்காமத்தை விளைத்தலின் அதிற்பற்றற்று வினைய வீடுபெற்றமைதோன்ற வீணைக்கிழவன் விருந்தார்கதிச்சென்றான்என்றார். ஐ, அசை. உ௮.

வீணைக்கிழவன், one skilled in music, Jivagan. *புலந்துறப்ப,* to leave this world for *Swarga*, the heaven of reward and enjoyment. *விருந்தார்கதி* is beatitude, the renewed state.

29. தேன்வாயுமிழ்ந்தவமிர்துண்டவன்போன்றுசெல்வன்
வானவாய்வணக்குந்நலத்தார்முலைப்போகம்வேண்டா
னேனோருமேத்தவவனெய்தியவின்பவெள்ளம்
ஈனோர்க்குரைப்பாம்பதிகத்துளியன்றவாறே.

Jivagan having forsaken the sensual, and obtained the spiritual state, his history is declared for the benefit of the world.

இ—ள். அழியாத செல்வத்தையுடையவன் தேனை உமிழ்தற்குக் காரணமாகிய அமிர்தத்தைஉண்டவனைஒத்து, வானிடத்துமகளிரை அழகால்வணக்கும் நலத்தாருடைய போகத்தை வேண்டானாய், எல்லாருமேத்த அவன் வீட்டிலே கேவலமடந்தையை நுகர்ந்தபேரின்பத்தையும் பதிகத்தில் நடந்த நெறியே இவ்வுலகிலுள்ளோர்க்கு உரைப்பாமென்றாரென்க.

உமிழ்ந்தவமிர்து, நிலம்பூத்த மரம்போனின்றது. இன்பவெள்ளத்தையும் என்று ஐ உருபும் உம்மும் விரித்து, "கல்லார்மணி" என்னுங் கவிமுதலியவற்றின் உம்மைகளுக்கு இரண்டாவதுவிரித்து, உரைப்பாமென்பதனொடு முடிக்க. இது முற்கூறிய வீட்டையுட்கொண்டு கூறி அதிற்பயனுங்கொண்டு கூறினர். உகூ.

வணக்கும், excelling in beauty. *ஏனோர்,* men of all kinds. *ஈனோர்,* men of this world.

பதிகம் முற்றுப்பெற்றது.

நாமகளிலம்பம்.*

நாட்டுவளம்.

The Author enters upon a description of the country.

நாவீற்றிருந்தபுலமாமகளோடுநன்பொற்
பூவீற்றிருந்ததிருமாமகள்புல்லநாளும்
பாவீற்றிருந்தகலைபாரறச்சென்றுகேள்விக்
கோவீற்றிருந்தகுடிநாட்டணிகூறலுற்றேன்.

இ-ள். பாவிலே வீற்றிருந்த கலைகளைத்தட்டற நடந்த கேள்விக்கோத் தன்னை நாமகளொடு திருமகள் வெறுப்பின்றி நாடோறும் புல்லும்படி தான்வீற்றிருந்ததற்குக் காரணமான நாட்டழகைக் கூறலுற்றேனென்று ரென்க.

கேள்விக்கோவெனவே, கல்வியுஞ் செல்வமும் பெற்றதேனும் அவை நாடோறும் புதிதாக நிகழ்கின்றமை தோன்றப்பின்னும் புல்லவென்றார். இனி அவர்கள் நாட்டிலே புல்ல என்றுமாம். ௩௰.

The country called Yamangadam abounds with delicious fruit.

31. காய்மாண்டதெங்கின்பழம்வீழக்கமுகினெற்றிப்
பூமாண்டதீந்தேன்றொடைகீறிவருக்கைபோழ்ந்து
தேமாங்கனிசிதறிவாழைப்பழங்கள்சிந்தும்
ஏமாங்கதமென்றிசையாற்றிசைபோயதுண்டே.

இ-ள். பழம் விழுதலாலே கீறிப் போழ்ந்து சிதறிச் சிந்தும் ஏமாங்கதமென்று பெயர்கூறப்பட்டு, இசையாலே திசையெல்லாம் போயதோர் நாடுண்டென்க.

---

* The first book is called நாமகளிலம்பம், *Sarasvati-Chapter*, as it relates to the birth and education of Jivagan, under the auspices of the goddess of learning. The Hindus have neither an Apollo, nor the Muses. But to *Sarasvati*; their Minerva, the poets are supposed to be indebted for their skill and inspiration, on which account she has received the following names: கலைமகள், the goddess of science, சொற்கிழத்தி, the mother of words, பனுவலாட்டி, the patroness of the arts, ஞானமூர்த்தி, the personification of wisdom, நாமகள், the mistress of eloquence, இசைமடந்தை, the lady of music, வாக்கரள், the queen of speech, வெள்ளைமேனியாள், the fair one. She is said to be the wife of *Brahma*, or according to some of *Dharma*. Her name *Sarasvati* comes from *sar* to *move, to flow*, (whence the name of a river); or from *sa* with, *rasa* flavour, taste. The Jainas have also a female deity of this name peculiar to themselves.

இலம்பம் or rather இலம்பகம் is synonymous with அத்தியாயம்: both are Sanscrit words, meaning a chapter or section which is appropriated to the relation of one complete event, such as a marriage or a victory.

இனி வீழப்பழங்கீறிப்போழ்ந்து சிதறிச்சிந்துமெனச் செய்விப்பதன் தொழிலுமாம், விண்டென்பதுபோல. வீழவென்னும் எச்சம் காரண காரியப்பொருட்கண் இறந்தகாலம் உணர்த்திற்று. ஒழிந்த எச்சங்கள் ஈண்டுச்செய்வ தன்தொழின்மேற்று. பூமாண்டதீந்தேன்றொடை, பொலிவுமாட்சிமைப்பட்ட தேன்போல இனியநீரையுடையதாறு. "தகைசெய்தீஞ்சோற்றினீர்ப்பசுங்காய்" என்றார் பிறரும். இனித்தேனுந் தாறுமென உம்மை விரித்தலுமாம். வருக்கை, ஆகுபெயர். ௩௧.

காய்மாண்ட, the best of fruit. வருக்கை, jack fruit.

வேறு.

Description of the clouds and rain.

32. இலங்கலாழியினான்களிற்றீட்டம்போற்
கலங்குதெண்டிரைமேய்ந்துகணமழை
பொலங்கொள்கொன்றையினான்சடைபோன்மின்னி
விலங்கல்சேர்ந்துவிண்ணேறிவிட்டார்த்தவே.

இ—ள். கணமழை சக்கரவத்தி களிற்றீட்டம்போலே திரையைப்பருகிச் சூன்முதிருமளவும் மலையைச்சார்ந்து, பின்பு விண்ணிலே ஏறிச் சடைபோலமின்னி, வாய்விட்டார்த்தன என்க.

மறுகுகின்றதெண்டிரை, ஆகுபெயர். ௩௨.

இலங்கலாழி, a brilliant ring. திரை, here ocean. பொலங்கொள், gold-like.

"Like a herd of elephants belonging to some resplendent Emperor, the gregarious clouds, having grazed on the clear waves of the troublous ocean, darting lightnings, resembling the beautiful golden flowers of the *Condrai* on the dark hair of Siva, having reached the mountains and climbed the sky, wide opening bellowed aloud."—*Ellis.*

The rains poured down in torrents like silver arrows.

33. தேனிரைத்துயர்மொய்வரைச்சென்னியின்
மேனிரைத்துவிசும்புறவெள்ளிவெண்
கோனிரைத்தனபோற்கொழுந்தாரைகள்
வானிரைத்துமணந்துசொரிந்தவே.

இ—ள். வான் ஒன்றின்மேலொன்றாக நிரைத்துத் தம்மிற்கூடித் தேனிரால் நிரைத்துயர்ந்தவரைத்தலையிலே வெள்ளியாற்செய்த வெள்ளியகோல்களை விசும்புற நிரைத்தாற்போலத் தாரைகளை நிரைத்துச் சொரிந்தன வென்க. ௩௩.

நிரைத்து, in an orderly manner. மணந்து, joined together.

"On the top of the high and clustering mountains, covered with honey-combs, when the clouds had gathered together, their abundant streams, resembling lucid rods of silver, uniting filled the whole heavens and poured down in torrents."—*Ellis.*

34. குழவிவெண்மதிக்கோடுழக்கீண்டுதேன்
முழவினின்றதிர்மொய்வரைச்சென்னியின்
இழியும்வெள்ளருவித்திரள்யாவையுங்
குழுவின்மாடத்துகிற்கொடிபோன்றவே.

And looked white and red, like the flags flying upon the terraces.

இ-ள். வரைத்தலையினின்று இழியும் வெள்ளருவித்திரள் யாவையும், பிறைக்கோடுழுதலின் இறால் கிழிந்துவரைத் தலையினின்று இழியுந்தேன் திரள்யாவையுந் திரட்சியையுடைய மாடங்களில் துகிற்கொடியையொத்தனவென்க.

முழவுபோல அதிர்தல் இரண்டிற்கும் ஏற்றுக. வெண்டுகிலென்றுங் கோபத்தன்னதோயாப் பூந்துகிலென்றுங்கூறலின் துகில் வெண்மைசெம்மை இரண்டற்கும் பொது. ௩௪.

After தேன், திரள் யாவையும் should be taken.

35. இலங்குநீண்முடியிந்திரன்மார்பின்மேல்
விலங்கிவீழ்ந்தமுத்தாரமும்போன்றவை
நலங்கொள்பொன்னொடுநன்மணிசிந்தலாற்
கலன்பெய்பேழைகவிழ்த்தவும்போன்றவே.

And fell like a string of pearls round the neck of Indra, bringing with it precious stones, as from the casket of Indra.

இ-ள். அவ்வருவிகடாமே விழுகின்றபொழுது இந்திரன் மார்பின் மேலே வீழ்ந்த முத்துவடத்தையுமொத்து, அவை பொன்னையும் மணியையுஞ் சிந்துதலின் அவன் ஆபரணப்பெட்டி தான் கவிழ்க்கப்பட்ட ஆபரணங்களையுமொத்தனவென்க.

இது நீரிற்குவமை கூறினர். விலங்கிவீழ்தல், பிணைத்திட்டமாலைபோல் வீழ்தல். கவிழ்த்த, தொழிற்பெயர். சிந்துதல், உள் நிறைதலில் தெறித்தல். ௩௫.

கலம், jewels.

36. வள்ளற்கைத்தலமாந்தரின்மால்வரைக்
கொள்ளைகொண்டகொழுநிதிக்குப்பையை
உள்ளமில்லவர்க்கூர்தொறுமுய்த்துராய்
வெள்ளநாடுமடுத்துவிரைந்ததே.

Diffusing its blessings from place to place, like gifts from the hands of the liberal.

இ-ள். வெள்ளமானது வண்மையையுடைய கையினைத்தன்னிடத்தே யுடையநன்மக்களைப்போலே நிதித்திரளை மடிந்திருப்பார்க்கு ஊர்தொறுங் கொடுப்பதாக நாட்டிலே மூகஞ்செய்து விரைந்ததென்க.

உய்த்து, உய்ப்ப. உராய், பெயர்ந்து. ௩௬.

உள்ளமில்லவர், to the indigent.

Bringing along with it the precious things of the mountains.

37. மையல்யானையின்மும்மதமார்ந்துதேன்
ஐயபொன்னசும்பாடியளைந்துராய்ச்
செய்யசந்தனந்தீம்பழமாதியா
நையவாரிநடந்ததுநன்றரோ.

இ-ள். அவ்வெள்ளம் மூன்றுமதமுமுள்ளே நிறைந்து தேனைப்பூசி வியப்பைஉடைய பொன்னசும்பை அளைந்து பெயர்ந்து, சந்தனம் பழமென்கின்றவை முதலாகப் பிறவற்றையும் இழந்தோமென்று காடுவருந்தும்படி வாரிப் பெரிதாக நடந்ததென்க.

உண்டு பூசி அளைந்து செருக்கி நாட்டைநோக்கி நடந்ததென்றார். குறிப்பு ஐய, உரிச்சொல்லீறு திரிந்தது. நன்று, பெரிதாகும். ௩௭.

Before நைய the nom. காடு should be understood. வெள்ளம் is the subject understood here, and in the following stanza.

So abundant was the flood, that the people fancied the sea had rolled over them.

38. வீடில்பட்டினம்வெளவியவேந்தெனக்
காடுகையரிக்கொண்டுகவர்ந்துபோய்
மோடுகொள்புனன்மூரிநெடுங்கடல்
நாடுமுற்றியதோவெனநண்ணிற்றே.

இ-ள். புனலானது குடிநீங்குதலில்லாத பட்டினத்தைக் கொள்ளைகொண்டவேந்தெனத் திரைகளாகிய கைகளாலே காட்டை அரித்தல்கொண்டு அப்பொருள்களை உள்ளடக்கிக் கொண்டுபோய்க் கடல்நாட்டை வளைத்ததோ என்று மக்கள் வருந்தும்படி அந்நாட்டை நண்ணிற்றென்க.

வீடில், விகாரம். ௩௮.

வேறு.

The river appeared as if she was going to throw a garland over her husband the sea.

39. திரைபொருகனைகடற்செல்வன்சென்னிமேல்
நுரையெனுமாலையைநுகரச்சூட்டுவான்
சரையெனும்பெயருடைத்தடங்கொள்வெம்முலைக்
குரைபுனற்கன்னிகொண்டிழிந்ததென்பவே.

இ-ள். கடலாகிய தன்கணவன் நுகர்தற்கு முற்கூறிய பொருள்களை உள்ளடக்கிக்கொண்ட கன்னி அவனுக்குச் சூட்டுதற்குத் தன் தலைமேல் நுரையாகிய மாலையைக்கொண்டிழிந்ததென்க.

சரையுவென்னும் பெயரினையுந் தடமாகிய விரும்பியமுலையினையுமுடைய புனலாகிய கன்னி, முலைபொற்சுரத்தலின் முலையாம். கொள்முலை, வினைத்தொகை. கன்னி என்னும் விசேடிக்கப்படுஞ்சொல்லை நீர் விசேடித்து அஃறிணை ஆக்குதலின் இழிந்ததென்றார். என்ப, அசை. இது புறநடையாற்கொள்க, இவ்விதி மேலுங்கொள்க. ௩௯.

சூட்டுவான், fut. verb part.

The people hasten to repair the damages made by the flood.

40. பழங்கொடெங்கிலையெனப்பரந்துபாய்புனல்
வழங்கமுன்னியற்றியசுதைசெய்வாய்த்தலை
தழங்குரற்பம்பையிற்சாற்றிநாடெலாம்
முழங்குதீம்புனலகமுரியமொய்த்தவே.

இ-ள். புனலாலே வாய்க்காலுட்கரை முறிதலின் நாட்டிலுள்ளாரும் பறையினாலே சாற்றி வாய்த்தலையிலே மொய்த்தார் படலிடுதற்கு என்க.

பழங்கொடெங்கு, காய்த்ததெங்கு. இலை, நெருக்கத்திற்கு, இலையெனப் பாய்புனல் பரந்து. வழங்கும்படி நீர்வரத்து அறிந்து முன்னே படுத்த வாய்த்தலை. தழங்குகுரல், விகாரம். ௪௰.

சுதை செய்வாய்த்தலை, anicut.

"Spreading abroad like the leaves of the fruit-bearing cocoa, the flowing waters advanced: near the canals firmly compact in ancient time with cement, all the country-people, speaking by the far-resounding voice of the tabor, gathered together as the sweet water roaring aloud burst the interior."—*Ellis.*

And bring the waters to the reservoirs.

41. வெலற்கருங்குஞ்சரம்வேட்டம்பட்டெனத்
தலைத்தலையவர்கதந்தவிர்ப்பத்தாழ்ந்துபோய்க்
குலத்தலைமகளிர்தங்கற்பிற்கோட்டகம்
நிலைப்படாநிறைந்தனபிறவுமென்பவே.

இ-ள். முன்பே வெலற்கருங்குஞ்சரம் பின்பு வேட்டம்பட்டால் அதனைப்பறிக்கோற்காரர் குத்திவிலக்குமாறுபோல வாய்த்தலை இடந்தோறுமிடந்தோறும் நாட்டினுள்ளார் படலிட வாய்க்கால் தணிந்துபோதலாலே மகளீர் கற்புப்போலே கோட்டகமும் பிறவு நிலைப்படாவாய் நிறைந்தனவென்க.

குஞ்சரத்திற்கு வாய்க்கால் உவமிக்கும் பொருள். கோட்டகம், பயிருடைத்தான நீர்நிலை. பிற, ஏரி முதலியன. ௪௧.

"As the untamed elephant caught in the toils, so the people having abated the fury of the waters, they run slowly and fill the fields and adjacent grounds abundantly, as the hearts of women with knotted hair are filled by chastity."—*Ellis.*

The noise of the waters, &c., was as the resounding of the ocean and the clouds.

42. கவ்வையுங்கடும்புனலொலியுங்காப்பவர்
செவ்வனாருயிரஞ்சிலைக்கும்பம்பையும்
எவ்வெலாத்திசைதொறுமீண்டிக்காரொடு
பௌவநின்றியம்புவதொத்தவென்பவே.

இ-ள். படலிட்டதினின்றுங் குதித்துவழீஇய புனலொலியும், கரை

காப்பாருடைய கவ்வையும், பறைஒலியும், எல்லாம் எல்லாத்திசைகளி னும் ஈண்டிக் காருங் கடலு மாறுமன் முழங்குவதொத்தவென்க.

செவ்வன், நேரே. சஉ.

"The murmering of the pure and quickly flowing water, the cries of those who carefully guard them, their tabors resounding in a hundred thousand places; all this fills the horizon with uproar, and may be said to resemble the bellowing of the ocean conflicting with the clouds."—*Ellis.*

43. மாமனுமருகனும்போலுமன்பின
காமனுஞ்சாமனும்போலுங்காட்சிய
பூமனுமரிசிப்புல்லார்ந்தமோட்டின
தாமினமமைந்துதந்தொழிலின்மிக்கவே.

The cattle were abundant, feeding, and ready for ploughing.

இ—ள். தம் உழவுதொழிலிலே மிக்கனவாகிய எருமை முதலியன தாம் அன்பின, காட்சிய, பூமன்னும் அரிசிப்புல் என்கின்றவற்றைத் தின்ற வயிற்றினவாய்த் திரளமைந்து நின்றனவென்க.

இதற்கோர் சொல் வருவிக்க. ஒன்றுக்கொன்று பிற்படில் வருந்துமெ ன்று அன்புகூறினர். சாமன், காமன் தம்பி. "ஆவயிற்குறிப்பே ஆக்க மொடு வருமே" என்றதனல் ஆக்கம் விரிக்க. சங.

The comparisons here are rather strange. The last words of the three first lines are வினைக்குறிப்பு.

"United in affection as a father-in-law with his son-in-law, appearing like Cámen the god of love and his brother Sámen, having filled themselves with flowers, corn and grass, yoked each with his own kind and well trained to labour."—*Ellis.*

44. நெறிமருப்பெருமையினெருத்தனீளினஞ்
செறிமருப்பேற்றினஞ்சிலம்பப்பண்ணுறீஇப்
பொறிவரிவாரலினமிரியப்புக்குடன்
வெறிகமழ்கழனியுளுழுநர்வெள்ளமே.

A multitude of ploughmen begin their work.

இ—ள். அங்ஙனநின்ற அறல்பட்ட கொம்பினையுடைய எருமைச் சாதியிற் கடாவாகிய பெரிய திரளெருத்தினமென்கின்றவற்றைப் பூட்டி வராலிரிய அவற்றுடனே இழிந்து கழனியிலே உழுவார் வெள்ளமென் னும் எண்ணுயினரென்க.

"ஏர்புடைத்தென்ப எருமைக்கண்ணும்" என்பதனல் ஒருத்தல் என் றார். சிலம்ப, முழங்க. பொறி, விளக்கம். சச.

வெள்ளம் is a great number, hyperbole.

"Large droves of young males of the buffalo species, with branching horns, and of oxen, with contracted horns, bellow around; having yoked these for tillage, while the variegated varal-fish fled scared away, then descended into the well-watered fields, perfumed by various scents, a multitude of ploughman."—*Ellis.*

45. சேறமைசெறுவினுட்செந்நெல்வான்முளை
வீறுடுவிளைகெனத்தொழுதுவித்துவார்
நாறிதுபதமெனப்பறித்துநாட்செய்வார்
கூறியகடைசியர்குழாங்கொண்டேகுவார்.

People sow and plant, adoring Providence.

இ-ள். அங்ஙனம் உழுவார் நிலமகளைத்தொழுது சேறுசமைந்த செய்யிலே முளையை விளைகவென்று வித்துவார், இந்நாற்றுச் செவ்வி என்று பறித்து அதிலே நாட்கொண்டு வைப்பார், முன்னைநாளே எமக்கென்று கூறிவைத்த கடைசியர் திரளைக்கொண்டேகுவாராயினரென்க.

இத்துணை நிலத்திற்கு இத்துணைக் கடைசியரென்று கூறியவென்றுமாம். ௪௫.

நாறு for நாற்று, by syncope.

46. முலைத்தடஞ்சேதகம்பொறிப்பமற்றவர்
குலைத்துடன்பதித்தலிற்குதித்துவாட்கயல்
புலத்திடைக்கவரிகன்றூட்டப்போந்தபால்
நிலத்திடைப்பாய்ந்தவைபிறழுநீரவே.

While planting, the fish jump on all sides, and fall into the milk that spontaneously flows from the buffaloes.

இ-ள். அக்கடைசியர் முலைப்பரப்பிலே சேறுதெறிப்ப முடியைக் குலைத்து எல்லாரும் நடுதலின் வெருவி நடாத இடத்தே குதித்த கயல் அவர் நெருங்குதலில் பால் நிலத்திடத்தே பாய்ந்தவை அதிலே கிடந்து பிறழுநீர அந்நிலமென்க.

மற்று, வினைமாற்று. குறிஞ்சிநிலத்தே கவரி தன்கன்றையூட்டுதலான் அதற்கு மிக்குச்சொரிந்த பால்மறைத்த நிலத்திடை என்க. "கவரியுங் கராமு நிகரவற்றுள்ளே" என்பதனால் கன்றென்றார். ௪௬.

சேதகம், mud, mire.

47. பாற்சுவையறிந்தவைபழனத்தாமரை
மேற்செலப்பாய்தலின்வெரீஇயவண்டினங்
கோற்றொடிநுழைச்சியர்முத்தங்கோப்பவர்
ஏற்றியமாலைத்தேனிரியப்பாய்ந்ததே.

The fish drink the milk, and jump into the lotus leaves, and the bees thence jump upon the ornamented heads of the working women.

இ-ள். அக்கயல்கள் உண்டு பாற்சுவையை அறிந்து நீரன்மையில் தாமரைமேலே செல்லப் பாய்தலின் அதற்கு வெருவி எழுந்தவண்டினம் நுழைச்சியர் முத்தைக்கோப்பவர் சூடினமாலையில் தேனினங்கெடும்படி பாய்ந்தனவென்க. தெரிந்தனவும் பாடம். ௪௭.

வெரீஇ, verbal past part.

48. இரிந்ததேன்குவளையினெற்றிதைவர
முரிந்துபோதவிழ்ந்துகொங்குயிர்க்குமுல்லையின்
அரும்புசேர்ந்தணிஞிமிறார்ப்பவாய்பதம்
விருந்தெதிர்கொண்மெனத்தழுவிவீழ்ந்ததே.

The various kinds of bees interchange places.

இ-ள். முல்லையின்அரும்பு போதாய் அவிழ்ந்து, தேனைச்சொரியப் படுங்குவளையினெற்றியிலே முன் பிரிந்த தேனினம் சேர்தலாலே அதிலிருந்த ஞிமிறுகள் முரிந்தார்ப்பு, அத்தேனினம் இவ்வழகிய உண்வை நமக்கு விருந்திடுகின்றேம், இதனை ஏற்றுக்கொண்மினென்று கூறினாற்போல அவற்றைத்தைவர, அஞ்ஞிமிறுகள் தேனினத்தைத்தழுவி அதிலே வீழ்ந்தனவென்க.

கொண்மின், விகாரம். இவற்றால் நிலமயக்கம் கூறினார். ௪௮.

தைவர=தடவ, shampooing, stroking.

At the thundering noise of the ploughmen, the peafowls rejoice, and the cuckoos are sorrowful.

49. வளமுடிநடுபவர்வரம்பில்கம்பலை
இளமழைமுழக்கெனமஞ்ஞையேங்கலின்
அளமருகுயிலினமழுங்கிப்பூம்பொழில்
உளமெலிமகளிரினொடுங்குமென்பவே.

இ-ள். நடுபவர்கம்பலையைக் கார்செய்யத் துடங்கின மழைமுழக்கென்றுட்கொண்டு மயில் ஆரவாரித்தலின், கம்பலையை மழை என்று அலமருகின்ற குயிலினம் உண்மையென்று வருந்திப்பிரிந்தமகளிரைப்போலே பொழிலிலே குவிந்திருக்குமென்க.

மீண்டு நடவுத்தொழின் முதலாகக் கூறுகின்றார். ௪௯.

அளமரு for அலமரு, ள and ல being interchangeable letters. The *Koil* (cuckoo) does not like rain and thunder; but the peafowls rejoice in them.

The toddy that remains of what the work people drank, is drunk by the naughty swans, to the astonishment of the peafowls.

50. வளைக்கையாற்கடைசியர்மட்டுவார்க்கலில்
திளைத்தவர்பருகியதேறற்றெத்துழிக்
களிப்பவுண்டிளவனங்கன்னிநாரையைத்
திளைத்தலிற்பெடைமயிற்றெருட்டுஞ்செம்மற்றே.

இ-ள். கடைசியர் கையாலே மதுவைவார்த்தலில் தொழிலிலே இடைவிடாது பயின்றவர் உண்ட தேறல்மிக்குச்செறிந்த இடத்தே காமஇன்பம் அறிந்த அன்னம் அதனையுண்டு, காமஇன்பம் நுகர்ந்தறியாத நாரையைப் புணர்தலின் அதனைக்கண்டு மயிற்பெடை தன்மயிலைத்தெருட்டும் தன்மைத்தென்க.

“திளையாவருமருவி” என்றார் பிறரும். பெடையென்றும் மயிலென்றும் பிரிக்க. நீர் கள்ளுண்டு இதுபோன் மயங்கன்மின் என்று தெருட்டிற்று. இனி மயிலைக்கண்டால் கள்ளின்களிப்புத் தீருமென்றலின் இது தெருட்டிற்றென்றுமாம். ௫௰.

திளைத்தவர், those who are accustomed, தேறற்றெத்துழி, i. e. தேறல் toddy, தெத்த, satiated. உழி, when. திளைத்தலில், when joined together. செம்மற்று, of such kind, குறிப்புவினைமுற்று.

51. கண்ணெனக்குவளையுங்கட்டலோம்பினர்
வண்ணவாண்முகமெனமரையினுள்புகார்
பண்ணெழுத்தியல்படப்பாப்பியிட்டனர்
தண்வயலுழவர்தந்தன்மையின்னதே.

The men while weeding, think the *Kuvalai* flowers to be the eyes, and the lotus to be the faces of their women, and without weeding, are singing.

இ-ள். காதல்மகளிர் முகமென்றுட்கொண்டு தாமரையாகிய களையின் அருகு செல்லாதவர் அவர்கள் கண்ணென்றுட்கொண்டு சூடுதற்குப் பறிக்கும்குவளையையுங் களைபறித்தலைப் பரிகரித்துப் பண்ணை எழுத்தின்வடிவு தோன்றப் பாடினாராதலின் உழவர் தன்மை இப்படி இருந்ததென்க.

தாமரையைக் "கடவுளொண் பூவடைதலோம்பி" எனக்கூறுதலானும் அவர் பறியாராயிற்று. மரையினுள்ளும் என்னும் உம்மையில் சொல்லெஞ்சுபொருட்கிளவியான் செஞ்சொலன்மை உணர்க. கண்ணுமுகமும் காதன்மையைத் தோற்றுவித்தலின் அதற்கேற்கப் பாடினரென்க. குவளையும், உம்மை சிறப்பும்மை. ஓம்பினர், வினையெச்சமுற்று. உள் புகார், தொழிற்பெயர். ருக.

52. நித்திலப்பந்துடனீன்றுபாதிரி
ஒத்தபூவுடற்றியநாவினுகினுல்
தத்துநீர்நாரைமேலெறியத்தண்கடற்
பைத்தெழுதிரையெனப்பறவையாலுமே.

The splashing of the water causes the water birds to fly about.

இ-ள். தத்துநீர் முத்துப்பந்துபோலும் சினையைச் சேரவீன்று தனது நாவிற்கொத்த பாதிரியினது பூவைக்கெடுத்த நாவினையுடைய நத்தையாலே நாரைமேலே எறிய அப்பறவை திரையென மெல்ல எழுந்து ஆலுமென்க.

இது வேண்டினவளவிலே நீர் பாய்கின்றமை கூறினர். நித்திலப்பந்து, உவமைத்தொகையின்வந்த ஆகுபெயர்; கந்திருவவழக்கமென்றாற்போல. ஈன்று, உடையவென்க. ருஉ.

53. சொல்லருஞ்சூற்பசும்பாம்பின்றோற்றம்போன்
மெல்லவேகருவிருந்தீன்றுமேலலார்
செல்வமேபோற்றலைநிறுவித்தேர்ந்தநூற்
கல்விசேர்மாந்தரினிறைஞ்சிக்காய்த்தவே.

The paddy stalks sprouting up, look like pregnant snakes, and stand upright as the mean when prosperous; and when ripe hang down their heads as the deeply learned.

இ-ள். நெல்லானவை கருத்தங்கியீன்று குடிப்பிறவாதார் செல்வமேபோல் தலையை நேரேநிறுத்தி கல்விசேர் மாந்தரைப்போல் வளைந்து மிக விளைந்தனவென்க.

சூலுண்டென்று சொலற்கரிய. மெல்ல, ஒழுக. தேர்ந்த, மெய்ப்பொருளை ஆராய்ந்த. தாறுபடுநெல்லென்றாற்போலக் காய்த்தவென்றார். ருந.

நெல், paddy, rice, the subject; the predicate is காய்த்த. This construction is called ஆற்றொழுக்கு, because the subject and predicate are in natural order. The simily in the stanza is much admired. See Nannul Sutram 453.

The paddy when grown was luxurient.

54. மீன்கணினளவும்வேற்றிடங்களின்மையால்
தேன்கணக்கரும்பியல்காடுஞ்செந்நெலின்
வான்புகழ்களிறுமாய்கழனியாக்கும்
ஊன்கணார்க்குரைப்பரிதொல்லென்சும்மைத்தே.

இ-ள். மீனினது கண்ணளவும் பாழ்நிலம் இன்மையான் மக்கட்குப் புகழ்தலரிதாய் வானிலுள்ளார் புகழ்கின்ற கழனியில் தேனிறாலினது திரட்சியை உடைய கரும்பு வளர்ந்த காடும், யானைநின்றான் மறையும் செந்நெல்லினது முதிர்ச்சியும் ஒல்லென்கிற ஓசை உடைத்தாயிற்றென்க.

முன்விளைவுகூறி இது முற்றினபடி கூறினார். மீன்கண்மிகவும்உருட்சியுடைமையின் இடங்குறித்தலரிது. ௫௪.

Take ஊன்கணார்க்குரைப்பரிது before தேன்கண, வான்புகழ் before கழனி, and களிறுமாய் before செந்நெலின். The construction is complicated, and is called கொண்டுகூட்டுப்பொருள்கோள். கண for கணம், multitude. சும்மைத்து, sounding.

The work people being well drunk with toddy go forth to reap.

55. ஆய்பிழிவிருத்துவண்டயிற்றியுண்டுதேன்
வாய்பிழிகுவளைகள்சூடிமள்ளர்கள்
தேய்பிறையிரும்புதம்வலக்கைசேர்த்தினார்
ஆய்செநெலகன்றகாடரிகுற்றார்களே.

இ-ள். உழவர்கள் பிழியை வண்டையூட்டிப் பின்பு தாமும் உண்டு குவளையைச்சூடிப் பிறைபோலும் அரிவாளைத் தங்கையிலே எடுத்தார்; எடுத்துச் செந்நெற்காட்டை அரியலுற்றாரென்க.

குவளையை, ஈண்டுக்களிப்பால் பறித்துச்சூடினார். காடு, பெருமை கூறிற்று. எறிகுற்றாரும் பாடம். விருத்துவண்டு, வல்லெழுத்திடை மிகும் என்னாதொற்றென்ற மிகுதியால் இயல்புக்கணத்துக்கண்ணுமெல்லொற்றுத்திரிந்தது. ௫௫.

விருத்த for விருந்த.

They reap the paddy, and make stacks like mountains.

56. வலியுடைக்கைகளான்மலர்ந்ததாமரை
மெலிவெய்தக்குவளைகள்வாடக்கம்பலம்
பொலிவெய்தப்பூம்பொய்கைசிலம்பிப்பார்ப்பெழ
மலைபடவரிந்துகூன்குயங்கைமாற்றினார்.

இ-ள். அந்நெல்லை அரிதற்குத்தக்க வலியுடைக் கைகளாலே வருந்த வாடக் கம்பலம் பொலிவெய்துதலால் பார்ப்புமுட்பட ஆரவாரித்தெழ அரிந்திட்டு வளைந்தஅரிவாளை மாற்றினாரென்க.

முன்களைபறியாதவற்றை ஈண்டுக் களிப்பினால் அரிந்தார். கம்பலம், உரிச்சொற்றிரிவு. பொய்கை பார்ப்பெழவென இடத்து நிகழ்பொருளின்தொழில் இடத்தின்மேனின்றது. பட, உவமவுருபு. ௫௬.

மலைபட, like mountains. கைகளால் is to be taken with அரிந்து.

57. வாளையினினந்தலையிரியவண்டலர்
தாளுடைத்தாமரைகிழியவண்சுமை
கோளுடையிளையவர்குழாங்கொண்டேகலிற்
பாளைவாய்க்கமுகினம்பழங்கள்சிந்துமே.

While conveying the harvest in bundles the *valai* fish are frightened, and the areca fruit fall from the trees.

இ—ள். தொழிற்கோட்பாட்டையுடைய இளையவர் குழாமிரியக் கிழியச் சூட்டைச்சுமந்து போதலின் அதுபட்டுக் கமுகினம்பழத்தைச் சிந்துமென்க.

தலை, இடம். வண்டலர், (துகைத்து) அலர்ந்த. பாளைவாய்க்கமுகு, மடற்கமுகு. ருஎ.

வாளையினினம், multitude of fish. சுமை, obj. case, to be taken with கோண்டேகலில்.

58. சோர்புயன்முகிறலைவிலங்கித்தூநில
மார்புகொண்டார்ந்ததுநாலவண்சூளை
ஆர்வுறுபலாப்பழமழிந்தநீள்களம்
போரினுன்மலிந்துடன்பொலிந்தநீரவே.

The ears of corn were put up as stacks, reaching to the clouds, and burdening the earth.

இ—ள். முகிலைத் தலைச்சென்று தடுக்கும்படி நிலத்தின் மார்பையெல்லாம் தனக்கிடமாகக்கொண்டுநிற்கையினுலே அந்நிலம்பொறுக்கமாட்டேனென்று வாய்விடும்படி களங்களெல்லாம் போரான்மிக்குப் பொலிந்த நீரவென்க.

இனி நிலத்திலே முகிலை விலக்கிப் பழையகூடுகள் நிறைதல் கொள்கையாலே அங்ஙனம் அவை நிறைந்தநிலம் இப்பொழுதிடுகின்ற போரைப் பொறேனென்று வாய்விடும்படி என்றுமாம். ஆர்வுகொண்டெனவே கூடுகள் பெற்றும். புயல், நீர். விலங்கி, விகாரம், விலங்கவென்க. பழம், களத்திற்கு அடை. நிலத்திற்குக் களம் சினையாம். ருஅ.

நீர is குறிப்புவினைமுற்று.

59. ஈடுசால்போரழித்தெருமைப்போத்தினுல்
மாடுறத்தெழித்துவைகளைந்துகாலுறீஇச்
சேடுறக்கூப்பியசெந்நெற்குப்பைகள்
கோடுயர்கொழும்பொனின்குன்றமொத்தவே.

They thresh the corn, separate the straw, and heap up the grain like a golden mountain.

இ—ள். பெருமைநிறைந்தபோரைத் தலையைத்தள்ளிப் போத்தினுற் பக்கத்தே யுறவுரப்பி வைக்கோலைக்களைந்து தூற்றிக் குவித்தபொலிகள் குன்றமொத்தனவென்க.

ஈடு, இடுதலுமாம். "பெற்றம் எருமை புலி மரை புல்வாய் மற்றவை யெல்லாம் போத்தெனப்படுமே" என்முராகலின். இனிக் கரும்பின் செய்தி கூறுகின்முர். ருகூ.

மாடு, on the side.

60. கரும்புகண்ணுடைப்பவராலைதோறெலாம்
விரும்பிவந்தடைந்தவர்பருகிவிஞ்சிய
திருந்துசாறடுவுழிப்பிறந்ததீம்புகை
பரந்துவிண்புகுதலிற்பருதிசேந்ததே.

They press the sugar cane, drink a part of the juice, and boil the rest into sugar, the smoke of which reddened the sun (sky).

இ-ள். கரும்பைச் சாறுகொள்வாருடைய ஆலைதோறும் அடைந்து வந்தவரெல்லாரும் பருகி மிக்கசாற்றைப் பாகுசெலுத்துமிடத்துப் பிறந்த புகை விண்ணிலே பரந்துசேறலிற் பருதி சிவந்ததென்க.

எல்லாம் என்பது இருதிணைக்கும் பொது. பருகுதலிற்றிருந்திற்று. இனி இங்ஙனம் ஒத்தத்தின்பண்டங்களைக் கொண்டுபோகின்றமை மேற் கூறுகின்றார். சுய.

பருதி சேந்தது, the sun reddened; அதிசய அலங்காரம், hyperbole.

61. திணைநிலைப்பொருநர்தஞ்செல்லல்கீழ்ப்படப்
பணைநிலையாய்செநெற்பகரும்பண்டியுங்
கணைநிலைக்கரும்பினிற்கவரும்பண்டியும்
மணநிலைமலர்பெய்துமறுகும்பண்டியும்.

Carts conveying grain, sugar-cane, and flowers.

இ-ள். இதுமுதல் மூன்றுபாட்டும் ஒருதொடர். உழவர் திணைப்பொரு நரதுமிடி தீரக்கொடுத்து மிக்கநெல்லை விற்றற்குக் காரணமான பண்டி யும், கரும்பினின்றும் பாகுமுதலியன கொண்டுபோம் பண்டியும், மலர் பெய்துபோம் பண்டியுமென்க.

பண்ணை, விகாரம். நிலை, நிலைபெறுதல். சுக.

This and the two following stanzas are on one subject.

62. மல்லலந்தெங்கிளநீர்பெய்பண்டியும்
மெல்லிலைப்பண்டியுங்கமுகின்மேதகு
பல்பழுக்காய்க்குலைபெய்தபண்டியும்
ஒல்குதீம்பண்டம்பெய்தொழுகுபண்டியும்.

Cocoanuts, betel leaves, areca nuts, and other eatables.

இ-ள். இளநீர் பெய்தபண்டியும், வெற்றிலை பெய்தபண்டியும், பழுக் காய் பெய்தபண்டியும், குழையும் இனிய பழம் பெய்து இடைவிடாது போம்பண்டியுமென்க.

மெல்லிலை, வினைத்தொகை, chewing-leaf. சுஉ.

63. கருங்கடல்வளந்தரக்கரையும்பண்டியும்
நெருங்குபுமுதிரையினிறைந்தபண்டியும்
பெருங்கலிப்பண்டிகள்பிறவுஞ்செற்றுபு
திருந்தியெத்திசைகளுஞ்செத்தவென்பவே.

Together with the productions of the sea; vegetables: and other carts laden with things, were moving in all directions.

இ-ள். முற்கூறியபண்டிகளும், வளத்தை நகர்க்குத்தருதற்கு முழங் கும்பண்டியும், நெருங்கி முதிரையானிறைந்தபண்டியும், ஒழிந்தபண்டங்

கள் செற்றிஒலியையுடைய பண்டிகளும் திருந்தி எத்திசைகளும் செறிந்தனவென்க.

நகர்க்கனையும் பாடமாயிற் கனைதல் திசைச்சொல்லாய்க் கொண்டு போமென்னும்பொருள் பயக்கும். கடல்வளமாவன: "ஓர்க்கோலை சங்கமொளிர்பவளம் வெண்முத்த நீர்ப்படும் உப்பினோடைந்து." செற்றுபுவென்னும் எச்சம் ஒலியையுடையவென்னும் வினையொடுகூடும். நெருங்குபு, நிகழ்காலம் உணர்த்தும். உம்மை மாறுக. சுஙா.

வளம், obj. case, governed by தருதற்கு, நகர்க்கு, understood.

64. கிளிவளர்பூமருதணிந்துகேடிலா
Description of the country.
வளவயல்வைகலுமின்னதென்பதேன்
துளியொடுமதுத்துளியருதசோலைசூழ்
ஒளியமையிருக்கையூருனைக்கநின்றதே.

இ—ள். மருதணியப்பட்டுக்கேடில்லாதவயல் நாடோறும் இத்தன்மைத்து: இனியான் கூறுதற்கு நின்றது குடியிருப்பையுடைய நாட்டிலூர்களென்க.

என்ப, அசை. கேடு, "விட்டில், கிளி, நால்வாய், வேற்றரசு, தன்னரசு, நட்டம், பெரும்பெயல், காலெட்டு." தேன், வைத்ததேன். மது, பூவின்மது. சுச.

வயல், நின்றது, subjects. இன்னது, ஊர், predicates.

வேறு.

65. சேவலன்னந்தாமரையின்தோடவிழ்ந்தசெவ்விப்பூங்
The swans on the lotus are like lamps, and the voice of the Koil is like music, which rejoiced the pea-fowls.
காவிற்பூவெடுக்கியகவ்விக்கொண்டிருந்தன
தாவில்பொன்விளக்கமாத்தண்குயின்முழவமாத்
தூவிமஞ்ஞைநன்மணம்புகுத்துந்தும்பிக்கொம்பரோ.

இ—ள். சேவலாகிய அன்னம் பூவைக்கவ்வியிருந்தன அன்னம் விளக்காக, குயின் முழவாக, மயிலை மணத்தே புகுத்திவிடுமென்க.

தாமரையானுங் குயிலோசையானும் இளவேனிலென்று கருதி, மயில் பூம்பொதும்பரின் மறைதலிற் கொம்பு புகுத்துமென்றார். பேடுந் தொகைமயிலுஞ் சேரவிருந்தனவென்றுணர்க. இனி மயில் அன்னம் விளக்காக, குயின்முழவாகத் தும்பியைக் கொம்பிடத்தே மணம்புகுத்துமென்றுமாம். கொம்பிலுலாவும் மயில் விளக்காலும் முழவாலும் அக்கொம்பினின்றும் போந்து ஆடுதலின் கொம்பிற் பூவின்மணத்தே தும்பியைப் புகுதவிட்டதாயிற்று. மெல்லியவோசை அன்மையிற் குயிலோசையென்றறியாது முழவாகக் கருதிற்று. இதற்கு இக்கருத்து நிகழ்தல் "ஆடமை குயின்ற" என்னும் அகப்பாட்டிற்காண்க. எடுக்கிய, எடுத்தற்கு. தா, வலி.

தூவி, சூட்டு. மணம், பூவின்மணமும் கல்லியாணமும். தும்பியை யுடைய கொம்பு. கூ௫.

There is a play on the word மணம், which means marriage and scent; சிலேடை, paranomasia.

66. கூடினார்கணம்மலர்க்குவளைபங்குழியிடை
வாடுவள்ளைமேலெலாம்வாளையேறிப்பாய்வன [(து)
பாடுசால்கயிற்றிற்பாய்ந்துபல்கலனொலிப்பப்போந்
ஆடுகூத்தியாடல்போன்றநாரைகாண்பவொத்தவே.

The *Kuvalai* flowers stand erect, and fishes play upon the creepers.

இ—ள். கண்போலும் செவ்விமலரையுடைய குவளை ஓடையின் நீர் தாழ்தலிற் சிதறி வாடினவள்ளைமேலே செல்ல வாளைமீன்களெல்லாம் பாய்கின்றவை கழாயினின்றும் இழிந்து பக்கத்தின் அமைந்த கயிற்றிலே குதித்துக் கலனொலிப்ப ஆடுங்கூத்தியது கூத்தையொத்தன; கரையிலிரு. ந்த நாரைகள் காண்பன போன்றனவென்க.

குவளைகுழியில் நாட்டினகழையும், அதிற்படர்ந்தகொடியும், அதிற் பாய்கின்ற மீனும்; கழாயும், அதன்கீழிழிந்தாடுங் கயிறும், அக்கூத்தியும் போன்றன. வடிவுந் தொழிலும் உவமம். காண்ப, அகரவீற்றுப்பல வறி சொற்றொழிற்பெயராய் நின்றது. கூகூ.

கணம்மலர் is கண் + அம் + மலர், a flower beautiful as the eye. பாய்வன is subject, போன்ற, ஒத்த, are predicates. See தண்டியலங்காரம், பொருளணியியல், 30. Sutram.

67. காவியன்னகண்ணினார்கயந்தலைக்குடைதலின்
ஆவியன்னபூந்துகிலணிந்தவல்குற்பல்கலை
கோவையற்றுதிர்ந்தனகொள்ளுநீரரின்மையின்
வாவியாவும்பொன்னணிந்துவானம்பூத்ததொத்தவே.

The gems in the jewels of the women who were bathing lie scattered, shining like the stars of heaven.

இ—ள். மகளிர் கயத்திடத்தே விளையாடுதலிற் பலகலைகள் வடமற்று உதிர்ந்தன, அவற்றை எடுப்பாரின்மையின் வாவிகளெல்லா மேகலையை அணிந்து வானம் மீனைப்பூத்ததன்மையை ஒத்தனவென்க.

பொன், ஆகுபெயர். மேகலைக்கு உறுப்பானவை அற்று வீழ்ந்தன. கயந்தலை, விகாரம். கூஎ.

ஆவியன்னபூந்துகில் is garment precious as life, i.e. female virtue.

68. பாசவலிடிப்பவருலக்கைவாழைப்பல்பழம்
ஆசினிவருக்கைமாதடிந்துதேங்கனியுதிர்த்(து)
ஊசலாடுபைங்கமுகுதெங்கிளெண்பழம்பரீஇ
வாசத்தாழைசண்பகத்தின்வாண்மலர்கணக்குமே.

While the women are beating paddy, the rice pounders touch the trees, and the fruits drop.

இ—ள். உலக்கை வாழைப்பழத்தையுதிர்த்து ஆசினிமுதலியவற்றை முறித்து அவற்றின் பழங்களையும் உதிர்த்துப் பின்னும் அசைகின்ற கமு·

கின் பழத்தையுந் தெங்கின்பழத்தையும் பரிந்து தாழைமலரையுஞ் சண்பகத்தின் மலரையும் நக்குமென்க.

எனவே எனைய்வும் பயன்தருமென நிலநன்மை கூறினர். இத்துணையுஞ் சோலைகளும் அதற்கு அங்கமான வாவிகளுங் கூறினர். ௬௫.

மலர்கணக்குமே i. e., மலர்களைநக்கும், touches, i. e. destroys the flowers by the உலக்கை. ஆசினி, பலா, jack-fruit.

69. மன்றலறிலஞ்சிமேய்ந்துமாமுலைசுரந்தபால்
நின்றதாரையானிலநனைப்பவேகிநீண்மனைக்
கன்றருந்திமங்கையர்கலநிறைபொழிதர
நின்றமேதியாற்பொலிந்தநீரமாடமாலையே.

The buffaloes milked to such an extent that the calves drank, and the vessels were filled to overflowing.

இ-ள். மடுவை மேய்தலாற் சுரந்த பால் நிலத்தை நனைக்கும்படி மாறுது நின்றதாரையாலே கன்றைநினைத்துப்போய் அதனை அருத்தி மங்கையர் எடுத்த கறவைக்கலமும் அதனினின்றும் பால்சொரியுஞ் சாலும் வழியும்படி நின்றமேதியாலே பொலிந்த தன்மையவென்க.

இலஞ்சி, மடு, ஆகுபெயர். நிறை, சால். "பீரவாய் பறந்தநீர் அறுநிரநிறை முதல்" என்றார் பிறரும். மாலை, மாடவொழுங்கு. மன்றல், வாசனை. ௬௬.

70. வெள்ளிப்போழ்விலங்கவைத்தனையவாய்மணித்தலை
கொள்பவளங்கோத்தனையகாலகுன்றிச்செங்கண
ஒள்ளகிற்புகைதிரண்டதொக்குமாமணிப்புறுக்
கிள்ளையொடுபாலுணுங்கேடில்பூவைபாடவே.

The turtle doves and parrots drink milk together, while the *Mainas* sing.

இ-ள். அம்மாடத்திலே வெள்ளித்தகட்டை விலங்குதலாக வைத்தன்னவாயினையும், தலையினையும், அகிற்புகை திரண்டதனையொக்கும் நிறத்தினையும் உடைய புறுக் காலவாய்க் கண்ணவாய்ப் பூவைப் பாடாநிற்கக் கிள்ளையோடே பாலுண்ணுமென்க.

மா, பெருமை. மணி, அழகு. கொள்ளுதல், அறுத்துக்கொள்ளுதல். நடுவு பலவரியுண்மையிற் கோத்தவென்றார். ஒள்ளகில், அதற்கொளி. சிலர்பாடப் பிள்ளைகள் பாலுண்டாரென்பதூந் தோன்றிற்று. ௬௭.

கால, கண, for காலையுடையனவாய், கண்ணையுடையனவாய், குறிப்புவினை. நிறம், understood after ஒக்கும். The construction is மணித்தலை ... மாமணிப்புறு ... கால ... செங்கண ... பாலுணும்.

71. காடியுண்டபூந்துகில்கழுமவூட்டும்பூம்புகை
மாடமாலைமேனல்லார்மணிக்குழலின்மூழ்கவிற்
கோடுயர்ந்தகுன்றின்மேற்குழீஇயமஞ்ஞைதஞ்சிற
காடுமஞ்சினுள்விரித்திருந்தவண்ணமன்னரோ. [(கு)

The drying of the hair of the women who had bathed, is like the spreading of the wings of the peacock.

இ-ள். காடியுண்ட துகில் புகையிலே மயங்குதலாலே மாடவொழுங்

கின்மேலிருக்கின்ற நல்லாருடைய குழலினூட்டும் புகையிலே அக்குழன் மறைதலின் அவர்கள் மலைமேற்றிரண்ட மயில்கள் தஞ்சிறகை அவ்விடத் துலாவும் மஞ்சினுள்ளே விரித்திருந்த தன்மையை ஒப்பாரென்க.

காடி, காஞ்சி. சுட்டுவெருவிக்க. அன்னதென்ற பாடத்திற்கு மூழ்கு தல் வண்ணமென்ன தன்னதென்க. ௭௧.

By the sulks and quarrels of lovers, the gems which fall from the dresses of the women appear like sparks of golden fire.

72. கண்ணுளார்நுங்காதலரொழிககாமமீங்கென
உண்ணிலாயவேட்கையாலூடினுரையாடவர்
வண்ணமேகலைகளைப்பற்றவற்றுதிர்ந்தன
எண்ணில்பொன்சுடுநெருப்புக்கமுற்றமொத்தவே.

இ-ள். நும்மாற்காதலிக்கப்பட்ட மகளிர் நுங்கண்ணுள்ளார் ஈங்குக் காமத்தை ஒழிகவென்றுகூறி உள்ளே நிலைபெற்ற விருப்பத்தாலே ஊடிப்போகின்றவரைக் கணவர்மேகலைகளைப் பிடிக்க அவையற்றுச் சிந்தின வைகிடந்த இடம் மாற்றற்ற பொன்னைச் சுடுநெருப்புச் சிந்தின முற்றங் களை ஒத்தனவென்க.

இமையாது நோக்கலின் இங்ஙனம் ஊடினாள். ஈங்கு, தன்மையையு ணர்த்துதல். "செலவினும் வரவினும்" என்னுஞ் சூத்திரத்திற்கூறினும். பொன்னுக்கும் மணிக்கும் தழலுங் கரியும் உவமை. ௭௨.

உண்ணிலாய, உள் + நிலாய, abiding within.

The butting of rams and the fighting of cocks give pleasure to the wealthy.

73. கோட்டிளந்தகர்களுங்கொய்மலர்தோன்றிபோற்
சூட்டுடையசேவலுந்தோணிக்கோழியாதியா
வேட்டவற்றதூறுள்ளார்வெருளிமாந்தர்போர்க்கொளீஇக்
காட்டியார்க்குங்கௌவையுங்கடியுங்கௌவைகௌவையே.

இ-ள். செல்வச்செருக்கினையுடைய மாந்தர் அவற்றினது புண்ணைக் கருதாராய்ப் பின்னும் போரைவிரும்பித் தகர்களையும், சூட்டுடைய தோ ணியில்வந்த கோழிமுதலாயுள்ள கோழிகளையும், பூழ்முதலிய சேவல்களை யுங் காட்டிக் கொளுத்தி ஆர்க்குங்கௌவையும், விலகுங்கௌவையுமே அவ்விடத்திற்கு ஆரவாரமென்க. ௭௩.

"வேட்டவற்றதூறுள்ளார்," வேட்டு, desiring. அவற்றது, their. ஊறு, pain. உள்ளார், not thinking; they, the rich, act without thinking.

The laurel blossoms were like the shining stars, inviting the humming bees.

74. இறுநுசுப்பினர்நலாரேந்துவள்ளத்தேந்திய
நறவங்கொப்புளித்தலினறுபுன்னைபூத்தன
சிறகர்வண்டுசெவ்வழிபாடமாடத்தூடெலாம் [வே.
இறைகொள்வானின்மீனெனவரம்பைமுலையினிருந்த

இ-ள். நல்லார் மணிவட்டிலிலே எடுத்த நறவத்தைக்கொப்புளித்தலிற் புன்னைகள்மாடத்தூடெலாம் வண்டுபோகும்படி மீனெனப்பூத்தன, அவர் கொப்புளித்தலின் வாழைமுகை முலைபோலே இருந்தனவென்க.

.'. நாகு, புன்னை, "வேற்றுமைத்தொகையாய் ஒற்றிடைமிகாமொழியும்" என்னும் சூத்திரத்தான் ஒற்றடாது நின்றது. "சொல்லியமரபின" என்னுஞ் சூத்திரத்திற் "செல்லுங்காலை" என்றதனுன் நாகு பெண்மையே அன்றி இளமையுமுணர்த்திற்று. நாகு மூதானுணவமென்றூர் பிறரும். இறை, தங்குதல். அரம்பை, ஆகுபெயர். ௭௪.

75. The country abounded with water-sheds and eating houses, available to all.

விலக்கில்சாலையாவர்க்கும்வெப்பின்முப்பழச்சுனைத்
தலைத்தணீர்மலரணிந்துசந்தனஞ்செய்பந்தருங்
கொலைத்தலையவேற்கணூர்கூத்துமன்றியைம்பொறி
நிலைத்தலையதுப்பெலாநிறைதுளும்புமூர்களே.

இ—ள். நாட்டிலூர்கள் யாவர்க்கும் விலக்குதலில்லாத அடி சிற்சாலை முதலியனவும், வெம்மையில்லாத சுனையில் காலையில் எடுத்த தண்ணீரிலே பூவுமிட்டுச் சந்தனமுமிட்ட தண்ணீர்ப்பந்தரும், கூத்தாடும் இடமும் ஒழிய ஐம்பொறி நிலத்திடத்தனவாகிய நுகரும் பொருள்கள் எல்லாம் ததும்புமென்க.

இவை அரசன் அறம். நோயறுத்தற்குக் கடுநெல்லிதான்றி சூழவளர்ப்பார்கள். தலைய, இரண்டிடத்தும் வினைக்குறிப்பு. ௭௫.

வெப்பில், not hot. தணீர் for தண்ணீர் is qualified by சுனைத்தலை, from the spring. துப்பு, what we enjoy.

76. There were thousands of charitable inns, and lands devoted thereto; and thousands of decorations, and rejoicings.

அடிசில்வைகலாயிரமறப்புறமுமாயிரங்
கொடியனூர்செய்கோலமும்வைகறூறுமாயிரம்
மடிவில்கம்மியர்களோடுமங்கலமுமாயிரம்
ஒடிவிலைவெறுயிரமோம்புவாரினேம்பவே.

இ—ள். அவ்வூர்களில் நாடோறும் காணப்பட்ட வைகுதலுடைய அடிசிற்சாலையும் ஆயிரம், அறத்திற்கு விட்ட இறையிலி நிலங்களும் ஆயிரம், மகளிர் கோலம் செய்யுமிடமும் ஆயிரம், தொழிலின் மடியாத கம்மியரும் ஆயிரம், கல்லியாணமும் ஆயிரம், வெவ்வேறுகிய ஆயிரம் பாதுகாப்பாரால் காத்தலில் தவிர்தலில்லையென்க.

வேறுயிரமும் இலையும் விகாரம். அறப்புறம் என்பதற்கு ஓதுவிக்கும் சாலையும் என்பதும் ஒன்று. "ஒடியாவிழா" என்றூர் பிறரும். ௭௬.

77. The country was as if the heavenly world had descended to benefit the domestic and ascetic state.

நற்றவஞ்செய்வார்க்கிடந்தவஞ்செய்வார்க்குமஃதிடம்
நற்பொருள்செய்வார்க்கிடம்பொருள்செய்வார்க்குமஃதிடம்
வெற்றவின்பம்விளைவிப்பான்விண்ணுவந்துவீழ்ந்தென
மற்றைநாடுவட்டமாகவைகுமற்றந்நாடரோ.

இ—ள். அவ்வேமாங்கதமென்னும் நாடு வெற்றியையுடைய தனதின்பத்தை உலகை விரும்பப்பண்ணுதற்கு விண்மகிழ்ந்து வீழ்ந்ததென்னும்படி

தன்னை ஒழிந்தநாடு தனக்கு எல்லையாகவைகும், அது வீடுபெறத் தவஞ் செய்வார்க்கு இடம், இம்மை மறுமை கருதி இல்லறம் நடத்துவார்க்கும் இடம், அது நற்பொருளைப்பயக்கும் கல்வியைக் கற்பார்க்கிடம், நிலையாதபொருளைத்தேடுவார்க்கும் இடமென்க.

உம்மை இரண்டும் இழிவுசிறப்பு. வெற்றம், வெற்றி. ஊருணாக்க நின்றதென்ற கவிமுதலாக முடித்த வினைகளைச் சேர்த்து அவற்றை யுடைய நாடு விண்வீழ்ந்தென வைகும், அது இவை செய்வார்க்கிடம் என்க. எஎ.

பொருள், wealth. நற்பொருள் is education.

நாட்டுவளம் முற்றிற்று.

நகர்வளம்.

A description of the city.

வேறு.

78\. கண்வலைக்காமுகரென்னுமாபடுத்(து)
ஒண்ணிதித்தசைதழீஇயுடலம்விட்டிடும்
பெண்வலைப்படாதவர்பீடிணோங்கிய
அண்ணலங்கடிநகரமைதிசெப்புவாம்.

Rajahmapuram was prosperous, as the merits of the virtuous.

இ—ள். கண்ணாகிய வலையாலே காமுகரென்னும் விலங்கை அகப்படுத்து, நிதியாகிய தசையைக் கைக்கொண்டு, உடலைக் கைவிடும் பெண்ணினுடைய சூழ்ச்சியில் அகப்படாத முனிவருடைய தவப்பயன்போலே செல்வமோங்கிய இராசமாபுரத்தினிறைவு கூறுவாமென்க.

அம், சாரியை. எஅ.

☞ அகப்படுத்து, in the comment, for அகப்படுத்தி, now obsolete.

79\. விண்புகுவியன்சினைமெலியப்பூத்தன
சண்பகத்தணிமலர்குடைந்துதாதுக
வண்சிறைக்குயிலொடுமயில்கண்மாறுகூய்க்
கண்சிறைப்படுநிழற்காவுசூழ்ந்தவே.

The gardens around were full of trees, abounding with scented flowers and singing birds.

இ—ள். குயில்கள் பூத்தனவாகிய சண்பகத்தின் மலரைத் தாதுகக் குடைந்து மயிலோடே மாறுகக் கூவி நோக்கினார் கண்கள் மீளாத நிழலை யுடைய கா அந்நகரைச் சூழ்ந்தனவென்க.

மெலிய, வளைய. கார்காலத்து மயிலின் களிப்பைத் தானுட்கோடலின் மாறு என்றார், மயிலோடு என மாறுக. செய்தெனெச்ச அடுக்கு. அம் முக்கிளவியென்னும் சூத்திரத்தில் பிறவினை கொள்ளுமென்றதனால் பிறவி·

னையாகியஉடையவென்னும் குறிப்பினைக்கொண்டது, இகரவீறுதிரிந்தது. இனிமேலிற் கவிக்கும் பொருந்த மயிலை உவமைத்தொகைக் கண்வந்த ஆகுபெயரென்று மகளீராக்கி மகிளீர் குயிலொடு மாறு கூவினாரென்று உரைப்பதே பொருள். இனிச்சண்பகத்தின் தேன் துளித்தலில் காரென்றும் மயிலொடுமெயிலும் வேனிலாதலில் குயிலொடுகுயிலும் கூவிற்றென்றுமாம். சிறுபான்மை மயிலே கூவிற்றென்றலுமாம். ௭௯.

பூத்தன, verbal noun (பூத்தனவாகிய) in apposition with சண்பகம். தாதுக, to be taken before குடைந்து. குடைந்து and கூய், past verbal part. have உடைய, understood after நிழல். This is an exception, for we cannot say நான் வந்து அவன் போனான், but நான் வர அவன் போனான்.

80\. கைபுனைசாந்தமுங்கவின்செய்மாலையும்
மெய்புனைசுண்ணமும்புகையுமேவிய
நெய்யொடுகுங்குமநிறைந்தநாணினாற்
பொய்கைகள்பூம்படாம்போர்த்தபோன்றவே.

The tanks were scented with the perfumes of the bathers.

இ-ள். சாந்தமுதலியன நிறைந்த பொய்கைகள் நாணத்தாலே பொலிவினையுடைய படாம்போர்த்த தன்மையை ஒத்தனவென்க.

இனிப் பிறர் மாசுபட்டதென்னும் நாணாலே பூவாகிய படாம் போர்த்ததுவுமாம். மேவியநெய், பூசின புழுகு. குங்குமம், இவை குளிப்பார் அணிந்தன. ௮௰.

நிறைந்த, the rel. part. agreeing with the six things specified.

81\. கடிநலக்கரும்பொடுகாய்நெற்கற்றையின்
பிடிநலந்தழீஇவரும்பெருங்கைக்குஞ்சரம்
அடிநிலையிருப்பெழுவமைந்தகன்மதிற்
புடைநிலைவாரிகள்பொலிந்தசூழ்ந்தவே. ௮௧.

The description of the place where elephants were tied in abundance.

82\. சலசலமும்மதஞ்சொரியத்தத்தமுள்
கொலைமருப்பிரட்டைகள்குளிப்பப்பாய்ந்திரு
மலைதிளைப்பனவெனநாகமான்றபோர்க்
குலவியநிலக்களங்கோலமார்ந்தவே.

"

இ-ள். மும்மதஞ்சொரிதலாலே இரண்டுகொம்பும் தைத்து மறையப் போர்செய்தற்கு வளைந்த நிலைபெற்ற களம் சூழ்ந்த கன்மதிலினுட் புடைநிலையிலே கரும்புமுதலியவற்றின் நலத்தை விரும்பிவருங் குஞ்சரநிற்றலை உடைய கூடங்களும் பொலிந்த, அக்குஞ்சரம் போர்செய்தற்குச் சமைந்த களங்களும் கோலமார்ந்தனவென்க.

இவைஇரண்டும் ஒருதொடர். இன்பிடி, கவளம். அடியிளகாது நிற்றலையுடைய கணையமைந்தவாரி. சலசல, தம்மிற் போர்செய்வன இரண்டுமலை என்னும்படி யானைகள் ஓசைபட. ௮௨.

The tusks of the elephants had pearls in them.

83. முத்துடைவெண்மருப்பீர்ந்துமொய்கொளப்
பத்தியிற்குயிற்றியமருங்கிற்பல்வினைச்
சித்திரக்கிம்புரிவயிரஞ்சேர்த்துநர்
ஒத்தியலிடங்களுமொழுங்குநீண்டவே.

இ-ள். மருப்பையறுத்துக் கூர்மையிட்டு அது வலிகொள்ளும்படி யிடுங் கிம்புரியிலே வயிரமிடுவோர் தம்மிற் பொருந்தி நடக்குந் தெருவுகளு மொழுகு நீண்டனவென்க.

இனிக்கிம்புரி வயிரங்கொள்கையுமாம், ஆகுபெயர். பத்தி, மருங்கிலே பலவினைகளைக் குயிற்றிய நல்லகிம்புரி. இன், அசை. ௮௩.

The Hindus suppose pearls to be formed in the elephant's tusk, bamboo, sugarcane, &c. மொய்கொள, to become strong. கிம்புரி, a knob, or ring, on the tusk.

Description of places for chariots, horses, and parading grounds.

84. ஒடுதேர்ச்சாரிகையுகுபொற்பூழியும்
ஆடகமாற்றுந்தார்ப்புரவிவட்டமுங்
கேடகவாட்டொழிலிடமுங்கேடிலாக்
கோடுவெஞ்சிலைத்தொழிலிடமுங்கூடின்றே.

இ-ள். தேரினது கதிவிசேடத்தாலே சிந்தும் பொன்னையுடைய தேரேறுமிடமும், குதிரையேறுமிடமும், கேடகத்தோடு வாட்டொழில் செய்யுமிடமும், பயிற்றுதலிற் கெடுதலில்லாத விற்றொழில் செய்யுமிடமுங் கூடிற்றென்க.

ஆடகத்தார், வேற்றுமைத்தொகை. கோடுசிலை, வினைத்தொகை. ௮௪.

கூடின்று for கூடிற்று, singular for plural.

The noise of the inhabitants within the city was as the noise of the ocean.

85. புடைநகர்த்தொழிலிடங்கடந்துபுக்கபின்
இடைநகர்ப்புறம்பணையியம்புமோசையோர்
கடலுடைந்ததுவெனக்கலந்ததக்கடல்
மடையடைத்தனையதம்மாக்களீட்டமே.

இ-ள். புறப்படை வீட்டிற்றொழில் செய்வாரிடத்தை யான் ஒருவாற்றாற்கூறி, இடைநகரினது தன்மை கூறத்துடங்கினபின்பு முற்கூறிய புடைநகர்ப்புறமாகிய மருதநிலத்தே சென்றொலிக்கும் இடைநகரின் ஒசை கடலுடைந்த ஒசையென்னும்படி அவ்விடத்தே பொருந்திற்று, அவ்வோசை பிறத்தற்குக் காரணமாகிய மாக்களீட்டம் அதனுடைப்பை உலகு குவிந்தடைக்குந்தன்மையை ஒத்ததாதலால் என்றுற் கூறலரிதென்றாரென்க.

கடந்தென்றார் கூறுதலருமைபற்றி. புகுதல், சொல்லப்புகுதல். அடைத்தனையது (for அடைப்பதுபோல) காலமயக்கம். ௮௫.

86. சிந்துரப்பொடிகளுஞ்செம்பொற்சுண்ணமுஞ்
சந்தனநீரொடுகலந்துதையலார்
பந்தொடுசிவிறியிற்சிதறப்பார்மிசை
இந்திரவில்லெனக்கிடந்தவீதியே.

The streets sprinkled with water by women, appeared like the colours of the rain-bow.

இ-ள். தையலார் சிந்துரப்பொடிகளையும் சுண்ணத்தையும் சந்தனத்தையும் பனிநீரோடே கலந்து மட்டத்துருத்தியாலும் நெடுந்துருத்தியாலும் சிதற அவை பாரிலே கிடந்த இந்திரவில்லென வீதியிலே கிடந்தனவென்க. அ௬.

87. பாத்தரும்பசும்பொனின்மாடத்துச்சிமேற்
றூத்திரண்மணிக்குடநிரைத்துத்தோன்றுவ
பூத்தனவேங்கைமேற்பொலிந்துகார்நினைந்(து)
ஏத்தருமயிற்குழாமிருந்தபோன்றவே.

The blue water pots on the terraces appeared like peacocks on the golden flowers of the *Vengai* tree.

இ-ள். மாற்றற்ற பொன்மாடங்களின் உச்சியிலே நீலமணிக்குடங்கள் நிரைத்துத் தோன்றுவன பூத்தனவாகிய வேங்கையின்மேலே மேகத்தை நினைத்தலான் மேனோக்குதலைத் தருகின்ற மயிற்றிரள் பொலிந்திருந்தனவற்றை ஒத்தனவென்க.

எக்கழுத்தமென்றார் பிறரும். அ௭.

தோன்றுவ, pl. verb-noun, subject to the verb போன்ற. பூத்தன, verb-noun in apposition with வேங்கை.

88. நெடுங்கொடிநிழன்மதிநெற்றிதைவர
உடம்புவேர்த்தினமழையுறிநோக்கலின்
நடுங்குபுநல்வரைமாடத்துச்சிமேல்
அடங்கிவீழ்ந்தருவியினழுவபோன்றவே.

The banners were so lofty as to touch the moon, and to oppose the clouds, so that they shed tears, i. e. rain.

இ-ள். கொடிமிக்குச்சென்று மதியின் தலையைத் தடவுதலின் நடுவுதிரியுமேகம் உடம்பு புழுங்கி வேர்த்து இடித்து நோக்கிப்பெய்தலினுளதாய அருவியின் கணத்தால் நடுங்காநின்று மாடத்துச்சியிலே குவிந்து வீழ்ந்தழுவனபோலே இருந்தனவென்க.

சிலர் கோபத்திற்கு அஞ்சிச் செருக்கடங்கி அழுததென்பதுபோதரும். அஅ.

வரைமாடம், a mountain-like house.

89. பொற்சிறுதேர்மிசைப்பைம்பொற்போதகம்
நற்சிறாரூர்தலினங்கைமார்விரீஇ
உற்றவர்கோழிமேலெறிந்தவொண்குழை
மற்றத்தேருருள்கொடாவளமைசான்றவே.

The jewels thrown on fowls by children watching the drying paddy, lie scattered all around.

இ-ள். கோழிமேலெறிந்த குழை சிறார் தேர்மிசைப் போதகத்தையூர்தலின் அத்தேரைப்போதல் கொடாத செல்வம் நிறைந்தனவென்க.

நங்கைமார், நெல்லுபார்த்திருக்கின்றவர்கள். ஒஹி, விரீஇயாயிற்று: மற்று, அசை. அகூ.

போதகம், a young elephant. விரீஇ, to drive away birds. இளர், youth.

90. மாலையும்பசும்பொனுமயங்கிவார்கணைக்
கோலெயுங்குனிசிலைநுதலினாரொடு
வேலியலாடவர்விரவிவிண்ணவர்
ஆலயமிதுவெனவையஞ்செய்யுமே.

The sight of the men and women appeared as if the place was the city of the gods.

இ—ள். அவ்விடம் மாலையும் பூணும் மயங்கப்பட்டுச் சிலைபோலும் நுதலினாரோடே ஆடவரும் கலக்கப்பட்டுத் தேவரிருப்பிடம் இது வென்று ஐயந்தருமென்க.

கணை, அலகு. கூய.

91. கற்சுண்ணஞ்செய்ததோண்மைந்தர்காதலால்
நற்சுண்ணப்பட்டுடைபற்றநாணினாற்
பொற்சுண்ணத்தால்விளக்கவிப்பப்பொங்கிய
நற்சுண்ணம்புறம்பணைதவழும்பொற்பிற்றே.

By the dalliance of the sexes, the women, whose garments are loosed, throw the perfumed powder which is in their hands upon the lights and put them out.

இ—ள். மைந்தர் மகளிர் புலந்துபோவுழி, தங்காதலால் அவருடையைப் பிடிக்க அது நெகிழ்ந்தநாணாலே அவர் சுண்ணத்தைக்கொண்டு விளக்கை அவிப்ப மிக்கெழுந்த சுண்ணம் புறம்பின் மருதநிலத்தே பரக்கும் பொற்பிற்று அவ்விடமென்க.

காதலாரும் பாடம். கல், உலம். சுண்ணப்பட்டு, சுண்ணம் வளைந்தணையப்பட்டு. சுண்ணத்தால், உருபினும் பொருளினுமெய்தமோறி ஒன்றனிலைக் களத்தொன்று சென்றது. மகளிர், தோன்றா எழுவாய். கூக.

பொற்பிற்று, அழகினையுடைத்து. most beautiful.

92. நலத்தகுநானநின்றிடிக்குநல்லவர்
உலக்கையாலுதிர்ந்தனதெங்கினொண்பழம்
நிலத்தவைசொரிதலின்வெரீஇயமஞ்ஞைபோய்க்
கலத்துயர்கூம்பின்மேலாடுங்கவ்வைத்தே.

The pestles of the women pounding perfumery touch the tops of trees, by which fruits drop, and the peacocks fly up on lofty masts.

இ—ள். விரும்பத்தகுகின்ற சுண்ணத்தை நின்றிடிக்குமகளிர் உலக்கையால் கழன்றனவாகிய பழத்தைத் தெங்குமடலிலே தாங்கி நிலத்தே சொரிதலின் வெரீஇயமயில்போய் அச்சம்நீங்கிக் கூம்பின்மேலாடுங் கௌவைத்து அவ்விடமென்க.

நலத்தகு, வியத்தகுவென்றாற்போல நின்றது. நானம், ஆகுபெயர், அதிலே நனைத்திடித்தலின். புகாரினது ஆழத்தால் நகரளவும் கலம்வந்தது. அரசன் விளையாடுதற்குச் சமைத்தனவுமாம். கூஉ.

93\. இட்டவெண்ணிலப்படாவகையினீண்டிய
முட்டிலாமூவறுபாடைமாக்களாற்
புட்பயில்பழுமரப்பொலிவிற்றாகிய
மட்டுடைவளநகர்வண்ணமின்னதே.

The people of eighteen languages are congregated here as thick as birds upon a tree ripe with fruit.

இ—ள். போட்டவெள்ளு நிலத்தில் வீழாததொரு கூற்றாலே திரண்ட குறைவற்ற பதினெட்டுப்பாடைமாக்களாலே பழுமரப்பொலிவிற்றாகிய நகரின்செய்தி எக்காலமும் யான் முற்கூறிய தன்மைத்தென்க.

இதனானே நெருக்கமும் ஓசை வேறுபாடும் பயன்கோடலுங் கூறிற்றாம். மிலைச்சார்தலின் ஐயறிவிற்குரிய மாக்களென்னும் பெயரால் கூறினார். கடிநகரமைதிசெப்புவாம் என்றது முதலாக நடுவுகூறிய வினைகளைப் புடைநகர்த் தொழிலிடங்கடந்தது என்பதனோடு முடித்து, அது முதல் இடைநகரிற் கூறிய வினைகளை இன்னது என்பதனோடு முடிக்க. ௯௩.

The people were so numerous that there was no room on the ground for even a grain of sesamum to fall.

94\. தங்கொளிநித்திலத்தாமஞ்சூடிய
வெங்களியிளமுலைவேற்கண்மாதரார்
பைங்கிளிமுன்கைமேற்கொண்டுபார்ப்பெனுங்
கொங்கொளிர்தாமரைக்கிடங்குகூறுவாம்.

The women with parrots in their hands look at the lotus tanks filled with young swans.

இ—ள். மாதரார் கிளியை முன்கையிலேகொண்டு மாடங்களிலே நின்று பார்ப்பை அக்கிளிக்கு எண்ணிக்காட்டுதற்குக் காரணமாகிய கிடங்கினைக் கூறுவாமென்றார் என்க.

சூடியவென்றார், "முலைமுடிசூடிற்று" என்றாற்போல. வெம்மை, விருப்பம். மேற்றாமரை கூறுதலிற் பார்ப்பு, அன்னப்பார்ப்பு. ௯௪.

பார்ப்பு, குஞ்சு, young ones, second case understood, எனும் for என்னும் நித்திலத்தாமம், முத்துமாலை, a row of pearls.

95\. கோட்சுறவினத்தொடுமுதலைக்குப்பைமேல்
ஆட்பெறாத்திரிதரவஞ்சிப்பாய்வன
மோட்டிறாப்பனிக்கிடங்குழக்கமொய்த்தெழுந்(து)
ஈட்டறாப்புள்ளினமிரற்றுமென்பவே.

The trenches were filled with sharks and alligators, at which the little fish leap with fright, and the birds fly about in confusion.

இ—ள். சுறவினத்தோடே முதலைத்திரள் கரையிலேவந்தஆளை எதிர்ப்படப் பெறாவாய் உள்ளே திரிதருதலான் அதற்கு அஞ்சி விசைத்துப்பாய்வனவாகிய இறாஉழக்குதலின் ஈட்டமறாத புள்ளினம் எழுந்தரற்றுமென்க.

முன்னே கழிபிணைந்தமைபெறுதலிற் சுறவு கூறினார். கரையில் அஞ்சி ஆழத்திற் சென்றால் ஆளைக்கொல்லுதல் அவற்றிற்குத்தொழில். ௯௫.

96. சிறையனப்பெடையினேடிச்சேவல்போய்.
அறுபதவண்டினமார்ப்பத்தாமரை
உறைவதுகுழைவினினீங்கியோகொடு
கறையறமுயல்வதோர்கடவுளொத்ததே.

The sitting of swan on the lotus leaves causes the beetel to fly up, which like black clouds on the red lotus, appeared like sacrifical fire kindled by a devotee.

இ-ள். அன்னப்பெடையினேடே சேவலூடிப்போய் வண்டினம் எழுந்தார்ப்பத் தாமரைப்பூவிலே குவிந்திருக்கின்றது சுற்றத்தினின்று நீங்கிக் கறையறத் தீயிடைநின்று யோகத்தொடு தவஞ்செய்வதோர் கடவுளை யொத்ததென்க.

கறை, மும்மலமும். யோகந்திரிந்தது. எழுந்தவண்டு புகைக்கும், பூ நெருப்பிற்கும் உவமம். ௬௬.

யோகொடு, for யோகு, for யோகம், contemplation. மும்மலம், three kinds of evil passions. உறைவது, subject. ஒத்தது, predicate. கடவுள், a devotee, a saint.

97. அரும்பொனும்வெள்ளியுமணியுமல்லது
கருங்கலந்தோய்விலக்காமர்பூந்துறை
குரும்பைமென்முலையின்மேற்குலாயகுங்குமம்
விருந்துசெய்திடவெறிமேனிசேந்ததே.

By the perfumery of the women, the borders of the tanks were reddened.

இ-ள். குளிப்பார்முலையிற் குங்குமம் தன்னைப் புதுமைசெய்தலாலே பொற்குடம் முதலியன முகத்தலல்லது மட்குடம் முகவாதுதுறைமேனி சிவந்ததென்க.

பொன் முதலிய, காரணப்பெயர் அதனுல் இயன்ற காரியத்தின்மேல் நின்ற ஆகுபெயர். வெறி, மணம். ௬௭.

கருங்கலம், an earthen pot. காமர், beautiful. மேனி, subject to be taken with பூந்துறை.

98. பட்டவர்தப்பலிற்பரவையேந்தல்குல்
அட்டொளியரத்தவாய்க்கணிகையல்லது
மட்டுடைமணமகண்மலர்ந்தபோதினுல்
கட்டுடைக்காவலிற்காமர்கன்னியே.

The tanks were as deep as the hearts of courtesans, and they were watched as virgins are watched.

இ-ள். அகப்பட்டவரைக் கரையேறமாட்டாத கோறலிற் பரத்தையை ஒக்கும், அது ஒழிய மலர்ந்தபூவினுன் மணஞ்செய்த குலமகளை ஒக்கும், காவலாற் கன்னியை ஒக்குமென்க.

உருக்கிய ஒளியையுடைய அரத்தம், மட்டுடைமலரென்க. கட்டு, கற்பித்தல். ௬௮.

தப்பலில், not to escape.

99. நிரைகதிர்நித்திலங்கோத்துவைத்தபோல்
விரைகமழ்கமுகின்மேல்விரிந்தபாளையுங்
குரைமதுக்குவளைகள்கிடங்கிற்பூத்தவும்
உரையினேரோசனையுலவிநாறுமே.

The blossoms of the arecanuts look like rows of pearls, and the scent of the *Kuvali* flowers is discerned far and wide.

இ-ள். நித்திலத்தைக் கோத்துவைத்தபோற்கரையிற் கமுகின்மேல்

விரிந்த விரை கமழ்பாளையுங் கழியிற் பூத்த குவளையுமுலாவி ஒரோசனை நாறுமென்க.

குரைமது, வினைத்தொகை. உரை, புகழ்; புகழாலெங்கும் உலாவி. ௯௯.

100. The ramparts were so high as to reach the sky, embracing each other as a child does its mother's breasts.

தாய்முலைதழுவியகுழவிபோலவும்
மாமலைதழுவியமஞ்சுபோலவும்
ஆய்முகிறழீஇயசும்பருதநெற்றிய
சேயுயர்மதில்வகைசெப்புகின்றதே.

இ—ள். நீர்சுமைந்திளைத்த மேகத்தைத் தன்னிடத்தே அணைத்தலாலே குழவியை அணைத்ததாயுடைய முலைபோலவும், மஞ்சைத் தன்னிடத்தே அணைத்த பெரியமலைபோலவும், அசும்பருததலையையுடைய மதிலின்கூறுபாடு இனிக்கூறுகின்றதென்றாரென்க. ௱.

முகிறழீஇ, முகில் தழுவி, embracing the clouds.

வேறு.

101. Description of the fortress; various war engines and instruments were set up and ready.

மாற்றவர்மறப்படைமலைந்துமதில்பற்றின்
நூற்றுவரைக்கொல்லியொடுநூக்கியெறிபொறியுங்
தோற்றமுறுபேய்களிறுதுற்றுபெரும்பாம்புங்
கூற்றமனகழுகுதொடர்குந்தமொடுகொண்மா.

இ—ள். இதுமுதலாகக் கரும்பொனளவும் ஒருதொடர். நூற்றுவரைக்கொல்லி, சதக்கிநி, நூறுபேரை ஒருக்காற் கொல்வதொருபொறி. நூக்கி, தள்ளி. எறிதல், அடித்தல். "சேரியம்பெண்டீர் நெஞ்சத்தெறிய" என்றாற்போல. தோற்றமுறுபேய், கட்புலனாகிய பேய். துற்றுதல், விழுங்குதல். தொடர், துவக்குச்சங்கிலி. குந்தம், விட்டேறு. கொண்மா, புலிமுதலியன. இவற்றிற்கெண்ணும்மை விரிக்க. ௱௧.

102. Various frightful and deadly weapons were displayed.

விற்பொறிகள்வெய்யவிடுகுதிரைதொடரயில்வாள்
கற்பொறிகள்பாவையனமாடமடுசெந்தீக்
கொற்புனைசெய்கொள்ளிபெருங்கொக்கெழில்செய்கூகை
நற்றலைகடிருக்கும்வலிநெருக்குமரநிலையே.

இ—ள். விடுகுதிரை, பகைவர்மேலே விடுங்குதிரைப்பொறி. தொடர்வாள், தானேதொடர்ந்து கொல்லும்வாள். கற்பொறி, இடங்கணி முதலியன. பாவையும், அன்னமும், மாடங்களும், அடப்படுந்தீயும். மாடம், நாடகசாலை. கொல், கொற்சாதி, (black-smiths). காய்ந்தஇரும்புடன் கொளுத்தலிற் கொள்ளி என்றார். எழில், இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. தலைகளைத் திருகிக்கொள்ளும் வலியுடனே நெருக்குமரமாவன, கைவித்துலாம். இவற்றிற்கும்மை விரிக்க. ௱௨.

வெய்ய, furiously. அனம், for அன்னம். கொக்கெழில், for கொக்கு எழில், beautiful, gratifying கூகை, ironically. தலைகடிருக்கும் for தலைகள் திருக்கும், twisting the head.

Burning metals are ready to be thrown on the foe.

103. செம்புருகுவெங்களிகளுமிழ்வதிரிந்தெங்கும்
வெம்புருகுவட்டுமிழ்வவெர்நெய்முகந்துமிழ்வ
அம்புமிழ்வவேலுமிழ்வகல்லுமிழ்வவாகித்
தம்புலங்களால்யவனர்தாழ்ப்படுத்தபொறியே.

இ-ள். எவ்விடத்துந்திரிந்து செம்புருகின நீரையுமிழ்வனவும், பகைவர் வேதற்குக் காரணமான உருகுவட்டையுமிழ்வனவும், நெய்யை யுமிழ்வனவுமாக யவனர் இயந்திரித்த பொறியும்.

உம்மைவிரிக்க. ஆகி, ஆக. புலம், அறிவு. ௱௩.

களிகள், thick fluid. வெர்நெய், boiled or heated ghee. யவனர், architects or artisans.

Various weapons, like animals made of metals, were set in array.

104. கரும்பொனியல்பன்றிகதநாகம்விடுசகடங்
குரங்குபொருதகரிஞெண்டுகூர்ந்தறிவநுண்ணூல்
பரந்தபசும்பொற்கொடிகள்பதாகையொடுகொழிக்
திருந்துமதிறெவ்வர்தலைபனிப்பத்திருந்தின்றே. [குந்

இ-ள். பதாகையொடு கொழிக்குந் திருந்துமதில், மாற்றவர் மற்றப் படை அகழைக் கடந்து தன்னைப்பற்றின் அத்தெவ்வர் தலைப்பனிக்கும் படி நூற்றுவரைக்கொல்லி முதல் மரநிலை யீறாக உள்ளவையும், செம்புருகுகளிமுதலியவற்றை யுமிழ்வனவாக யவனர்தாழ்ப்படுத்த பொறிகளும், பன்றிமுதல் நுண்ணூலீறாயுள்ளவையுந் திருந்திற்றென்க.

இரும்பால் இயன்றபன்றி. நாகம், விடவரவு. நூல், அரிகயிறு. பதாகை, பெருங்கொடி பொற்கொடிகள், மதில் இன்னதும் இன்னதும் திருந்திற்றெனச் சினைவினைமுதலொடு முடிந்தது. பற்றிற்பனிப்ப வென்க. இத்தொடர்நிலையிற் சொற்களைத் துணித்துப் பலவிடத்தினும் எடுத்துக்கூட்டியது செய்யுளுறுப்பு இருபத்தாறினு மாட்டென்னும் உறுப்பாதலின்: "அகன்றுபொருள் கிடப்பினு மணுகிய நிலையினு மியன்று பொருண்முடியத் தந்தனருரைத்தன் மாட்டென மொழிப பாட்டியல் வழக்கின்" என்றும்; "மாட்டுமெச்சமு நாட்டலின்றி யுடனிலைமொழி யினுந் தொடர்நிலை பெறுமே" என்றுந் தொல்காப்பியனார் கூறினார். இதனால் நாடுமுதலிய கவிகளின் மாட்டின்றி வந்தனவுங்கொள்க. இவ் விதிகண்மேல் வருவனவற்றிற்குங் கொள்க. ௱௪.

The fortress was like a virgin, the gate of which was the face, the tower the heart, the banners the hair, the surrounding trench the vesture.

105. வயிரவரைகண்விழிப்பபோன்றுமழையுகளும்
வயிரமணித்தாழ்கதவுவாயின்முகமாக
வயிரமணிஞாயின்முலைவான்பொற்கொடிகூந்தல்
வயிரக்கிடங்காடைமதிற்கன்னியதுகவினே.

இ-ள். முலையினையுங் கூந்தலினையும் ஆடையினையுமுடைய மதிற் கன்னி கதவினையுடைய நாலுவாயிலும் நாலுமுகமாகக் கவினிடத்ததாயிற் றென்க.

வளைகள் கண்விழிப்பபோன்று கதவுடையவென விளக்கு திப்பொடு முடிந்தது. மழையுகளும் வாயிலெனவே கோபுரமாம். ஞாயில், எப்புழைக்கும் நடுவாயெய்துமறையுஞ்சூட்டு. கவினது, முன் மாறுக. இது இடப்பொருள் உணர்த்திற்று. இனி ஆகவென்பதை எங் குங்கூட்டி மதிலின்னதின்னதாகக் கவினிடத்ததென்றுமாம். மதிலின் னதின்னது ஆகையினாலே அம்மதில் கன்னியதாயிருக்கும் அழகென்று மாம். ௱௫.

"கன்னியதுகவினே" is for கன்னிகவினது, the virgin is of such beauty.

106. செம்பொன்மழைபோன்றடிதோறுயிரங்கள்சிந்திப்
பைம்பொன்விளைதீவினிதிதடிந்துபலர்க்கார்த்தி
அம்பொனிலத்தேகுகுடியகநகரமதுதான்
உம்பருலகொப்பததன்றன்மைசிறிதுரைப்பாம்.

The city was filled with all the merchandise of the isles, and was like the city of the gods.

இ—ள். இனிக் கூறுதுநின்றது பொன் விளைகின்ற தீவின்நிதியை வெ ட்டிப் பொன்மழைபோன்று அடிக்கடி சிந்திப் பலர்க்கும் பலவாயிரங்க ளைக்கொடுத்து நிறைவித்தினாலே மறுமையில் தேவருலகத்திலே செல் லுங் குடியையுடைய உள்நகரமதுதான் உயர்ச்சியான் உம்பருலகொப்ப தொன்றாயினும் அதன்தன்மை சிறிது கூறுவாமென்க. ௱௬.

வேறு.

107. துப்புறழ்தொண்டைச்செவ்வாய்த்தோழியர்காமத்தூதின்
ஒப்பவொன்றுதியாகவாயிரத்தோரெட்டீறுச்
செப்பித்தஞ்செம்பொனல்குனலம்வரைவின்றிவிற்கும்
உப்பமைகாமத்துப்பினவரிடமுரைத்துமன்றே.

The courtesans, who sell themselves for money, send abroad their emissaries to invite admirers.

இ—ள். வேட்கையினைவிளக்குந் தோழியராகிய தூதாலே செம் பொன் ஒன்றுதியாக ஆயிரத்தெண்கழஞ்சீறாக, வந்தவனுக்கொப்ப விலை சொல்லித் தம்மல்குலை விற்கும் உவர்ப்பிலாத காமநுகர்ச்சியையுடைய பரத்தையரிடத்தைக் கூறுவாமென்க.

தொண்டை, வாய்க்கு அடை. நலம்வரைவின்றி, ஒருவரிடத்தும் அன்பு நிலைபேறின்றி. உப்புடை முந்நீரென்றார் உவர்ப்பிற்கு. உப்பு, இனிமையுமாம். இனி உவமைத்தொகையாக்கி இதற்கிது அளவென்று உப்பிடுமாறுபோலக் கொடுக்கும் பொருளளவான அன்பென்று முரைப்ப. துப்பையொக்குந் தொண்டைபோலுஞ் செவ்வாயென இரண்டுவமை யுஞ் செவ்வாயை நோக்குதலின் அடுத்துவரலுவமையன்று. ௱௭.

The first துப்பு is coral, the second துப்பு is love, pleasure. உறழ், like. போலும் understood after தொண்டை, a plant. வரைவின்றி, without respect of persons.

108. குங்குமமெழுகிச்சார்வுந்திண்ணையுங்குயிற்றியுள்ளால்.
தங்குமென்சாந்தத்தோடுதாமமுந்தாழநாற்றி
எங்குநற்சுவர்கடோறுநாடகமெழுதியொப்பப்
பொங்குமென்மலர்பெய்சேக்கைபொலிந்துவிண்புகற்சி
யுண்டே.

Their houses were sprinkled with perfumes, beautified with garlands and pictures, and their beds strewed with flowers.

இ–ள். அச்சேரிப்புறமெங்குஞ் சார்ந்திருக்கும் இடத்தையுந் திண்ணையையும் பண்ணிக் குங்குமத்தாலே மெழுகி உள்ளெலா மெழுகின சந்தனத்திலே மாலையையுந் தாழநாற்றிச் சுவர்கடோறுங் காமக்குறிப்புபட நாடகமெழுதிச் சேக்கைபொலிந்து விண்ணை விரும்பப்பண்ணுத லுடைத்தென்க. ௱அ.

சார்வு, by metonymy for places around. நாற்றி, causal from நாலுகிறது, hanging.

109. தூசுசூழ்பரவையல்குல்சுமக்கலாதென்னவீழ்த்த
காசுசூழ்கோவைமுத்தங்கதிர்முலைதிமிர்ந்தசாந்தம்
வாசநற்பொடிகண்மாலைவண்டுணைவீழ்ந்தமுற்றம்
ஆசைப்பட்டரசுவைகவருங்கடிகமழுமன்றே.

Even kings desired their houses, so brilliant with ornaments, so scented with perfume.

இ–ள். தூசுசூழ் அல்குலைச்சூழ்ந்தகோவை இவ்வல்குல் நம்மைச்சுமக்கமாட்டாதென்று கருதினாற்போல வீழ்த்தகாசு முத்தம் சாந்தம் சுண்ணம் மாலையென்கின்றவை வீழ்ந்தமுற்றம் அரசுவிரும்பித் தங்கும்படி கமழுமென்க. ௱௯.

110. அஞ்சிலம்பொலியோடல்குற்கலையொலியணிந்தமுன்கைப்
பஞ்சிமெல்விரலிற்பாணிபண்ணொலிபவளச்செவ்வாய்
அஞ்சிநொந்துயிர்க்குந்தேன்சொற்குழலொலிமுழவினோசை
துஞ்சலிலோசைதம்மாற்றுறக்கமுநிகர்க்கலாதே.

Their houses were filled with enchanting music.

இ–ள். சிலம்பொலியோடே கலையொலி யாழொலி பாட்டொலி குழலொலி முழவினொலியாகிய ஒழியாவொலிகளாலே இச்சேரிக்குத் துறக்கமு மொவ்வாதென்க.

முன்பு சேடியர்கையாற் செம்பஞ்சணிந்தவிரல். செவ்வாயை முன்னும் பின்னுங் கூட்டுக. வாயுறுத்தற்கஞ்சி யுற்றபின் தன்றொழின்முடித்தற்கு நேர்ந்தூதுங்குழல். ௱௰.

விரலிற்பாணி, sound made on a musical instrument with the finger.

111. தேனுலாமதுச்செய்கோதைதேம்புகைகமழவூட்டி
வானுலாச்சுடர்கண்மூடிமாநகரிரவுச்செய்யப்
பானிலாச்சொரிந்துநல்லாரணிகலம்பகலைச்செய்ய
வேனிலான்விழைந்தசேரிமேனுலகனையதொன்றே.

Their houses were changed from day to night by precious gems, and from night to day by clouds of dark perfume.

இ–ள். கோதையைப் புகைத்தலால் புகை வானுலாச்சுடர்களை மறைத்து நகரைப் பகலே இரவை உண்டாக்க, அவ்விரவை நல்லார் அணிகலத்

தின் மாணிக்கங்கெடுத்துப் பகற்பொழுதைச்செய்ய, இயல்பான இரவி லும் பானிலாச் சொரிந்து வானுலாவுந் திங்களின் சுடர்களை அம்மணிகள் மறைத்துப் பகற்பொழுதைச்செய்ய அச்சேரி மேலுலகை ஒப்பதொன்றே ஆயிற்றென்க.

சுடரென்றது, ஞாயிற்றினது சுடரையும் திங்களினது சுடரையுமாக் கிப் பானிலாவைத் திங்களின் சுடரிற்கேற்றுக. ஏகாரந்தேற்றம். இரவும் பகலுமின்மையிற் றுறக்கம் ஒத்தது. இனிப்பால் பகுதி, நிலாஒளி என் றும் உரைப்ப. நிலாத்திகழும் பைம்பூண், பனிநிலாவீசும் பைம்பொற் கொடியென்றாற்போல. ௱௰௧.

கோதை, hair. வேனிலான், the god of summer, or the god of love, மன்மதன். விழைந்த, loved, from விழை, to desire.

112. இட்டநூல்வீழாமையோடியோசனையெல்லைநீண்டு
மட்டுவார்மாலைவேய்ந்துசதுக்கங்கண்மலிந்தசும்மைப்
பட்டமும்பசும்பொற்பூணும்பரந்தொளிநிழற்றுந்தீந்தேன்
அட்டுந்தாரலங்கன்மார்பராவணங்கிளக்கலுற்றேன்.

The shops [bazars] were long and wide, beautifully arranged, and shining with gems.

இ-ள். வலித்தநூல் செவ்வைதப்பாமற் கிடந்து நீண்டு வேயப்பட்டு நாற்சந்திகளிலே மிக்கவொலியினையுடைய அங்காடித் தெருக்கூறுதலுற் றேனென்க.

தந்திரத்திற்கேற்பப் பெற்றப்பட்டமும் பூணுமெங்கும் விளங்குதற்குக் காரணமான வணிகர் முதலாயினர். ௱௰௨.

ஓடி, நீண்டு, வேய்ந்து, மலிந்த சும்மை, qualify ஆவணம், the bazars; the rest refer to மார்பர், persons, merchants.

113. மணிபுனைசெம்பொற்கோட்டைவம்பணிமுத்தமாலை
கணிபுனைபவளத்திண்காழ்கம்பலக்கிடுகினூன்றி
அணிநிலமெழுகிச்சாந்தினகிற்புகைத்தம்பொற்போதிற்
திணிநிலமணிந்துதேங்கொளையவிசிதறினரே.

The bazars had sheds embellished with precious ornaments, &c.

இ-ள். மணியழுத்தின பொன்னாற்செய்த கடைமணியையுடைய கச் சுத் தூக்கின பவளக்காம்பைக் கம்பலம் வேய்ந்தசட்டத்திலே கொளுத்தி ஊன்றி மெழுகிப் புகைத்து அணிந்து சிதறினரென்க.

கணி, நூல்பொலிவானவன். புனைந்தகாழ், திணிநிலம், படுத்த நிலம். தெய்வங்களினிதாகக்கொண்ட ஐயவி. முத்துமாலை புனைந்த கிடுகு. ௱௰௩.

கோட்டை for கடை.

114. பொன்சொரிகதவுதாழிற்றிறந்துபொன்யவனப்பேழை
மின்சொரிமணியுமுத்தும்வயிரமுங்குவித்துப்பின்னும்
மன்பெரும்பவளக்குப்பைவாலணிகலஞ்செய்குப்பை
நன்பகலிரவுசெய்யுநன்கலங்கூப்பினரே.

The merchandise were all displayed so abundantly, that they shed a lustre upon the brightness of the day.

இ-ள். பொன்தானே சொரிதற்குக் காரணமான கதவைத்திறந்து பே

ழையிலிருந்த மணிமுதலியவற்றைக் குவித்துப் பின்னரும் பவளத்திரள் களையுங் குறைப்பணிகளையும் நீலப்பூண்களையுங் குவித்தாரென்க.

நன்பகல், கடும்பகல். ாயச.

115. விழுக்கலஞ்சொரியச்சிந்திவீழ்ந்தவையெடுத்துக்கொள்ளா
ஒழுக்கினரவர்கள்செல்வமுரைப்பரிதொழிகவேண்டா
பழக்குலைக்கமுகுந்தெங்கும்வாழையும்பசும்பொனாலும்
எழிற்பொலிமணியினாலுங்கடைதொறுமியற்றினாரே.

The very posts were of gold, and valuable substances thrown away were not picked up by the by-standers.

இ-ள். கலத்தைச்சொரிதலாற் சிதறிவீழ்ந்தவற்றைக்கொள்ளா ஒழுக்கினரதுவேயன்றி அவர்க்கு நாடோறு நடுதற்குக் கமுகுமுதலியன தேட வேண்டா; அது என்னையெனின் அவற்றைப் பொன்னாலுமணியாலும் இயற்றினாராதலான் அவர்கள் செல்வமென்னால் உரைத்தல் அரிது, இனி நீருங்கேட்கவேணுமென்னும் விருப்பத்தை ஒழிவீராகவென்க.

இனி உரைப்பரிது கேட்க விரும்பவேண்டா ஒழிகவென்றுமாம். ாயரு.

116. மூசுதேனிருலின்மூசிமொய்திரையியம்பியாங்கும்
ஓசையென்றுணரினல்லாலெழுத்துமெய்யுணர்தலாகாப்
பூசுசாந்தொருவர்பூசிற்றெழுவர்தம்மகலம்பூசி
மாசனமிடம்பெறாதுவண்கடைமலிந்ததன்றே.

The people of seven different castes were so numerous and close together that the sandal wood powder rubbed on one adhered to the other, and their voice was heard, but their language was not distinguished.

இ-ள். மாசனம் போக்கிடம் பெறாமல் ஒருவர் பூசிற்றெழுவர் தம்மகலம் பூசும்படி மூச ஆங்குப்பிறந்த ஓசையுமொழிய திரைபோல் இயம்பி ஓசையென்றுணர்தலன்றி எழுத்தின் வடிவுணர்தலாகாதாய்க் கடையிலே மலிந்ததென்க.

நான்குசாதியும் அனுலோமப் பிறிதிலோமருஞ் சங்கரசாதியும்பற்றி எழுவரென்றார். இருலின் மூசுதேன்போலமூச, உம்மை சிறப்பு. ஓரோசையும்.பாடம். நன்கு மதித்தசாந்து, பூசி, பூச. ாயசு.

மூச, to be crowded. The seven castes or tribes are, Brahman, Kshetriya, Vaisya, Sudra, Anulomar (the offspring of a Brahman father and Kshetriya mother), Pridilomar (of a Kshetriya father and Brahman mother), and Sangara a mixed class of the first four tribes.

117. மெய்யணிசெம்பொற்சுண்ணமேதகுநானநீரின்
ஐதுபட்டொழுகியானையழிமதங்கலந்துசேறாய்ச்
செய்யணிகலன்கள்சிந்திமாலையுமதுவுமல்கி
வெய்தடியிடுதற்காகாவீதிகள்விளம்பலுற்றேன்.

The streets were so crowded, and filled with a variety of articles, that it was difficult to walk through them.

இ-ள். அணிந்துமிக்க சுண்ணம் நானத்தாலும் பனிநீராலும் இளகுதல் பட்டு வீதியிலொழுகலின் அதனோடு மதமுங்கலந்து மதுவுமல்கிச் சேறாய்ச்சிந்தி மல்கி விரைய அடியிடுதற்காகாவீதிகள் கூறலுற்றேனென்க.

இவை பீடிகைத் தெருவொழிந்தன. அணி சுண்ணம், உண்ட சோறுபோனின்றது. மிச்சில் கவிழத்தன்மரபு. செய்யணிகலம், அரிதிற் செய்தகலம். மாலையினுங் கலத்தினுந் தீண்டுதற்கு அடிநாணிற்றுத் தமது நலத்தான். ளயஎ.

ஐது, fine, or beautiful dust, or mud.

வேறு.

118. முழவணிமுதுநகர்முரசொடுவளைவிம்
The smoke was so great that it hid the sun and darkened all around.
விழவணிமகளிர்தம்விரைகமழிளமுலை
இழையணியொளியிளவெயில்செயவிடுபுகை
மழையெனமறையினபொலிவினதொருபால்.

இ—ள். ஒருபால் முழவுநிறைத்த கோயில்களிலே முரசும் வளையும் விம்முதலால் அவ்விழவிற்கொப்பித்த மகளிருடைய முலையின் அணிந்த இழையிலொளி இளவெயிலை உண்டாக்கும்படி இட்ட புகை மழையென ஞாயிற்றை மறைத்த பொலிவின உடைத்தாயிற்றென்க. ளயஅ.

வளை, conch. விம் for விம்மு, the swelling of sound. மறையின for மறைத்தன.

119. குடையொடுகுடைபலகளிறொடுநெரிதர
The ornaments of those who were going to visit the king, and offer sacrifices, shone like lightening in rain.
வுடைகடலொலியிறைனுடுறுபவர்பலிசெல
முடியொடுமுடியுறமிடைதலின்விடுசுடர்
கொடியுடைமழையினிற்குலவியதொருபால்.

இ—ள். ஒருபால் அரசனைக் குடையுங் குடையுங் களிறுங் களிறும் பல நெருங்கிச்சேவித்தல் காரணமாகத் தேவருடைய பலி நடத்தலாலே அதனைச்சேவிக்கும் அரசர்முடியுமுடியு நெருங்குதலின் விடுசுடர் மழையின் மின்போற் குலவியதென்க.

இது செல்வமுண்டாதற்குப்பலி நடக்குமென்றார். இனி பலி நடத்தலிற் குடைமுதலியன நெரிதர முடி நெருங்கிற்றென்றுமாம். உடைகடலொலிபோலும் ஒலி. ளயகூ.

பலி, sacrifice or offering of rice, &c.

120. பூத்தலைவாரணப்போர்த்தொழிலிளையவர்
The noise of the winners in cock-fights, and the dust raised by the crowd, caused a grand confusion.
நாத்தலைமடிவிளிகூத்தொடுகுயிலக்
காய்த்துறுதமனியத்துகளொடுகடிகமழ்
பூத்துகள்கழுமியபொலிவினதொருபால்.

இ—ள். ஒருபால் கோழிப்போரின் வெற்றியைத் தமதாகவுடைய இளையவர் சீழ்க்கைகூத்தொடு நெருங்குதலான் அப்பொழுது சிந்தும் பொற்றுகளும் பூத்துகளும் மயங்கின பொலிவினதென்க.

பூ, தோன்றிப் பூ. காய்த்துதலுற்ற. ளஉ0.

காய்த்துறுதமனியத்துகள், gold dust.

121. மைந்தரோடூடியமகளிரையிளையவர்
அந்துகில்பற்றவிற்காழ்சரிந்தணிகிளர்
சுந்தரநிலமிசைசொரிதலின்மின்னணிந்(து)
இந்திரதிருவிலினெழிலினதொருபால்.

The bright jewels of women which had fallen on the ground looked like the rain-bow.

இ—ள். ஒருபால் கணவரோடூடிய மகளிரை அவர் துகில் பற்றலிற்காசுகோவையற்று நிலத்தே விசையோடே சிந்துதலின் ஒளியையணிந்து வானவில்லினெழிலினதென்க.

சுந்தரம், நன்மை. ௱உக.

காழ், a string of gems.

122. வளையுறுந்தனையனவாலரியமைபதம்
அளவறுநறுநெயோடுடுகறியமைதுவை
விளைவமைதயிரொடுமிசைகுவிர்விரைமினின்
உளவணிகலமெனுமுரையினதொருபால்.

There were many ready to invite others to partake of food, as well as to receive ornaments.

இ—ள். ஒருபால் வளையை நுண்ணிதாக அறுத்தாற்போன்றனவாகிய வாலிய அரிசியையமைத்த சோற்றையும் நெய்யால் அட்டகறியையும் முற்றின தயிரால் அமைத்த துவையினையும் மிசைகுவீராக விரையுங்கோள் உண்டால் தருதற்கு அணிகலமுளவெனுமுரையினதென்க.

ஒடு, எண்ணொடுவுமாம். வால்விழும்பாடம். ௱உஉ.

வால், white. *அரி*, paddy. *அமை*, prepared. *பதம்*, boiled rice. *துவை*, sauce.

123. வரைநிரையருவியின்மதமிசைசொரிவன
புரைநிரைகளிற்றொடுபுணைமண்ணியபறேர்
விரைநிரைபிவுளியோடிளையவர்விரைவுபு
குரைநிரைகுளிர்புனல்யாற்றினதொருபால்.

The young were riding in chariots of swift horses, and mighty elephants.

இ—ள். ஒருபால் மலையொழுங்கின் அருவியைத் தன்மேலேசொரிந்து சொரிவனபோல் மதத்தை மேலேசொரிவனவாகிய உயர்ச்சியையுடைய களிற்றொடும் தேரிற்பூண்டாற் செலவு விரைந்த இவுளியொடும் இளையவர் விரைவினிரைத்தயாற்றினதென்க.

அருவிபோல் வீழ்கின்ற மதமென்பாருமுளர். மிகையும்பாடம். ௱உ௩.

புரை, high, mighty. *இயறேர்* for *இயல்தேர்*, running chariots. *விரை* for *விரைவு*, swift
விரைவுபு for *விரைவி*, mingling.

124. வரிவளையரவமுமணிமுழவரவமும்
அரிவளர்கண்ணியரணிகலவரவமும்
புரிவளர்குழலொடுபொலிமலிகவினைய
திருவிழைகடிமனைதிழவதின்மொழிவாம்.

The residence of the king's ladies resound with music.

இ—ள். குழலொடு வளையரவமும் முழவரவமுங் கலஅரவமுங் கவினியமனைகளைச் செவ்விதாகக் கூறுவாமென்றாரென்க.

புரிவளர்குழல், நரம்பிடத்து இசைவளர்தற்குக் காரணமாகிய குழல். குழல்வழியாழெழிஇத்தண்ணுமைப்பின்னர் முழவியம்பலாமந்திரிகை விருப்பமுமாம். இது அரசற்குரியவரிருப்பு. ாஉச.

வேறு.

125. திருவந்நீணகர்ச்செம்பொனினீடிய
உருவவொண்கொடியூழினுடங்குவ
பரவைவெங்கதிர்ச்செல்வனபைம்மயிரப்
புரவிபொங்கழலாற்றுவபோன்றவே.

The flags flying on the terraces flapped as if they were fanning the suns fiery steeds.

இ—ள். அத்திருவையுடைய மனைகளின் நீடியகொடிமுறையால் அசைவன, செல்வன புரவியை அழலாற்றுவபோன்றனவென்க.

பரவை, பரத்தல். ாஉரு.

நுடங்குவ, அசைவன, verbal noun, neut. pl. subject to the predicate, போன்றன, were like. உருவ for உருவம், beautiful. ஊழ், in order.

126. பாவையன்னவர்பந்துபுடைத்தலில்
தூறுவியன்னம்வெரீஇத்துணையென்றுபோய்க்
கோவைநித்திலமாடக்குழாமிசை
மேவிவெண்மதிதன்னொடிருக்குமே.

The swans, frightened by the balls played by the ladies, fly up to the lofty terraces.

இ—ள். மகளிர்பந்தடித்தலின் அன்னங்கள் அவ்வோசைக்கு வெருவி மதியையினமென்றுகருதிக் கூடப்போய் மாடங்களின்மேலே அம்மதியோடே மேவியிருக்குமென்க.

மதியியங்குந்தோறுந் தானுமியங்கிற்று. ாஉசு.

127. இழைகொள்வெம்முலையீரமுலர்த்துவார்
விழையவூட்டியமேதகுதீம்புகை
குழைகொள்வாண்முகஞ்சூழ்குளிருங்கதிர்
மழையுண்மாமதிபோன்மெனத்தோன்றுமே.

The faces of women drying their hair in perfumed smoke appeared like the moon hid by the clouds.

இ—ள். கணவர்விழைய ஈரமுலர்த்துவர் ஊட்டிய புகைசூழ்முகம் அம்மழையுட் குளிருங் கதிர்மதிபோலுமெனத் தோன்றுமென்க.

இழை தான்விரும்பிக்கொண்ட வெவ்வியமுலையிலே கணவர் பூசிய சந்தனமுதலியவற்றின் ஈரத்தைப் புலர்த்துவார் தொழிற்பெயர். ாஉஎ.

போன்மென for போலுமென, மகரக்குறுக்கம். உலர்த்துவார் is now called வினையாலணையும்பெயர்.

128. செம்பொற்கண்ணிசிலூர்களைந்திட்டவும்
அம்பொன்மாலையவிழ்ந்துடன்வீழ்ந்தவும்
தம்பொன்மேனிதிமிர்ந்ததண்சாந்தமும்
வம்புண்கோதையர்மாற்றுமயலரோ.

The sweepings of the city consisted of garlands and various kinds of perfumery.

இ—ள். மகளிர் தம்மேனிதிமிர்ந்த சாந்தமும் மயிர்குலைந்து சோரவீழ்ந்தமாலையும், சிறார்களைந்தகண்ணியும், சேடியர்மாற்றுந் துராலென்க.

வண்டுகள் புதுமையையுண்ட பழமாலையைச் சூடுதலிற்சேடியராயிற்று. "கண்டு கைவிட்டமயலென்றார்" பிறரும். ௱உ௮.

மயல், confusion, here rubbish.

129. வேரியின்மெழுக்கார்ந்தமென்பூநிலத்(து)
ஆரியாகவஞ்சாந்தத்தளித்தபின்
வாரிநித்திலம்வைப்பபொற்பூவொடு
சேரிதோறிதுசெல்வத்தியற்கையே.

The entrance of the houses were smeared with sandal wash, and garnished with flowers, a proof of prosperity.

இ—ள். நாற்றமுந்தோற்றமும் இனியவற்றான் மெழுகிய மெழுக்கார்ந்தவெரியையுடைய பூநிலத்தே ஐதாகத் தொழில்படச் சாந்தைப் பூசினபின்பு பொற்பூவொடு நித்திலத்தையும் வைப்பார்களாதலிற் சேரிதோறுஞ் செல்வத்தியற்கை இத்தன்மைத்தென்க.

அரி, ஐம்மை, விகாரம். ஆரியாக, மேலாகவென்றுமாம். மேலுந் தளித்த சுண்ணமென்ப. வேரி, இருவேரியுமாம். ௱உ௯.

இயற்கை, subject. இது, predicate.

130. கருனைவாசமுங்காரிருங்கூந்தலார்
அருமைசான்றவகிற்புகைவாசமுஞ்
செருமிச்சேர்ந்துகண்ணீர்வரத்தேம்பொழில்
உரிமைகொண்டனவொண்புறவென்பவே.

The pigeons fly away to the groves, on account of the smoke of the city.

இ—ள். புறவுகள்பொரிக்கறியினது வாசப்புகையும் அகிலினது வாசப்புகையுஞ் செருமிக்கண்ணீர்வருதலாலே பொழிலைத் தாமிருத்தற்குரிய இடமாகக்கொண்டனவென்க.

கூந்தலிலார்ந்த புகையென வினைத்தொகை, பெயருமாம். ௱௩௰.

கருனை, any thing fried.

131. நறையுநானமுநாறுநறும்புகை
விறகின்வெள்ளியடுப்பினம்பொற்கலம்
நிறையவாக்கியநெய்பயிலின்னமிர்(து)
உறையுமாந்தர்விருந்தொடுமுண்பவே.

The victuals rich with spices, were eaten with friends, on golden plates.

இ—ள். வெள்ளியடுப்பிலே நறையும் நானமும் நாறும் நறும்புகை விறகாலாக்கின அமுதை மாந்தர்பொற்கலத்தே விருந்தொடுமுண்பரென்க.

நறை, கொடி. நானம், தூவியெரிக்கும்புழுகு. நிறைய, மடைநூல் விதியிற் குறையாமல். விருந்துபெறற்கருமையின் உம்மை சிறப்பும்மை. விறகு, சந்தனமுதலியன. ௱௩௧.

132. பாளைமென்கமுகின்பழமெல்லிலை
நீள்வெண்மாடத்துநின்றுகொண்டநலார்
ஆளிமொய்ம்பர்க்கொடுத்தணிசண்பகம்
நாள்செய்மாலைநகைமுடிப்பெய்பவே.

Men and women interchange garlands on the terraces.

இ—ள். நல்லார் மாடத்தேநின்று பாக்கையும் வெற்றிலையையும் பறித்துக்கொண்டு மொய்ம்பர்க்குக்கொடுத்து அவர் அணிந்த சண்பகமாலையை வாங்கி நாட்காலமன்றாயினும் வேட்கை மிகுதியால் தமது முடியிலே பெய்வரென்க.

இனி நாட்காலத்தே செய்த சண்பகமாலையணிந்த முடியிலே அக்காலத்திற்குரிய பூக்களைப் பெய்வரென்றுமாம்.

மணமெல்லிய பாளை, வெள்ளிலைபாடமாயிற் கொம்பிலேவெளுத்ததாம். நகைமுடி, முத்தமாலையையுடைய முடி. ௱௩௨.

133. எழுதுவாணெடுங்கண்ணிணையநலார்
மெழுகுகுங்குமமார்பிடைவெம்முலை
உழுதுகோதையுஞ்சாந்துமுவந்தவை
முழுதும்வித்திவிளைப்பர்திளைப்பவே.

The sexes embrace and enjoy each other.

இ—ள். அம்மகளிர் கணவர் மார்பிலே முலையாலே உழுது கோதையையுஞ் சாந்தையும் வித்தித்திளைப்பனவற்றில் தாங்கள் உவந்தனவற்றை முழுதும் விளைப்பரென்க.

மையெழுதுங்கண். குங்குமமெழுகும். திளைப்ப, கரணங்கள். ௱௩௩.

வெம், desirable, lovely.

134. குஞ்சிமேலனிச்சம்மலர்கூட்டுணும்
அஞ்சிலோதியரம்மலர்ச்சீறடி
மஞ்சுதோய்மணிமாடத்துமல்குபூம்
பஞ்சிமேலும்பனிக்கும்பனிக்குமே.

Lovers quarrel and are reconciled.

இ—ள். ஓதியருடைய அனிச்சமலர் கூட்டுணுஞ் சீறடி ஆடவர்க்குஞ்சிமேலும் பனிக்கும் பஞ்சிமேலும் பனிக்குமென்க.

கூட்டுணும், கவரும். கோபத்தாலுங் கரணத்தாலும் நடுங்கிற்றென ஊடலுங் கூடலு முணர்த்திற்று. "கொல்புனற்றளிரினடுங்குவண்ணின்று" என்றார் பிறரும். நகராதலின் ஊடற்குக்காரணங் கூறாராயினர். "எஞ்சுபொருட்கிளவி செஞ்சொலாயிற் பிற்படக்கிளவார் முற்படக்கிளத்தல்" என்பதனாற் குஞ்சிமேலுமென்று உம்மை கொடாராயினர். ௱௩௪.

குஞ்சி, here, hair of young husbands. சீறடி for சிறிய அடி, delicate feet. பனிக்கும், sensitively agitated.

135. தூமமேகமழுந்துகிற்சேக்கைமேல்
காமமேநுகர்வார்தமகாதலால்
யாமமும்பகலும்மறியாமையால்
பூமிமாநகர்பொன்னுலகொத்ததே.

Lovers are so happy that day is not distinguished from night, as in the world of the gods.

இ—ள். சேக்கைமேல் நுகர்வார் தம் காதலால் இரவும் பகலும் அறியாமையின் அந்நகர் பொன்னுலகத்தை ஒத்ததென்க.

ஏகாரம், தேற்றம். காமமே, ஏகாரம் பிரிநிலை. யாமத்தும் எல்லையுமென்றார் பிறரும். பூமியின். பூமென்மாநகரும் பாடம். பூ, வடமொழி. ௱௩௫.

சேக்கை, bed, dormitory.

136. அரவுகான்றிட்டவங்கதிர்மாமணி
உரவுநீர்முத்துமுள்ளூறுத்துள்ளன
இரவன்மாந்தர்க்குமின்னவையீவதோர்
புரவுபூண்டனர்பொன்னகர்மாந்தரே.

There were no poor upon whom to bestow alms, excepting for merits's sake.

இ—ள். மணியுமுத்தும் உள்ளூறுத்தின அவை இரவன் மாந்தர்க்கும் உள்ளன ஆதலாற் பொன்னகர் மாந்தரே புரவுபூண்டனரென்க.

இது இகழ்ச்சி. உரவுநீர், உலாவுநீர். உம்மை, இழிவு சிறப்பு. ஏகாரம், எதிர்மறை. இனியின்னவை இரவன் மாந்தர்க்கு உள்ளனவாயிருத்தலின் பின்மாந்தரேபுரவு பூண்டாரென்றது உயிருறுப்புமுதலியன கொடுத்தற்குத் துணிந்தார் இவரே என்றுமாம். ஏகாரம், தேற்றம். ௱௩௬.

137. முல்லையங்குழலார்முலைச்செல்வமும்
மல்லன்மாநகர்ச்செல்வமும்வார்கழற்
செல்வர்செல்வமுங்காணியவென்பர்போல்
எல்லியுமிமையாரிமையாததே.

The wakeful celestials unceasingly look upon the prosperity of the city.

இ—ள். இமையார் இமையாதிருந்த இருப்பு நீவிர் இம்மூன்று செல்வத்தையும்விடாமற் காண்டற்கியாம் விழித்திருந்தேமென்று தங்கண்ணை நோக்கிக் கூறுவாரைப்போலே இருந்ததென்க.

ஏகாரம், ஈற்றசை. மூன்றுவன, போகமுஞ் செல்வமும் வீரமும். என்பவென்பது பாடமாயின் இமையார் இனி நீவிர் இவை காண்டற்கியாங்கள் இமையாதிருந்ததென்று கண்ணிற்குக் கூறுவரென்க. ௱௩௭.

காணிய, fut. verb. par. எல்லியும், even at night.

138. முழவுஞ்சங்கமுமுன்றின்முழங்குவ
விழவும்வேள்வும்விடுத்தலொன்றின்மையாற்
புகழலாம்படித்தன்றிதுபொன்னகர்
அகழ்தன்மாக்கடலன்னதோர்சும்மைத்தே.

The noise attending festivals vie with the noise of the ocean.

இ—ள். விழவினும் வேள்வியினும் ஒன்றைக் கைவிடுதலின்மையான் முழவுஞ் சங்கும் முழங்குவன கடலன்னதோர் சும்மைத்தாதலான் இப்பொன்னகர் புகழெலாம் படித்தன்றென்க.

வேள்வி, விசேடவிதியான நாள்களினிகழ்வன, இது வேள்வென ஈறுதிரிந்தது. ௱௩௮.

139. திங்கண்முக்குடையான்றிருமாநகர்
எங்குமெங்குமிடந்தொறுமுண்மையால்
அங்கண்மாநகர்க்காக்கமருததோர்
சங்கநீணிதியாற்றழைக்கின்றதே.

The temples were numerous, wealth superabundant.

இ—ள். சங்கமென்னும் பேரெண்ணையுடைய தொன்றுபட்ட நிதியோடே ஸ்ரீகோயில் தெருவுகளெங்கும் மனையிடமெங்குமுண்டாகையினாலே மாநகர்க்கு நிதியோடேயருதவொர் ஆக்கம் தழையாநின்றதென்க.

இனி மாநகருண்மையான் நகர்க்கு ஆக்கமருது அவ்வாக்கமொரு சங்கநிதியாலே தளிர்க்கின்றதென்றுமாம். சங்கநிதி, அரசன். ௱௩௯.

திங்கண்முக்குடையான், he who has the triple moonlike-umbrella, i.e. Arugan.

வேறு.

140. தேன்றலைத்துவலைமாலைபைந்துகில்செம்பொன்பூத்து
நான்றனவயிரமாலைநகுகதிர்முத்தமாலை
கான்றமிர்தேந்திநின்றகற்பகச்சோலையார்க்கும்
ஈன்றருள்சுரந்தசெல்வத்திராசமாபுரமதாமே.

The city was like the celestial *Kalpa* tree, yielding whatever was desired.

இ—ள். தேனைத் தலையிலே துவலையாகவுடைய மாலைமுதலியவற்றைப் பூத்து நான்றனவாகிய வயிரமாலை முதலியவற்றைத் தோற்றுவித்து அமிர்தை ஏந்திநின்ற கற்பகச்சோலையென்று ஊரிற்கோர்பெயர் கூறிற்று; இதற்கும் ஆவை யுண்மையின் அங்ஙனங்கூறிய ஊர் யார்க்கும் அருளை யீன்று செல்வத்தைச் சுரந்ததோர் கற்பகச்சோலை, அஃது இராசமாபுரமென்னும் பெயரையுடைத்தாமென்க.

இனித்தான் சுரந்த அருளாலே யார்க்கும் மறுமையிற் கற்பகச்சோலையை யீன்று அச்சோலையிற் செல்வத்தைத்தன்னிடத்தே உடையது இராசமாபுரமென்க என்றது. இதில் வாழ்வார் அருளைக்கண்டு பிறர்க்கும் அருள் பிறந்து சுவர்க்கமெய்துவரென்றவாறு. இத்துணையும் நகரின்சிறப்புக் கூறினர். ௱௪௰.

நகர்வருணனை முற்றும்.

Description of the Palace.

கோயில்வருணனை.

வேறு.

141. வேகயானைமீளிவேல்வெய்யதானையையகோன்
மாகநீண்மணிம்முடிமாரிவண்கையாசில்சீர்
ஏகவாணைவெண்குடையிந்நகர்க்குமன்னவன்
நாகநீரநன்னகர்நன்மைதன்மைசெப்புவாம்.

The Palace was worthy of the illustrious king.

இ-ள். யானை முதலியவற்றையுடைய மன்னனது கோயிலின் நன்மையைச்சிறிது கூறுவாமென்றாரென்க.

தானையென்றது ஒழிந்தமூன்றுபடையை. ஐய, வியக்கத்தக்க. தேவர் புகழுமுடியென்று குலநன்மைகூறினார். சீர், மிக்கபுகழ். ஏகவாணை, பொதுவற ஆளுதல். ௱௪௧.

Here நகர் in the first place means city, and the second palace; in v. 139 it means temple. நாகநீர, like the celestial.

142. நீணிலம்வகுத்துநீர்நிரந்துவந்திழிதரச்
சேணிலத்தியற்றியசித்திரச்சுருங்கைசேர்
கோணிலத்துவெய்யவாங்கொடுஞ்சுறத்தடங்கிடங்கு
பூணிலத்துவைத்ததோர்பொற்பினிற்பொலிந்ததே.

The palace was surrounded by a trench, as if it were a garland placed round it.

இ-ள். நீர்நிரந்து வந்திழியும்படி நீணிலத்தைவெட்டிப் புறம்பில் அகழ்துடங்கிப் படுத்தவழி சேர்ந்தகிடங்கு நிலமகளுக்குப் பூணிட்டதோரழகுபோலப் பொலிந்ததென்க.

சுற, புறநடையாற் கொள்க. சுருங்கை, கரந்துப்படை. ௱௪௨.

143. இஞ்சிமாகநெஞ்சுபோழ்ந்தெல்லைகாணவேகலின்
மஞ்சுசூழ்ந்துகொண்டணிந்துமாகநீண்டநாகமும்
அஞ்சுநின்னையென்றலினுண்டுநின்றுநீண்டதன்
குஞ்சிமாண்கொடிக்கையாற்கூவிவிட்டதொத்ததே.

The palace wall rose to the skies, as if it were inviting the upper world.

இ-ள். மதிலானது மாகத்தின் நடுவைப்பிளந்து நாகத்தின் எல்லையைக் காண ஏகுதலின் அதனை மஞ்சுமுற்படப்போகாமல் தடுத்துப் பின்பு காலைக்கட்டிக்கொண்டு ஆகாயத்தே உயர்ந்தநாகமு நின்னையஞ்சுமென்று அவற்றான் மேகபதத்தளவிலேநின்று தன் தலையினீண்டகொடிக்கையாலே நம்மைவந்துகாண்கவென்று கூவிவிட்டதன்மையையொத்தது அவையசைந்ததன்மையென்க.

குஞ்சி, கொடிநாட்டுங்குழி, கழையுமாம். ௱௪௩.

144. முத்தமாலைமுப்புரிமூரிமாமணிக்கத(வு)
ஒத்தநான்குகோபுரமோங்கிநின்றொளிர்வன
சத்திநெற்றிசூட்டியதாமநீண்மணிவணன்
தத்தொளிர்மணிமுடித்தாமநால்வபோலுமே.

The gates of the towers embellished with garlands, appeared like Vishnu wearing his long garland.

இ—ள். மாமணிக்கதவையுடைய தன்னிலொத்த நீலமணிக்கோபுரம் நான்கிலு நின்றொளிர்வனவாகிய சூலத்தினெற்றியிற் சூட்டிய முப்புரியாகிய முத்தமாலை தாமத்தையுடைய உலகளந்தமாயோன்முடியில் தாமநால்வன போலுமென்க.

போன்றவும் பாடம். முப்புரியாகிய முத்தமாலையையுடைய கதவுமாம். தத்துதல், வீசுதல். ௱சச.

145. சங்குவிம்மூநித்திலஞ்சாந்தொடேந்துபூண்முலைக்
கொங்குவிம்முகோதைதாழ்கூந்தலேந்துசாயலார்
இங்கிதக்களிப்பினுலெய்தியாடும்பூம்பொழில்
செங்கணிந்திரன்னகர்ச்செல்வமென்னதன்னதே.

The palace garden where the ladies were enjoying themselves, was like Indra's garden.

இ—ள். நித்திலத்தைச் சாந்துடனேந்திய முலையினையுங் கூந்தலினையுமுடைய சாயலார் காமக்குறிப்போடுகூடிய களிப்பால் சென்றாடும்பொழில் இந்திரன் நகரிற் கற்பகச்சோலை என்னதன்மைத்து அன்னதன்மைத்தென்க.

விம்முநித்திலம், சூன்முற்றியீன்றமுத்து. செல்வம், ஆகுபெயர். ௱சரு.

146. வெள்ளியானைமின்பிடிமின்னிலங்குபைம்பொனுல்
துள்ளுமானொருத்தலுஞ்செம்பொனம்பொன்மான்பி
உள்ளுகாமமுள்சுடவேந்தனுங்குறைவதோர் [ணை
பள்ளிமாடமண்டபம்பசுங்கதிர்ப்பவண்ணமே.

The summer house was beautified with costly artificial ornaments.

இ—ள். வெள்ளியாற்செய்த களிறும் பைம்பொனுற்செய்த பிடியுஞ் செம்பொனுற்செய்த ஒருத்தலும் அம்பொனுற்செய்த பிணையும் ஒன்றையொன்றுள்ளுங்காமம் வேந்தனுள்ளத்தை வேட்கைமிகுப்ப அச்சோலையில் அவனுறைவதோர் மண்டபத்திற் பள்ளிமாடம் நாகருலகையொக்குமென்க.

இனி வெள்ளியாலே யானையும் பிடியுஞ் செய்ததென்றுமாம். ௱சசு.

147. கோழனைமணிமடற்கூந்தனெற்றியேந்திய
மாழையந்திரள்கனிமாமணிமரகதஞ்
சூழ்குலைப்பசுங்கமுகூலுபாளைவெண்பொனுல்
ஊழ்திரண்மணிக்கயிற்றூசலாடவிட்டதே.

The seat or cradle was suspended on strings of pearls, between two artificial areca nut trees, made of gold, and studded with gems.

இ—ள். பொன்னுற்செய்த பழத்தினையும் மரகதமணியாற்செய்த குலையினையும் வெள்ளியாற்செய்த பாளையினையுமேந்திய கொழுவிய அரையி

னையும் நீலமணியாற்செய்த மடலினையுமுடைய கூந்தற்கமுகினெற்றியி லூசலாடவிட்ட கயிறு முத்துவடமென்க. ௱௪௭.

148. மென்றினைப்பிறங்கலுமிளிர்ந்துவீழருவியுங்
குன்றயன்மணிச்சுனைக்குவளைகண்விழிப்பவும்
நின்றுநோக்குமான்பிணைநீலயானைமன்னவன்
கன்றுகாமம்வெஃகியகாமர்காமபூமியே.

Artificial hills, springs, and rivers, embellished the garden.

இ—ள். நீலயானைமன்னவன் தழும்பிய காமத்தாலே விரும்பிய பூமியிடத்துச் செய்குன்றில் தினையையும் அதினின்றுங் குதித்துவிழுகின்ற அருவியையும் மானும் பிணையும் அதனயலிறசுனைக்குவளை காப்பார்கண்போல விழியாநிற்கவும் உண்பதாகநின்று நோக்குமென்க.

காமர்காமபூமி, காமனுக்குவிருப்பஞ் செய்கின்றபூமி. "காமனை வென்ற கண்ணோன்" போல. பிறங்கல், திரள். இவற்றைச் சித்திரமெனிற் கோயிற்கங்கமாகிய செய்குன்று கூறிற்றிலராவர். ௱௪௮.

பிறங்கல், hillock.

149. தீங்குயின்மணந்துதேன்றுஞ்சவண்டுபாண்செய
வேங்கைநின்றுபொன்னுகுக்கும்வெற்புடுத்தசந்தனம்
ஓங்குபிண்டிசண்பகமூழிநாறுநாகமும்
நீங்கநீங்குமின்னுயிர்நினைப்பினின்றிளகுமே.

The bees buzz, and the *koils* sing, in the midst of sweet flowers and aromatic trees.

இ—ள். குயிலாகிய கானங்கூடித் தேனுகிய யாழ்தங்க வண்டுபாட அவற்றிற்குப் பரிசிலாக வேங்கை பொன்னைச்சொரியு முற்கூறிய செய்குன்றைச் சந்தனமுதலியன சூழ்ந்தன; இக்குன்றையுங் காவையும் நீங்க உயிர் நீங்கும் நினைப்பின் உயிர் தளிர்க்குமென்க.

ஊழ், ஊழியெனத்திரிந்தது, முறைமைபட அலர்ந்துநாறும். ௱௪௯.

150. முத்தம்வாய்புரித்தனமொய்கதிர்ப்பசும்பொனுற்
சித்திரத்தியற்றியசெல்வமல்குபன்மணி
பத்தியிற்குயிற்றிவான்பதித்துவைத்தபோல்வன
இத்திறத்தபந்தெறிந்திளையராடுபூமியே.

The play ground of the young was adorned with gems.

இ—ள். இளையர் பந்தாடுபூமி முத்து விளிம்பிலே அழுத்தப்பட்டன, பொன்னாலே பண்ணப்பட்டன, மணிபத்தியிற் குயிற்றப்பட்டு வானை இவ்வுலகிலே இருத்தினாற்போல்வனவாகிய இத்திறத்தனவென்க. ௱௫௰.

151. வைத்தபந்தெடுத்தலுமாலையுட்கரத்தலுங்
கைத்தலத்தினோட்டலுங்கண்ணிநெற்றிதீட்டலும்
பத்தியிற்புடைத்தலும்பையரவினாடலும்
இத்திறத்தபந்தினோடின்பமெல்லையில்லையே.

A variety of games was played with balls.

இ-ள். பந்தைக் கையாலெடாதே தட்டியெடுத்தலும், காத்தலும், கையிலே கொள்ளலும், செல்லவோட்டுதலும், கண்ணியையுடைய நெற்றியிலே நீட்டுதலும், ஒருகாலைக்கொருகால் உயரப் பத்தியாகப் புடைத்தலும், தான் நிலையிலேநின்று அரவுபோலப் பரந்துலாவுதலுண்டாம்படி புடைத்தலுமாகிய இக்கூற்றவாகிய அப்பந்தினோடுண்டான இன்பம் முடிவில்லையென்க. ருருக.

152. கூற்றமன்னகூர்நுதிக்குருதிவான்மருப்பிடைச்
சீற்றமுற்றமன்னர்தஞ்சென்னிபந்தடிப்பன
ஊற்றிருந்தமும்மதத்தோடையானைபீடுசால்
காற்றியற்புரவிதேர்கலந்துகௌவைமல்கின்றே.

On the play ground were seen chariots of swift horses and elephants.

இ-ள். மருப்பிடையே மன்னர் தலையைப் பந்தடிப்பனவாகிய யானை புரவி தேர் இவைகூடி ஒலிமிக்கது அவ்விடமென்க.

கூற்றம், யானைக்குவமை. சீற்றமுற்ற, அரசன் வெகுண்ட. இருந்த, இடைவிடாத. இவை அரசனேறுவனவாதலின் உள் நிற்றல் இயல்பு. ருருஉ.

சீற்றமுற்ற மன்னர், kings enemies of Sachanthan.

153. கவ்வையங்கருவிசூழ்ந்துகண்படுக்குமாடமும்
தெவ்வர்தந்தநீணிதிசேர்ந்தசெம்பொன்மாடமும்
மௌவலங்குழலினார்மணிக்கலம்பெய்மாடமும்
இவ்வலந்தவல்லவுமிடங்களெல்லையில்லையே.

The armories, treasuries, jails, &c., abounded.

இ-ள். மனச்செருக்கால் ஆரவாரமுடைய வீரர்திரள் அரசனது பகையை மனத்தானோக்கி யாமந்தோறும் காத்துத் துயில்கொள்ளு மாடமும், திறைகிடக்குமாடமும், கலமிட்டுவைக்குமாடமுமாகிய இக்கூறப்பட்ட இடங்களும், கூறுதொழிந்த ஆயுதசாலை முதலிய இடங்களும் முடிவில்லையென்க.

கருவி தொகுதி, ஈண்டாகுபெயர். இனிப்பகைவர்க்குக் கவ்வையைச் செய்தலையுடைய ஆயுதங்கள்சூழ்ந்து நோக்கினார் கண்ணையகப்படுக்கும் ஆயுதசாலையுமென்ப. ருருங.

154. பூத்தகோங்கும்வேங்கையும்பொன்னிணர்செய்கொன்றையுங்
காய்த்துநின்றுகாண்டொறூஉங்காமர்வல்லிமாதரார்
கூத்தருந்தபள்ளியுங்கொற்றமன்னமங்கையர்
ஏத்தல்சான்றகோயிலுமிடைப்படுத்தியன்றவே.

The theatres, and the houses of the actors and pangyrists, were built alternately.

இ-ள். மாதரார் நாடகசாலையும் காவன்மகளிர் அரசற்கு வெற்றிநிலை பெறும்படி ஏத்தும் ஸ்ரீகோயிலும் கோங்குமுதலியவற்றை நடுவேயாக் கிப்பண்ணினவென்க.

இதனால் இரண்டுந் தன்னில் இடைவிட்டிருக்குமென்றார். மேலே வண்புகழ் மாலடிவந்தனை செய்தானென்ப. தமது கண்ணனது இளையோர் மெய்யைவேவிதாக்கி அவர் நெஞ்சிலேநின்று சுடுமோதராரெனச் சினைவினைமுதலொடு முடிந்தது. ௱௫௪.

155. கந்துமாமணித்திரள்கடைந்தசெம்பொனீள்சுவர்
சந்துபோழ்ந்தியற்றியதகடுவேய்ந்துவெண்பொனால்
இந்திரன்றிருநகருரிமையோடுமிவ்வழி
வந்திருந்தவண்ணமேஅண்ணல்கோயில்வண்ணமே.

The palace was so embellished, that Indra's world was supposed to be on earth.

இ-ள். மாமணித்திரளைத்தூணாகக் கடையப்படுதலானும், பொற்சுவரிலே சந்தனத்தை அறுத்துப்பண்ணிவைத்த நெடுங்கையை வெள்ளியாலே வேயப்படுதலானும், அண்ணல் கோயிலின் தன்மை இந்திரன் நகர் இவ்வழி வந்திருந்த தன்மையே ஆயிருந்ததென்க.

ஏகாரம் தேற்றம். ௱௫௫.

156. ஆடலின்னரவமுமங்கைகொட்டிநெஞ்சுணப்
பாடலின்னரவமும்பணைமுழவரவமுங்
கூடுகோலத்தீஞ்சுவைக்கோலயாழரவமும்
வாடலில்லவோசையால்வைகனாளும்வைகின்றே.

The king passed every day, hearing the voice of song and the sound of music.

இ-ள். கூத்தின் அரவமும் பாட்டின் அரவமும் முழவின் அரவமும் யாழின் அரவமுமாகிய குறைதலில்லாத ஓசையாலே அண்ணலுக்கு நாள்கள் நாடோறும் கழியாநின்றதென்க.

கொட்டி, ஒக்கடித்து. ஒழிந்த கருவிகளொடுகூடும் அழகையுஞ் சுவையையுமுடைய நரம்பையுடையவாகிய யாழ். இனி வைகவாயினோசையோடு செல்ல நாளுங் கழியாநின்றதென்க. கோயிலின் சிறப்புக் கூறினார். ௱௫௬.

கோயில் வருணனை முற்றும்.

சச்சந்தன் சரித்திரம்.

History of the king Sachanthan.

வேறு.

157. நச்சுநாகத்தினாழற்சீற்றத்தன்
அச்சமுற்றடைந்தார்க்கமிர்தன்னவன்
கச்சுலாமுலையார்க்கணங்காகிய
சச்சந்தன்னெனுந்தாமரைச்செங்கணான்.

He was a terror to his enemies, ambrosia to his friends, and the desire of women.

இ-ள். இதுமுதல் மூன்றுமொருதொடர். சச்சந்தனென்னுஞ் செங்

தனுன் அடைந்தார்க்கு அமிர்தன்னவன்; அடையாதார்க்கு உயிர்போமள வுஞ் சென்று கோபமாறு நஞ்சுபோலுஞ் சீற்றத்தன் என்க.

நச்சு, நாகத்திற்கு அடை. அன்னவன், தொழிற்பெயர். ௱ருஎ.

158. வண்கையாற்கலிமாற்றிவைவேலினால்
திண்டிறற்றெவ்வர்தேர்த்தொகைமாற்றினன்
உண்கலைக்கிடனாய்த்திருமாமகள்
கண்களுக்கிடனுங்கடிமார்பனே.

The banisher of want, the destroyer of his enemies, and the possessor of knowledge and wealth.

இ-ள். கடிமார்பன் கலைக்கிடனாகி, கையாலே கலியை மாற்றி, வேலாலே தேர்த்திரளை மாற்றினன் என்க.

நோக்கியகண்கள் வேறுசெல்லாத புதியமார்பன். ௱ருஅ.

159. கோதைநித்திலஞ்சூழ்குளிர்வெண்குடை
ஓதநீருலகொப்பநிழற்றலால்
தாதையேயவன்றாணிழற்றங்கிய
காதலாற்களிக்கின்றதிவ்வையமே.

Dispensing impartial justice, so that his kingdom enjoyed peace and happiness.

இ-ள். குடையாலே ஒப்ப நிழற்றலால் உலகிற்குத் தாதையேயாத லின் அவன் தாள்நிழலிலே தங்கவேண்டி இவ்வுலகம் அவன்மேல் வைத்த காதலாலே களியாநின்றதென்க.

இனித் தாள்நிழற்றங்கிய வையம் அவன் உலகில் வைத்த காதலாலே களிக்கின்றதென்றுமாம். இவற்றால் தெறலும், அளியும், அழகும், கொடையும், வீரமும், கல்வியும், முறைசெய்தலுங் கூறினர். கோதைநித்திலம், உம்மைத்தொகை. ஒப்ப, எல்லார்க்குமொப்ப. ௱ருகூ.

160. தருமன்றண்ணளியாற்றனதீகையால்
வருணன்கூற்றுயிர்மாற்றலின்வாமனே
அருமையாலழகிற்கணையைந்துடைத்
திருமகன்றிருமாநிலமன்னனே.

In love he was *Dharman* [god of virtue], in gifts he was *Varunan* [rain], in valour he was *Yaman*, [death], incomparable as *Vaman* [Vishnu], and beautiful as *Manmadan* [Cupid].

இ-ள். அம்மன்னன் அமிர்தத்தையொத்தலும் உலகைநிழற்றலுமாகிய தண்ணளியால் தருமன், கலிமாற்றின ஈகையால் வருணன், தேர்த்தொகை மாற்றுமிடத்தால் அழற்சீற்றத்தனாய் உயிரைமாற்றுதலில் கூற்றம், கலைக்கி டனும் அருமையால் வாமன், மகளிர்க்கு அணங்காகிய அழகால் காம னென்று உவமை கூறுதற்குக் கொண்டுகூறினர். கூறியது கூறல் அன் றென்க.

அறக்கடவுள், இதற்கு உவமையும் உருபும் விரிக்க. ௱சூ௰.

தருமன், perhaps the eldest of the Pandavas is intended by the Poet.

161. ஏனைமன்னர்தமின்னுயிர்செற்றவேல்த்
தானைமன்னரிற்றனிமிலேறனான்
தேனைமாரியன்னான்றிசைக்காவலன்
வானந்தோய்புகழான்மலிவெய்தினான்.

Of all his conquering race, he was chief, in speech he was like the dropping of honied rain, his praise extended to the celestial worlds.

இ—ள். ஒழிந்தபகைவருயிரைச் செற்றதம்மரபிலுள்ளாரில் தான் செருக்கினால் ஏறனையான், மொழியால் தேன்மாரியனையனாகிய காவலன் சுவர்க்கத்தே செறியும்புகழாலே மிகுதல்பெற்றானென்க.

ஐ, அசை. ௱௬௧.

சொல்லில் understood before தேன்மாரி.

162. செல்வற்கின்னணஞ்சேறவிற்றீம்புனல்
மல்லனீர்விதையத்தரசன்மகள்
அல்லிசேரணங்கிற்கணங்கன்னவள்
வில்லினீள்புருவத்தெறிவேற்கணாள்.

His consort (the queen) was the daughter of the king of Vidaiya; her beauty vied with that of Latschmi.

163. உருவுஞ்சாயலுமொப்பவுரைப்பதற்(கு)
அரியதாயினுமவ்வளைத்தோளிகட்
பெருகுகாரிகைபேசுவல்பெண்ணணங்(கு)
அரியதேவருமேத்தருநீர்மையாள்.

How shall I describe all her beauty; a little I shall attempt.

இ—ள். இவையிரண்டும் ஒருதொடர். செல்வற்கு இன்னணம் நல்வினை நடத்தலாலே இதற்கேற்ப விதையத்தரசன்மகள் இவ்வுலகிற் பெண்ணால் அணங்குதற்கரிய தேவருமேத்தருநீர்மையையுடையாளாயினாள், அவ்வேற்கண்ணாளாகிய அணங்கன்னவளுடைய வடிவும் மேன்மையும் இத்தன்மையவென்று உவமைகூறுவார்க்கு அரிதாயினும் அவளிடத்துக் காரிகையைச் சிறிது கூறுவேனென்றாரென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார். புனலினது வளப்பம்பொருந்திய நீர்மையையுடைய விதையம்; தண்ணீரும், விளைவிக்கும் நீருமாம். திருவிற்கோர் திருவன்னவள், இல்பொருள். ௱௬௩.

வேறு.

164. எண்ணெயுநானமுமிவைமூழ்கியிருடிருக்கிட்(டு)
ஒண்ணறுந்துகிற்கிழிபொதிந்துறைகழித்தனபோற்
கண்ணிருண்டுநெறிமல்கிக்கடைகுழன்றகருங்குழல்கள்
வண்ணப்போதருச்சித்துமகிழ்வானாத்தகையவே.

Her hair was as if darkness itself was caught, and tied and confined in a case, it darkened the eyes of beholders.

இ—ள். எண்ணெயும் நானமுமென்கின்ற இவையிற்றிலே மூழ்கிக்குழன்ற கரியகுழல்கள் இருளைப்பிடித்து நீளமுறுக்கி அறல்படப்பிடித்து உறையிலே பொதிந்து அதனை வாங்கப்பட்டவைபோல நோக்கினார் கண்ணிருளும்படி நெறிமல்கிச் சேடியர் போதைக்கொண்டு வழிபட்டாலும் வருத்துந் தன்மையவென்க.

. இருண்டு, இருளவென்க. குழன், மாத்திரையாய் ஐவகையையும் உணர்த்தவிற் பன்மை கூறினர். கண், இடமாக்கிக் கொடிய குழலென்று மாம். குழன்றும் பாடம். ளசுச.

இருடிருக்கிட்டு=இருள்திருக்கிட்டு, twisting the darkness as a rope.

165. குழவிக்கோட்டிளம்பிறையுங்குளிர்மதியுங்கூடினபோல்
அழகுகொள்சிறுநுதலுமணிவட்டமதிமுகமுந் [வல்
தொழுதாற்குவரங்கொடுக்குந்தொண்டைவாய்த்தூமுறு
ஒழுகுபொற்கொடிமூக்குமுருப்பசியையுருக்குமே.

Her face was like the full moon, and her forehead like the young moon, both conjoined; her nose and mouth were symmetrical; her smiles afforded pleasure.

இ-ள். பிறையுமதியுங் கூடினபோல் அழகுகொண்ட நுதலுமுகமும், வாயும், முறுவலும், மூக்கும், உருப்பசியை உருக்குமென்க.

உருக்குதல், நுகர்தற்கு அவளும் ஆண்பாலாக விரும்புதல். குழவிப் பருவத்தொருகலையையுடைத்தாய்ப் பின்பு இளமைப்பருவத்தே நின்ற பிறை. இளமை, ஈண்டுக் குழவிப்பருவம் ஒழிந்ததன்மேற்று. "இளமை யுந்தருவதோ" என்றார் பிறரும். "மாக்கடனடுவெண்ணாட்பக்கத்துப் பனி வெண்டிங்கடோன்றி யாங்குக் கதுப்பயில் விளங்குஞ் சிறுநுதல்" என்றார் பிறரும். வட்டமதிமுகம், வட்டத்தையுடைய மதித்தமுகம்; அடையுமாம். தான் தொழப்பட்ட கணவனுக்கு வரங்கொடுக்கும். வளருகின்ற பொலிவினையுடைய நீண்டமூக்கு. ளசுரு.

Even the beautiful *Urvasi*, one of the celestial courtesans, would be fascinated by *Vijaiya's* charms, and wish she [herself] was a man.

166. வண்சிலையைவனப்பழித்துவார்ந்தொழுகிநிலம்பெறு
நுண்கருமைகொண்டொசிந்துநுதலிவர்ந்துபோந்துலாய்க்
கண்கூடாக்கடைபுடைத்துக்கைவல்லானெழுதியபோல்
பண்பார்ந்தகொடும்புருவம்பழிச்சானுப்படியவே.

Her eye-brows were like long and arched bows, of perfect beauty.

இ-ள். எழுத்து ஒருமைப்படுதற்குத் துகிலிகைக்கோலையுதறிக் கைவ ல்லானெழுதியவைபோல் தனக்குரிய குணநிறைந்த கொடியபுருவம் வனப்பழித்துத் தான் செல்லுமளவுஞ்சென்று மேற்செல்லாவாய்க் கூரிய கருமைகொண்டுவளைந்து நுதலில் தான் சேறற்குரிய அளவுஞ்சென்று போந்துபரந்து தன்னிற்கூடா ஆதலின் பழிச்சுதல் அமையாத தன்மைய வென்க.

இகந்து ஒழுகவென்பதுவும் பாடம். ளசுசு.

167. சேலனையசில்லரியகடைசிவந்துகருமணியும்
பாலகத்துப்பதித்தன்னபடியவாய்முனிவரையும்
மாலுறுப்பக்கிழ்செய்வமாண்பினஞ்சுமமிர்தமுமே
போல்குணத்தபொருகயற்கண்செவியுறப்போந்தகன்ற
னவே.

Her long eyes were like the *sail* fish, and like jets floating in milk, darting forth poison and ambrosia, by which even sages would be fascinated.

இ-ள். சில்லரியவாய்ச் சிவந்து, மாயோனையும் பாற்கடலையும் முகந் தேவைத்தாற்போன்ற தன்மையவாய், மாலுறுப்பனவாய், மகிழ்ச்சிசெய் வனவாய், துன்பத்தாலும் இன்பத்தாலும் நஞ்சும் அமுதும்போலுங் குண த்தவாகிய கண் செவியுற நீண்டு அதற்கேற்ப அகன்றனவென்க.

கன்னியாதலின் மாலுறுப்ப என்றார். கணவனுக்கு மகிழ்செய்வ. மாண்பிலா நஞ்சு. கயல்போற் பிறழுங்கண். கருமணியைப் பாலிற்பதித் தால் பால் நிறங்கெடுமென்றுணர்க. ௱கூ௭.

மாண்பினஞ்சு=மாண்பு, இல், நஞ்சு. poison that has no good quality.

168. மயிரெறிகத்திரிகையனையவாய்வள்ளைவா(டு)
Her ears were flexible, and ornamented with jewels, which threw light upon her face.
உயிர்செகுத்துமுன்னொன்றிப்பின்பேராதுருவமைந்த
செயிர்மகரகுண்டலமுந்திளைப்பானுவார்காதும்
வயிரவின்முகஞ்சூடிவண்ணம்வீற்றிருந்தனவே.

இ-ள். கத்திரிகையனையவாய், வாடுவள்ளையின் அழகைக் கெடுத்து, பின்மறியாது முன்னே பொருந்தி, அழகமைந்த குண்டலமுந்தோடும் அசைதலமையாதகாதும் வயிரத்தின் ஒளியையிடத்தே சூடி வீற்றிருந்தன வென்க.

வாட்டாயின், வாட்டினவென்க. காதும், உம்மை இறந்தது தழீ இயிற்று. ௱கூ௮.

வள்ளைவாடுயிர் = வாடு, வள்ளை, உயிர், vying with the fading *vallai* plant, destroying its life. வயிரவில், the light of diamond.

169. ஈனுதவிள்ங்கமுகின்மரகதமணிக்கண்ணும்
Her neck was like the young areca stem and like the polished emerald, bearing the lotus face, and the thick black hair.
ஆனுதேயிருள்பருகுமருமணிகடைந்ததூஉந்
தானுகியிருளோடோர்தாமரைப்பூச்சுமந்தன்ன
கானூர்ந்ததிரள்கழுத்துக்கவின்சிறைகொண்டிருந்ததே.

இ-ள். கமுகினது மரகதமணிபோலுங் கண்ணும், இருளைக்கெடுக்கு மாணிக்கங் கடைந்ததுவும் தானுய்ச் சுமந்தன்னகழுத்து அழகு குடிகொ ண்டிருந்ததென்க.

கோட்புகாத கன்னிக்கமுகு, வரைப்பிற்கு நெய்ப்பிற்கும்; மணி, திரட்சிக்கும் நிறத்திற்கும் உவமம். உதையகிரியிற் சிந்தூரவருவிவீழ்ந்த சிந்தூராகாத்திற் பிறந்து பதினாறு சதுரியுகஞ் சிவப்பேறின முழுமாணிக் கம் இருளைக்கெடுத்தலின் இருள்பருகுமருமணி என்றார். இருளுந் தாமரையும், மயிர்க்கும் முகத்திற்கும் உவமம். கான், மணம். ௱கூ௯.

170. மணிமகரவாய்போழ்ந்துவாழ்முத்தவடஞ்சூழ்ந்தாங்(கு)
Her arms were like the round bamboo, her fingers were soft like cotton, and like the *Kandal* flower, and her hands were like the red lotus.
அணியரக்கார்செம்பஞ்சியணையனையவாடமைத்தோள்
துணிகதிர்வளைமுன்கைத்தொகுவிரல்செங்காந்தள்
மணியரும்புமலரங்கைகுவிகமார்வனப்பினவே.

இ–ள். அமைத்தோள் மகரம் வாய், அங்காத்தலாலே ஆங்குவாழும் முத்தஞ்சூழப்பட்டுச் செம்பஞ்சனையையனைய குவிந்த விரல்கள் காந்தளின் அழகையுடைய அரும்பையனைய, அகங்கை தாமரை மலரையனைய, இக்கைகள் குவிகமார்ந்த வனப்பினவென்க.

போழ்ந்தவும், வான்முத்தமும் பாடம். துணிதல், தெளிதல். பஞ்சணை, நிறத்திற்கும் மென்மைக்கும் உவமை. அமை, திரட்சிக்கும் நெய்ப்பிற்கும் உவமம். ௱எ௰.

171. தாமச்செப்பிணைமுகட்டுத்தண்கதிர்விடுநீலம்
மாமணிதாபித்தனபோன்மனம்பருகுகருங்கண்ண
ஏமுறவடிபரந்திளம்பிறைவடஞ்சூடி
ஆமணங்குதுடியிருந்தஞ்சுணங்குபரந்தனவே.

Her breasts were like carved caskets, ornamented with black diamonds, objects of desire.

இ–ள். தாமத்தையுடைய முலையிரண்டுந் தந்தலையிலே நீலமணியை அழுத்தினாற்போல நோக்கினார் மனத்தையுள்ளடக்குங் கரியகண்ணவாய், கண்டார் மயக்கமுற அடிபரந்து சூடித் தம்மேலுறையும் வீற்றுத் தெய்வம் இருப்பிடமாக இருக்கப்பட்டுச் சுணங்கு பரந்தனவென்க.

தாமச்செப்பெனவே முலையாம். இனிப் பூஞ்செப்பாக்கில் இக்கவி சினையிற் கூறுமுதலறிகிளவியாம். மேலாகக்கடவ அருத்தமுமாம். ௱எக.

ஆமணங்கு = ஆம் + அணங்கு. The goddes of the forests, who deludes men.

172. அங்கைபோல்வயிறணிந்தவலஞ்சுழியமைகொப்பூழ்
கங்கையின்சுழியலைக்குங்கண்கொளாநுடங்கிடையை
உண்டெனத்தமர்மதிப்பநோக்கினார்பிறரெல்லாம்
உண்டில்லையெனவையமல்லதொன்றுணர்வரிதே.

Her navel was like a little whirlpool, her stomach like the palms of the hand, and her waist imperceptibly slender.

இ–ள். அகங்கைபோலும் வயிற்றை அழகுபெறுத்தின கொப்பூழ்ச் சுழியைவருத்தும், கட்புலனாகா இடையை தமர் பயிறலின் உண்டென்று கருதுவர், பிறர் அதனை நோக்கினாரெல்லாம் அல்குலுமுலையுமுண்மையின் உண்டென்றும் கட்புலனாகாமையின் இல்லையென்றும் ஐயுறுதலன்றி இரண்டிலொன்று துணிவார்க்கறிதலரிதென்க.

கங்கை, குலந்தூய்மைக்குக் கூறினார். ௱எ௨.

173. மன்னுகவினைப்படமுந்தேர்த்தட்டுமெதிமயக்கிப்
பொன்னுலவட்டம்போற்கலையிமைக்குமகலல்குல்
கொன்னிளம்பருதியுங்குறுமுயலின்குருதியும்போன்(று)
இன்னரத்தப்பட்டிசைந்ததிந்திரற்கும்புகழ்வரிதே.

Below the navel, it was like the hood of a snake, and the circular platform of a car.

இ–ள். படமும் தட்டும் ஆலவட்டமும்போலே வட்டம் அகன்ற அல்குல் பருதியுங் குருதியும்போலே கட்கினிய பட்டுடுக்கப்பட்டு எல்லாரையுமதிமயக்குதலின் இந்திரற்கும் புகழ்தல் அரிதென்க.

மன், பெருமை. இணைப்படம், இரண்டுபுறமும் ஒத்தபடம். கலை, அடை. கொன், விடியற்காலம். கொன்வால் வாடைபோல. உம்மை, சிறப்பு. ௱எ௩.

புகழ்வரிதே, for புகழ்தல் அரிது.

174. வேழவெண்டிரடடக்கைவெருட்டிமற்றிளங்கன்னி
வாழைத்தண்டெனத்திரண்டுவாலரக்குண்செம்பஞ்சி
தோழமைக்கொண்டெனமென்மையுடையவாயொளிதிகழ்ந்
மாழையொண்மணிமகரங்களவிவீற்றிருந்தனவே. [து

Her thighs were like the proboscis of an elephant, and the spadix of the tender plantain, soft as cotton.

இ-ள். ஒழுகநோக்குதலான் அயிராபதத்தின் கையை வெருட்டப்பட்ட குறங்குகள் தண்டெனத்திரண்டு, பஞ்சி தன்னுடனே தோழமைக்கொண்டு மேன்மைபெற்றதெனத் தான் மென்மையுடையவாய்த் திகழ்ந்து, குறங்கு செறிந்து கவ்விமேலாயிருந்தனவென்க.

வெருட்டி, பெயர். மற்று, வினைமாற்று. செம்பஞ்சி, பஞ்சி. மாத்திரை. பொன்றனனிடத்தே அடக்கின மணி, மகரம், ஆகுபெயர். திரண்ட பாடமாயிற் பெயராம். ௱எ௪.

* திரடடக்கை = திரள் + தட + கை. round long hand. மாழை, பொன், gold. வெருட்டி for தொடை, subject, வீற்றிருந்தனவே, predicate. See Nannul, Sutram. 281.

175. பக்கத்தாற்கவிழியவாய்மேல்பிறங்காப்பாண்டிலாய்
ஒக்கநன்குணராமைபொருந்தியசந்தினவாய்
நெக்குப்பின்கூடாதுநிகரமைந்தமுழந்தாளும்
மக்களுக்கில்லாதமாட்சியின்மலிந்தனவே.

Her knees were concave, circular, and perfect.

இ-ள். மேற்பக்கத்திலே கவிழ்ச்சியையுடையவாய், பேராதவட்டமாம்படி உள்ளேபொருந்திய சந்தினவாய், நெகிழ்ந்து பின்போகாமல் ஒப்பற்ற முழந்தாளும் மாட்சியினுன் மிக்கனவென்க.

நன்மை, இதற்கொப்ப வேறொன்றிலுணராதபடி பொருந்திய சந்து. ௱எரு.

176. ஆடுநற்றசைபிறங்காவற்றுதுமயிரகன்று
நீடாதுகுறுகாதுநிகரமைந்தவளவினவாய்ச்
சேடாவநாழிகையிற்புடைதிரண்டுதேனெய்பெய்
வாடாதகாம்பேபோல்கணைக்காலின்வனப்பினவே.

Her ancles were proportionate, and, looked like quivers for arrows.

இ-ள். கணைக்கால் தசை பேராதுமாய், வற்றுதுமாய், மயிர்மிக்கு நீடாமல், குறுகாமல், ஒப்பிலாத அளவினவாய், அம்பறுத்தூணிபோலே திரண்டு, காம்புபோல் இனிய வனப்பினவென்க.

சேடு, பெருமை. தேன், நிறத்திற்குவமை. பத்மராகமாயினும் மயிர்கள் அகன்றதனுற் காம்பு உவமையாயிற்று. இனிக் கணைக்காலின் வனப்பு இன்ன என்றுமாம். ௱எ௬.

கணைக்காலின் வனப்பினவே, i. e., கணைக்கால் subject, இன், increment, expletive. வனப்பினவே, predicate, or கணைக்காலின் வனப்பு, (the beauty of the ancles) subject, இன for இன்ன (are such) predicate.

177. பசும்பொன்செய்கிண்கிணியும்பாடகமும்பாடலைப்ப
நயந்தெரிபொற்சிலம்புமுத்தரிபெய்தகங்க [ம்போல்
இலயந்தெழிலார்மணியாமையிளம்பார்ப்பின்கூன்புற
அசைந்துணர்வுமடிந்தொழியுமடியிணைபுகழ்வார்க்கே.

Her feet were ornamented, the insteps were like tortoise shell, baffling all description.

இ—ள். அரிபெய்யப்பட்டு, கிண்கிணியும் பாடகமுந்தாங்கி, கிடக்கின்ற இடத்தை வருத்துதலாலே சிலம்பு சிறிதே சிரிப்ப அழகார்ந்த ஆமைப்பார்ப்பின் புறம்போலும் அடியிணையைப் புகழ இயைந்து புகழ்வார்க்கு உணர்வு துளங்கிக் கெட்டுப்போமென்க.

"பார்ப்பும் பிள்ளையும் பறப்பவற்றிளமை, தவழ்பவை தாமுமவற்றோரன்ன" என்றார். நயந்து, விரும்பி. ௱௭௭.

புறம்போல் is புறம்போலும். இருக்கிற may be understood after போல்.

178. அரக்கியல்செங்கழுநீரகவிதழ்போலுகிர்சூடிப்
பரப்பின்றிநுதியுயர்ந்துபழிப்பறத்திரண்டுநீண்(டு)
ஒருக்குறநெருங்கிப்பொன்னெளியாழியகங்கௌவித்
திருக்கவின்கொண்மெல்விரல்கடேனார்க்குந்தகையவே.

Her toes were like the petals of the red *Kuvalai* flowers, close, round, and long, attracting the attention of the bees.

இ—ள். திருவினது விரலின் அழகைக்கொண்ட விரல்கள் நுதி பரப்பின்றித் தோன்றித் திரண்டு நீண்டு சேரநெருங்கி, மோதிரங்கௌவப்பட்டு, அகவிதழ்போலும் உகிர்சூடி, பூவென்று தேனார்க்குந் தகைமையவென்க.

குலிகம் ஊட்டின இதழ், செம்பஞ்சூட்டினதற்கு உவமம். ௱௭௮.

தேன் = வண்டு, bee. ஆர்க்கும், will buzz, sing.

179. என்போடுநரம்பின்றியிலவம்பூவடரனுக்கி
இன்புறவலம்புயர்ந்திருநிலமுறப்புல்லி
ஒன்பதின்சாணடப்பினுமொருகாதமென்றஞ்சும்
மென்பஞ்சிச்சீறடியுமேதக்கவிழைவினவே.

The soles of her feet, touching the ground without, and raised above the ground within, were soft as cotton.

இ—ள். என்பும் நரம்பும் இன்றி, இலவிதழைக் கெடுத்து, கட்கினிய புறவெல்லையுயர்ந்து, நிலத்தையுறப்புல்லி நடப்பினும் அஞ்சும் அடியும் பெருமைதக்க விழைவினவென்க.

ஏழடியென்றன் மரபாயிருக்க ஒருகாதமென்னும் எழுத்து நோக்கி ஒன்பதின் சாணென்றாரேனும் அடியிடுமளவில் ஏழாம். ௱௭௯.

180. இவ்வுருவுநெஞ்சென்னுங்கிழியின்மேலிருந்திலக்கித்(து)
அவ்வுருவுநினைப்பென்னுந்துகிலிகையால்வருத்தித்துக்
கவ்வியதனைக்கிற்கண்விடுத்துக்காதனீர்
செவ்விதிற்றெளித்தானுக்காமப்பூச்சிதறினான்.

Her form was pictured on the mind of Sachandan by the pencil of thought, and seen by the eye of contemplation, on which he sprinkled the water of love, and strewed the flower of desire.

இ—ள். கூறிய இவ்வுருவை ஒருப்பட்டிருந்து நெஞ்சென்னும் படத்திலே குறித்து, அதனை நினைவென்னுங்கோலாலே உறுப்புவிளங்க எழு

தி, தான் கைக்கொண்ட தியானத்தாலே நயனமோக்ஷம்பண்ணி, மாமன் மகளாதலின் அன்பென்னும் நீரைச்சொரிந்து, புணர்ச்சிவேட்கையாகிய அமையாத பூவைச் சிதறினனென்க.

இவன் எழுதி பிரதிஷ்டித்தான். இருந்திலேகித்தென்பதும் பாடம். இலக்கு, குறித்துப்பார்த்தல். ௱அய.

The subject Sachandan understood. Her form was the idol of his mind, whence the sprinkling of water and strewing of flowers, as in the act of worship.

181. மெய்பெறுவெழுத்துயிர்க்குமழலைவாயிளமுறுவல்
தையலாணெடுந்தடங்கண்வலைப்பட்டுச்சச்சந்தன்
ஐயுறானணங்கெனவேயகத்தடக்கிச்செல்கின்றான்
மொய்யறுக்களியானைமுழங்கித்தேனிமிர்தாரான்.

He was so enamoured of her, that though she was human, he esteemed her divine.

இ—ள். அங்ஙனங் குறித்ததாரானாகிய சச்சந்தன் விசேடித்துத் தையலாள் கண்வலையிலே அகப்பட்டு, கால் நிலந்தோய்தன்முதலியன கண்டு தெளிந்தும் அணங்கென்றே உட்கொண்டு செல்லாநின்றான் என்க.

. எழுத்து வடிவுபெற்றுத்தோற்றும் இளையவார்த்தையையும் முறுவலையுமுடைய தையலாள், மழலை எக்காலத்திற்குங்கூறுப. மொய், போர். ௱அக.

வேறு.

182. வண்டினமுகபடாமணிந்துவார்மதம்
உண்டுகுத்திடுகளிற்றுழவன்றன்மகள்
பெண்டிர்தம்பெருநலங்கடந்துபெற்றபேர்
விண்டலர்கோதைக்குவிசையையென்பவே.

Her name was *Vijaiya* [Victoria] as she excelled all other women in beauty.

இ—ள். வண்டினமாகிய முகபடாத்தை அணிந்து மதத்தைத் தானுண்டு சிந்துங்களிற்றுழவன் தன்மகள்பெயர் விசையை என்பர், அக்கோதைக்கு அப்பெயர் பெண்டீர் நலங்கடந்து பெற்ற காரணப்பெயரென்க.

பெயர், பேரென மருவிற்று. ௱அஉ.

உழவன் here, means, warrior, heroe, not ploughman.

183. அருமணிமரகதத்தங்கணுறிய
எரிநிறப்பொன்னிதழேந்துதாமரைத்
திருமகளிவளெனத்திலதவெண்குடைப்
பெருமகன்கோயிலுட்பேதைவைகுமே.

Being of celestial discent, she brought *Fortune* with her, into the house of her father.

இ—ள். இமவானின் மரகதப்பாறையில் பிரமையென்னுங் கயத்தில் தோற்றிய பொற்றாமரையிற்றிருவென்ன விதையத்தரசன் கோயிலிலே பேதை வைகாநிற்குமென்க.

திலதம், மேலாதல். திருவுவமம், வடிவிற்கும், நல்வினையுடையோனிடத்தேகுந் துணையும் பொதுவாயிருத்தற்கும். ௱அரு.

நறிய = விளங்கிய. பேதை, a woman, name given to the fair sex, generally indicating iguorance, or rather innocence. "பேதைமையென்பது மாதர்க்கணிகலம்."

184. கலம்புரியகலல்குற்றாயர்தவ்வையர்
சிலம்புரிதிருந்தடிபரவச்செல்பவள்
வலம்புரிசலஞ்சலம்வளை இயதொத்தனள்
குலம்புரிந்தனையதோர்கொடியினீர்மையாள்.

She was a gem among precious women, as the *Salanchala* conch, amongst the *Valumburi* conchs.

இ—ள். குலம் கொடியினீர்மை புரிந்தனையதோர் நீர்மையாள், மேகலை விரும்பின அல்குலையுடைய ஐவகைத்தாயரும், அவர் மக்களாய்த் தனக்கு மூத்தவர்களும் அடிபரவச் செல்பவள் வலம்புரி சலஞ்சலத்தை வளைத்த தன்மையை ஒத்தாளென்க.

சிலம்புபுரி, விகாரம். ௱௮௪.

185. இன்னகிற்கொழும்புகையுயிர்க்குமீர்ங்குழல்
மென்மலர்க்கோதைதன்முலைகள்வீங்கலின்
மின்னுருக்குறுமிடைமெலியமெல்லவே
கன்னிதன்றிருநலங்கனிந்ததென்பவே.

Vijaya comes of age.

இ—ள். குழலையுடைய கோதைதன் முலைகள் இடைமெலிய வீங்குதலாலே அவள் நலமுதிர்ந்ததென்க.

மின்னுருக்குறுமிடை, மின்வடிவு கெடுத்தற்குக் காரணமான இடை. நடுக்குறுமென்றும் பாடம். ௱௮௫.

186. முந்துநாங்கூறியமூரித்தானைய
கந்துகொல்கடாக்களியானைமன்னவன்
பைந்தொடிப்பாசிழைப்பாவையேந்தல்குல்
தந்தைமாட்டிசைத்தனன்றனதுமாற்றமே.

Sachanthan negotiates with the father of Vijaya, to marry her.

இ—ள். தானையையும், யானையையுமுடைய அச்சச்சந்தன் விசையையுடைய முந்துகூறிய தந்தைமாட்டே தனது மாற்றத்தை இசைப்பித்தானென்க.

அவளைக் கொள்ளவேணுமென்னு மாற்றம். ௱௮௬.

மூரி, பலம், powerful. அல்குல், for Vijaya, ஆகுபெயர்; 6-case. இசைத்தனன், transitive for causal.

187. மருமகன்வலந்ததுமங்கையாக்கமும்
அருமதிச்சூழ்ச்சியினமைச்சரெண்ணிய
கருமமுங்கண்டவர்கலத்தற்பான்மையிற்
பெருமகற்சேர்த்தினர்பிணையனாளையே.

Her father and mother consent to the marriage, and it is auspiciously consummated.

இ—ள். தந்தையுந்தாயும் மருமகன் கூறியதனையும், மங்கை அவனிடத்து அன்பை அமைத்துக்கோடலையும், அமைச்சரெண்ணிய கருமத்தையும் பார்த்து, மைத்துனன் முறையானும் பிணையனாளைப் பெருமகற்குச் சேர்த்தினரென்க.

ஆக்கம், கிளவியாக்கம்போனின்றது; அவள் முயற்சியுமாம். கருமம், கோவிந்தனுக்கு இவன் உதவியாதல். "பின்னர் நான்கும் பெருந்

திணைபெறும்" என்பதனல் ஒப்பும், பெருந்திணைப்பாற்படுங் கந்திருவ மாமாறும் பெரும்பொருளானுணர்க. ௱௮௭.

வேறு.

188. பொன்னங்கொடியமிர்தனளும்பொன்னெடுங்குன்றனனும்
அனங்கனுக்கிலக்கமாகியம்புகொண்டழுத்தவிள்ளார்
இனந்தமக்கெங்குமில்லார்இயைந்தனரென்பமுக்கட்
சினந்திகழ்விடையினனுஞ்செல்வியுஞ்சேர்ந்ததொத்தே.

They lived together, and their union was as inseparable as that of Siva and Parvati.

இ-ள். அழுத்த இலக்கமாகிய குன்றனனும் கொடியாகிய அமிர்தனளும் முன்பு இலக்காய் நின்று, பின்பு அவர் விடையினனுஞ் செல்வியுஞ் சேர்ந்ததொத்து விள்ளாராய் ஒருடம்பாயினரென்க.

கொடி என்றார் குன்று மறையப்படர்ந்து கேடு பிறப்பித்தலின். காட்சியும் நிலையும் முயக்கமுங் கூறி அவற்றிற்கு உவமை மேற்கூறுகின்றார். ௱௮௮.

பொன் + அம் + கொடி = beautiful golden creeper, i.e., Vijaya, who spread over the mountain, i.e., her husband.

189. காதலாற்காமபூமிக்கதிரொளியவருமொத்தார்
மாதருங்களிறனனுமாசுணமகிழ்ச்சிமன்றல்
ஆதரம்பெருகுகின்றஅன்பினலன்னமொத்துந்
தீதிலார்திளைப்பினமான்செல்வமேபெரிதுமொத்தார்.

Their sexual intercourse was like that of snakes, their love like that of swans, their enjoyment like that of the wild ox, and their happiness like that of the celestials.

இ-ள். மாதரும் களிறனனும் மகிழ்ச்சியையுடைய முயக்கத்தால் [illegible]னத்தை ஒத்தும், அன்பாலுளதாகிய மேன்மையால் அன்னத்தை ஒத்தும், கண்முதலிய அவையவ நுகர்ச்சியால் ஆமானை ஒத்தும், தீதிலாதவர்கள் இப்புணர்ச்சிக்குமுன்னர் போகபூமியினுள்ளார் செல்வமே பெரிதும் ஒத்தார், இப்பொழுது காதலால் அவர்கள் தம்மையும் ஒத்தாரென்க.

காதல், எல்லாப்பொருளையும் நுகர்தற்குச்செல்லும் வேட்கை. காமபூமி, தானப்பயனற் பெறும்போகபூமி. உம்மை, சிறப்பு. ஆதரம் பெருகுமன்பாவது, புணர்வதன் முன்னும் பின்னும் ஒரு தன்மைத்தாய் செயற்கையான்மிகும் அன்பு. அன்னம், புணர்ச்சியான் மெய்யுருகு [illegible]மைக்கு உவமம். பலரும் துணை புணரன்னத்தின்றூவியென்று புணர்ச்சியாற் றூவிக்குமென்மை பிறக்குமென்றார். ஒத்தும், என்பதனை முன்னும் பின்னுங் கூட்டுக. இவ்வெச்சத்தைத் தீதிலாரிற்றீதின்மையோடு முடிக்க. தீதிலாத்திளைப்பிற் பாடமாயின் ஆமானை ஒத்தும் தீதிலாமாதருங் களிறனனுமென்க. ஆமான், நக்குங்காற் பிறக்கும் இனிமையே ஈண்டுவமம். ஏகாரம், தேற்றம். ௱௮௯.

ஆமான் or ஆமா, the wild ox or cow, whose lick though pleasant at first, afterwards causes death.

190. தன்னமர்காதலானுந்தையலுமணந்தபோழ்திற்
பொன்னனாளமிர்தமாகப்புகழ்வெய்யோன்பருகியிட்டான்
மின்னவிர்பூணினனைவேற்கணாக்கியற்றப்பட்ட
மன்னியமதுவின்வாங்கிமாதரும்பருகியிட்டாள்.

He enjoyed her as if she were ambrosia, and she enjoyed him as if he were wine.

இ-ள். காதலானும் தையலும் முற்கூறியாங்குப் புணர்ந்தபொழுதிலே அப்பொன்னனாளை அவன் அமிர்தமாகப் பருகினன், அவன் பருகின தன்மையைத்தானுங் கண்டு பூணினனை அவளும் மதுப்போலே பருகினளென்க.

மகளிர்க்குச் சமைத்த மதுபானம் வாங்கி, அவன் காட்டக்கண்டு. இது அதரபானமும் அல்குற்பானமுங்கூறி மேல் இவற்றிற்கு உவமை கூறுகின்றார். பருகியிடுதல், ஒருசொல். ௱௯௰.

191. பவளவாய்ப்பரவையல்குலென்றிவைபருகும்வேலான்
கவளமார்களிறுபோன்றான்காதலிகரும்பையொத்தாள்
தவழ்மதுக்கோதைமாதர்தாமரைப்பூவதாக
உமிழ்நகைவேலினானுமொண்சிறைமணிவண்டொத்தான்.

He enjoyed her as the elephant does the sugar-cane, and like the bee does the honied lotus.

இ-ள். வாயும் அல்குலும் இவையென்றுட்கொண்டு வேலான் பவளவாயைப் பருகிக் களிற்றை ஒத்தான்; அப்பொழுது அவள் கரும்பை ஒத்தாள். அவ்வேலானும் அல்குலைப்பருகி மாதர் பூவாயிருக்க நுகர்வதோர் வண்டை ஒத்தானென்க.

இவை, என்றது கரும்பையும் தாமரைப்பூவையும். கரும்புவமை, நெருக்கி நீர் நுகர்தற்கு. பூவதாக, பூவினது தன்மை எக்காலமுமுண்டாக. இது வேறுபாடின்மையின் வேறுபடவந்த உவமமாயிற்று. வேலினானும் என்றது, களிறுபோல வன்மையுடையோனுமென்றவாறு. உம்மை, சிறப்பு. செவ்வி குலையாதிருக்க நுகர்வதோர்வண்டென்று இல்பொருளுவமை. ௱௯௧.

உமிழ்நகைவேல், a lance glittering forth brightness.

192. பளிக்கறைப்பவளப்பாவைபரிசெனத்திகழுஞ்சாயற்
களிக்கயல்பொருவபோன்றுகடைசிவந்தகன்றகண்ணாள்
ஒளிக்கவின்கொண்டகாமத்தூழுறுகனியையொத்தாள்
அளித்தயில்கின்றவேந்தனஞ்சிறைப்பறவையொத்தான்.

She was crystal, and he was reflected in her, she was like delicious fruit, and he like the flying fox enjoyed her.

இ-ள். கண்ணாள் கனியை ஒத்தாள், அவளுக்கு மென்மேலும் விருப்பமுண்டாக்கி அயில்கின்ற வேந்தன் வாவலை ஒத்தானென்க.

பளிக்குப்பாறையையடுத்த பவளப்பாவை இவளது தன்மையெனத்திகழுஞ் சாயல், ஈண்டொளியது மேன்மை. இது செயற்கைநலம். இதற்கு அடுத்தது காட்டும் பளிங்கைப் பவளம் தன்தன்மையாக்கினாற்போல் அடுத்த மகளிர் தன்மையனும் அரசனை இவளும் தன்தன்மையே ஆக்கிக்கொண்டாளென்க. கதைகருதிய நயமுமுண்டு. பொருவபோ

ன்று, பொருதெனவிரிக்க. கொண்டகனி. அயிறல், உண்டல். உண்டற்குரிய அல்லாப்பொருளை உண்டனபோலக் கூறலுமரபே. "தோள்நலமுண்டு துறக்கப்பட்டோர்" என்றார் பிறரும். பழமும் வாவலும் வடுப்பட நுகர்தற்கு உவமை. ௱௯௨.

வேறு.

193. துறுமலர்ப்பிணையலுஞ்சூட்டுஞ்சுண்ணமும்
நறுமலர்க்கண்ணியுநாறுசாந்தமும்
அறுநிலத்தமிர்தமுமகிலுநாவியும்
பெறுநிலம்பிணித்திடப்பெரியர்வைகினர்.

Their enjoyment was such that they forgot their own individuality, [consciousness.]

இ—ள். பெரியவர் புணர்ச்சியற்றபின் பிணையன் முதலியன தம்மை நுகரும் இந்திரியங்களைப் பிணிப்ப வைகினரென்க.

பிணையல், மலர் நெருங்குமார்பின் மாலை. சூட்டு, நெற்றிக்கட்டு. கண்ணி, முடிக்குமாலை. அமிர்தம், அடிசிலும் பானமுமுதலியன. இனி அறுநிலத்தமிர்தம், அறுசுவையுமாம், ஆறுகாலத்திற்குரிய பானமுமாம். ௱௯௩.

துறு = நெருங்கிய, close.

194. துடித்தலைக்கருங்குழற்சுரும்புண்கோதைதன்
அடித்தலைச்சிலம்பினொடரவமேகலை
வடித்தலைக்கண்மலர்வளர்த்தநோக்கமோ(டு)
அடுத்துலப்பரிதவரூறிலின்பமே.

When lovingly together, the noise of her girdle, and when she sulked and would be apart, the noise of her ankle rings, were heard.

இ—ள். அவரின்பம் கோதைதன் கண்மலர் ஊடலையுங் கூடலையும் விளைவித்த நோக்கத்தாலே அவளூடின காலத்து அடி அவன் தலையிற் படுதலிற் பிறந்த சிலம்பின் அரவத்தோடும், கூடின காலத்துப் பிறந்தமேகலை அரவத்தோடும், அடுத்து முடிதல் அரிதாயிருந்ததென்க.

துடி, எலம். வடித்தலைக்கண், ஒப்பினால் வடுவகிரிடத்தே நிற்குங் கண். அவனும் பாடம். ௱௯௪.

195. இழைவளரிளமுலையெழுதுநுண்ணிடை
தழைவளர்மதுமலர்தயங்குபூஞ்சிகைக்
குழைமுகக்கொடியொடுகுருதிவேலினன்
மழைமுகின்மாரியின்வைகுமென்பவே.

Rejoicing in her love, he manifested his affection, like the pouring forth of the autumnal rain.

இ—ள். வேலினன் கொடியோடே மாரிக்காலத்து மழை முகில்போலே அருள்பொழிந்து தங்குமென்க.

பூண் விளங்குதற்குக் காரணமாய முலை. ஓவியம் எழுதுவார் இதன் தன்மை கருதி எழுதுதற்குக் காரணமான இடை. தழையிலே வளர்ந்த. சிகை, முடி. முலை முதலியவற்றை உடையகொடி, இல்பொருள் உவமை. ௱௯௫.

196. படுதிரைப்பவளவாயமிர்தமாந்தியுங்
With regard to their bodies they were like the disturbed sensitive creeper, and with regard to their minds like the snakes frightened by thunder.
கொடிவளர்குவிமுலைத்தடத்துள்வைகியும்
இடியினுங்கொடியினுமயங்கியாவதுங்
கடிமணக்கிழமையோர்கடலின்மிக்கதே.

இ—ள். மிக்க மணக்கிழமை அமுதத்தையுண்டும், வைகியும், அரவிடி போலவும் நுழிற்கொடிபோலவும் உணர்வும் உடம்புமெல்லாமயங்கி, கடலின்மிக்கதென்க. ௱௯௬.

கிழமை, subject. மிக்கது, predicate.

197. கப்புரப்பசுந்திரைகதிர்செய்மாமணிச்
While her maidens were attending upon her, her image [person] engrossed his whole attention.
செப்பொடுசிலதியரேந்தத்திவிய
துப்புமிழ்ந்தலமருங்காமர்வல்லியும்
ஒப்பரும்பாவைபோன்றுறையுமென்பவே.

இ—ள். கருப்பூரமுதலியவற்றையுடைய சுருளைச் சேடியர் செப்பே டேந்த அதனைநுகர்ந்து, ஐம்பொறிக்கும் இனியநுகர்ச்சிகளைக் கணவனுக் குக் கொடுத்துப் புணர்தற்கு அலமரும் விசையையும் அவனுக்குக்கொல் லிப் பாவைபோல் தங்குமென்க.

கப்புரம், பிராகிருதம். உம்மை, சிறப்பு. வேறுகருத்துசெல்லாமல் தன்னையே கருதுவித்தலிற் பாவை என்றார். இதற்குமுன்பு உலகியல் மணங்கூறி, மேற்காமமிகுதியாற் கெடுகின்றமை கூறுகின்றார். ௱௯௭.

198. மண்ணகங்காவலின்வழுக்கிமன்னவன்
His attachment to his wife was like the attachment of the moon to *Rohini*, with its attendant consequences.
பெண்ணருங்கலத்தொடுபிணைந்தபேரருள்
விண்ணகமிருள்கொள்விளங்குவெண்மதி
ஒண்ணிறவுரோணியோடொளித்ததொத்ததே.

இ—ள். மன்னவன் மண்ணகம் இருள்கொள்ளும்படி காவலில் தப்பி, பெண்களுக்கு அருங்கலமானவளுடனே சேர்ந்த கழிகண்ணோட்டம் மதி விண்ணகம் இருள்கொள உரோகணியோடொளித்த தன்மையை ஒத்ததென்க.

இன், நீக்கப்பொருட்டு. உரோகணி, விகாரம். அவ்வுரோகணி காரணத்தின் இருஷி சபித்து மதிதேய்ந்ததோர் கதை. ௱௯௮.

பேரருள், excessive love.

The Moon is said to have twenty seven wives, i. e., the constellations, of which Rohini the fourth asterism is his only beloved. On which account his father in law Daksha cursed him, and caused him to decrease, and bring darkness upon the earth. But Siva modified the curse by causing the moon to increase. This is the legend for the waning and the waxing of the moon.

வேறு.

199. குங்குமத்தோளினானுங்கொழுங்கயற்கண்ணினாளுந்
தங்கியகாதல்வெள்ளந்தணப்பறப்பருகுநாளுள்
திங்கள்வெண்குடையினாற்குத்திருவிழுக்குற்றவண்ணம்
பைங்கதிர்மதியிற்றெள்ளிப்பகர்ந்தெடுத்துரைத்துமன்றே.

The husband was so absorbed in the enjoyment of his wife, and so forgetful of his kingdom that, evil entered, and his prosperity waned like the moon.

இ-ள். தோளினானும் கண்ணினாளும் வேட்கைப்பெருக்கத்தின் நீக்கமறப் பருகுநாளிலே அவனுக்குச் செல்வம் மதிபோல் ஒழுக்கங் குறைந்த தன்மையைத் தெரிந்து கூறிப் பின்பு சீவகன் சரிதமெடுத்துரைக்கலுற்றாமென்றாரென்க.

இதன்கருத்து: இச்செய்யுட்கு அங்கமாகிய வருணனைகள் கூறி அதற்குரிய தலைவனை நாட்டுகின்றார், இத்துணையும் அவன் தோற்றற்குக்காரணங்கூறி அதற்கு முற்பிறப்பில் அன்னப்பார்ப்பைப்பிரித்த தீவினைவந்து குரவரைப் பிரித்தலுங் கூறவேண்டுதலில் திரு இழுக்குற்றமை முற்கூறுகின்றாரென்றுணர்க. திருவிழுக்குறுதலாவது, கட்டியங்காரற்கு அரசளித்தலும் அமைச்சர் சொற்கேளாமையும். ௱௯௯.

Take மதியில் with திருவிழுக்குற்ற, &c.

200. களிறனானமைச்சர்தம்முட்கட்டியங்காரனென்பான்
ஒளிறுவாட்டடக்கையானுக்குயிரெனவொழுகுநாளுட்
பிளிறுவார்முரசிற்சாற்றிப்பெருஞ்சிறப்பியற்றிவேந்தன்
வெளிறிலாக்கேள்வியானைவேறுகொண்டிருந்துசொன்னான்.

Dismissing all his wise counsellors, and retaining only his crown and his umbrella, he consigned the whole kingdom to one Kattiankaran.

இ-ள். களிறனான் அமைச்சரில் வெளிறிலாக் கேள்வியையுடைய நிமித்திகனைத்தனக்கு வேறாகக்கொண்டு, கட்டியங்காரனென்கின்றவனைத் தனக்கு உயிரெனக்கொண்டு ஒழுகுநாளிலே, வேந்தன் அத்தடக்கையானுக்கு முடியுங்கொடையும் ஒழிந்தசிறப்புகளையுண்டாக்கி, அதனை உலகறிய முரசாற் சாற்றி, இருந்து இக்காரியத்தைக் கூறினானென்க.

மதச்செருக்கால் பாகன் தோட்டியை நீவுமாறுபோலக் காமக்களிப்பால் தன்னமைச்சர் கூற்றைக் கடத்தனோக்கிக் களிறனானென்றார். நிமித்திகன் கருமமே கூறுதலும், கட்டியங்காரன் அரசன் கருத்திற்கேற்ப ஒழுகுதலும் இரண்டற்குங்காரணம். "கோதினான்" என்றும், "கரிமாலை நெஞ்சினான்" என்றும், "கல்லாமந்திரி" என்றும் மேற்கூறலிற் கட்டியங்காரனை வெளிறிலாக் கேள்வியானெனலாகாது. இனி இகழ்ச்சிக்குறிப்பு என்பாருமுளர். உ௱.

கட்டியங்காரன், a panegyrist, a herald, here a proper name.

201. அசைவிலாப்புரவிவெள்ளத்தருஞ்சயன்குலத்துட்டோன்றி
வசையிலாள்வரத்தின்வந்தாள்வான்சுவையமிர்தமன்னாள்
விசையையைப்பிரிதலாற்றேன்வேந்தனீயாகிவையம்
இசைபடக்காத்தல்வேண்டுமிலங்குபூண்மார்பவென்றான்.

Telling him to manage all his affairs, as his devotion to his wife will not permit him to attend to business.

இ-ள். பூண்மார்பனே அமுதன்னாள், அருஞ்சயனது அசைவிலாக் குலத்துட்டோன்றி வசையின்றி முற்பவத்தில் எனது வேண்டுகோளாலே வந்தாள், அவளைப் பிரிதலாற்றேன், நீ இனி வேந்தனாய் உலகை இசையுண்டாகக்காப்பாயாக என்றானென்க.

அருஞ்சயன், தேவி பாட்டன். வசையிலாள், வினையெச்சமுற்று. வேண்டும் என்பது, உம்மீற்றான் வந்ததோரேவல் கண்ணிய வியங்கோள்: "வாழ்தல்வேண்டு மிவண்வரைந்த வைகல்" என்றார் பிறரும். உளக.

202. அண்ணலானுரைப்பக்கேட்டேயடுகளிற்றெருத்தினிட்ட
வண்ணப்பூந்தவிசுதன்னைஞமலிமேலிட்டதொக்கும்
கண்ணகன்ஞாலங்காத்தலெனக்கெனக்கமழுங்கண்ணி
மண்ணகம்வளருந்தோளான்மறுத்துநீமொழியலென்றான்.

To which he replied: Am I equal to this work? Can a dog bear the howda of an elephant? But the king would not listen to him.

இ-ள். கட்டியங்காரன் தான் கருதியிருந்ததனை அரசன்தானே கூறக் கேட்டு உள்மகிழ்ந்து, ஞாலங்காவல் எனக்குத் தவிசை ஞமலிமேலிட்ட தொக்குமென்று மறுப்ப, தோளான் என் காரியமாக நீ மறுத்து மொழியலென்றானென்க.

தவிசு, கழுத்துமெத்தை. மண்வளர்தற்குக் காரணமாகிய தோளான், அரசன். மண்ணெழுவனையதோள் பாடமாயில், மண்ணிய எ[illegible]. "ஆவுதி மண்ணி" என்றாற்போல. தோளாயும் பாடம்.

வேறோரூர்தி கூறாது ஞமலியைக் கூறினான் அவன் அயிராது (i.e., சந்தேகியாமல்) தருதற்கு. உளஉ.

203. எழுதருபருதிமார்பனிற்றெனவிசைத்தலோடுந் [லோய்
தொழுதடிபணிந்துசொல்லுந்துன்னலர்த்தொலைத்தவே
கழிபெருங்காதலாள்கட்கழிநலம்பெறுகவையம்
பழிபடாவகையிற்காக்கும்படுநுகம்பூ[illegible]பவென்றான்.

Then Kattiankaran said: O king, enjoy yourself with your beloved; I shall manage the affairs of the kingdom.

இ-ள். அரசன் என்னிலை இற்றென இசைத்த அளவிலே கட்டியங்காரன் தொழுது வணங்கி, பகையென்று கூறப்படும் பகைவரையெல்லாங் கொன்றவேலோய் நீ நலம்பெறுக, யான் பழிபிறவாதபடி வையத்தைக் காக்கும் பெரியபாரத்தைப் பூண்பேனென்றானென்க.

ஓடு, உடனிகழ்ச்சி. கழிபெரும், ஒருபொருளிருசொற்பிரிவில்லாதது. (Nannul. S.39.) தன்னினைவை அவன்காரியம்போற்கூறினான். உளந.

When the man retired, Nimittigan, one of the old counsellors, told the king, that his committing the management of his affairs to one man would be detrimental.

204. வலம்புரிபொறித்தவண்கைமதவலிவிடுப்பவேகிக்
கலந்தனன்சேனைகாவல்கட்டியங்காரனென்ன
உலந்தருதோளினாய்நீயொருவன்மேற்கொற்றம்வைப்பின்
நிலந்திருநீங்குமென்றோர்நிமித்திகனெறியிற்சொன்னான்.

இ-ள். மதவலி உபசாரமாகக் கையாலே காட்டிவிடுப்பக் கட்டியங்காரன்போய்ச் சேனையைக்காத்தலைக் கலந்தானென்று கூறக்கேட்டு நிமித்திகனென்னும் அமைச்சன்: தோளினாய் ஒருவன்மேல் உனது கொற்றம் வைப்பின் நிலமுந்திருவும் நின்னை நீங்கும், இதனை நீயே ஓர் என்று நீதியாற் கூறினானென்க.

பொறித்த, எனப் பிறவினையாற் கூறினார் அயன் படைத்தனோக்கி. மதவலி, விசேடித்த உரிச்சொல். உலம் வளர்க்குந்தோள். ௨௱௪.

உலந்தரு, rocky, hard. ஓர்=நினை, consider.

The king said: He is my life, he trusts to me, he has made many conquests for me, therefore I have done what I should do for him. Be not envious; let him do as he pleases.

205. எனக்குயிரென்னப்பட்டானென்னலாற்பிறனையில்லான்
முனைத்திறமுருக்கிமுன்னேமொய்யமர்பலவும்வென்றான்
தனக்கியான்செய்வசெய்தேன்றான்செய்வசெய்கவொன்றும்
மனக்கினாமொழியவேண்டாவாழியரொழிகவென்றான்.

இ-ள். உயிரெனப்பட்டான், பிறனையில்லான், வென்றான், அவன் தனக்கு யான் செய்வன செய்தேன், அவன்தான் எனக்குச் செய்வன செய்க; நீ சிறிதும் பொறாமை கூறவேண்டா, நீ உன் நிலையிலே வாழ்வாயாக, இனி இக்கூற்றினைத் தவிர்வாயாக என்றானென்க.

என்னையொழியப் பிறனையில்லாதான், இன்மை உடைமைக்கு மறுதலை. முன்னே, சிறப்பிக்கு முன்னே. வென்றான், எனவே நடத்துதற்குரியன் என்றான். நன்மையும் தீமையுங்கருதிச் செய்வ எனப்பன்மையாற் கூறினான். ௨௱௫.

மனக்கினா, i.e., மனதிலுள்ளதீமை, envy. வாழிய, poetic expletive.

But, O king, you may listen or not, let me tell you that sensual pleasures end in sin and ruin; of which there are many examples.

206. காவலகுறிப்பன்றேனுங்கருமமீதருளிக்கேண்மோ
நாவலர்சொற்கொண்டார்க்குநன்கலாத்தீங்குவாரா
பூவலர்கொடியனார்கட்போகமேகழுமிமேலும்
பாவமும்பழியுமுற்றார்பற்பலர்கேளிதென்றான்.

இ-ள். காவலா, நாவலர் சொற்கொண்டார்க்குத் தீங்குவாரா ஆதலால் திருவுள்ளம் அன்றேனும் அருளிக்கேண்மோ, ஒருவன்மேற் கொற்றம் வையாதிருக்கின்ற இது கருமமென்றான்; அதற்கு உடம்படாமையின் நின்னையொழிய, கழுமி முன்னும் இம்மையிற் பழியும், மறுமையிற் பாவமும் உற்றார் மிகப்பலர், இதனைக்கேளென்றானென்க.

நாவலர், அமைச்சர். இது உலகியலாற் கூறினான். கழுமி, மேலும் மயங்கி. மேற்கூறுவனவெல்லாம் போகத்தையே நோக்குதலின் இது என ஒருமையாற் கூறினார். ௨௱௬.

காவ[illegible], vocative. கேண்மோ, See Nannul, எழுத்தியல், 96.

Brahma having coveted the person of Tilottama, obtained four faces, but obtained her not. He lost heaven, and this is a stigma upon him.

207. பெரும்பெயர்ப்பிரமனென்னும்பீடினாற்பெரியநீரான்
அரும்பியமுலையினாளுக்கணிமுகநான்குதோன்றி
விரும்பியாங்கவளையெய்தான்விண்ணகமிழந்ததன்றித்
திருந்தினாற்கின்றுகாறுஞ்சிறுசொல்லாய்நின்றதன்றே.

இ-ள். பிரமனென்னும் தவத்தாற் பெரிய நீரான் திலோத்தமைபொருட்டு நாலுமுகந் தோன்றும்படி விரும்பி அவ்விடத்து அவளைப்பெறானாய், விண்ணகம் இழந்ததேயன்றிப் பின் தவத்தாற் பாவந்தீர்ந்த அவற்கு இன்றளவும் புறஞ்சொல்லாய் நின்றதல்லவோ என்றானென்க.

பெயர், புகழ். ஏகாரம், வினா. முறைசெய்யாமையில் தன்னிலை யிழந்தான். தோற்றியும் பாடம். ௨௱௭.

திருந்தினான், Brahma, though he reformed, is not exempt from this stigma.

Is it not a stigma on Vishnu, who, having stolen the cloths of the bathing women, hid himself on a tree, for fear of being discovered.

208. நீனிறவண்ணனன்றுநெடுந்துகில்கவர்ந்துதம்முன்
பானிறவண்ணனோக்கிற்பழியுடைத்தென்றுகண்டாய்
வேனிறத்தானைவேந்தேவிரிபுனற்றொழுனையாற்றுட்
கோனிறவளையினார்க்குக்குருந்தவனொசித்ததென்றான்.

இ-ள். வேந்தே, மாயோன் பல துகிலைக்கவர்ந்து, தம்முனாகிய பால் நிறவண்ணன் நோக்கிற் பழியுடைத்தென்றுகாண் தொழுனையாற்றிலே கோவியர்க்குக் குருந்தொசித்தது, இது இங்ஙனம் தீதென்றானென்க.

வேனிறம், வேலினது விளக்கம். கோல், திரட்சி. ௨௱௮.

Is it not a great stigma on Siva, that he made Parvati his wife a part of himself, [half of his body.]

209. கைமலர்க்காந்தள்வேலிக்கணமலையரையன்மங்கை
மைமலர்க்கோதைபாகங்கொண்டதேமறுவதாகக்
கொய்மலர்க்கொன்றைமாலைக்குளிர்மதிக்கண்ணியாற்குப்
பெய்மலரலங்கன்மார்பபெரும்பழியாயிற்றன்றே.

இ-ள். இடப்பட்ட மாலைமார்பனே, மலையரையன்மனைவி மேனை பெற்ற கோதையைப் பாகத்தே வைத்ததே மறுவையுடையதொன்றாகக் கொன்றையாற்செய்த மாலையினையும் மதியாகிய கண்ணியையுமுடைய அரனுக்குப் பழியாயிற்றல்லவோ என்றானென்க.

கைபோலுமலர். மலைகளுக்கரசன். மைமலர்க்கோதை, நீலமலராற்செய்தகோதை, இறைவி; ஆகுபெயர். மாலை, அடையாளப்பூ.

கண்ணி, சூடும்பூ. "கண்ணியுந்தாருமெண்ணினராண்டே" என்றார் பிறரும். உ௱கூ.

கைமலர், விபரீத உவமை. See தண்டியலங்காரம், Sutram 31. கணமலை, கூட்டமானமலை, a range of mountains. A better illustration would be Siva's amours with the wives of the Rishis in the Dáruka forest.

Is it not a stigma on Buddha, who to gratify the lust of a jackass, transformed himself into a female ass.

210. காமமேகன்றிநின்றகழுதைகண்டருளினாலே
வாமனார்சென்றுகூடிவருந்தினீரென்றுவையத்(து)
ஈமஞ்சேர்மாலைபோலவிழித்திடப்பட்டதன்றே
நாமவேற்றடக்கைவேந்தேநாமிதுதெரியினென்றான்.

இ-ள். வேந்தே, நாம் இக்காமத்தைத் தெரியில் காமமே அடிபட்டு நின்ற ஆண்கழுதையைக்கண்டு அருளாலே புத்தனார் பெண்கழுதையாய்ச் சென்றுகூடி, இக்காமத்தாலே வருந்தினீரே என்ன, அது வையத்திலே ஈமத்து மாலைபோல இழித்திடப்பட்டதல்லவோ என்றானென்க.

காமமே, தேற்றம். என்று, என்ன. ஈமம், சுடுகாடு. உ௱ய.

Can iniquity be hid? who can clear the stigma or remove the sin that hangs on the Pandavas, for having taken Draupadi for their wife.

211. படுபழிமறைக்கலாமோபஞ்சவரன்றுபெற்ற [ற்றி
வடுவுரையாவர்போப்பார்வாய்ப்பறையறைந்துதூ
இடுவதேயன்றிப்பின்னுமிழுக்குடைத்தம்மகாமம்
நடுவுநின்றுலகமோம்பனல்லதேபோலுமென்றான்.

இ-ள். கேட்பாயாக, காமத்தாற் பிறந்த பழியை மறைக்கலாமோ, பஞ்சவர் ஒருத்தியை மனைவியாக்கலிற் பெற்ற வடுவுரையைப் போக்குவார் யார், அது தூற்றியிடுதலேயன்றி மறுமையிலும் நரகமுதலியவற்றைத் தருமாதலால் நடுவுநிலையிலே நின்று உலகமோம்புதலே நல்லதுபோலும் என்றானென்க.

போலும், ஒப்பில்போலி. உ௱யக.

மறைக்கலாமே, another reading. See Nannul, 67. அம்ம, here, exclamation of horror. Polyandria is here referred to. Draupadi is said to be, "ஐவர்க்குந்தேவி அபிஷேகபத்தினி," by Orthodox Hindus.

Then Rudradattan says: even Indra, possessed of perfect knowledge, takes the advice of his wise ministers; thou who art like Indra in knowledge, art bereft of all thy senses but [illegible], to entail [illegible] on thy wife.

212. ஆரறிவிகழ்தல்செல்லாவாயிரஞ்செங்கணானும் [ம்
கூரறிவுடையநீரார்சொற்பொருள்கொண்டுசெல்லு
பேரறிவுடையைநீயும்பிணையனாட்கவலஞ்செய்யும்
ஓரறிவுடையையென்றானுருத்திரதத்தனென்பான்.

இ-ள். அரசன் நிமித்திகன் கூற்றைக்கொள்ளாமை கண்டு அருகிருந்த உருத்திரதத்தன், இந்திரனும் அமைச்சர் சொற்பொருளைக் குறிக்கொண்டு நடக்கும், அவனைப்போல நீயும் அறிவுடையையாயினும் இப்பொழுது இவன் சொல்லைக்கொள்ளாமையிற் பிணையனாட்கு அவலஞ்செய்யுமோரறிவுடையையாயினாய் என்றானென்க. உ௱யஉ.

உடைமை after பேரறிவு and ஓரறிவு are good examples of குறிப்புவினை, the first meaning, thou who didst possess, and the second, thou who art possessed, of perfect knowledge. ஆரறிவு is complete knowledge.

213. அளந்துதாங்கொண்டுகாத்தவருந்தவமுடையநீரார்க்(கு)
அளந்தனபோகமெல்லாமவரவர்க்கற்றைநாளே
அளந்தனவாழுநாளுமதுவெனக்குரையலென்முன்
விளங்கொளிமணிகள்வேய்ந்துவிடுசுடரிமைக்கும்பூணன்.

The king said: as the enjoyments of life and the period of existence are measured out by fate, so I need no further counsel.

இ—ள். பூணன் வரைந்து காத்த தவமுடையார்க்குக் கருவாய்ப்பதிக்கின்றபொழுதே போகமுமெல்லாம் அளந்தன, அவரவர்க்கு அப்பொழுதே வாழுநாளும் அளந்தன, அது எனக்குரையலென்முனென்க.

போகமும் என்னும் உம்மை கூறிற்றிலர், செஞ்சொலாய் முற்படக்கிளத்தலின். நிலந்திரு நீங்குமென நிமித்திகன் கூறிய செல்வநிலையாமையையும், உருத்திரதத்தன் கூறிய யாக்கை நிலையாமையையும், நிலையாமையென ஒருமையாக்கி அதுவென்று ஒருமையாற் கூறினன். உரையலென்முன் நிமித்திகனை நோக்கி, அவனுரியனுதலின். உ௱௫௩.

214. மூரித்தேந்தாரினுய்நீமுனியினுமுறுதிநோக்கிப்
பாரித்தேன்றருமநுண்ணூல்வழக்கதுவாதல்கண்டே
வேரித்தேங்கோதைமாதர்விருந்துனக்காகவின்பம் [ன்.
பூரித்தேந்திளையகொங்கைபுணர்கயான்போவலென்று

Nimittigan said: you may be angry at what I have said, I felt it my duty to tell you the laws prescribed in the code of morals; you can do as you list; I go.

இ—ள். தாரினுய், நூல் வழக்கிடத்துக்கூறல் அமைச்சர்க்கு இயல்பென்றமை கண்டு உறுதிநோக்கி இத்துணையும் இயல்பாகக்கூறினேன், இனி மாதர் கொங்கையை நினக்கு எப்பொழுதும் விருந்தாகக்கொண்டு புணர்க நீ, என்னை நீ முனியினும் நின்தவறுகாணுமல் துறவிடத்தே போவேன் என்முனென்க.

மூரி, பண்புமாத்திரம் உணர்த்தாது பெயராதலின் வேற்றுமைத்தொகை. முனியினும் என்பது எதிர்காலம் உணர்த்துமெச்சம்: உம்மை, ஐயம்: இளையகொங்கையென்று இளமை நிலையாமை கூறினன். அரசன் போவென்னுமல் தானே போவேனென்றல் நீதியன்மையில் துறவு உட்கோளாயிற்று. இதனல் "வெளிறிலாக்கேள்வியான்" என்றார். இத்துணையும் ஒருதொடர். உ௱௫௪.

போவல் i.e., போவேன். See Nannul, 331. "கு, &c.

வேறு.

215. இனமாமென்றுரைப்பினுமேதமெண்ணன்
முன்மாகியபான்மைமுளைத்தெழலாற்
புனைமாமலர்வேய்நறும்பூங்குழலாள்
மனமாநெறியோடியமன்னவனே.

Though thus advised, the infatuated king was still in the enjoyment of his wife: this being the result of the sins of his former birth.

இ—ள். குழலாள்மனமாமன்னவன் முற்பிறப்பில் தீவினை முளைத்துத் தோன்றுதலாலே, இது முற்கூறிய இனத்தேயாமென்று பின்னுங்கூறினும் தனக்கு வரும் ஏதம் எண்ணனயினனென்க.

நினது வேட்கையும் தேவரது முற்கூறிய வேட்கைத்திரளிலே வைத்தெண்ணுவதோர் வேட்கையாம். குழலாள்மனக்கருத்தாய் நுகருமன்னவன். நெறியோடியமன்னவன், அரசநீதிகெட்ட மன்னவன். உளயஙு.

பான்மை i.e., nature, property, here விதி, ஊழ், fate, See Kural, 38 Ch. பரியினுமாகாவாம் பாலல்ல வுய்த்துச் சொரியினும் போகாதம.

216. கலையார்துகிலேந்தல்குலுங்கதிர்சூழ்
முலையார்தடமும்முனியாதுபடிந்(து)
உலையாத்திருவின்னமிர்துண்டொளிசேர்
மலையார்மணிமார்பன்மகிழ்ந்தனனே.

The king then quite unconcerned, passed his time only in conjugal intercourse.

இ-ள். மார்பன் அவள் அல்குலாகிய இன்பக்கடலினும் முலைத்தடத்தினும் வேறுதே படிந்து, உண்டு வேறு மனக்கவற்சியின்றி மகிழ்ந்தான் என்க.

விசையையது கெடாத இளமைச்செவ்வியை நுகர்ந்து. ஆர்தல், ஒத்தல். உளயசு.

217. விரிமாமணிமாலைவிளங்குமுடித்
திருமாமணிசிந்துதிளைப்பினராய்
எரிமாமணிமார்பனுமேந்திழையும்
அருமாமணிநாகரினுயினரே.

The constant inseparable enjoyment of husband and wife was like that of the inhabitants of the world of the Nagas.

இ-ள். மார்பனும் ஏந்திழையும் மார்பிற்கிடந்த விரிந்தமாமணி மாலையும், மாமணிபோலும் மயிர்முடியிற்கிடந்த தெய்வவுத்தியும் சிந்தும் திளைப்பினராய் நாகரைப்போல் ஒன்றுயினரென்க. உளயஎ.

218. நறவார்ந்ததோர்நாகிளந்தாமரைவாய்
உறவீழ்ந்ததோரொண்மணிபோன்றுரவோன்
அறவாக்கியவின்பமமர்ந்தவிருள்
கறைவேற்கண்ணினுள்கனவுற்றனளே.

While they were thus in the enjoyment of one another, she had a dream one night.

இ-ள். அங்ஙனம் நாகரைப்போலமர்ந்த இருட்கண்ணே, தாமரைவாய் வீழ்ந்ததோர் முத்துப்போன்று உரவோனுற, அப்பொழுதே இன்பம் மறுதலையாக்கிய கனவைக் கறைவேற்கண்ணினுள் கண்டாளென்க.

தேனிறைதலும் மிக்கஇளமையுமாறுத தாமரையெனவே பத்மயோனியாம். உரவோனுற, பிள்ளையார் அவதரிக்க. அறவு, தொழிற்பெயர். உளயஅ.

ஈகிளம் is a pleonasm, மீமிசைச்சொல். See Nannul, Sutram 398 "ஒருபொருட் பன்மொழி சிறப்பினின் வழா."

வேறு.

219. பஞ்சியடிப்பவளத்துவர்வாயவள்
துஞ்சுமிடைக்கனமூன்றவைதோன்றலின்
அஞ்சிநடுங்கினளாயிழையாயிடை
வெஞ்சுடர்தோன்றிவிடிந்ததையன்றே.

She had three dreams; She remembered them and was alarmed, and the day dawned.

இ—ள். துவர்வாயினையுடையாள் துயிலிடைக் கண்டகனு மூன்று, அவை பின்பு மனத்தே தோன்றலின் அவள் அஞ்சி நடுங்கினள், அக்காலத்தே விடிந்ததென்க.

எனவே கடிதிற் பயக்குமாயிற்று. இவை பிற்பயக்குங் கனவாதலிற் பின்னும் நெஞ்சில் தோன்றிற்று. உஎயகூ.

220. பண்கெழுமெல்விரலாற்பணைத்தோளிதன்
கண்கழூஉச்செய்துகலைநலந்தாங்கி
விண்பொழிபூமழைவேல்கதிர்நேமிய
வண்புகழ்மாலடிவந்தனைசெய்தாள்.

Having washed and dressed, she repaired to the temple of Aruga and worshipped.

இ—ள். பணைத்தோளி கண்கழுவி, தாங்கி, அக்கோயிலின் மால் அடியை வணங்கினளென்க.

பண், ஆகுபெயர். யாழொடுபயின்ற விரலும் ஆகுபெயர். கழூஉச்செய்து, நல்ல மரூஉச்செய்தென்பதுபோல நின்றது. விண், ஆகுபெயர். தீவினையைவெல்லும் அறவாழி. "தெய்வம் அஞ்சல்" என்னுமெய்ப்பாட்டியற் சூத்திரம் தன் குலதெய்வத்தை வணங்குதற்கு விதியாமாறுணர்க. உஉய.

மால், here, for Arugan, It is also the name of Vishnu.

221. இம்பரிலாநறும்பூவொடுசாந்துகொண்(டு)
எம்பெருமானடிக்கெய்துகென்றேற்றி
வெம்பரிமானெடுந்தேர்மிகுதானைய
தம்பெருமானடிச்சார்ந்தனளன்றே.

And then with flowers and sandal wood, she made obeisance to her husband.

இ—ள். அவள் இவ்வுலகில் நிகரில்லாத பூவையும் சாந்தையுங்கொண்டு எம்பெருமானே, நின்னடிக்கு இவை பொருந்துவதாகவென்று ஏற்றித் தன்கணவன் அடியை வணங்கினளென்க.

உலகம், அறிபொருண்மேற்று. [To the extent of one's knowledge.] உஉக.

நிகர் understood before இலா, meaning இவ்வுலகத்தில் நிகரில்லாத பூ.

222. தானமர்காதலிதன்னெடுமாவலி
வானவர்போன்மகிழ்வுற்றபின்வார்நறுந்
தேனெனப்பாலெனச்சில்லமிர்தூற்றெனக்
கானமர்கோதைகனுமொழிகின்றாள்.

And sweetly related to him the dream she had:

இ-ள். மாவலி தான் மேவினகாதலி தன்னோடே மகிழ்வுற்றபின்பு அவள் தேன்முதலியன என்னும்படி கனமொழியாநின்றாளென்க.

தேவர் நோக்கத்தால் நுகர்ந்தாற்போல இவனும் நோக்கத்தால் மகிழ்ச்சியுற்றபின். கனவு மூன்றிற்கும் தேன்முதலிய மூன்றும் உவமம். பிண்டி வீழ்ந்ததென்னும் மொழி இவள் கூறுதலின் இனிதாய்ப் பின் தீங்குவிளைத்தலில் தேனுவமம். "ஆர்ந்தோர் வாயிற்றேனும் புளிக்கும்" என்றார் பிறரும். எண்முத்தணிமாலையென்ற சொல்லாற் குலந்தூய்மை கூறுதலிற் பால் உவமை. இவன் ஆக்கத்திற்கு ஊறும் அமுது உவமை. இவன் ஆக்கம் அமுதுபோல் உயிர்களைக் காத்தலின். ௨௨௨.

மாவலி, the powerful, here for Sachanthan.

223\. தொத்தணிபிண்டிதொலைந்தறவீழ்ந்ததெண்
முத்தணிமாலைமுடிக்கிடனாக
ஒத்ததன்றாள்வழியேமுளையோங்குபு
வைத்ததுபோலவளர்ந்ததையன்றே.

I saw an Asoga tree in full blossom, its fruit was suddenly destroyed; and from the roots sprung up a crowned branch with eight garlands upon it.

இ-ள். ஒரு பிண்டி தான் அணிந்ததொத்துக்கள் ஒழுக்கம் கெட்டு, பின்பு தானும் நேராகவீழ்ந்து, அதன் வழியிலே ஒருமுளை அதனையொத்து எட்டுமாலையையுடையது ஒரு முடிக்கிருப்பிடனாக நட்டுவைத்தாற்போலே ஓங்காநின்று வளர்ந்ததென மொழிந்தாளென்க.

முத்தணிமாலை, முத்தையொத்தமாலை. அணி, "மின்னணி நுண்ணிடை" போல் உவம உருபு. வெள்ளியமாலையை, இது குலந்தூய்மை கூறிற்று. "வெண்டாமரை மலர்த்தடங்கள்போலுநங்குடி" என்றார். மேலும் முத்தமாலையெனின், "மேல்நறுமாலை எண்கோதைத்தோகை" என்றல் பொருந்தாது. வளர்ந்ததை, வினைத்திரிசொல். உரைத்ததை போல். மேலே துளும்பு நலத்தாரோடென்றலின் முத்தமாலையைக் கனவினிற்கண்டாள், அது காரணம். இதனாற் சுற்றங்கெட்டபடியும் அரசன் கெட்டபடியுங் கூறினார். அது கதையிற் காண்க. ௨௨௩.

224\. வார்குழைவில்லிடமாமுடிதூக்குபு
கார்கெழுகுன்றனையான்கனவின்னியல்
பார்கெழுநூல்வியாற்பயன்றான்றெரிந்(து)
ஏர்குழையாமலெடுத்துரைக்கின்றாள்.

The king knowing the purport of the dream, keeps back the evil, and tells her what is good.

இ-ள். சலியாதவன் கனவின் இயல்பைக் கனநூலின் விதியாலே பயனைத்தெரிந்து தான்பார்த்து முடிதுளக்கி, அதில் நல்லவற்றையெடுத்து இவள் அழகுகெடாமற் கூறாநின்றானென்க.

அது அசோகுமுறிந்தது கூறாமல் மாலையையும் முடியையும் இரண்டு கனவாகப்பிரித்தது. ௨௨௪.

ஏர், அழகு; குழையாமல், சோராமல், i.e., that her mind may not be distressed.

225. நன்முடிநின்மகனுநறுமாலைகள்
அன்னவனுலமரப்படுந்தேவியர்
நன்முளைநின்மகனுக்கமிதாமெனப்
பின்னதனுற்பயன்பேசலன்விட்டான்.

The crowned branch you saw is the son that will be born to you, and the eight garlands are his eight wives: the other parts he suppressed.

இ-ள். அவன் அவட்கு முடிநின்மகனும், நறியபூமாலைகள் அந்நல்வினையுடையோனுல் அமரப்படும் தேவிமார், முளை நின்மகன் ஆக்கம் என மூன்றுக்கிக்கூறி, பின்பு இற்றதனுலுள்ள பயனைப் பேசலனுய் விட்டானென்க.

குருதிக்கோட்டுக் குஞ்சரநுதம்போல் முத்தமாலையை மாலையென்னும் பெயர்கருதி நறுமாலையென்றலாகாமையுணர்க. மாலையென்னும்பெயர் பொதுவாகலின். குஞ்சரநுதமென்பதும் ஒருபிரதி. உஉரு.

226. இற்றதனுற்பயனென்னெனவேந்திழை
உற்றதின்னேயிடையூறெனக்கென்றலும்
மற்றுரையாடலளாய்மணிமாநிலத்(து)
உற்றதோர்கோதையிற்பொற்றொடிசோர்ந்தாள்.

'But what means the destruction of the tree? she asked. That betokens evil to me, he said; at which she fell senseless on the ground.

இ-ள். இற்றதனுற் பயனென்னென்று தேவிகேட்ப, எந்திழாய், எனக்கு இங்ஙனே ஓரிடையூறுவந்தது காண் என்ற அளவிலே பின்பு உரையாடலளாய் மணிநிலத்தே தங்கியதோர் கோதைபோலே வீழ்ந்தாளென்க.

உற்றது என, இறந்தகாலத்தாற் கூறினுன் தெளிவுபற்றி. "இல்லைகனு முந்துறுவினை" என்றலின். இன்னே, உதாசினம்போனின்றது. உஉகூ.

உற்றது is past tense for future, for certainty, See Nannul Sutram, 384, [illegible] மிகவினும், &c.

227. காவிகடந்தகண்ணீரொடுகாரிகை
ஆவிகடந்ததுபோன்றணிமாழ்கப்
பாவியெனுவிவருத்துதியோவெனத்
தேவியையாண்டகைசென்றுமெய்சார்ந்தான்.

Seeing her fall, with tears flowing from her eyes, he said: wilt thou destroy my life also? and he fell on her, and embraced her.

இ-ள். காரிகை கண்ணீருடனே ஆவிபோனுற்போல அழகுகெடுதலாலே ஆண்டகைசென்று பாவி, என்னுடைய ஆவியை வருத்துகின்றுயோவெனக்கூறி அவளை மெய்யைச்சார்ந்தானென்க.

தேவியை, மெய்யை என்ற இரண்டுருபும், "தெள்ளிதென்றதனுன்" முடியும். உஉஎ.

பாவி here is used as a term of sympathy, like the English word *poor*
தேவியை, மெய்யை, two objective cases governed by சேர்ந்தான். Nannul Sutram, 296.

228. தன்மலர்மார்புறவேதழீனுனவள்
கண்மலர்த்தாள்கனவின்னியல்மெய்யெனும்
பெண்மயமோபெரிதேமடவாட்கெனப்
பண்ணுரையாற்பரவித்துயர்தீர்த்தான்.

She opened her eyes when he embraced her. He tells her: How foolish of you, so like a woman, to believe in a dream.

இ-ள். குளிர்ந்த அகன்ற மார்பிலே உறத்தழீஇயினன், அதனல் அவள் விழித்தாள், அப்பொழுது நினக்குக் கனவின் தன்மையை மெய்யெனக் கருதும் பெண்தன்மை பெரிதாயிருந்ததெனக்கூறிய புனைந்துரையாற்பரவித் துயர்தீர்த்தானென்க.

ஏகாரம், ஈற்றசை. ஓ, வியப்பு. உஉ௮.

பண்ணுரை, flattery. கண்மலர்த்தாள், she opened her eyes. Here மலர்த்தாள் is a single word, called பொதுமொழி, as a compound word it would mean flower-like-feet. See Nannul, S. 260.

229. காதலன்காதலினுற்களித்தாய்மலர்க்
கோதையங்கொம்பனையார்தங்குழாந்தொழத்
தாதுகுதாமமணிந்தகில்விம்மிய
போதுகுமெல்லணைபூமகள்சேர்ந்தாள்.

Comforted by his speech, she arose, and retired.

இ-ள். பூமகள் காதலன் கொண்டாட்டத்தாலே களித்துச் சேடியர் தொழ, தாமஞ்சூழ்ந்து அகில்விம்மிய அணையிலேசேர்ந்தாள் என்க. உஉ௯.

பூமகள் means Lakschmi, here, by metaphor Vijaya. ஆய்மலர், i.e., ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்டமலர், chosen flowers.

230. பண்கனியப்பருகிப்பயனாடகங்
கண்கனியக்கவர்ந்துண்டுசின்னாள்செல
விண்கனியக்கவின்வித்தியவேற்கணி
மண்கனிப்பான்வளரத்தளர்கின்றாள்.

She then conceived, and began to feel its effects.

இ-ள். பண்ணைப்பழுக்கக் கேட்டும், நாடகங்களைக் கண்ணுருகமுகந்தும், நுகர்ந்தும், இருவர்க்கும் இங்ஙனஞ் சிலநாட்சென்ற அளவிலே வேற்கண்ணிபிள்ளை வளர்தலாலே தளராநின்றாளென்க.

விண், ஆகுபெயர். வித்திய, பரப்பிய. குழவிப்பருவத்தாலும், அரசநீதியாலும், வீடுபேற்றாலும் மண்ணையுருக்குமவன். உ௩௰.

வேறு.

231. கரும்பார்தோண்முத்தங்கழன்றுசெவ்வாய்விளர்த்
துக்கண்பசலைபூத்தகாமம்
விரும்பார்முலைக்கண்கரிந்துதிங்கள்வெண்கதிர்கள்
பெய்திருந்தபொற்செப்பேபோல்
அரும்பால்பரந்துநுசுப்புங்கண்ணின்புலனாயிற்
றாய்ந்தவனிச்சமாலை
பெரும்பாரமாய்ப்பெரிதுநைந்துநற்சூற்சலஞ்சலம்
போனங்கைநலந்தொலைந்ததே.

Having conceived, her shoulders stooped, her lips were pale, her eyes were sallow [sunk,] the nipples blackened, milk was forming in the breasts, and her waist was perceivable.

இ-ள். வயாவிற்கு நங்கையுடைய தோண்மெலிந்து வாய்வெளுத்துக் கண்பசலை பூத்தன, பின்பு முதிர்கின்ற அளவிற்குக் காமத்தை விரும்பு

தற்குக்காரணமான மூலக்கண் கருகிப்பால் பரந்தன, நசுப்பும் கண்ணி னது நுகர்ச்சிப் பொருளாயிற்று, பின்பு முதிர்ந்த அளவிற்கு அனிச்சமா லை பாரமாய்ச் சலஞ்சலம்போல் நைந்து நலந்தொலைந்ததென்க.

உம்மை, சிறப்பு. உருக.

வேறு.

232\. தூம்புடைநெடுங்கைவேழந்துற்றியவெள்ளிலேபோல்
தேம்புடையலங்கன்மார்பிற்றிருமகன்றமியனாக
ஓம்படையொன்றுஞ்செப்பாதிருமகளொளித்துநீங்க [ன்.
ஆம்புடைதெரிந்துவேந்தற்கறிவெனுமமைச்சன்சொன்னா

The king being forsaken of Lakschmi, became like the diseased [empty] wood-apple. Then came a minister to counsel him.

இ-ள். திருமகன் வெள்ளில்போலத் தமியனாக, திருமகள் நீங்க, பின்பு அவனுக்குத் தன்னறிவென்னும் அமைச்சன் ஆம்புடைதெரிந்து கூறினானென்க.

வேழம், வெள்ளிலுக்கு வருவதோர்நோய். "குருதிக்கோட்டு குஞ்சர நாகம்போல" வேழத்திற்கு, கை அடை. தேம்புதலுடைய திருமகன். தேம்புதல், கெடுதல் விகாரம். "புட்டேம்புயன்மாரி" என்றார் பிற ரும். தமியனாக, அரசவுரிமையை நீங்க. தான் சிறிதும் பரிகாரங்கூறா ளாய், அவனை வஞ்சித்து அரசு வௌவுதலின் ஒளித்து நீங்கவென்றார். ஆம்புடை, பிள்ளையார் பிழைப்பதோர் கூறுபாடு. நாகமென்பதும் ஒரு பிறுதி. உருஉ.

வெள்ளில், wood apple. Some suppose that the wood apple eaten by an elephant becomes empty, and is cast out with the shell as an entire fruit; but here the Commentator, doubting the fact, makes it a diseased fruit.

233\. காதிவேன்மன்னர்தங்கள்கண்ணெனவைக்கப்பட்ட
நீதிமேற்சேறறேற்றாய்நெறியலாநெறியைச்சேர்ந்து
கோதியல்காமமென்னுமதுவினுட்குளித்தனான்றே
ஓதியபொறியற்றாயோராரும்பொறிபுனைவியென்றான்.

As thou hast brought evil upon thyself by following evil courses, make now a machine [that will save thy wife]

இ-ள். அவ்வறிவென்னும் அமைச்சன், வேல்மன்னர் ஊனாகிய கண் ணைக் கண்ணென்பாருடனே காதி, தம்முடைய கண்ணென்று துணிந்து வைத்த நீதியிற் செல்லாயாய்த் தீநெறியைச்சேர்ந்து காமமென்னுங் கள்ளி லே அழுந்தின அன்றே நல்வினையற்றாய், ஆதலால் இனியோரேந்திரத் தைப் புனைவியென்றானென்க. உருங.

சேறறேற்றாய் = சேறல் தேற்றாய், i.e., not knowing to go. There is a play upon the word பொறி, signifying knowledge, and machinery.

வேறு.

234\. அந்தரத்தார்மயனேயெனவையுறாந்
தந்திரத்தாற்றமநூல்கரைகண்டவன்
வெந்திறலான்பெருந்தச்சனைக்கூவியோர்
எந்திரவூர்தியியற்றுமினென்றான்.

The king sent for a skilful carpenter, and ordered him to make a machine.

இ–ள். அரசன் தொழிலோடே நூலைக் கரைகண்டவனாகிய தச்சனைக்கூவி, எந்திரமானதோர் ஊர்தியை இயற்றென்றானென்க.

தொழிலால் மயனேயெனத்துணிந்து வடிவால் ஐயமுறுந்தச்சன். இயற்றுமின் ஒருமைப்பன்மை மயக்கம். ஊர்தி, ஏறப்படுவது. உஙசு.

மயன், the name of the celestial carpenter. கூவி for கூப்பிட்டு.

235. பல்கிழியும்பயினுந்துகினூலொடு
நல்லரக்குமெழுகுநலஞ்சான்றன
அல்லனவும்மமைத்தாங்கெழுநாளினுட்
செல்வதோர்மாமயில்செய்தனனன்றே.

He made a machine of shreds, sealing wax, &c., in seven days, in the form of a Peacock.

இ–ள். நலஞ்சான்றனவாகிய கிழிமுதலியனவற்றையும் ஒழிந்தனவற்றையுங்கூட்டி, அவன் கூறியபடியே செல்வதோர் மயிலை எழுநாளிலே செய்தானென்க.

கிழி, சீலை. பயின், பற்றுதற்குரியன. துகினூல், வெள்ளியநூல். உஙரு.

உம் understood after சான்றன. The machine was similar to the wooden horse introduced into Troy by the Greeks, and the travelling chair used by the daughter of the Rajah of Chittore, in Indian History. விமானம், is a self-moving car, vehicle.

236. பீலிநன்மாமயிலும்பிறிதாக்கிய
கோலநன்மாமயிலுங்கொடுசென்றவன்
ஞாலமெலாமுடையானடிகைதொழு(து)
ஆலுமிம்மஞ்ஞையறிந்தருளென்றான்.

And taking it to the king, together with a living, flying, peacock, asked him to distinguish the one from the other.

இ–ள். மயிலையும் பண்ணின மயிலையுங்கொண்டு சென்றவன் அரசனை வணங்கி, இம்மயில்களில் ஆலுமஞ்ஞையை அறிந்தருள் என்றானென்க.

பீலி, இரண்டற்கும் ஏற்றுக. உஙசு.

பீலி, மயிலின்தோகை. The Peacock's tail.

237. நன்னெறிநூனயந்தானன்றுநன்றிது
பொன்னெறியிற்பெரியாயிதுகொள்கென
மின்னெறிபல்கலமேதகப்பெய்ததோர்
பொன்னறைதான்கொடுத்தான்புகழ்வெய்யோன்.

The king admiring it said: This is very good; and gave him rich presents.

இ–ள். வெய்யோன் இம்மயில் நூலினுடைய நீதி தானாயிருந்தது மிகநன்றெனக்கூறி, தான் கொற்றொழிலிற் பெரியாய், இது கொள்க என்று பொன்னறையைக் கொடுத்தானென்க.

இன்னூலின் நீதியென்றுமாம், [according to the plan given, or as it should be done.] மின்னெறி, மின்னைக்கெடுக்கும். உஙஎ.

238. ஆடியன்மாமயிலூர்தியையவ்வழி
மாடமுங்காவுமடுத்தொர்சின்னுள்செலப்
பாடலின்மென்மேற்பயப்பயத்தான்றுரந்(து)
ஓடமுறுக்கியுணர்த்தவுணர்ந்தாள்.

The king brought the machine to his spouse, and let her see its movements.

இ-ள். ஆடுதலியன்ற மயிலாகிய ஊர்தியைத் தேவி தான்பாட்டுப்போலே பையப்பைய மேன்மேல் துரந்து, மாடத்திலுங் காவிலுமடுத்துச் சின்னுட்சென்ற அளவிலே ஒருநாள் அங்ஙனங் கற்பித்தவன் விசையுடன் ஓடும்படி முறுக்கி உணர்த்த, அவள் அதுவும் உணர்ந்தாளென்க. உ௱௩௰௮.

ஊர்தி, vehicle. பாடலின் = தன்பாட்டுப்போல, according to her own pleasure.

வேறு.

239. பண்டவழ்விரலிற்பாவைபொறிவலந்திரிப்பப்பொங்கி
விண்டவழ்மேகம்போழ்ந்துவிசும்பிடைப்பறக்கும்வெய்ய
புண்டவழ்வேற்கட்பாவைபொறியிடந்திரிப்பத்தோகை
கண்டவர்மருளவீழ்ந்துகால்குவித்திருக்குமன்றே.

When the right spring was turned the machine ascended, and when the left was turned it descended, and rested.

இ-ள். கண்டவர் மருளும்படி பாவை விரலாலே பொறியை வலத்தே திரிப்ப, அது பொங்கி, போழ்ந்து, பறக்கும், அவள் அதனை இடத்தே திரிப்ப, அது வீழ்ந்து காலைக்குவித்திருக்குமென்க.

பகைவர்க்குப்புண் செல்லுதற்குக் காரணமான வேல். கால் பரப்பில் பொறிகெடும். உ௱௩௰௯.

பண்டவழ் விரல் = பண் + தவழ் + விரல். i.e., tune-playing finger, or finger playing a tune.

வேறு.

240. காதிவேல்வலகட்டியங்காரனும்
நீதியானிலங்கொண்டபினீதிநூல்
ஓதினர்தமைவேறுகொண்டோதினன்
கோதுசெய்குணக்கோதினுட்கோதரூன்.

The ungrateful minister, with a view of usurping the kingdom, said in an assembly of courtiers:

இ-ள். கோதரூனாகிய கட்டியங்காரனும் அரசன் கொடுப்ப நிலத்தை அடிப்படுத்தியபின்பு, தருமநூலோதினர் எல்லாரையும் தனக்கு மாருகக் கொண்டு ஒருமொழி கூறினனென்க.

பொருது, வேலை, வல்ல. உம்மை, இழிவுச்சிறப்பு. கோது செய்குணக்கோது, நூல்கள் பயனின்ருகக்கூறிய குணங்களிற் கோதாவது செய்நன்றிக்கேடு. உட்கோதரூன், அதிலே நிற்கின்ற பயனிலாதோன். இனிப் பயனின்மை செய்கின்ற குணத்துக்கோதின தீக்குணங்கட்குள்ளாகிய செய்நன்றிக்கேடு தன்னை ஒப்பானென்றுமாம். உ௱௪௰.

241. மன்னவன்பகையாயதோர்மாதெய்வம்
என்னைவந்திடங்கொண்டதிராப்பகல்
துன்னிநின்றுசெகுத்திடுநீயெனும்
என்னையான்செய்வகூறுமினென்னவே.

A demon opposed to the king constantly comes and tells me to destroy him. Tell me then what I am to do.

இ—ள். மன்னவன் பகையாயதோர் தெய்வம், என்னை இருப்பிடமாக்கொண்டுவந்த தெய்வம், இரவும் பகலும் நெருங்கிநின்று, நீ செகுத்திடென்று நிற்கும், இதற்கு யான் செய்யத்தகுவன யாவை? அவற்றை நீர் கூறுவீராகவென்று கூறினனென்க.

என்ன என்பதனை, "உட்கினரா" என மேல்வருகின்றதனோடு முடிக்க. உசக.

242. அருமைமாமணிநாகமழுங்கவோர்
உருமுவீழ்ந்தெனவுட்கினராவவன்
கருமங்காழ்த்தமைகண்டவர்தம்முளான்
தருமதத்தனென்பானிதுசாற்றினன்.

The assembly were thunderstruck at this saying, Then Dharmadattan, knowing the Traitor's object, said:

இ—ள். மணி அழுங்கும்படி நாகத்தின்மேலே இடி வீழ்ந்தாற்போலே அம்மொழியைக்கேட்டு அமைச்சர் உட்கினராக, அவர்களினுள்ளானகிய. தருமதத்தனென்கின்றவன் கண்டு இதனைப்பலர் அறியக்கூறினனென்க.

மணி அரசனுக்கும், நாகம் அமைச்சர்க்கும், செகுத்திடு என்ற சொல் இடிக்கும் உவமை. காழ்த்தமை, கொல்லத்துணிந்தமை. ஆயவனென்ற பாடத்திற்கு அரசனுலாயவனென்க. உசஉ.

243. தவளைக்கிண்கிணித்தாமரைச்சீறடிக்
குவளையேயளவுள்ளகொழுங்கணாள்
அவளையேயமிர்தாகவவ்வண்ணலும்
உவளகந்தனதாகவொடுங்கினன்.

The king, simply from the love of woman, lives in seclusion.

இ—ள். அவ்வண்ணலும் சீறடியையுடைய கண்ணாளாகிய அவளையே அமுதாகக்கொண்டு, அந்தப்புரமொன்றுமே தனக்குரித்தாக, ஒழிந்தவற்றின் வேட்கையின்றிச் சுருங்கினன் என்றுனென்க.

ஏகாரமிரண்டும் தேற்றம். உம்மை, சிறப்பு. உவளகம், ஒருபக்கமுமாம். உசஙா.

244. விண்ணினோடமிர்தம்விலைச்செல்வது
பெண்ணினின்பம்பெரிதெனத்தாழ்ந்தவன்
எண்ணமின்றியிரங்கியிவ்வையகந்
தண்ணந்தாமரையாளொடுதாழ்ந்ததே.

And since the king is so, and his counsellor has retired, the kingdom is in your power, you can quietly govern it.

இ—ள். விண்ணும் அமிர்தும் விலைபெறுவதொன்றுயிருக்கும் பெண்மையிலும் நினது அரசினதின்பம் பெரிதுகாண், என்று காரியங்கூறுதலிற்றாழ்ந்த அந்நிமித்திகன் செல்வம் வேண்டுதலின்றித் துறவிலே வீழ்தலாலே, இவ்வையகம் திருமகளுடனேகூடி நின்னிடத்தே தங்கிற்று, இனி நினக்கு வேறோர் மனக்கவற்சி இன்றென்றுனென்க.

நின்னின்பம் என்றது அரசனை நோக்கி நிமித்திகன் கூறியது. பெண்ணினின்பமெனப் பெரிதாழ்ந்தலனென்பதும் பாடம். உசச.

245\. தன்னையாக்கியதார்ப்பொறிவேந்தனைப்
பின்னைவௌவிற்பிறழ்ந்திடும்பூமகள்
அன்னவன்வழிச்செல்லினிம்மண்மிசைப்
பின்னைத்தங்குலம்பேர்க்குநரில்லையே.

If we act unfaithfully to him who confides in us, we shall be destroyed, but if we are faithful then are we and ours safe.

இ-ள். தன்னையாக்கிய வேந்தனைப் பின்னைக் கொல்வானாயின் தன் குலமுந் திருவும் மண்மிசையினின்றும் பிறழும், அவன் வழியே ஒழுகின் தன் குலத்தையுஞ் செல்வத்தையும் மண்மிசையினின்றும் பெயர்ப்பாரில்லை என்றானென்க.

பூமகள், திரு. இது உலகியல்பாற் கூறினான். தார்கெழுவேந்தனும் பாடம். ௨௪௫.

246\. திலகநீண்முடித்தேவரும்வேந்தரும்
உலகமாந்தர்களொப்பவென்றோதுப
குலவுதார்மன்னர்க்கியானிது கூறுவன்
பலவுமிக்கனர்தேவரிற்பார்த்திபர்.

The populace say that kings and gods are equal: But I say that kings are superior.

இ-ள். முடிகளுக்கு மேலாய் முடியையுடைய தேவரில் அரசர் பல குணங்களாலும் மிக்காராயினும் உலகிலுள்ளார் தேவரும் வேந்தரும் ஒப்பரென்று கூறுவர், அவர் அறியார், யான் மன்னர்க்குள்ளதோர் விசேடம் கூறுவேன், அதனைக்கேள் என்றானென்க.

கூறலனென்று பாடமாயின் ஒப்புக் கூறேன் என்றானென்க. இது முதல் "மன்னவன் பகையாயதோர் மாதெய்வம்" என்றதனைக் குறித்துக் கூறுகின்றான். ௨௪௬.

திலக நீண்முடி, i.e., the crown of crowns, may qualify both தேவர் and வேந்தர.

247\. அருளுமேலரசாக்குமன்காயுமேல்
வெருளச்சுட்டிடும்வேந்தெனுமாதெய்வம்
மருளிமற்றவைவாழ்த்தினும்வைபினும்
அருளியாக்கலழித்தலுங்காபவோ.

Kings immediately reward or puinsh, but the gods do not reward or punish immediately those who either praise or abuse them.

இ-ள். வேந்தெனும் தெய்வம் அருளுமேல் அரசாக்கும், காயுமேற் சுட்டிடும்; மற்றும் மயக்கத்தையுடைய அத்தெய்வங்கள் தம்மை ஒருவன் வாழ்த்துவனாயின் அவனை அருளியாக்கலும், தம்மை ஒருவன் வைவனாயின் அவனை அருளாது அழித்தலும் அவர்கட்கு அப்பொழுதே யாகாவே என்றானென்க.

மன், மிகுதி. மருளி, பகுதிப்பொருள் விகுதி. மற்று, வினைமாற்று. தாமினிநோயுமென்றாற்போல் உம்மைமாறுக. ஆக்கல், அழித்தல், காலந்தோன்றாத வினைப்பெயர். ஆப, எதிர்காலத்திற்குரிய பகரத்தோடு அன்பெறாதுவந்த அகரவீற்றுப்பலவறிசொல். ஓகாரம், எதிர்மறை. ௨௪௭.

248\. உறங்குமாயினுமன்னவன்றன்னொளி
கறங்குதெண்டிரைவையகங்காக்குமால்
இறங்குகண்ணிமையார்விழித்தேயிருந்(து)
அறங்கள்வெளவவதன்புறங்காக்கலார்.

Though a king may sleep, his authority upholds the world; but though the gods are always awake, they allow their temples to be robbed.

இ—ள். மன்னவன் உறங்குமாயினும் அவனொளி உலகைக் காவாநிற்கும், தேவர் விழித்தேயிருந்தும் தம்மை நோக்கி உலகத்தார் செய்கின்ற அறங்களை அசுரர் வெளவ அதனைப் பரிகரிக்கமாட்டார் என்றானென்க.

இறங்கு, தெய்வத்தன்மை குலையும். தேவர் என்றது மேலே எல்லே மூவைந்து நாள்களுளவென இமைக்குங் கண்ணும் என்பராதலின். கண்ணிமையார், தேவர்க்கோர் பெயர். உசஅ.

249\. யாவராயினுநால்வரைப்பின்னிடில்
தேவரென்பதுதேறுமிவ்வையகங்
காவன்மன்னவர்க்காய்வனசிந்தியார்
நாவினுமுரையார்நவையஞ்சுவார்.

Whoever he is, if but four [few] follow him, he is considered a god; If so, who will dare to think in their minds or to utter with their mouths, what the king dislikes.

இ—ள். இழிந்தோராயினும் அவர் பின்னே நால்வரைத் திரியச்செல்லுவராயின், அவரைப்போலவரைத் தெய்வமென்னும் தன்மையை வையகம் தேறுமாதலான், மன்னவர்களான் வரும் நவையை அஞ்சுவார் அவரைக் காய்வனவற்றை உவமை கூறுமிடத்துங்கூறார், நினைப்பதுஞ் செய்யார் என்றானென்க. உசகூ.

250\. தீண்டினார்தம்மைத்தீச்சுடுமன்னர்தீ
ஈண்டுதங்கிளையோடுமெரித்திடும்
வேண்டிலின்னமிர்துநஞ்சுமாதலான்
மாண்டதன்றுநின்வாய்மொழித்தெய்வமே.

Fire will only hurt those that touch it, but kings hurt the whole root and branch of him who offends them. A king is ambrosia to his friends, poison to his foes.

இ—ள். தீ தீண்டினாரையே சுடும், அதுபோலன்றி மன்னருடைய கோபம் தீங்குசெய்தவர்களைத் திரண்ட சுற்றத்தோடுஞ் சுடும், அவரது அருள் அவரை விரும்புவாருண்டாயின் அமுதுபோல் உறுதிபயக்கும், அவரது செற்றம் அவரை விரும்பாதார்க்கு நஞ்சுபோற் கரந்துநின்று கொல்லும், அங்ஙனமாதலால் நின்தெய்வம் என் தெய்வம்போல் மாண்டதன்று என்றானென்க.

இதனாற் பகைவரையும், நட்டாரையும், தீ நட்பையும் கூறினார். உருய.

வேண்டாவிடில் is understood before நஞ்சு. மாண்டதன்று, மாட்சிமைப்பட்டதல்ல, not so excellent is your god, i.e., the demon you referred to.

251\. வேலின்மன்னனைவிண்ணகமேற்றியிஞ்
ஞாலமாள்வதுநன்றெனக்கென்றியேல்
வாலிதன்றெனக்கூறினன்வாண்ஞமற்(கு)
ஓலைவைத்தனவொண்டிறலாற்றலான்.

It is unbecoming in you to say that it is right for you to displace the king, and for yourself to rule the earth.

இ—ள். வாள்வலியாலே ஞமனுக்கு "வல்லவனுயின் வந்து பார்க்க" வென்று ஓலை வைத்தாற்போன்ற திறலை நடத்துதலுடைய தருமதத்தன், மன்னனை வேலினல் விண்ணேற்றி இவ்வுலகை ஆள்வது எனக்கு நன்றென்றியேல் அது நினக்கு நன்றன்று என்றனென்க.

இவன் முன்னின்று கூறிய அருமைநோக்கி ஆற்றலரென்றார். உருக.

வாலிதன்று, not holy, not good.

வேறு.

252. குழற்சிகைக்கோதைசூட்டிக்கொண்டவனிருப்பமற்றோர்
நிழற்றிகழ்வேலினனைநேடியநெடுங்கணளும் [(து)
பிழைப்பிலாட்புறந்தந்தானுங்குரவரைப்பேணல்செய்யா
இழுக்கினரிவர்கள்கண்டாயிடும்பைநோய்க்கிரைகளா
வார்.

An adulteress woman, one that forsakes his virtuous wife, and one that is disobedient to the king, the teacher, mother, father, and elder brother, are all worthy of hell.

இ—ள். இடும்பை நோய்களுக்கு இரைகளாவார் தன் கணவனையொழிய வேறொருவனைத் தேடியவளும், தன்னைத்தப்பாத மனைவியை மலக்தாற்கொள்ளாது விட்டவனும், குரவரைப்பேணுதல் செய்யாதே தப்பினருமாகிய இவர்கள் காண் என்றனென்க.

"செலவினும் வரவினும்" என்னும் பொதுச்சூத்திரத்தான் முடிக்க. குரவர், அரசன், உவாத்தியாயன், தாய், தந்தை, தம்முன் என ஐவர். உருஉ.

253. நட்பிடைக்குய்யம்வைத்தான்பிறர்மனைநலத்தைச்சேர்ந்
கட்டழற்காமத்தீயாற்கன்னியைக்கலக்கினனும் [தான்
அட்டுயிருடலந்தின்றான்அமைச்சனயரசுகொன்றான்
குட்டநோய்நரகந்தன்னுட்குளிப்பவரிவர்கள்கண்
டாய்.

He that deceives a friend, he that cohabits with another's wife, he that ruins and forsakes a virgin, he who kills life and eats the flesh, and he who is a traitorous minister, will in this life become a leper, and in the next sink deep into hell.

இ—ள். நட்பிடத்து வஞ்சித்தவனும், பிறர் மனையாளைச் சேர்ந்தவனும், மிக்கஅழல்போலுங் காமத்தீயினற் கன்னியை அத்தன்மை குலைத்து வரையாதவனும், உயிரைஅட்டு உடலைத்தின்றவனும், கொன்றனும் ஆகிய இவர்கள் காண் இம்மையிற் குட்டநோயினும், மறுமையில் நரகத்தினும் அழுந்துவர் என்றனென்க.

கலக்குதல், கைக்கிளைவகையாகிய இராக்கதமென்னும் மணத்தில் தப்பியதாம். உருங.

254. பிறையதுவளரத்தானும்வளர்ந்துடன்பெருகிப்பின்னள்
குறைபடுமதியந்தேயக்குறுமுயறேய்வதேபோல்
இறைவனுத்தன்னையாக்கியவன்வழியொழுகினென்றும்
நிறைமதியிருளைப்போழுநெடும்புகழ்விளக்குமென்றான்.

When the moon increases or decreases, its spots also increase or decrease; so it is with the king and his ministers [subjects.]

இ—ள். பிறைவளர அது தானும் உடனேவளர்ந்து பெருத்துப் பின்பு குறைதலுண்டான மதி தேய முயலுந் தேயுமாறுபோல, தன்னை இறைவ

னாக ஆக்கினவன் வழியிலே அவனோடும்பெருகி அவனோடுந் தேய்ந் தொழுகுவனாயின், அவ்வொழுக்கம் இருளையோட்டும் மதிபோலப் பழியையோட்டும், புகழை விளக்கும் என்றானென்க. உருச.

முயல், a hare, the spots in the moon resembling the form of a hare, hence the moon is called शशिन्, சசி. The women say that an old woman is seated in the moon spinning cotton.

255. கோணிலைதிரிந்துநாழிகுறைபடப்பகல்கண்மிஞ்சி
நீணிலமாரியின்றிவிளைவஃகிப்பசியினீடிப்
பூண்முலைமகளிர்பொற்பிற்கற்பழிந்தறங்கண்மாறி
ஆணையிவ்வுலகுகேடாமரசுகோல்கோடினென்று
ன்.

If the king is unjust the planets will be changed, days will be lengthened and nights shortened, rain will fail, cultivation will be destroyed, famine will ensue, wicked women will increase, virtue will degenerate, and the king's authority will cease.

இ-ள். அரசன் தான் நடத்துமுறைமையில் பிறழ்வனாயின் இவ்வுலகு கோள் நிற்குநிலைகுலைந்து, இராநாழிகைகுறைய, பகற்பொழுதுகள்மிக்கு, மாரியின்றாய், நிலம்விளைவு சுருங்கி, பசிமிக்கு, மகளீர் கற்பழிந்து, அறச்சாலைகளுமின்றிக் கெடும் அரசனாணையே என்றானென்க.

கட்டியங்காரன் கொலைகுறித்ததுவும், அரசன் இவற்கு அரசளித்ததுவும் உட்கொண்டு இரண்டுகவியும் பொதுவாகக் கூறினான். எச்சங்கள், செயப்படுபொருளாம். உருரு.

கோள், planets. நாழி for நாழிகை.

256. தார்ப்பொலிதருமதத்தன்றக்கவாறுரைப்பக்குன்றில்
கார்த்திகைவிளக்கிட்டன்னகடிகமழ்குவளைப்பைந்தார்
போர்த்தனனகலமெல்லாம்பொள்ளெனவியர்த்துப்பொங்கி
நீர்க்கடன்மகரப்பேழ்வாய்மதனன்மற்றிதனைச்சொன்னான்.

Hearing this, the Traitor, burning with anger, answered thus:

இ-ள். வாகைத்தாராற்பொலிந்த தருமதத்தன் அமைச்சர்க்கும் அரசர்க்குந்தக்க படியைக்கூறினானாக; மதனன் தன்னகலமெல்லாங் கடுகவெயர்த்துப் பொங்கி இதனைக்கூறினானென்க.

குன்றிலே கார்த்திகை விளக்கிட்டன்ன குவளைத்தார்போர்த்த அகலம். மகரவாய்போலும் பெரியவாய். உருசா.

257. தோளினால்வலியராகித்தொக்கவர்தலைகள்புரள
வாளினாற்பேசினல்லால்வாயினாற்பேசறேற்றேன்
காளமேகங்கள்சொல்லிக்கருனையாற்குழைக்குங்கைகள்
வாளமர்நீந்தும்போழ்துவழுவழுத்தொழியுமென்றான்.

I will show my power with my sword, not with my speech; your weak hands will not befriend you in the day of battle.

இ-ள். பகைவரது தலைசிதற வாளினால் வஞ்சின முடித்தலல்லது வாயினாற்பேசுதலை அறியேன், தாங்கள் காளமேகங்கள்போல் இங்ஙனமுழங்கக் கூறுதலாலே கருனையோடே சோற்றைத் திரட்டுங்கைகள் அமர்க்கடலை நீந்தும்போழ்து மிகவேர்த்து வழுவழுக்குமென்று கூறினானென்க.

தேற்றேன், "தேற்ருய்பெருமநின் பொய்யே" என்ருற்போல் நின்றது. இக்கவி முன்னிலைப்புறமொழி. உ௫௭.

வழுவழுத்த. Nannul S. 396.

258. நண்முத்தமேற்றியாங்குமெய்யெலாம்வியர்த்துநொய்தின்
வண்முத்தநிரைகொணெற்றிவார்முரிபுருவமாக்கிக்
கண்ணெரிதவழவண்கைமணிநகுகடகமெற்ரு
வெண்ணகைவெகுண்டுநக்குக்கட்டியங்காரன்சொன்ஞன்.

And, moreover, with great drops of perspiration, and with eyes flashing fire, he laughed with rage and said:

இ-ள். கட்டியங்காரன் மெய்யெலா முத்தழுத்திஞற்போலக் கடிதின் வியர்த்த வியர்ப்பு நிரைத்த நெற்றியிலே புருவமாக்கிக் கண் எரி தவழா நிற்கக் கடகத்தையுடைத்து வெடிசிரிப்பாக வெகுண்டு சிரித்து ஒரு வார்த்தை கூறிஞனென்க.

நெடியபுருவம். உ௫௮.

259. என்னலாற்பிறர்கள்யாரேயினையனபொறுக்குநீரார்
உன்னலாற்பிறர்கள்யாரேயுற்றவற்குறுதசூழ்வார்
மன்னன்போய்த்துறக்கமாண்டுவானவர்க்கிறைவஞகப்
பொன்னெலாம்விளைந்துபூமிபொலியயான்காப்பலென்ரு
[ன்.

Who but myself could bear what you have said, and who like you would do evil to his friends; let the king die and go and reign in heaven, I will reign on earth.

இ-ள். நீ கூறிய கடியசொற்களைப் பொறுப்பார் என்னையொழிய வேறியார்? அதற்கியானே; தன்னைச் செறிந்தவற்கு உறுதகாரியங்களைச் சூழ்வார் உன்னையொழிய வேறியார்? அதற்கு நீயே; இனியமைக, வேந்தன் தேவர்க்கிறைவஞக, யான் பூமியெல்லாம் விளைந்து பொன்பொலியக் காப்பேன் என்ருனென்க.

உற்றவன், சச்சந்தன். உறுத, பொன்னுலகாளாமல் மண்ணுலகாளுதல். இனி உற்றவன், கட்டியங்காரனுமாம். விளைந்தபூமியும் பாடம். உ௫௯.

துறக்கம், Paradise of the inferior gods. The Traitor wishes the king in heaven!

260. விளைகபொலிகவஃதேயுரைத்திலம்வெருளவேண்டா
களைகமெழுகமின்னேகாவலற்கூற்றங்கொல்லும்
வளைகயமடந்தைகொல்லுந்தான்செய்தபிழைப்புக்கொல்லும்
அளவறுநிதியங்கொல்லுமருள்கொல்லுமமைகவென்ருன்.

To which the other replied: Be prosperous, increase. We shall no more interfere; we depart. Death will inevitably come.

இ-ள். நீ கூறியவாறே பூமியெல்லாம் விளைக, பொன்னுலகம் பொலிக; நினது நினைவே கூறிற்றிலம், அவற்றிற்கு நீ வெருளவேண்டாம்; இப்பொழுதே களைவேமாக எழுவேம்; இதற்குக் காரணம் யாதெனில் காவலனைக் கொல்லுங் கூற்றம் நிலமடந்தையாய்க் கொல்லும், பிழைப்பாய்க் கொல்லும், நிதியாய்க் கொல்லும், அருளாய்க் கொல்லும் ஆதலால் அவனுக்கு அக்கொலை அமைவதாக என்ருனென்க.

இனி அஃதேலுளைக்கிலம் பாடமாயின் நின்கருத்து அதுவாயின் வேறு கூறுகின்றிலேமென்க: இனிக்காவலனுகிய கூற்றமுங் கயமடந்தைமுத வியனவுங் கட்டியங்காரனைக் கொல்லுமென்றுட்கொண்டு, இனி வார்த் தை அமைகவென்றான் என்பாருமுளர். விளைக பொலிக, ஒரு வழக்கு என்பாருமுளர். [synonymous.] உசூ௰.

களைகம், எழுகம், we shall go, we shall rise, i.e. we shall arise and go. கூற்று, death, Yama, the god of death.

261. நிலத்தலைத்திருவனுடனீப்பருங்காதல்கூர
மூலைத்தலைப்போகமூழ்கிமுகிழ்நிலாமுடிகொள்சென்னி
வெலற்கருந்தானைநீத்தவேந்தனைவெறுமைநோக்கிக்
குலத்தொடுங்கோறலெண்ணிக்கொடியவன்கடியசூழ்ந்தான்.

He then purposed to destroy the forsaken king, root and branch.

இ—ள். திருவனுளிடத்தே தனது காதல் கூருதலின் அவளது மூலைப் போகத்தே அழுந்தித் தானையைநீத்த சென்னியையுடைய வேந்தனை வெ றுமையைப்பார்த்துப் பிள்ளையுடனே கொல்லக்கருதி அதற்கு வேண்டுங் கடிய தொழில்களைக் கொடியவன் சூழ்ந்தானென்க.

திரு, இல்பொருள் உவமை. உசூக.

வெறுமைநோக்கி, taking advantage of.

262. கோன்றமர்நிகளமூழ்கிக்கோட்டத்துக்குரங்கத்தின்கீழ்
ஏன்றநன்மாந்தர்க்கெல்லாமிருநிதிமுகந்துநல்கி
ஊன்றியநாட்டையெல்லாமொருகுடைநீழற்செய்து
தோன்றினன்குன்றத்துச்சிச்சுடர்பழிவிளக்கிட்டன்றே.

His friends and relatives he conciliated by ample presents; and got rid of the king's adherents.

இ—ள். அரசன்சுற்றம் விலங்கிலே மூழ்கிச் சிறையிலே தாழ, தன் கீழ்மையையேற்ற மாந்தர்க்கெல்லாம் நிதியை நல்கி, நாட்டையெல்லாம் குடையால் நீழற்செய்துான்றுதற்குக் குன்றத்திலிட்ட விளக்குப்போலே பழியாகிய விளக்கையிட்டுத் தோன்றினனென்க.

கீழ், இடமுமாம். நன்மாந்தர், இகழ்ச்சி, [irony.] ஊன்றிய, பெ யரெச்சமுமாம். உசூஉ.

கோன்றமர் = கோன் + தமர், the king's relatives. நிகளம், fetters. The Traitor shone, but as a false light.

263. பருமித்தகளிறுமாவும்பரந்தியறேரும்பண்ணித்
திருமிக்கசேனைமூதூர்த்தெருவுதோறெங்குமீண்டி
எரிமொய்த்தவாளும்வில்லுமிலங்கிலைவேலுமேந்திச்
செருமிக்கவேலினன்றன்றிருநகர்வளைந்ததன்றே.

Providing himself with elephants horses and chariots, and an army with bows and swords, he beseiged the city.

இ—ள். சேனையானது களிறுமுதலியவற்றைப்பண்ணி, வாள்முதலிய வற்றை ஏந்தி, தெருவுதோறும் ஈண்டி, வேலினனது நகரை எங்கும் வளை ந்ததென்க.

ஊர்நிற்கும் ஊர்திகளும் உட்படவளைந்து அந்தப்புரத்தினுட் புகுதாது நின்றமை கண்டு வாயிலோன் உணர்த்துகின்றமை மேற்கூறுகின்றார். உ௬௩.

பரந்தியதேரு = பரந்த + இயல் + தேரு, extensive, or numerous chariots.

264. நீணிலமன்னபோற்றிநெடுமுடிக்குருசில்போற்றி
பூணணிமார்பபோற்றிபுண்ணியவேந்தேபோற்றி
கோணினைக்குறித்துவந்தான்கட்டியங்காரனென்று [லான்.
சேணிலத்திறைஞ்சிச்சொன்னான்செய்யகோல்வெய்யசொல்

It was reported to the king, by the guard, that Kattiankaran was come to kill the king.

இ—ள். வெய்யசொல்லைக் கூறுதலுடைய வாயிலோன் போற்றி என்றுகூறி இறைஞ்சி, கட்டியங்காரன் நின்னைக் கொலைக்குறித்துவந்தானென்று கூறினானென்க.

போற்றி, பரிகாரம். பூணணிமார்ப, பகைவர் கவசமணிதற்குக் காரணமானமார்ப. அரும்பூணறவெறிந்தாங்கென்பர். மேலும் போற்றி நான்குகூறியது, நிலத்திற்குங் குலத்திற்கும் வீரத்திற்கும் தருமத்திற்கும் நின்னையொழிய இல்லையென்றிரங்கினான். கோள், மாறுபாடுமாம் [opposition, evil intention.] உ௬௪.

குருசில், or குரிசில், a person of dignity, a king, fr. குரு, and சில், as in அடிசில், boiled rice, fr. அடு, to boil; பரிசில், gift. donation, fr. பரிசு, a gift, Sanskrit, *sparas.*

265. திண்ணிலைக்கதவமெல்லாந்திருந்துதாளுறுக்கவல்லே
பண்ணுகபசும்பொற்றேரும்படுமதக்களிறுமாவும்
கண்ணகன்புரிசைகாக்குங்காவலரடைகவென்றான்
விண்ணுருமேறுபோன்றுவெடிபடமுழங்குஞ்சொல்லான்.

The king was angry, and instantly ordered the gates to be secured, the chariots, &c., to be got ready, and his adherents to guard the fortress.

இ—ள். சொல்லான் கதவெல்லாந்தாளிடுக, தேர்முதலியவற்றைப் பண்ணுக, புரிசையிலே அது காக்குங்காவலர் அடைக என்றானென்க.

இராசதத்தாற் கூறினான். வல்லே என்றது, எவ்விடத்துங் கூட்டுக. வெடிபட, வெடித்தலுண்டாக. உ௬௫.

பண்ணுக, let it get ready, வியங்கோள்.

266. புலிப்பொறிப்போர்வைநீக்கிப்பொன்னணிந்திலங்குகின்ற
ஒலிக்கழன்மன்னருட்குமுருச்சுடர்வாளைநோக்கிக்
கலிக்கிறையாயநெஞ்சிற்கட்டியங்காரனம்மேல்
வலித்ததுகாண்டுமென்றுவாளெயிறிலங்கநக்கான்.

And with heroic feelings, laughed at the idea of the Traitor's treachery.

இ—ள். புலியினது வரியையுடைய கவசத்தைத் தவிர்த்து மன்னர் அஞ்சும் வாளை நோக்கி, வலித்தது காண்டுமென்று மிகச்சிரித்தானென்க.

இது வீரத்தின்கண் எள்ளுதலாற் பிறந்தநகை. ஊர்திகளின்மையிற் கவசம் நீக்கினானென்க. போர்வை, உறையுமென்ப. உ௬௬.

கலி, deceit.

267. நங்கைநீடக்கல்வேண்டுநன்பொருட்கிரங்கல்வேண்டா
கங்குனீயன்றுக்கண்டகனவெலாம்விளைந்ததென்னக்
கொங்கலர்கோதைமாழ்கிக்குழைமுகம்புடைத்துவீழ்ந்து
செங்கயற்கண்ணிவெய்யதிருமகற்கவ்லஞ்செய்தாள்.

The king beholding his wife said: you must immediately leave this place, your dream is being fulfilled. She wept, she fainted, and caused pain to the child she was bearing.

இ-ள். நங்காய், நீ இரங்குதல்வேண்டா, பிள்ளைகாரணத்தாற் போவாயாக, அது என்னெனின் நீ அன்று கங்குலிற்கண்ட கனவெல்லாம் பயன்பட்டதுகாண் என்றுகூற, கயற்கண்ணி கோதைபோல மாழ்கி வீழ்ந்து தன் பிள்ளைக்கு வருத்தஞ்செய்தாளென்க.

நன்பொருள், பிள்ளை. வேண்டும் என்பது, ஒரு வியங்கோள். ''ஓஒதல் வேண்டும்'' என்றாற்போல. எல்லாம் என்றான், பிள்ளையாராக் கங்கருதி உயிர்நிற்றற்கு. தெளிவுபற்றி விளைந்தது என்று இறந்தகாலத்தாற் கூறினான். உகூஎ.

268. மல்லலைத்தெழுந்துவீங்கிமலைதிரண்டனையதோளான்
அல்லலுற்றழுங்கிவீழ்ந்தவமிர்தமன்னாளையெய்திப்
புல்லிக்கொண்டவலநீக்கிப்பொம்மல்வெம்முலையினாட்குச்
சொல்லுவானிவைகள்சொன்னான்சூழ்கழற்காலினானே.

The king embraced his wife, and comforted her, saying:

இ-ள். மற்றொழிலைவருத்தி எழுந்து நீண்டு மலைதிரண்டனைய தோளானாகிய கழற்காலினான், அல்லலுற்றுக்கெட்டு வீழ்ந்த அமிர்தமன்னாளைச் சேர்ந்து தழுவி அவலத்தை நீக்கி, அவளுக்குமுன்பு அன்பிற்றலைப்பிரியாதன கூறுகின்றவன் இப்பொழுது அவ்வன்பிற்றலைப்பிரிந்தன கூறினானென்க.

அமுதயின்றார்க்கு நாளுலந்தால் அது வேறுபாடு தோற்றுவிக்குமாறுபோல் இவற்கும் வேறுபாடு தோற்றுவித்தலின் அமுதென்றார். உகூஅ.

269. சாதலும்பிறத்தலுந்தம்வினைப்பயத்தினாகும்
ஆதலுமழிவுமெல்லாமவைபொருட்கியல்புகண்டாய்
நோதலும்பரிவுமெல்லாநுண்ணுணர்வின்மையன்றே
பேதைநீபெரிதும்பொல்லாய்பெய்வளைத்தோளியென்றான்.

Life and death, changes and chances are natural results of our former actions. Therefore it is ignorance to rejoice at good, and bewail at evil.

இ-ள். பேதாய், தோளி, சாதல்தானும் பிறத்தல்தானும் ஆதல்தானும் அழிதல்தானும் எல்லாம் தம் வினைகளின் பயத்தால் உண்டாம், ஆண்டுச் சாதற்கும் அழிதற்கும் நோதலும், பிறத்தற்கும் ஆதற்கும் இன்புறுதலுமெல்லாம் அறிவின்மையன்றே, நீ இங்ஙனமாதலிற் பெரிதும் அறிவிலியாயிருந்தாய், அவ்வினையுறுதல் பொருட்கு இயல்புகாண் என்றானென்க. உகூகூ.

270. தொல்லைநம்பிறவியெண்ணிற்றொடுகடன்மணலுமாற்றா
எல்லையவவற்றுளெல்லாமேதிலம்பிறந்துநீங்கிச்
செல்லுமக்கதிகடம்முட்சேரலஞ்சேர்ந்துநின்ற
இல்வினுளிரண்டுநாளைச்சுற்றமேயிரங்கல்வேண்டா.

Our former births were numberless, and then we were not connected; and hereafter in our future births we shall not be connected. The present connection is only transitory. Therefore, grieve not.

இ—ள். நம்முடைய பழைய மானிடப்பிறப்பை எண்ணில் வெண் மணலும் உறையிடப்போதாத எல்லையுடைய அப்பிறவியுளெல்லாம் பிறந் தும் வேறுபட்டேம், இனி இவ்வுடம்பை நீங்கிச் செல்லும் கதியிலும் சேரேம், ஆதலின் இப்பொழுது சேர்ந்துநின்ற இரண்டுநாளை உறவை உறவாகக்கருதி அதற்கு இரங்கவேண்டாம் என்றானென்க.

அவற்றுட் பிறந்துமெனமாறுக. இரண்டுநாள், சிறிதுநாளென்னும் பொருட்டு. உஎய.

தொடுகடல் = தோண்டின கடல், The sea that was dug or excavated by the sons of *Sagara*, whence the name *Ságaram* for ocean. ஏதிலம், we were strangers.

271. வண்டுமொய்த்தரற்றும்பிண்டிவாமனூல்வடித்தநுண்ணூல்
உண்டுவைத்தனையநீயுமுணர்விலாநீரையாகி
விண்டுகண்ணருவிசோரவிம்முயிர்த்தினையையாதல்
ஒண்டொடிதகுவதன்றாலொழிகநின்கவலையென்றான்.

Remember that you have imbibed the doctrines of Aruga; it is unbecoming in you to weep and lament, cease from your cares.

இ—ள். ஒண்டொடி, வாமனாற் சொல்லப்பட்ட நூற்பொருளை உணர்ந் துவைத்து அவ்வாறு உணர்வுடைய நீயும் உணர்வில்லாத தன்மையையாய், எனது மொழியை வேறுபட்டு, கண்ணீர்விழ விம்மி உயிர்த்து இத்தன் மையையாதற்காகிய வருத்தத்தைத் தவிர்க என்றானென்க.

இறைவன் அருளால் வண்டுமொய்த்தது, நூல் ஆகுபெயர். அனைய, நெஞ்சறிபொருண்மேற்று. உஎக.

நீர், தன்மை, state.

272. உரிமைமுன்போக்கியல்லாலொளிமுடிமன்னர்போகார்
கருமமீதெனக்குமூர்தியமைந்ததுகவலவேண்டா [றான்
புரிநரம்பிரங்குஞ்சொல்லாய்போவதேபொருண்மற்றென்
எரிமுயங்கிலங்குவாட்கையேற்றிளஞ்சிங்கமன்னான்.

It is not right for kings to save themselves without first saving their families: The chariot is ready; Be not concerned about me: Flight is the thing.

இ—ள். வாளைப்பிடித்த கையினையுடைய ஏறுகிய சிங்கத்தை ஒப் பான், நரம்பிரங்குதற்குக் காரணமான சொல்லாய், மன்னர் உரிமையை முன்னே போக்கி அல்லது தாம் போகார், ஆதலால் இப்பொழுது எனக் குங்கருமம், உனக்குங்கருமம், ஏறுதற்கு ஊர்தியுஞ்சமைந்தது இனிக்கவல வேண்டா, போவதே கருமம் என்றானென்க.

பிள்ளையால் கதிபெறுதலும் பகைவேறலும் கருதி இருவர்க்கும் கரும மென்றான். கவற்சி, இருதலைக்கொள்ளியிடத்து எறும்புபோல் கணவ னையும் புதல்வனையும் நோக்கிக் கவலுதல். உஎஉ.

273. என்புநெக்குருகியுள்ளமொழுகுபுசோரயாத்த
அன்புமிக்கவலித்தாற்றாவாருயிர்க்கிழத்திதன்னை
இன்பமிக்குடையசீர்த்தியிறைவனதாணைகூறித்
துன்பமில்பறவைவூர்திசேர்த்தினன்றுணைவிசேர்ந்தாள்.

And then taking his loving and sorrowing wife, and with a salutation to Aruga, took leave of her, and put her in the machine that was made for her rescue.

இ-ள். என்புருகும்படி உள்ளமொழுகாநின்று சோர, பிணித்த அன்பு மிகுதலால் ஆற்றாத உயிர்போலும் கிழத்தியைப் பறவையாகிய ஊர்தியைச் சேர்த்தினான், அத்துணைவியும் செயலற்று இறைவனது ஆணைகூறச் சேர்ந்தாளென்க.

உருகி, உருக. அனந்தசுகமிகுதலாலே சீர்த்தியையுடைய அருகன். அவனாணை, நமோஅரிஹந்தாநாமென்னுமொழி. தீதற்றபறவை. ௨௭௩.

नमो अरिहन्तानाम् *Namo Arihantánám.* Salutation to the Arhats.

வேறு.

274. நீருடைக்குவளையினெடுங்கணின்றவெம்பனி
வாருடைம்முலைமுகந்நனைப்பமாதர்சென்றபின்
சீருடைக்குருசிலுஞ்சிவந்தழன்றோர்தீத்திரள்
பாருடைப்பனிக்கடல்சுடுவதொத்துலம்பினான்.

Immediately after she left, his heroism being roused, he rose up to wage war.

இ-ள். மாதர், நீர் அறாததோர் குவளைபோல வெய்யநீர் இடையறாது நின்றகண் வாருடைகின்ற முலைமுகத்தை நனைப்பப் போனபின்பு, குருசிலும் நெஞ்சழன்று கோபித்து மடங்கற்றீக் கடலைச் சுடுவதொத்து முழங்கினானென்க.

உடைம்முலைமுகம், மகரவொற்று வண்ணத்திற்கடுத்தது. பாரை யகத்தடக்கின கடலென்றது, ஊழிக்காலத்து நீரை. தான் உண்டாக்கினபடையைத் தான் அழிக்கின்ற தன்மைபற்றி நெருப்பும் நீரும் உவமை கூறினார். ௨௭௪.

275. முழைமுகத்திடியரிவளைத்தவன்கண்மள்ளரிற்
குழைமுகப்புரிசையுட்குருசிறானகப்பட
இழைமுகத்தெறிபடையிலங்குவாட்கடலிடை
மழைமுகத்தகுஞ்சரம்வாரியுள்வளைத்ததே.

He was beseiged, as a lion in its den is surrounded by elephants.

இ-ள். முழையிடத்தே அரியைவளைத்த குஞ்சரத்திரள்போல அந்தப் புரத்தே குருசில் அகப்படும்படி, வேலையும் வாளையுமுடைய மள்ளராகிய கடலினிடையிற் குஞ்சரம் செண்டுவெளியிலே வளைத்ததென்க.

அரியை யானை வளைத்தலில் பொருளுவமம். குழைமுகமகளிர் காக்கும் புரிசையெனவே அந்தப்புரமாயிற்று. "ஆடவர் குறுகாவருங்கடிவரைப்பின" என்றார் பிறரும். இழைமுகத்தெறிதல், நூல்பிளக்க எறிதல். மழை, மதம். ௨௭௫.

276. அயிலினிற்புனேந்தவாளழன்றுருத்துரீஇயுடன்
He drew his sword, and took up his shield, and as if divine, shouted for war.
பயில்கதிர்க்குருமணிப்பன்மயிர்ச்செய்கேடகம்
வெயிலெனத்திரித்துவிண்வமுக்கிவந்துவீழ்ந்ததோர்
கயிலணிக்கதிர்நகைக்கடவுளொத்துலம்பினன்.

இ-ள். கூர்மையாற் புனேந்த வாளே நெஞ்சழன்று கோபித்து உருவி, அதனுடனே கேடகத்தையும் ஞாயிற்றைத் திரிக்குமாறுபோலத் திரித்து, கடவுளே ஒத்து முழங்கினனென்க.

விண்யுலர்ந்து வீழ்ந்ததோர் கடவுள் உவமையாயிற்று, இவனும் இங்ஙனம் நிற்றலின். கயில், மூட்டுவாய். நகை, முத்துவடம். உஎ௬.

உரீஇ for உருவி, drawing.

277. மாரியிற்கடுங்கணேசொரிந்துமள்ளரார்த்தனர்
His foes then poured forth their arrows like rain; he met them in like manner, and overcame them.
வீரியக்குருசிலும்விலக்கிவெங்கணேமழை
வாரியுட்கடிந்துடன்கற்றமற்றவன்படைப்
பேரியற்பெருங்களிறுபின்னிவந்தடைந்தவே.

இ-ள். மள்ளர் கணேயை மாரியிற் சொரிந்து ஆர்த்தபின்பு, குரிசிலும் அக்கணேயை விலக்கிச் செண்டுவெளியினின்று நாற்படையையுஞ் சேரக் கெடுத்துப்போக, பின்பு பேரணியினின்ற பெருங்களிறுகள் செற்றிவந்து சேர்ந்தனவென்க.

பெரிய இயலுதலுடைய களிறு. உஎஎ.

278. சிற்றமிக்கமன்னவன்சேர்ந்தகுஞ்சரநுதற்
Then came the elephants, which he overcame with his spear.
கூற்றருங்குருதிவாள்கோடுறவழுத்தலின்
ஊற்றுடைநெடுவரையுருமுடன்றிடித்தன
மாற்றருமதக்களிறுமத்தகம்பிளந்தவே.

இ-ள். சச்சந்தன் கோடுறத்தன்னேச்சேர்ந்த குஞ்சரங்களின் நுதலிலே வரைக்கண் உருமிடித்ததென வாளே அழுத்தலின் அக்களிறுகள் மத்தகம் பிளந்தனவென்க.

கூற்றரும், சொல்லற்கரிய. ஊற்று, அசும்பு. உஎ௮.

279. வேன்மிடைந்தவேலியும்பிளந்துவெங்கண்வீரரை
Thus the king was conquering, and treading on the blood of his foes.
வான்மயிர்ச்செய்கேடகத்திடித்துவாள்வலேயரிந்(து)
ஊனுடைக்குருதியுள்ளுழக்குபுதிரிதாத்
தேன்மிடைந்ததாரினன்செங்களஞ்சிறந்ததே.

இ-ள். பிளந்து, இடித்து, அரிந்து திரிதலால் தாரினன் களம் சிறந்ததென்க.

இத்துணையும் இவன் வெற்றியாதலில் இவன் களமென்றார். வேலி, ஆகுபெயராதலிற் பிரித்தென்னது பிளந்து என்றார். தன்னே யொறுத்தவரைப் பரிசையாலிடித்து. வலே என்றார், தப்பாமற் சூழ்தலின். உஎ௯.

வேறு.

280. உப்புடையமுந்நீருடன்றுகரைகொல்வ(து)
ஒப்புடையதானையுள்ளொருதமியனாகி
இப்படியிறைமகனிருங்களிறுநூற
அப்படையுள்ளண்ணலுமழன்றுகளிறுந்தி.

He overcame the army that came to kill their king, which was like the briny ocean with its angry waves coming to destroy its strand [shores.]

281. நீடகமிருந்தநிழனேமிவலனேந்திக்
கேடகமறுப்பநடுவெற்றரவுசேர்ந்தாங்(கு)
ஓடுகதிர்வட்டமெனவொய்யெனவுலம்பிக்
காடுகவர்தீயின்மிகைசீறுபுவெகுண்டான்.

At this juncture, the Traitor came, and cut the shield from his hand. It excited the fury of the king.

இ—ள். இவையிரண்டும் ஒருதொடர். இறைவனாகியமகன் தானையுட்டமியனாய் நின்று முற்கூறியவாறே களிற்றை நூற, அதற்கு அழன்று கட்டியங்காரனுங் களிற்றை உந்திச் சக்கரத்தை ஏந்தி, அரவுசேர்தலால் நடுவற்று விசும்பிலே ஓடுகின்ற கதிர்வட்டமெனக் கேடகத்தை அறுத்தலிற் சச்சந்தன் உலம்பி அவன் மிகையைச் சீறுநின்று தீப்போல வெகுண்டான் என்க.

தனக்கு வேலியாகிய கரையைக் கடல்தானே கொல்கின்றாற்போலத் தமக்குக்காவலாகிய அரசனைப் படைதாமே கொல்கின்றதென்றார். ஒரு தனி, ஒப்பில்லாத தனி. நீடகமிருந்த, பகையின்மையின் நெடுநாள் உள்ளே இருந்த சக்கரம். நடுவற்று, பாதி இல்லையாய். சீறுதல், செற்றம். உஅக.

282. நெய்முகமணிந்துநிழறங்கியழல்பொங்கி
வைமுகமணிந்தநுதிவாளழலவீசி
மைமுகமணிந்தமதயானைதவநூறிக்
கைமுதறுணிந்துகளிறுழவதுநோனான்.

And he killed the elephants with his sword.

283. மாலைநுதிகொண்டுமழைமின்னெனவிமைக்கும்
வேலைவலனேந்திவிரிதாமமழகழியச்
சோலைமயிலார்கடுணைவெம்முலைகடுஞ்சுங்
கோலவரைமார்பினுறுகூற்றெனவெறிந்தான்.

Then the Traitor, came and fell upon the king, and made a deadly dart on his breast, with his spear.

இ—ள். இவையிரண்டும் ஒருதொடர். அங்ஙனம் வெகுண்டு, வாளையோச்சி, யானையை வெட்டுதலாலே அது கைதுணிந்து வீழாநிற்க, அதனைக் கட்டியங்காரன் பொறானாய், வேலையேந்தி அழகழிய அவன் மார்பிலே கூற்றென எறிந்தானென்க.

நுதி, நுனை. கருமையையுடைய முகத்தே பட்டமணிந்த யானை. தவ, மிக. முதல், அடி. விரிதாமமழகழிய, இவன் சூடும் வாகைமாலைமேல் அழகுகெட்டுப்போக. மயிலின் தன்மையார் என்ற பன்மை

யால் தேவியர் பலராயிற்று. முலைதுஞ்சுமார்பெனவே, முன் தன க்கு நிகராக எறிவாரின்மை தோன்றிற்று. "மகளிர் மலைத்தலல்லது மள் ளர் மலைத்தல்போகிய சிலைத்தார்மார்ப" என்றார் பிறரும். வேல் வடிவு கொண்டு உறுவதோர் கூற்றென்க. யானை விழாநிற்க எறிந்தான். உ௮ரு.

வேறு.

284. புண்ணிடங்கொண்டவெஃகம்பறித்தவிற்பொன்னனூர்தங்
கண்ணிடங்கொண்டமார்பிற்றடாயினகாதுவெள்வேன்
மண்ணிடங்கொண்டயானைமணிமருப்பிடையிட்டம்ம
விண்ணிடைமள்ளர்கொள்ளமிறைக்கொளிதிருத்தினானே.

The king drawing the lance from his bleeding breast, and straightening it between the tusks of elephants, used it in destroying his foes.

இ—ள். மார்பிலே தைத்துநின்ற வேல் பறித்தவின் அம்மார்பிலே பொருதுவளைந்த அதனைப் பட்டுவீழ்ந்த யானையின் மருப்பிடையிலே யிட்டு, மள்ளர் விண்ணிடங் கொள்ளும்படி அவ்வளவுக்குண்டாகிய இளக்கத்தைப் போக்கினானென்க.

தடாயினவேல், பெயரெச்சம். அம்ம, அசை. உ௮ச.

285. ஏந்தல்வேறிருத்தயானையிரிந்தனவெரிபொற்கண்ணி
நாந்தகவுழவர்நண்ணார்கூற்றெனநடுங்கிமள்ளர்
சாய்ந்தபின்றறுகணாண்மைக்கட்டியங்காரன்வேழங்
காய்ந்தனன்கடுகவுந்திக்கப்பணஞ்சிதறினானே.

The enemy receded. The Traitor then advancing on an elephant, threw his javelin at the king.

இ—ள். ஏந்தல் வேலைத்திருத்துதலாலே மள்ளர் நடுங்கிச் சாய்ந்தபின் யானை இரிந்தன, உழவர் அணுகார், அதுகண்டு கட்டியங்காரன் அவர் களைக் காய்ந்தனனாய், வேழத்தைச்செலுத்திக் கப்பணத்தைச் சிதறினா னென்க.

நாந்தகம், வாள். நண்ணார், வினைமுற்று. கப்பணம், இரும்பால் ஆனைநெருஞ்சி முள்ளாகப்பண்ணியது. இதனால் இவன் வேறோர் யானை யை ஏறினமையுணர்க. உ௮ரு.

வேறிருத்த i. e., வேல்திருத்த. கப்பணம் a caltrop, javelin.

286. குன்றமார்பரிந்தவெள்வேற்குமிமாமஞ்ஞையூர்ந்து
நின்றமாலுருவும்போலநெரிமுரிபுருவமாக்கிக்
கொன்றவன்வேழம்வீழ்ப்பமற்றுமோர்களிற்றிற்பாய்ந்து
நின்றமாமள்ளர்க்கெல்லாநீண்முடியிலக்கமானான்.

The king killed the traitor's elephant, while warriors were looking on, and admiring his power.

இ—ள். வேலாலே குன்றினது மார்பைப்பிளந்து மயில் போகட்டுநின்ற முருகனைப்போலப் புருவமாக்கி, கட்டியங்காரனது வேழத்தை முன்பு திருத்தின வேலாலே கொன்று வீழ்ப்ப, அவன் மற்றும் ஓர் களிற்றிற் பாய் தலாலே மள்ளர்க்கெல்லாம் சச்சந்தன் இலக்காயினானென்க.

ஊர்தல், ஈண்டுப்போதன்மேற்று, வானூர் மதியம்போல, மால் புரு வம் நெரித்தாற்போல. நீண்முடி, ஆகுபெயர். உ௮சு.

The king is compared to Subramaniyan, who conquered the *Surars*.

வேறு.

287. நஞ்சுபதிகொண்டவளநாகணையினன்றன்
நெஞ்சுபதிகொண்டபடைமூழ்குநிலம்வீசும்
மஞ்சுதவழ்குன்றனையதோளொசித்துமாததாட்
குஞ்சரங்கணூறிக்கொலைவாளொடித்துநின்றான்.

While he was receiving wounds from the arrows of his foes, he stood destroying as many as he could.

இ-ள். நாகணையினன்றன் நெஞ்சைப் பதியாகக்கொண்ட மள்ளர்படைகள் மூழ்காநிற்க, தானுங் குஞ்சரங்களைத் தோளொசிய நூறி வாளையொடித்து நின்றானென்க.

நிலத்தினுள் ஆர்க்கும். தோள், ஆகுபெயர். நாகணையினன், சச்சந்தன். இனி மதிகொண்ட பாடமாயில், திருமாலுட்கொண்ட சக்கரமென்க. தோளசைத்தும் பாடம். உஅஎ.

288. ஆரமருளாண்டகையுமன்னவகைவீழும்
வீரரெறிவெம்படைகள்வீழவிமையானுய்ப்
பேரமருளன்றுபெருந்தாதையொடும்போராப்
போரமருணின்றவிளையோனிற்பொலிவுற்றான்.

And without withdrawing, he manifested his valour, as Abhimannya did in the field of battle.

இ-ள். ஆண்டகையும் அமரிலே முற்கூறியவாறே விரும்பும் வீரர் எறிகின்ற படைகள் வீழ இமையானாய், பாரதத்திற் புறங்கொடாமற் பொருகின்றபோரிலே கன்னனோடே மாறுபட்டுநின்ற அபிமன்னுவைப்போலே பொலிவுற்றானென்க.

வீழும், விரும்பும். இனி நீடும் பாடமாயின், நெடும்பொழுதாம். "நீடு நின்றனன்" என்றார் பிறரும். உஅஅ.

Abhimanya, the son of Arjuna, who even in extreme youth was renowned for his valour and his strength, and crushed the chariots of his foes in fight.

289. போழ்ந்துகதிர்நேமியொடுவேல்பொருதழுந்தத்
தாழ்ந்துதறுகண்ணிணைகடையழலவிழியா
வீழ்ந்துநிலமாமகடன்வெம்முலைஞெமுங்க
ஆழ்ந்துபடுவெஞ்சுடரினாண்டகையவிந்தான்.

But as the weapons of his enemies kept pouring upon him, he succomed and fell to the ground. The glory of his valour set like the setting sun.

இ-ள். சக்கரத்தோடே வேலும் போழ்ந்து தன்னிற் பொருது அழுந்துதலாலே மெய்வலி குறைந்து, தறுகண்மையையுடைய கண்கள் அழலவிழித்து, முலைஞெமுங்க வீழ்ந்து, சுடர்போல ஆண்டகைமை குறைந்தானென்க.

ஆழ்ந்து, மறைந்து. ஆண்டகைமை, குணப்பண்பு; ஆண்டகைக் குரவீர்போல. அவிதல், குறைதல்; "திரைபாடவிய" என்றாற்போல. பண்பியாக்கி, பட்டானென்னில் பாலவியென்னுங் கவிவேண்டாவாம். இவன் பகைவரை முகநோக்கி வீழ்ந்தமையிற் பிள்ளையார் பின்பு பகைவென்றார். உஅகூ.

வேறு.

290. தோய்ந்தவிசும்பென்னுந்தொன்னாட்டகந்
தொழுதுபுலம்பெய்திமைந்தர்மாழ்க
ஏந்துமுலையாரினைந்திரங்கக்
கொடுங்கோலிருள்பரப்பவேயென்பாவம்
ஆய்ந்தகுருகுலமாமாழ்கடலினுண்
முளைத்தவறச்செங்கோலாய்கதிரினை
வேந்தர்பெருமானைச்சச்சந்தனை
மந்திரிமாநாகமுடன்விழுங்கிற்றன்றே.

As the snake-like assasin had swallowed up [eclipsed] the illustrious king, the people lamented, virtuous women wept, and the sceptre of wickedness flourished.

இ-ள். மக்கள் செறிந்த விசும்பென்றுகூறும் ஏமாங்கதத்தே சான்றோர் மயங்க, கற்புடைய மகளிர் இரங்க, கொடுங்கோலாகிய இருள் பரப்ப, பெருமானைச் சச்சந்தனைக் கடல்போலுங் குருகுலத்தே முளைத்த கதிர் போல்வானை நாகம்போல மந்திரி விழுங்கினான், பாவம், என்க.

கடலாங்குருகுலம், சிறப்புநிலைக்களமாக முதலொடுமுதலே வந்த மெய்யுவமம். மந்திரிமாநாகம், கிழக்கிடு பொருணிலைக்களமாக முத லொடுமுதலே வந்த வினையுவமம். தொல்காப்பியனார் சொல்லும்பொரு ளும் உடனாராய்தலின் உருவகம் உவமையென்றே கூறினார். செங்கோலை யுடைய கதிரில், பொருளுவமம். உடன்விழுங்கிற்று, அரச உரிமை யெல்லாங்கொண்டான். நாகத்திற்கேற்ப விழுங்கிற்றென்றார். ஏ, குறிப் புமொழி. இது அவன் ஆண்டகைமை குறைந்ததற்கு இரங்கினார். உகூ௰.

291. பாலருவித்திங்கடோய்முத்தமாலைப்
பழிப்பினெடுங்குடைக்கீழ்பாய்பரிமான்றேர்
கோலருவிவெஞ்சிலையான்கூர்வா
ளோடுமணிக்கேடகமுமறமுமாற்றி
வாலருவிவாமனடித்தாமரை
மலர்சூடிமந்திரமென்சாந்துபூசி
வேலருவிக்கண்ணினார்மெய்காப்போம்ப
வேந்தன்போய்விண்ணோர்க்குவிருந்தாயினானே.

Forsaking his weapons and earthly associations, and adoring and rejoicing at the holy feet of Aruga, the king changed worlds, leaving his body behind to the care of weeping women.

இ-ள். கண்ணினார் காவற்றொழிலை ஈண்டுப் பேண, போய்க் குடை நிழற்கண்ணே தேர்மீதுநின்று கோல் இடையறாமல் வழங்குஞ் சிலையா னாகிய வேந்தன், அவை உதவாமையின் வாளும் கேடகமும் மறமும் துணை யாகப்பொருது அவற்றைப்போக்கி, வாமனுடைய அருவியை ஆடிச் சாந் தைப்பூசி மலரையொத்த அடியைச் சூடிப்போய்த் தேவர்கள் வழிபடுதற் குப் புதியனாயினானென்க.

அருவி, பால்போலுங்கிரணம். தோய், உவமஉருபு, புறநடையாற் கொள்க. வாலருவி, சுக்கிலத்தியானம். வேலருவி, வேலொழுங்கு.

உயிர் நீங்குகின்றபொழுது தியானம்வந்து உதவுதலின் வீடுபெற்றானே ன்க: சுவர்க்கமுமாம். உகூக.

292. செந்தீக்கருந்துளையதீங்குழல்யாழ்
தேந்தேமென்னுமணிமுழவமுந்
தந்தாங்கிளையார்மேல்விரல்கடீண்டத்
தாந்தாமென்றிரங்குந்தண்ணுமைகளும்
அந்தீங்கிளவியாளைஞ்ஞூற்றுவ
ரவைதுறைபோயாடலரம்பையன்னார்
எந்தாய்வேறுநிலத்துச்சேர்தியோ
வென்றிணைந்திரங்கிப்பள்ளிப்படுத்தார்களே.

The women brought the corpse, with music, to the burning ground, crying: "Our father, art thou gone."

இ—ள். இளையோர் குழன்முதலியவற்றை ஈமத்தே கொண்டுவந்து விரல்களாலே வாசியாநிற்க, ஐஞ்ஞூற்றுவரும் அரம்பையன்னாரும் இரங்கிப் பள்ளிப்படுத்தாரென்க.

செந்தீயாற் கருந்துளைய வான்குழல். தேந்தேந்தாந்தாம், அனுகரணம். இளையார், நிருத்த கீத வாச்சியத்திற்குரிய மகளிர். கிளவியார் ஐஞ்ஞூற்றுவரென்றார், அகப்பரிவாரம் ஐஞ்ஞூற்றுவரே என்றற்கு. மேலும் நால்வகையொழிந்த தோழர் அஞ்ஞூற்றுவரும் அகப்பரிவாரமென்றுணர்க. தமக்குரிய துறைகள் முற்றக்கற்று அவையிலே ஆடுதலுடைய அரம்பையன்னார். கோன்றமர் நிகளமூழ்கியெனவே ஆடவரின்மையுணர்க. உகூஉ.

தேம்தேம் and தாம்தாம், are imitative musical sounds, Onomatopœia, அநுகரணம்.

293. மடையவிழ்ந்தவெள்ளிலைவேலம்புபாய
மணிச்செப்பகங்கடைகின்றவேபோல்
தொடையவிழ்ந்தமாலையுமுத்துந்தோய்ந்த
துணைமுலையினுள்ளரங்கின்முழக்காமன்
படையவிழ்ந்தகண்பனிகள்வாரவிம்மாப்
பருமுத்தநாமழலைக்கிண்கிணியினார்
புடையவிழ்ந்தகூந்தல்புலவுத்தோயப்
பொழிமழையுண்மின்னுப்போற்புலம்பினாரே.

And rolling on the ground with grief, their bodies were lacerated with the broken weapons of warfare.

இ—ள். கிண்கிணியினார், மணிச்செப்பை உள்வாயைக் கடைகின்ற கருவிகள் அதனுள்ளே அழுந்துமாறுபோல, மூட்டுக்கழன்ற வேலும் அம்பும் ஆண்டுப் பரந்துகிடக்கின்றவை முலையினுள்ளே தைத்து அழுந்தும்படி புரண்டழுது பின்பு, பெய்கின்ற மேகத்தினுள்ளே மின் தோன்றுமாறுபோலக் கூந்தல் மெய்யை மறைத்து நிலத்தைத் தீண்ட அதனுள்ளே இருந்து அழுதாரென்க.

தொடை, முறுக்கு. தோய்ந்த, செறிந்த. காமனம்பு தோற்ற. முத்தமாகிய நா. புலவு, குருதி, ஆகுபெயர். விம்மிப்புலம்பினாரென்க. உகூஙு.

பாய, must be taken with முலையினுள்.

The black-hearted assasin saw the corpse surrounded by women, as a lion surrouned by peafowls, and making obeisance, wept. The women encouraged proceeded with the ceremonies weeping.

294. அரிமானோர்மெல்லணைமேன்மஞ்ஞைசூழக்
கிடந்தாங்குவேந்தன்கிடந்தானைத்தான்
கரிமாலைநெஞ்சினான்கண்டான்கண்டே
கைதொழுதான்கண்ணீர்கலுழ்ந்துகுத்தபின்
எரிமாலையீமத்திழுதார்குடமேனை
நாறுமேற்பச்சொரிந்தலறியெம்
பெருமானேயெம்மையொளித்தியோவென்னாப்
பெரியகண்ணீர்வாரச்சொரிந்தலறுவார்.

Their bangles were broken, their necklaces, garlands, and jewels had fallen off; and laying hold of their yearning bowels; exclaimed, "Great was the sin that brought such a calamity."

295. கையார்வளைகள்புடைத்திரங்குவார்
கதிர்முலைமேலாரம்பரிந்தலறுவார்
நெய்யார்கருங்குழன்மேன்மாலைசிந்தி
நிலத்திடுவார்நின்றுதிருவில்விசும்
மையார்கடிப்பிணையும்வார்குழையுங்
களைந்திடுவார்கையால்வயிறதுக்குவார்
ஐயாவோவென்றழுவார்வேந்தன்செய்த
கொடுமைகொடிதென்பார்கோல்வளையினாரே.

Then looking at the funeral pile said, "We too shall soon follow."

296. பானாட்பிறைமருப்பிற்பைங்கண்வேழம்
பகுவாயோர்பையணன்மாநாகம்வீழ்ப்பத்
தேனார்மலர்ச்சோலைச்செவ்வரையின்மேற்
சிறுபிடிகள்போலத்துயருழந்துதாம்
ஆனாதடியேம்வந்தவ்வுலகினின்
னடியடைதுமென்றழுதுபோயினாரெங்
கோனார்பறிப்பநலம்பூத்தவிக்
கொடியினிப்பூவாபிறர்பறிப்பவென்றே.

இ-ள். இவைமூன்றும் ஒருதொடர். மயில்சூழ்ந்துகிடப்ப ஓர் அரிமான்அணைமேற்கிடந்தாற்போல, தேவியர் சூழ்ந்துகிடப்ப வேந்தன் கிடந்தவனைக் கரிந்த இயல்பினையுடைய நெஞ்சினான் தான் கண்டான், கண்டு கலுழ்ந்து தொழுதான், தொழுது கண்ணீர் உகுத்தபின்பு அவன் செற்றம் நீங்கினமை கண்டு, கோல்வளையினார் ஈமத்தே குடமும் ஏனையவும் அரசற்குப் பொருந்தச் சொரிந்து அலறிப் பின், ஒளித்தியோ என்று நீர்சொரிந்து அலறுவார், இரங்குவார், இடுவார், களைந்திடுவார், அதுக்குவார், அழுவார், கொடிது என்பாராய்ச் செவ்விய வரைமேல் ஓர் நாகம் வேழத்தை வீழ்ப்ப அது காத்தற்குரிய பிடிகள் துயருழக்குமாறுபோல, தாம் துயருழந்து, எங்கோனார் நீர அவர்க்குக்கொடுத்த நலங்கள் பிறர்க்குக் கொடேம், இனி அவ்வுகிலே சென்று அடியடைவேமென்று ஆனாதழுது போயினார் என்றானென்க.

கலுழ்ந்து வழிபாட்டிற்படுதலின் மனம் தன்வழித்தன்றிக் கலங்கிற்று. அழுதது உவகைக்கலுழச்சி, விளிவில் கொள்கையென்றதனால், இது

வும் அழுகைப்பாற்படும். மாலே, இயல்பு. ஈமம், விறகு. ஏனேநூறு, சந்தனமுதலியன. ஒளித்தியோ, நின்மெய்யும் எரிநுகர்கின்றதோ. கதி ரையுடைய ஆரம், திருவில்லே நின்று வீசுங்குழை. நீலக்கடிப்பிணே, குதம்பைபோல்வதோர்பணி. ஒ, இரக்கக்குறிப்பு. கோடிதென்றது, அரசர்க்குச் செய்யும் நீர்க்கடன் மரபு செய்யாமையை நோக்கி. வாயையும் பையையும் அணலேயுமுடையதோர் நாகம். சிறுபிடியெனவே அக்களிறு கூடுதற்குரிய குலத்திற் பிறந்த பிடிகள் அன்றென்பது பெற்ரும். இக்கொ டியென்ருர் தம்மைப்பிறர்போல. இவர்கள் அரசற்குக் காமமொழிந்த நுகர்ச்சி கொடுத்தற்குரிய மகளீர். உகூசு.

295. கதிர், must be taken with ஆரம், i.e. brilliant necklace.

297. செங்கட்குறுநரியோர்சிங்கவேற்றைச்
செகுத்தாங்கதனிடத்தைச்சேர்ந்தாலொப்ப
வெங்கட்களியானேவேல்வேந்தனே
விறலெரியின்வாய்ப்பெய்தவன்பெயர்ந்துபோய்ப்
பைங்கட்களிற்றின்மேற்றன்பெயரினுற்
பறையறைந்தான்வேன்மாரிபெய்தாலொப்ப
எங்கணவருமினேந்திரங்கினு
ரிருண்மனத்தான்பூமகளேயெய்தினுனே.

The assasin usurping the throne, and proclaiming himself king, was like a [illegible] killing a lion and [illegible]upying its place. To the people this was like the pouring-forth of a shower of arrows.

இ-ள். நரி நிகரில்லாத சிங்கவேற்றைச் செகுத்து அப்பொழுதே அதற் குரிய இடத்தைச்சேர்ந்தால் அச்சிங்கத்தின் தொழிலே நடத்தாது தன்தொ ழிலே நடத்துமாறுபோல, இருண்மனத்தானுகிய விறலவன் வேந்தனே எரிவாய்ப்பெய்து போய்ப் பூமகளே எய்தினுன், அதுவேயன்றித் தன் பெய ராலே பறைசாற்றினுன், அது கேட்டு வேல்மழைபெய்தால் அதற்கு இரங் குமாறுபோல எவ்விடத்தவரும் இரங்கினுரென்க.

அவன்கருத்தால் மகளிர்பெய்தலின் அவன் பெய்தானென்ருர். விறல வனென்க; இது இகழ்ச்சி. இனேந்து, கெட்டு. உகூஎ.

Take அவன் after விறல், thus விறலவன்.

சச்சந்தன் சரித்திரமுற்றும்.

சீவகன் உற்பத்தி.

The birth of Jivagan.

வேறு.

298. களிமுகச்சுரும்புண்கோதைகயிலெருத்தசைந்துசோர
வளிமுகச்சுடரினில்லாமனத்தொடுமயங்கியிப்பாற்
சுளிமுகக்களிறனன்றன்சொன்னயநெறியிற்போய
கிளிமுகக்கிளவிக்குற்றதிற்றெனக்கிளக்கலுற்றேன்.

We shall now revert to the history of the beautiful and bewildered Vijaya.

இ-ள். காற்றின்முன்னின்ற சுடர்போல ஒருவழி நில்லா மனத்தோடே எருத்திலே கோதை சோர மயங்கி, களிறனனது வார்த்தையின் பயனையுட்கொண்டுபோன கிளிபோலுங் கிளவிக்கு இப்பால் உற்றது ஈங்கு இத்தன்மைத்தென்று கூறுதலுற்றேனென்க.

களிக்கின்றநெறி. கயில், ஆகுபெயர். அசைந்துசோர, குலைந்து வீழ. சுளித்தல், கோபித்தல். உ௯அ.

களிமுகச்சுரும்பு, the merry-faced beetle. வளிமுகச்சுடர், light burning before the w[i]nd. கிளிமுகக்கிளவி, she who spoke like a parrot, i. e. she whose words were distinct a[n]d pleasant. சுளிமுகக்களிறனன் i. e. the angry looking elephant-like Sachanthan.

299. எஃகெனவிலங்குவாட்கணெறிகடலுழிர்தமன்னனள்
அஃகியமதுகைதன்னலாய்மயிலூருமாங்கண்
வெஃகியபுகழினன்றன்வென்றிவெம்முரசமார்ப்ப
எஃகெறிபிணையின்மாழ்கியிறுகிமெய்மறந்துசோர்ந்தாள்.

Whilst she was being carried by the machine, she heard Kattiankaran's shout of victory, and fainted away.

இ-ள். அரசனுக்கு வாளின்தன்மையாகிய கண்ணையுடைய அமுதனள், அவனை நீங்குதலாற் குறைந்தவலியாலே மயிலைச்செலுத்துகின்ற அவ்விசும்பிடத்தே புகழினனது கொடிய முரசார்ப்ப, அதுகேட்டு மாழ்கி மெய்மறந்து இறுகிச் சோர்ந்தாளென்க.

கூர்மைதான் இதன் வடிவென. ஆய்மயில், விசைகுறைந்த மயில். எஃகாலெறிந்த. மாழ்கி, மனமயங்கி. இறுகி, மூர்ச்சித்து. இது கையாறுதலிற் பொறி இடந்திரித்தல் ஆற்றுமையுணர்க. வேந்தாந்தன்மையை விரும்பியபுகழினன். உ௯௯.

எறிகடல், i. e. அலைபெறிகடல், the wavy-ocean. அஃகியமதுகை, diminished strength. i.e. of Vijaya, being unable to guide the machine. வெஃகியபுகழினன், he who possesed the coveted glory, meaning the Rebel.

300. மோடுடைநகரினீங்கிமுதுமரந்துவன்றியுள்ளம்
பீடுடையவருமுட்கப்பிணம்பலபிறங்கியெங்குங்
காடுடையளவையெல்லாங்கழுகிருந்துறங்குநீழற்
பாடுடைமயிலந்தோகைபையப்பையவீழ்ந்ததன்றே.

The machine leaving the city, alighted in a place where corpses are burnt, in the midst of a dense jungle of anicent trees, where eagles dwell, and where even the stout-hearted would fear to approach.

இ-ள். அங்ஙனம் மூர்ச்சிப்பதன்முன்பு வலத்திலே முறுக்கின விசை

தானே கைவிட்டபின் இடத்தே புரிகின்ற தோகைமயில் அங்கரினின்று நீங்கிச் சுகோட்டினேரே வீழ்ந்ததென்க.

பீடுடையவரும் உள்ளமுட்க எங்கும் பிணம் பெருத்துத் துவன்றிப் பிறங்கித் தானுடைய எல்லையெல்லாங் கழுகு உறங்கும் நீழலையுடைய காடென்க. பாடு, ஈண்டு இடப்பக்கம். உடைமயில், உடைகின்ற மயிலென வினைத்தொகை. பொறிக்கு, ஓடமுறுக்கியென்னும் வாசகம் முன்னருளதாகலின் அதற்கேற்ப உடைகின்றதென்றார். கையால் இடந்திரித்தாற் கடிதின் வீழ்கின்றது ஈண்டுத் தானே இடந்திரிதலிற் பையப்பைய நிலத்திற்கு அண்ணிதாக வீழ்ந்ததென்றார். வீழ்ந்தது, நிகழ்காலத்தில் தோன்றிய இறப்பு. ௩௱.

Another reading for கழுகு is கழுது, demon.

301. மஞ்சுசூழ்வதனையொத்துப்பிணப்புகைமலிந்துபேயும்
அஞ்சுமமயானந்தன்னுளகில்வயினூர்ந்தகோதை
பஞ்சிமேல்வீழ்வதேபோற்பல்பொறிக்குடுமிநெற்றிக்
குஞ்சிமாமஞ்ஞைவீழ்ந்துகால்குவித்திருந்ததன்றே.

The machine descended slowly and softly in the midst of the dense smoke of cremation, on the place which is even the dread of demons.

இ—ள். அங்ஙனம் வீழ்ந்த அந்த மயில், புகைமலிந்து பேயும் அஞ்சும் மயானத்தே வீழ்கின்ற பொழுது, மாலை பஞ்சின்மேல் வீழ்வதுபோல் மெல்லென வீழ்ந்து காலைக் குவித்திருந்ததென்க.

இருக்குமென்றும் பாடம். இம்மயிற் பொறியைக் கூனியதுருவாகிய தெய்வம் மறைத்துக் கட்டியங்காரனும் கோவிந்தனும் தேவியைத் தேடாமற் காத்ததென்றுகொள்க. அது பின்பு "கனியார் மொழியாட்கும் மயிற்கும் காமர்பதி நல்கி" எனச் சேரக்கூறிய வாற்றானும் உணர்க. பேயும், உம்மை சிறப்பு. அகில், ஆகுபெயர். மேகம், புகை, நிறத்திற்கு உவமம். குஞ்சி, மயிர். ௩௱க.

302. வார்தருதடங்கணீர்தன்வனமுலைநனைப்பவேல்பெற்(று)
ஊர்கடலனையகாட்டுளச்சமொன்றானுமுள்ளாள்
ஏர்தருமயிலஞ்சாயலிறைவனுக்கிரங்கியேங்கிச்
சோர்துகிறிருத்தறேற்றாளணிபிரிமகன்றிலொத்தாள்.

Vijaya came to her senses, and conscious of her condition, and fearless with regard to the place, she began to cry and lament concerning the fate of her husband.

இ—ள். மயிலஞ்சாயல், திருத்தல் தேற்றாதவள், காட்டிலே உணர்வு பெற்று இறைவனுக்கு இரங்கிக் கண்ணீர் முலையை நனைப்ப ஏங்கி அச்சமுள்ளாளாய் மகன்றிலை ஒத்தாளென்க.

வார்தலைத்தருகின்ற. ஏல், மனவெழுச்சி. தான் நிற்கின்றநிலையிற் கலக்கத்தாலே பேய்முதலியவற்றிற்குச் சிறிதும் அஞ்சாளாய் யாது செய்வல் என்று இரங்கி ஏங்கி அழுது. தேற்றாள், தொழிற்பெயர். அன்பு மிகுதியாற் கையாறுமுற்படுதலின் இறுகி எனக் கையாறுகூறி, இரங்கி எனக் கவலைகூறி, ஏங்கி என அரற்றுக்கூறி, அச்சமுள்ளாள் என அவலங்கூறி

னார். வருத்தந் தோன்றிநிற்றல் அவலம். வாய்விட்டழுதல் அரற்று. யாது செய்வலென்றல் கவலை. மூர்ச்சித்தல் கையாறு. ௩௱௨.

தகிறிருத்த = தகில் cloth, dress, திருத்த, to dress, to adjust. தேற்றுணை, தேற்றுச் unconscious, துணை, pair, partner. மகன்றில, the அன்றில், the nightingale of India, [from அன்று, without, and இல், not], much celebrated by Poets for attachment to its mate, which, it is said never to leave, nor long to survive, to which Vijaya is compared.

303. உண்டெனவுரையிற்கேட்பாருயிருறுபாவமெல்லாம்
கண்டினித்தெளிகவென்றுகாட்டுவாள்போலவாகி
விண்டொடநிவந்தகோயில்விண்ணவர்மகளிற்சென்றாள்
வெண்டலைபயின்றகாட்டுள்விளங்கிழைதமியளானாள்.

She who lived in a lofty palace, was now doomed to be alone in the midst of sculls; as an example of the truth: that every one must suffer the consequences of sin.

இ-ள். விளங்கிழை, கோயிலிலே விண்ணவர் மகள்போல நல்வினையின் வண்ணமாய் நடந்தவள், இப்பொழுது பல்லுயிர்களும் நுகரும் பாவமுண்டென்று நூலிலே கேட்பாரெல்லாம் இனி என்னைக் கண்டு தெளிவீராக, என்று உலகிற்குக் காட்டுவாள்போலத் தான் தீவினையின் வண்ணமாய்க் காட்டிலே தமியளானாளென்க.

மகப்பேறுகாலத்திற்குத் துணையின்றி வருந்துதலிற் காட்டுவாள்போலவாகியென்றார். ௩௱௩.

வெண்டலை, bleached head, i. e., skull.

304. இருள்கெடவிகலியெங்குமணிவிளக்கெரியவேந்தி
அருளுடைமனத்தவாகியணங்கெலாம்வணங்கிநிற்பப்
பொருகடற்பருதிபோலப்பொன்னனான்பிறந்தபோழ்தே
மருளுடைமாதருற்றமம்மர்நோய்மறைந்ததன்றே.

While the sepulchral light was shining, and the nymphs of the wood stood adoring, Vijaya gave birth to her illustrious child. It was as if the sun had risen on the ocean; and the mother's griefs were removed.

இ-ள். பெறுதற்கரியோன், மணிவிளக்கு ஏந்தி எரிய, அணங்கு வணங்கிநிற்ப, கடலிடத்துப் பருதிபோலப் பிறந்தபொழுதே மயக்கமுடைய மாதர் உற்ற வருத்தநோய் மறைந்ததென்க.

"கவாஅன்மகற்கண்டு தாய் மறந்தாங்கு" என்றார் பிறரும். முன் வெஞ்சுடரின் அவிந்தானெனக்கூறி, அச்சுடர் குழவியாய்த் தோன்றினமை கூறினார். ஞாயிறு தோற்றத்தில் இருளைப் போக்கியபின் மதியத்தைக் கெடுக்குமாறுபோல, இவனும் பிறந்தபொழுதே தேவியிருளைப் போக்கிப் பின்பு பகை வெல்லுமென்பது கருத்து. இக்கருத்தாற் செய்யோன் செழும் பொற்சரமென்றும், மதிவீழ்வதுபோல வீழ்ந்தானென்றுங் கூறினார். இகலி, விளக்கோடிகலி. ஏந்தி, மிக்கு. இவன் வீடுபெறுவனென்பது கருதித் தெய்வம் வணங்கிற்று. ௩௱௪.

The Commentator quotes the நாலடியார். See Ch. on சுற்றத்தழால். 1.

305. பூங்கழற்குரிசிறந்தபுதல்வனைப்புகன்றுநோக்கித்
தேங்கமழோதிதிங்கள்வெண்கதிர்பொழிவதேபோல்
வீங்கிளமுலைகள்விம்மித்திறந்துபால்பிலிற்றவாற்றாள்
வாங்குபுதிலதஞ்சேர்த்தித்திலதனைத்திருந்தவைத்தாள்.

Beholding with joy the son of her husband, she took him up, and placing a beauty-spot on his forehead, put him to her breasts, that her milk may flow.

இ-ள். ஓதி புதல்வனைநோக்கி, பிலிற்றுந்துணையும் ஆற்றாளாய் வாங்கி, திருந்தத் திலதமிட்டுத் திலதனை வைத்தாளென்க.

புதல்வன்பொருட்டு இவளைப் போக்குதலிற் குரிசில்தந்தபுதல்வனென்றார். முலைகள் திங்களின்கதிரைத் தாம் பொழிவதுபோலப் பால் சொரியும் பருவத்தளவும் பொறாளாய்ப் பாலை வலிய வாங்கியென்க: என்றது மகப்பயந்தோர்க்குப் பயந்தபொழுதே பால் சுரவாதாதலால். ௩௱௫.

புகன்று, lovingly. வாங்குபு for வாங்கி. See Nannul, Sutram, 343.

வேறு.

306. கறைபன்னீராண்டுடன்விடுமின்
காமர்சாலைதளிநிறுமின்
இறைசெய்சிங்கம்போன்மடங்கிச்
சேராமன்னர்சினமழுங்க
உறையுங்கோட்டமுடன்சீமி
னொண்பொற்குன்றந்தலைதிறந்திட்(டு)
இறைவன்சிறுவன்பிறந்தானென்
றேற்பார்க்கூர்தோறுய்த்தீமின்.

The mother seeing the child said: "When princes are born, taxes are exempt for 12 years, temples and chattrams are built and repaired, debtors are released, and gifts are dispensed.

307. மாடமோங்கும்வளநகருள்
வரம்பில்பண்டந்தலைதிறந்திட்(டு)
ஆடைசெம்பொனணிகலங்கள்
யாவும்யாருங்கலந்தெழுநாள்
வீடவின்றிக்கொளப்பெறுவார்
விலக்கல்வேண்டாவீழ்ந்தீர்க்கும்
கோடிமூன்றேடளைச்செம்பொன்
கோமானல்குமெனவுறைமின்.

"Treasuries are opened for seven days, and proclamations are made that all may take liberally what they please.

308. அரும்பொற்பூணுமாரமு
மிமைப்பக்கணிகளகன்கோயில்
ஒருங்குதொக்குச்சாதகஞ்செய்
தோகையரசற்குடன்போக்கிக்
கருங்கைக்களிறுங்கம்பலமுங்
காசுங்கவிகள்கொளவீசி
விரும்பப்பிறப்பாய்வினைசெய்தேன்
காணவிஃதோபிறக்குமா.

"Poets and Minstrels sing, and maidens dance, while gifts are liberally dispensed to them. But I have sinned, and thy fate is different, [O prince.]

309. வெவ்வாயோரிமுழவாக
விளிந்தாரீமம்விளக்காக
ஒவ்வாச்சுடுகாட்டுயரரங்கி
னிழல்போனுடங்கிப்பேயாட
எவ்வாய்மருங்குமிருந்திரங்கிக்
கூகைகுழறிப்பாராட்ட
இவ்வாறாகிப்பிறப்பதோ
விதுவோமன்னர்க்கியல்வேந்தே.

"Alas! the howling of old jackals is thy music, the fire of cremation thy light, the burning-place thy palace, the hooting of owls, while the devils dance, is thy cradle hymn! Shouldst thou be thus born? does this become the condition of kings?

இ-ள். இவைநான்கும் ஒருதொடர். தேவி புதல்வனைநோக்கி, கோமானானவன், கணிகள் சாதகஞ்செய்ய, ஓகைபோக்கி, வீசி, கறைவிடுமின், நிறுமின், சீமின், விலக்கல் வேண்டாவென்றறைமின், வீழ்ந்தீர்க்கு நல்குமென அறைமின், என்று விரும்பப் பிறக்கு நீ, ஓஒ தீவினைசெய்தேன் காண்டற்காகப் பிறக்கும்படி இத்தன்மைத்தாயிருந்தது, வேந்தே, இவ்விரண்டினும் இவ்வாறாகப் பிறப்பது மன்னர்க்கியல்போ, பேயாடக் கூகை பாராட்ட இதுவாகிப் பிறப்பது மன்னர்க்கியல்போ கூறாய், என்றாளென்க.

(1.) கறை, கடமை. बालग्रहारिष्टं பன்னீராண்டளவும் உண்டாகையினாலே இதற்குச் சாந்தியாகப் பன்னீராண்டுகடமை கொள்ளாதொழிதல் அரசியல்பென்று பன்னீராண்டென்றாள். இனி அரசர்க்குப் பதினோராண்டிலே உபநயனம்பண்ணிப் பன்னீராண்டிலே இல்லறக்கிழமைபூண்டு அரசவுரிமையெய்துதல் இயல்பாகலின், பன்னீராண்டும் உலகத்தார்க்குத் தானமாக விடுதல் இயல்பென்றலுமொன்று. உடன், சேர. சாலை, அறச்சாலை. தளி, கோயில். நிறுமின், இவற்றைப்படைமின். மன்னர் சிறைசெய் சிங்கம்போன் மடங்கிச் சினமழுங்கும்படி உறையும். சீமின், இடித்துத் தூய்மைசெய்மின். புதல்வற்பயந்தாற் சிறைவீடுசெய்தல், பிதிர்க்களுடைய தனிசு (கடன்) நீங்குதலாம். திறந்திட்டு, திறந்துபோகட்டு. சிறுவன் பிறந்தானென்று மகிழ்ந்தேற்பார்க்கு. உய்த்து, கொண்டுசென்று. இது தானம்.

(2.) மாநகர், கோயில். பண்டம், நெல்லுமுதலியன. யாவும், பிறவும். எழுபிறப்பிலுமுள்ள தீவினை நீங்குதற்கு எழுநாள் வீடலின்றிக் கொள்ளப்பெறுவரென்றார். எழுபிறப்பாவன: மக்கள், விலங்கு, பறவை, ஊர்வன, நீருட்டிரிவன, பருப்பதம், பாதவமென இவை எழுபிறப்பாகுமென்க. வீடல், விகாரம். வீழ்ந்தீர்க்கு, உயர்ந்த தானத்தைப்பெற விரும்பினீர்க்கு. உடம்பிற்கு மூன்றரைக்கோடி மயிருளவாகலின் ஒரு மயிர்க்கொருபொன்னாக மூன்றரைக்கோடி பொன் நல்குமென்றார். தலைதிறந்த பண்டங்களையும் ஆடைமுதலியவற்றையும் பிறவற்றையும் யாருங் கொள்ளைகொள்ளப் பெறுவாரை விலக்குதல் வேண்டாவென்க.

(3.) ஒருங்கு, சேர. ஓகை, உவகை. கவிகள், பெருமங்கலம் பா

டுவார். பிறப்பாய், பிறக்குநீ. இஃது, இத்தன்மைத்து. ஓ, இரக்கக் குறிப்பு. பிறக்குமா, பிறக்கும்படியென்னும்பொருட்டு; மாறு, மாவென விகாரமுமாம்.

(4.) வெவ்வாய், கொடியவாய். பிறப்பார்க்கொவ்வாச் சுடுகாடு. மருங்கு, பக்கம். ஓரி முழவாக, ஈமம் விளக்காக, அரங்கிலே பேயாடவென்க. இவ்வாறென்றது, தந்தை விரும்பும்படி நல்வினையுடைய தன்மையை. இதுவென்றது, செயலின்றித் தாய் வருந்தும்படி தீவினையுடைய தன்மையை.

ஓகாரம், இரண்டும் வினா. என்றெனவும், கூறாய் என்றாளெனவும் வருவிக்க. ஆகி, இரண்டிடத்திற்குங் கூட்டுக. ௩௱௬—௩௱௯.

In 308, கணிகள், actresses. ஓகை = உவகை, joyful news. கவிகள், poets. *Bálagraháríshtam* = சென்மதோஷம், evil portent to the child, limited to twelve years, until which time alms are to be liberally dispensed, and then the ceremony called *Upanayana*, the investiture of the sacred cord, takes place, and is considered a second or spiritual birth.

310\. பற்றாமன்னனகர்ப்புறமாற்
பாயல்பிணஞ்சூழ்சுடுகாடால்
உற்றாரில்லாத்தமியேனா
லொதுங்கலாகாத்தூங்கிருளான்
மற்றிஞ்ஞாலமுடையாய்நீ
வளருமாறுமறியேனால்
எற்றேயிதுகண்டேகாதே
யிருத்தியாலெனின்னுயிரே.

"Thou, the possessor of all, art in the enemies ground; the burning place is thy bed. I am alone without a soul to consult; the place is dark; Thou canst not be removed; how is it possible to grow up in such a place." Then looking to herself she exclaimed, "Is it possible that I can still live."

இ-ள். இஞ்ஞாலமுடையாய், நீ கிடக்கின்ற இடம் பகைவனிடமாய் இராநின்றது, நினது பாயல் சுடுகாடாய் இராநின்றது, யானும் உசாவுதற்கு ஓர் துணையுமில்லாத தமியேனாய் இராநின்றேன், நின்னைக் கொண்டுபோகக் கருதில் போகவொண்ணாத இருளாய் இராநின்றது, மேல் நீ வளருமாறும் அறியேனாய் இராநின்றேன் என்று பிள்ளையை நோக்கிக்கூறி, இனி இதுவும் இறந்ததே, இச்செய்தி கண்டும் போகாதே, கொடிய உயிரே, இராநின்றாய், இதற்குக் காரணம் என்னென்று கூறினாளென்க.

மற்று, வினைமாற்று. ௩௱௰.

311\. பிறந்தநீயும்பூம்பிண்டிப்
பெருமானடிகள்பேரறமும்
புறந்தந்தென்பாற்றுயர்க்கடலை
நீந்தும்புணைமற்றாகாக்காற்
சிறந்தாருளரேலுரையாயாற்
சிந்தாமணியேகிடத்தியான்
மறங்கூர்நுங்கோன்சொற்செய்தேன்
மம்மர்நோயின்வருந்துகோ.

"Tell me O *Chintamani*! if thou, who art born to assuge my griet, and the virtuous saints, do not save me, who will? I obeyed thy cruel father, and this is my fate."

இ—ள். சிந்தாமணியே, நீ ஒன்றும் உணாயாமற் கிடவாநின்ருய், இனி எனது வருத்த நீக்கப்பிறந்த நீயும், பேறத்தையுடைய அடிகளும் புறந்தந்து, என்னிடத்துப் பிறந்த துயர்க்கடலை யான் நீந்தும் புணையாகாதபொழுது, மற்று நின்னினும் அவனினுஞ் சிறந்தார் உளரேல் உணாக்கின்றிலை, நங்கோன் கூறிய காரியத்தைச் செய்த யான் வருந்தக்கடவேனே என்று கூறினளென்க.

சொல், ஆகுபெயர். வருந்துகு, வருந்துவேனெனத் தனித்தன்மை. ௩௱௰௧.

Chintamani, here, a name of endearment for the child, meaning a jewel, a string of precious gems, a darling. வருந்துகு. 1st. per. singular. See Nannul. S. 333.

"Alas! as the inner part of the hand may in an instant be turned uppermost, so were the circumstances of the king changed; seeing which the very trees shed drops of dewy tears."

312. அந்தோவிசையைபட்டனகொண்
டகங்கைபுறங்கையானாற்போற்
கந்தார்களிற்றுத்தங்கோமான்
கழியமயிலோர்மயிலூர்ந்து
வந்தாற்போலப்புறங்காட்டுள்
வந்தாடமியேயெனமரங்கள்
சிந்தித்திரங்கியழுவனபோற்
பனிசேர்கண்ணீர்சொரிந்தனவே.

இ—ள். அகங்கை போய்ப் புறங்கையான கடுமைபோல விசையை, கோமான் படாநிற்கப் புறங்காட்டுள் வந்தவள், தனியே பட்ட தீங்குகளை உட்கொண்டு, அந்தோ! என்ன இரங்கி அழுவனபோல மரங்கள் தமக்கடுத்த பனியாகிய கண்ணீரைச் சொரிந்தனவென்க. ௩௱௰௨.

Vijaya having obtained a son after the king's death, her sorrows were alleviated, and she was like the evening twilight, which after the setting sun, is the harbinger of the fair moon.

313. அடர்பொற்பைம்பூணரசழிய
வரும்பொற்புதல்வற்பெற்றிருந்த
இடர்கொணெஞ்சத்திறைவியு
மிருங்கண்ஞாலத்திருள்பருகிச்
சுடர்போய்மறையத்துளங்கொளிய
குழவிமதிபெற்றகங்குளிர்ந்த
படர்தீரந்தியதுவொத்தாள்
பணைசெய்கோட்டுப்படாமுலையாள்.

இ—ள். உலகின் தீங்கினை நீக்கின அரசுபட, புதல்வனைப் பெற்றிருந்த படாமுலையாளாகிய இறைவியும் சிறிது இடர்தீர்ந்தமையால், இருளைப் பருகிச் சுடர் மறைய, குழவியாகிய மதியைப்பெற்றுச் சிறிது மனங்குளிர்ந்த அந்தி இடர்தீர்ந்த அத்தன்மையை ஒத்தாளென்க.

அடர், தகடு. உம்மை, சிறப்பு. படர்தீரந்தியது, அந்திசந்தியாதேவி. பணைசெய், பிழைத்தலைச்செய்த. ௩௱௰௩.

படாமுலையாள், noun in apposition with இறைவி, lady.

வேறு.

314\. தேனமர்கோதைமாதர்திருமகன்றிறத்தையோராள்
யானெவன்செய்வலென்றேயவலியாவிருந்தபோழ்திற்
தானமர்ந்துழையினீங்காச்சண்பகமாலையென்னுங்
கூனியதுருவங்கொண்டோர்தெய்வதங்குறுகிற்றன்றே.

While the mother was anxiously musing about the future of her child, a goddess, assuming the form of an old hunch-backed lady, came to her assistance.

இ—ள். மாதர் திருமகன் நல்வினையை ஓராளாய், யான் யாதுசெய்வலென்று வருந்தியிருந்தவளவிலே, ஒருதெய்வம் தான் இவளிடத்துநின்று நீங்காத சண்பகமாலையென்னுங் கூனியது வடிவைக்கொண்டு அமர்ந்து குறுகிற்றென்க.

இவன் அரசன் மகனுதலின் ஆண்டுறையுந் தெய்வம்வந்தது. தெய்வதம், வடமொழி. ரூாயச.

எவன் for என்ன. See Nannul. S. 350.

315\. விம்முறுவிழுமவெந்நோயவணுறைதெய்வஞ்சேரக்
கொம்மெனவுயிர்த்துநெஞ்சிற்கொட்புறுகவலைநீங்க
வம்மனைத்தமியையாகியிவ்விடருற்றதெல்லாஞ்
செம்மலர்த்திருவின்பாவாயான்செய்தபாவமென்றாள்.

She sympathised, and Vijaya was consoled. The old lady said, "This is my misfortune, that I should see you thus suffering."

இ—ள். அவ்விடத்துறையுந் தெய்வமாகிய கூனி சேர, பொருக்கென உயிர்த்து நெஞ்சிற் கவலைநீங்குதலாலே அக்கூனி அன்னாய், பாவாய், நீ இவ்விடருற்றதெல்லாம் யான் செய்த தீவினையாலே, இனி வருத்தம் நீங்கென்றாளென்க.

தேவியது விழுமத்தாலே நோயையுடையதாகிய தெய்வம். இன், அசை. தெய்வம் கூனியாய் நிற்றலின் உயர்திணையாற் கூறினார். ரூாறு.

அவணுறை, அவண் there. உறை residing. Another reading வனத்துறை residing in the woods. The saying of the old lady "this is my sin," is the strong language of sympathy.

316 பூவினுட்பிறந்ததோன்றற்
புண்ணியனனையநம்பி
நாவினாலுலகமெல்லா
நடக்குமொன்றுதுநின்ற
கோவினையடர்க்கவந்து
கொண்டுபோமொருவனின்னே
காவியங்கண்ணினாயா
மறைவதுகருமமென்றாள்.

"This son, like Subramaniyan who was born in a flower, will govern the world by his word; a certain person is coming to take him away to protect him from the assasin. Let us be concealed."

இ—ள். அவள்: கண்ணினாய், நம்பி வார்த்தையிலே உலகமெல்லாம் நடக்கும்; அங்ஙனம் நடத்தற்குப் பொருந்தாதுநின்ற கட்டியங்காரனைக் கொல்லும்படி இவனை ஒருவன் இப்பொழுதே வந்து கொண்டுபோம், ஆதலால் யாம் மறைந்து நிற்பது கருமமென்றாளென்க.

தோன்றல், தலைமை. புண்ணியன், முருகன். நா, ஆகுபெயர். ௩௱௰௬.

Take ஒருவன் with வந்து. கொண்டுபோம் for கொண்டுபோவான்.

317. சின்மணிமழலைநாவிற்கிண்கிணிசிலம்போடேங்கப்
பன்மணிவிளக்கினீழனம்பியைப்பள்ளிசேர்த்தி
மின்மணிமிளிரத்தேவிமெல்லவேயொதுங்குகின்றாள்
நன்மணியீன்றுமுந்நீர்ச்சலஞ்சலம்புகுவதொத்தாள்.

The child was laid on a bed [prepared by the old lady], and the mother before hiding herself [as the oyster that after casting its pearl on the shore retires into the ocean,]

318. எதிலாரிடர்பன்னூறுசெய்யினுஞ்செய்தவெல்லாந்
தீதிலவாகவென்றுதிருமுலைப்பான்மடுத்துக்
காதலன்பெயர்சுமந்தகதிர்மணியாழிசேர்த்திக்
கோதைதாழ்குழலினாளைக்கொண்டுபோய்மறையநின் [றாள்.

Gave milk to her child, and blessing him said: "Let not thine enemies triumph over thee;" and then putting a ring on his finger, on which her husband's name was engraved, she retired a little way from the scene.

இ—ள். இவையிரண்டுமொருதொடர். கூனி நம்பியைப் பள்ளியிலே சேர்த்தி, தீதலவாக என்று முலைப்பாலை மடுத்து ஆழி சேர்த்தினாள். தேவி, கிண்கிணி சிலம்போடேங்க மணி மிளிர ஒதுங்குகின்ற அவள் சலஞ்சலம் மணியை யீன்று முந்நீரிலே புகுவதொத்தாள், அங்ஙனம் போகின்ற அக்குழலினாளைக் கூனி கொண்டுபோய் மறைய நின்றாளென்க.

மணியாகியநா. பன்மணி, உயிர் நீத்தவர் பூண்ட மணி. நிழல், நீழல், விகாரம். எதிலர், அயலார். தீதிலவாக, நன்றாக, காப்பாக. அவள் முலையைப் பிடித்துக் கூனி கொடுத்தாள். ஆழி சேர்த்திற்று, அறிந்து வளர்த்தற்கு. சேர்த்தவென்க.

தெய்வம் ஒரு பள்ளியைத் தேவி அறியாதபடி நிருமித்ததென்றுணர்க. அது பின்பு ஆசிரியர் "பூந்தவிசினுச்சி" என்பதனானும் பெற்றாம். ௩௱௰௭.

சேர்த்தி for சேர்த்த. other Poets say that the oyster yeilds its pearls only by its death, so Auvai: நண்டுசிப்பி வேய்கதலி நாசமுறுங்காலத்திற், கொண்டகருவழிக்குங் கொள்கைபோ—லொண்டொடீஇ, போதந்தனங்கல்வி பொன்றவருங்காலமயன், மாதர்மேல் வைப்பர் மனம். But the Turtle comes and lays its eggs on the shore, and retires into the sea.

319. நல்வினைசெய்திலாதேனம்பிநீதமியையாகிக்
கொல்வினைமாக்கள்சூழக்கிடத்தியோவென்றுவிம்மாப்
புல்லியகொம்புதானோர்கருவிளைபூத்ததேபோல்
ஒல்கியோர்கொம்புபற்றியொருகணோக்கிநின்றாள்.

And stood watching from behind a tree with eyes that appeared like blossoms, and weeping, said: "Beloved, Thou art lying in the midst of wild animals. I was fortunate enough to give thee birth, but not to bring thee up."

இ—ள். அப்பொழுது அத்தேவி நின்னைப் பெறுதற்கு நல்வினை செய்து, வளர்த்தற்கு நல்வினை செய்யாதேனுடைய நம்பி, நீ தனியையாய்க் கொடிய விலங்குகள் சூழக் கிடத்தியோ என்று அழுது, கொம்பைப் புல்

விய கருவிளை தான் ஒரு பூவைப் பூத்ததுபோல ஓர் கொம்பைப்பற்றி ஒதுங்கி ஒரு கண்ணாலே நோக்கி நின்றாளென்க. ௩௱௰௯.

இலாதேன் is வினையாலணையும்பெயர், 1st p. sing. மாக்கள் here for beasts. விம்மா for விம்மி. See Nannul, S. 243.

320. நாளொடுநடப்பதுவழுக்கிமின்னோடோர்
கோளொடுகுளிர்மதிவந்துவீழ்ந்தெனக்
காளகவுடையினன்கந்துநாமனும்
வாளொடுகனையிருள்வந்துதோன்றினான்.

Then appeared at night, in deep darkness a personage named *Kandugan*, clad in black, with sword in hand, as if the moon that moves with the stars had come down to earth, surrounded by clouds;

இ–ள். அவள் அங்ஙனம் நிற்க, மதி நடக்கின்ற இருபத்தேழ் நாளினைத் தப்பி மின்னொடு செல்கின்ற மேகத்துடனே வந்து வீழ்ந்ததெனக் கந்துக்கடனுங் கருமையை இடத்தேயுடைய உடையினனாய்க் கனை இருளிலே வாளொடு வந்து தோன்றினானென்க.

நடப்பது, தொழிற்பெயர். ஊர்கோள், வினைத்தொகை, ஆகுபெயர். கோள், பாம்புமாம். இதற்கு உம்மை விரிக்க. நாமனும், உம்மை சிறப்பு. ௩௱௨௰.

321. வாள்கடைந்தழுத்தியகண்ணினார்கடந்
தோள்கடைந்தழுத்தியமார்பன்றாங்கிருள்
நீள்சுடர்நிழன்மணிகிழிப்பநோக்கினான்
ஆள்கடிந்தணங்கியவணங்குகாட்டுளே.

And by the light which flashed from his sword, he observed a child in this wild place.

இ–ள். கண்ணினார் தோள் அழுத்திய மார்பன், காட்டிலே செறிந்த இருளைச் சுடரையுடைய மணி கிழித்தலாலே பிள்ளையை நோக்கினானென்க.

அழுத்தினாற்போலுங் கண். தோள்கடைதல், புல்லுதல் விசேடம் அணங்குகள் ஆளைக்கடிந்து வருத்திய, காடென்றதற்கு அடை. ௩௱௨௰௧.

322. அரும்பிளமுலையவர்க்கனங்கனாகிய
மருப்பிளம்பிறைநுதன்மதர்வைவெங்கதிர்
பரப்புகிடந்தெனக்கிடந்தநம்பியை
விருப்புளமிகுதியின்விரைவினெய்தினான்.

And seeing the illustrious child, he ran to him with great delight.

இ–ள். பிறைபோலும் நுதலையுடைய முலையவர்க்கு அனங்கனாதற்கு இப்பொழுது உதையத்திளஞாயிறு கிடந்ததெனக்கிடந்த நம்பியை, அவன் விருப்பத்தையுடைய மனச்செருக்காலே விரைவொடு சேர்ந்தானென்க.

அரும்புபோலுமுலை, விகாரம். மருப்பு, கோடு. மதர்வை, மயக்கம். பரப்பு, கதிர் தனது கிரணங்களைப் பரப்பாநின்று. கிடந்ததென, விகாரம். ௩௱௨௰௨.

323. புனைகதிர்த்திருமணிப்பொன்செய்மோதிரம்
வனைமலர்த்தாரினான்மறைத்துவண்கையால்
துனைகதிர்முகந்தெனமுகப்பத்தும்மினான்
சினைமறைந்தொருகுரல்சீவவென்றதே.

And securing the precious ring that was on the child's finger, he took him up with both his hands, with fond affection. The child then sneezed, and a voice was heard from a tree, and the sound "Jiva" proceeded from it.

இ-ள். தாரினான் மோதிரத்தைப் பிறரும் அறிவரோ[illegible] மறைத்து, கையாலே ஞாயிற்றை எடுத்தாற்போல நம்பியை எடுப்ப, அவன் தும்மினான், அப்பொழுது அத்தெய்வம் சினையிலே மறைந்து நின்று சீவிப்பாயாக என்று ஒருகுரல் வாழ்த்திற்றென்க.

வனைதல், கைசெய்தல். துனைகதிர், இருளைநீக்குதற்கு விரைகின்ற கதிர். எல்லாப் புலன்களுக்கும் விருப்பஞ்சேரலின் முகப்பவென்றார். "[illegible]ன்னெயின்முகவை" என்றார் பிறரும். தும்முதல், நன்னிமித்தம். சீவ, வேண்டுகோளாகிய வியங்கோட்கண் வந்த வடசொல். தேவி அச்சத்தாற்றானுள்ளே வாழ்த்துதலின் ஒருகுரலென்றார். ௩௨௩.

Jiva, is a word of blessing, meaning, "may you live." This was the old lady's word, but was taken for a divine utterance, and it became the name of the child.

324. என்பெழுந்துருகுபுசோரவீண்டிய
அன்பெழுந்தரசனுக்கவலித்தையனை
நன்பழம்பகைதவநூறுவாயென
இன்பழக்கிளவியினிறைஞ்சியேத்தினாள்.

The mother then thought of her husband, and filled with love for him and the child, she looked up to God, and adoring, blessed the child, saying, "May you live and conquer your foes."

இ-ள். அப்பொழுது தேவி, கந்துகன் பிள்ளையை எடுத்தது கண்டு பழைய அன்பு தோற்றி அவலித்து, பின்பு தெய்வத்தை வணங்கி ஐயனைப் பகைதவ நூறுவாயென வாழ்த்தினாளென்க.

என்புக்குள்ளே எழுந்து உடலுருகிய வளர்ந்த அன்பு. அரசனுக்குப் புத்திரமுகங் காணும் நல்வினையின்மை கண்டு வருந்தி. தவ, மிக. கிளையற நூறுவாயென்பது கருத்து. நன், திசைச்சொல். ௩௨௪.

325. ஒழுக்கியலருந்தவத்துடம்புநீங்கினார்
அழிப்பரும்பொன்னுடம்படைந்ததொப்பவே
வழுக்கிய்புதல்வனங்கொழியமாமணி
விழுத்தகுமகனொடும்விரைவினேகினான்.

This man who had just then lost his own child, finding another far more precious, is like one who for the reward of penance, loses his own terrestrial, but obtains a celestial body.

இ-ள். கந்துகன் அருந்தவத்தே நின்ற உடம்பை விட்டவர் மேலான உடம்பைப் பெற்ற நிலைமையை ஒப்ப, தன்புதல்வன் காட்டிலே கிடப்ப, மணிபோல விழுத்தக்க மகனைக்கொண்டு விரைவோடே ஏகினானென்க.

ஒழுக்கத்திலே இயன்ற தவம். அழிப்பரும் அருந்தவமென்க. தவ உடம்பை இவன் புதல்வனுக்கு உவமை கூறினார், அவனாலே சீவகனைப் பெறுதலின். ௩௨௫.

வழுக்கிய புதல்வன், a son missed, slipped, i.e., dead.

326. மின்னடுகனையிருணீந்திமேதகு
பொன்னுடைவளநகர்பொலியப்புக்கபின்
தன்னுடைமதிசூடத்தளருந்தையலுக்(கு)
இன்னுடையருண்மொழியினியசெப்பினான்.

He took the child home to the city in the dark night, and comforted his wife saying,

இ-ள். அவன் இருளை நீந்தித் தன் மனையிலே புக்கபின் தையலுக்கு முனிவன் கூறிய இரண்டு மொழியினும் இனிய மொழியைக் கூறினானென்க.

பொலிய, துன்பம் நீங்கி இன்பம்நிகழ. தன்னுடைமதி, பெண்மதி. இன்மொழி, புண்ணியற்பெறுதிரென்றது. அருளுடைமொழி, பின்றையு நிகழ்வதுண்டென்றது. எல்லார்க்கும் அருள் பிறத்தலிற் சிறைகோடலை அருளென்றார். ௩௨௬.

327. பொருந்தியவுலகினுட்புகழ்கண்கூடிய
அருந்ததியகற்றியவாசில்கற்பினாய்
திருந்தியநின்மகன்றீதினீங்கினான்
வருந்தனீயெம்மனைவருகவென்னவே.

"My dear wife, thou art indeed virtuous as *Arundhati*,* sorrow not for the son that is dead, he is restored to us again."

328. கள்ளலைத்திழிதருங்களிகொள்கோதைதன்
உள்ளலைத்தெழுதருமுவகையூர்தர
வள்ளலைவல்விரைந்தெய்தநம்பியை
வெள்ளிலைவேலினான்விரகினீட்டினான்.

Hearing this, her heart leaped for joy; and she came forward; and her husband carefully put the child into her hands.

இ-ள். இவை இரண்டும் ஒருதொடர். கந்துகன்: கற்பினாய்; நின்மகன் சாதலினின்றுந் தப்பினானெனச் செப்பினான், செப்பி இனி வருந்தல்

**Arundhati* is the wife of Vasishta, one of the seven great *Rishis*. She is celebrated for her conjugal fidelity, and is a pattern of female chastity. The legend about her marriage is interesting. Vasishta was resolved to marry no other woman but the one that was *proved* to be virtuous. In order to effect this, he got some grains of artificial rice made of steel, and went about looking for the woman that in the process of cooking could convert the artificial into real rice. He found none amongst the Brahmans and other castes; but at last a beautiful maiden of the Paria Caste presented herself, and proved her virtue. according to the desired test. The marriage was proclaimed, and the gods were invited. But they were offended at the inferiority of the Bride, and the meanness of the place. Vasishta felt the insult, and was determined to make the gods feel the power of his wife's virtue. He took Arundhati to a forest, and commanded her to stand on a particular spot until he returned. The husband disappeared, and the wife stood still for years alone on the very spot, with her mind intent on obeying her husband's commands. So powerful was the penance she was performing, that the flame of it reached heaven and distressed the gods. Unable to bear it any longer, the gods repaired to Vasishta, and begged of him to forgive their folly, and to rejoin and propitiate his virtuous wife. He did so. And he is now supposed to be the Pole star *(Dhruva)*, and she the attendant star. In the marriage ceremony, this star is invoked by the bridegroom, and the bride is enjoined to follow the virtuous example of Arundhati. Another name for her is *Akshmálá*. *Manu* refers to her when he says (ix. 23.) that "a woman acquires the qualities of the husband with whom she is duly united, as a river, from its union with the sea, acquires its qualities, as in the case of Arundhati, who though of the lowest origin, became highly honourable from her union with Vasishta."

எம்மில்லாளே, வருகவென, கோதை உவகை பரத்தலால் வள்ளலை மிக விரைந்தெய்த, வேவினுன் நம்பியை விரகால் நீட்டினனென்க.

உலகிற் பொருந்திய புகழெல்லாங் கூடிய அருந்ததிக்கற்பை அகற்றிய கற்பினய். ஆசு, குற்றம். திருந்திய, நல்வினை திருந்திய. வருந்தல், அல் ஈற்று வியங்கோள். எம்மனே, எம்மில்லாளே. தேன் இதழை அலைத்து இழிதற்குக் காரணமான களிப்பு. உள்ளலேத்து, தன்னெஞ்சிலே தாங்கிற்று. இது மகஅழியின் வாழேனென்றவள் உயிரையும் மேற்பொருள்களையுங் கொடுத்தலின் வள்ளலென்ருர். விரகு, தேவி சேர்த்தினதிலகத்தை மாற்றினது. ௩௨௮.

விரகினீட்டினன், he carefully gave. The Commentator says that the husband took care to remove the spot put by the mother on the child's forehead, lest he should be discovered.

329. சுரிமுகவலம்புரிதுவைத்ததூரியம்
விரிமுகவிசும்புறவாய்விட்டார்த்தன
எரிமுகநித்திலமேந்திச்சேந்தபோற்
கரிமுகமுலையினுர்காய்பொன்சிந்தினர்.

There was great rejoicing in the house that day, music resounded, and alms were liberally distributed.

இ—ள். அப்பொழுது வலம்புரி இசைத்தன, நல்வகை வாச்சியங்களும் ஆர்த்தன, நித்திலம் ஏந்துதலால் சோபித்தனபோற் கரிந்தமுகத்தையுடைய முலையினர் எரிமுகத்தே காய்ந்தபொன்னைக் கொள்ளையூட்டினரென்க. ௩௨௯.

330. அழுகுரல்மயங்கியவல்லலாவணத்(து)
எழுகிளைமகிழ்ந்தெமதாசுவேண்டினன்
கழிபெருங்காதலான்கந்துநாமனென்(று)
உழிதருபெருநிதியுவப்பநல்கினன்.

Kattiankaran, hearing the sound of rejoicing in the Royal street, which was overwhelmed with grief, thought that *Kandugan* was manifesting joy at his assumption of the throne, sent him rich presents.

இ—ள். அதுகேட்டுக் கட்டியங்காரன், அரசிருப்பிற்குத் தொடர்ந்த பீடிகைத் தெருவிலே இருந்தும் கந்துகன் எமது அரசாட்சியை விரும்பினன், ஆதலான் மிக்க காதலையுடையனென்றுகொண்டு அவன் உவப்ப நிதியை நல்கினனென்க.

அரசன் படுதலால் அழுகுரல். எழுகிளை, எழுபிறப்புங் கிளையை விரும்பி; வளர்கின்ற கிளையுமாம். உழிதரு, ஓரிடத்து நில்லாது திரியும். ௩௩௰.

331. திருமகற்பெற்றெனச்செம்பொற்குன்றெனப்
பெருநிலநிதிதலைதிறந்துபீடுடை
இருநிலத்திரவலர்க்கார்த்தியின்னணஞ்
செருநிலம்பயப்புறச்செல்வன்செல்லுமே.

Because a son was born in the house, alms were liberally bestowed on the worthy, that blessings may be obtained for him.

இ—ள். செல்வன் திருமகனைப் பெறுதலாலே கட்டியங்காரன் நல்கினபின்பு, நிதியைப் பீடுடைய இரவலர்க்கு ஆர்த்தி, அம்மகன் போரிலே

தன்பகையை வெல்லவேண்டி மேலும் இங்ஙனங் கொடைக்கடன் பூண்டு ஒழுகுமென்க.

"அருளிலர் கொடாமை வல்லராகுக" என்றார் பிறரும். ஆழியாற் குல னுணர்தலின் அதற்குரிய தொழிலே கருதினான் கந்துகனும். பெற்றென வார்த்தி, எனவெனெச்சம் காரண காரியப்பொருட்டு: மருந்து தின்றெனப் பிணி நீங்கிற்று என்றாற்போல. குன்றெனப் பெரிய. செருநிலம் பயப்புற, அரசன் போர்செய்த இந்நகர்தன்னிலே சீவகனும் போர்செய்து பிறந்த பயன் உறவேண்டி. ஙஙக.

வேறு.

332. நல்லுயிர்நீங்கலுநண்மாண்புடையதோர்
புல்லுயிர்தன்னொடுநின்றுழிப்புல்லுயிர்
கல்லுயிர்காட்டுட்கரப்பக்கலங்கவிழ்த்(து)
அல்லலுற்றானூற்றதாற்றவுரைப்பாம்.

When Jivagan was taken away, the mother, who stood behind the tree, fell as a body bereft of life, and felt as if she was a shipwrecked mariner on the wavy ocean.

இ—ள். தேவி தனது நல்லுயிர் நீங்குதலாலே புல்லுயிருடனே நின்ற விடத்து, அதனைக் காட்டிலே விதி மறைத்தலாலே ஒருவன் மரக்கலங் கவிழ்தலால் அவன் உற்ற வருத்தத்தைத் தான் காட்டிடத்தே உற்று அவள் மேல் உற்றதனை முடிவுபோக உரைப்பாமெனத் தேவர் கூறினாரென்க.

நல்லுயிர், சச்சந்தன். புல்லுயிர், பிள்ளை. கரப்ப, செய்விப்பதன் தொழில். கவிழ்த்தவல்லல், இது காரணகாரியம் கருவிக்கண் அடங் கும்; உண்ட எச்சில்போல. உற்றது என்று இறந்தகாலத்தாற் கூறினார், கதையை உட்கொண்டு. ஙஙஉ.

333. பொறியறுபாவையிற்பொம்மெனவிம்மி
வெறியுறுகோதைவெறுநிலமெய்த
இறுமுறையெழுச்சியினெய்துவதெல்லாம்
நெறிமையிற்கூறநினைவினகன்றாள்.

She wept bitterly. The old lady comforted her, relating to her the future history of the child; and she was consoled.

இ—ள். கோதை விம்மிப் பாவைபோலே நிலனெய்துதலாலே, கூனி அந்தத்திலும் ஆதியிலும் எய்துங் காரியத்தை எல்லாம் நெறியாலே கூற, அவள் வருத்தத்தினின்று நீங்கினாளென்க.

பொறி, எந்திரம். பொம்மென, கடுக. எய்துவதெல்லாம் என்றார், "ஒருமை சுட்டிய பெயர்நிலைக்கிளவி பன்மைக்காகுமிடனுமாறுண்டே" என்றதனால். நெறிமை, பகுதிப்பொருள் விகுதி. கனவால் ஆக்கமும் உளதென்று கருதிய தேவி மனங்கொள்ளும்படி கூனி தன் தெய்வத்தன் மையான் மேல்வருவன கூறலின் அதனையுட்கொண்டு நினைவினகன்றா ளென்க. ஙஙங.

334\. பெருமகற்காக்கம்பிறழ்வின்றிக்கேட்டே
திருமகடானினிச்செய்வதையெல்லாம்
ஒருமனத்தன்னையுரையாயெனலோடுந்
தெருமருதெய்வதஞ்செப்பியதன்றே.

Vijaya then asked the old lady what she was to do in behalf of her illustrious son. The sympathising old lady said.

இ—ள். மகனுக்கு ஆக்கம் பிறழ்வின்றாகக் கேட்டுத் தேவி தான் இனி யான் செய்யுங் காரியங்களெல்லாம் அன்னாய், உரையாய் என்னுதலோ டும் தெய்வம் துணிந்து செப்பிற்றென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார். ஏகாரம், ஈற்றசை. செய்வதை, வினைத் திரிசொல். இருவர்க்கும் ஒருமனம். ஒடு, உடனிகழ்ச்சி. தெருமரு தெய்வதம், புதல்வன், அன்னப்பார்ப்பைப் பிரித்த தீவினையை உறுகி ன்ற தன்மையைத் தானோக்கி அதற்கு அவனை வேறோரிடத்து நீக்கித் தேவி யைத் தனியே கொண்டுபோகின்றதற்கு வருந்துகின்ற தெய்வம். செப் பியது, கணவனை இழந்தார்க்கு நோன்பு கடனாதலின் அதற்கு இயைவ தோர் கருமம் தேவிக்குக் கூறிற்று. ௩௩௪.

335\. மணியறைந்தன்னவரியறலைம்பாற்
பணிவருங்கற்பிற்படைமலர்க்கண்ணாய்
துணியிருட்போர்வையிற்றுன்னுபுபோகி
யணிமணற்பேர்யாற்றமரிகைசேர்வாம்.

"Let us leave this benighted place immediately, and go to the river Amarikai."

இ—ள். நீலமணியிலே அறலை அழுத்தியன்ன ஐம்பாலினையும், உலகெ ல்லாம் நினது ஏவலிலே வருதற்குக் காரணமான கற்பினையும், உடைய படைபோலுங் கண்ணாய், இருளாகிய போர்வையிலே மறைந்து போய், அமரிகையென்னும் பேர்யாற்றில் அணிமணலிலே அயர்வுயிர்ப்பாம், அத னைத் துணி என்றாளென்க.

பகைநிலத்தை இருளிலே கழிவாமென்றாள். ௩௩௫.

ஐம்பால், here refers to the five ways of putting up the hair. வரியறல், ripple—marks of black sand, i., e. curly hair. The river is called *Amarikai,* probably from, *amari,* ambrosia, nectar.

336\. அமரிகைக்கோசனையைம்பதுசென்றாற்
குமரிக்கொடிமதிற்கோபுரமூதூர்
தமரியலோம்புந்தரணிதிலக
நமாதுமற்றதுநண்ணலமாகி.

"500 Yojanas from thence is a city called *Taranitilakam* which belongs to us; we need not go there.

337\. வண்டார்குவளையவாவியும்பொய்கையுங்
கண்டார்மனங்கவர்கரவுங்கஞலிய
தண்டாரணியத்துத்தாபதப்பள்ளியொன்(று)
உண்டாங்கதனுளுறைகுவமென்றாள்.

"But let us retire to *Dandakaranıam,* where ascetics live and perform their devotions, and let us live there."

இ-ள். இவை இரண்டும் ஒருதொடர். அந்த அமரிகைக்கு ஐம்பதி யோசனைபோனால் தரணிதிலகமென்னு மூதூர் நமரது, அதனைச் சேரே மாய், மற்றுவாவியும் பொய்கையும் காவும் நெருங்கிய தெண்டகாரணியம் என்கின்ற வனத்தே ஒரு தாபதப்பள்ளி உண்டு, அதனிடத்தே அவர் உறைகின்றாற்போல உறைகுவம் என்றாளென்க.

ஓசனை, வடசொற்சிதைவு. குமரி, மதில். உலகிற்கெல்லாந் தமராம் இயல்பை நடத்தும். தேவி நோற்றற்குத் தாபதப்பள்ளி வேண்டுதலானும், அரசனை அமரில் நீத்து, புதல்வனைப் புறங்காட்டில் நீத்து, தமரிடத்துச் சேறலாகாமையானும் கூனி நண்ணலேமாகியென்றாள். வாவி, ஆற்றிலோடை. பொய்கை, மானிடர் அரக்கர்தம் நீர்நிலை. ஆங்கு, உவம உருபு. ௩௩௭.

337. வண்டார்குவளைபவாவி, குவளை is குறிப்புப்பெயரெச்சம், meaning a tank of *Kuvalai* flowers (water lilies,) The city is called *Taranitilakam*, i.,e. the beauty spot of the world an oasis. தாபதப்பள்ளி, residence of devotees.

338. பொருளுடைவாய்மொழிபோற்றினள்கூற
மருளுடைமாதர்மதித்தனளாகி
அருளுடைமாதவரத்திசைமுன்னி
இருளிடைமின்னினிலங்கிழைசென்றாள்.

Vijaya approving of this excellent advice, left the place, as if she were a flash of lightning darting through darkness.

இ-ள். பொருளுடை முதல், தடங்கொடாமமை என்பது ஈருக ஐந்தும் ஒரு தொடர். புதல்வற்பயந்த புனிறு தீராது இராத்திரியிற் சேறல் அரிதென்று கருதி, தெய்வம் தன் தெய்வத்தன்மையாற் கொண்டுபோகின்ற விரைவுதோன்ற மின்னினென்றார். மருளுடைமாதர், மயக்கந்தீர்ந்த மாதர். இது கேளிரைக் கண்டால் மிகுந்த துன்பமாதலில் தமரிடைச் சேறலாகாதென்று நோற்பலென்று யான் கருதியதனையே கூறினளென்னாது அவளே கூறினளாகக் கொண்டமை தோன்ற மதித்தனளாய் என்றார். ௩௩௮.

வேறு.

339. உருவமாமதிவாண்முகத்தோடிய
இருவிலும்மெறிமாமகரக்குழைத்
திருவிலும்மிவைதேமொழிமாதனைப்
பொருவினீள்சுரம்போக்குவபோன்றவே.

The brilliant ornaments she wore in her ears, served to lighten her path in her long journey.

இ-ள். முன்பு நிறைமதிபோலும் முகத்திலொளி, இப்பொழுது வருத்தத்தாற் கெட்ட கரிய ஒளி: இருங்கண்யானைபோல். பொருவில், வெம்மையால் ஒப்பில்லாத. அதர் போக்குவ என்பதும் ஒருபாடம். விளக்கு, ஆகுபெயர். ௩௩௯.

வேறு.

340\. சிலம்பிரங்கிப்போற்றிசைப்பத்
திருவிற்கைபோய்மெய்காப்ப
இலங்குபொற்கிண்கிணியுங்
கலையுமேங்கவெறிவேற்கண்
மலங்கமணிமலர்ந்த
பவளக்கொம்புமுழுமெய்யுஞ்
சிலம்பிவலந்ததுபோற்
போர்வைபோர்த்துச்செல்லலுற்றாள்.

The tingling and rusting of her jewels and clothing were as if they expressed their grief. She wrapped herself from head to foot, as a coral branch covered with a spider's web.

இ-ள். வில்லென்னும் பெயர்பற்றி விற்படை பக்கத்தே காப்ப என்றார். கண்மலங்க, தனியே போதற்கு அஞ்சி, சுழல: வலம்புரி சலஞ்சலம் வளையியது ஒத்தவளாதலின். மணியைப் பூத்ததோர் பவளக்கொம்பைச் சிலம்பி சூழ்ந்ததுபோல் மெய்முழுதும் போர்வையாலே மறைத்து. ௩௪௰.

341\. பஞ்சியடரனிச்சநெருஞ்சியின்றபழமாலென்(று)
அஞ்சுமலரடிகளரங்கண்டன்னவருங்காட்டிட்
குஞ்சித்தசைந்தசைந்துகுருதிகான்றுவெய்துயிரா
வஞ்சியிடைநுடங்கமயில்கைவீசிநடந்ததே.

She walked on the rugged path, and her exceedingly delicate feet were blistered.

இ-ள். பஞ்சி அடரையும் அனிச்சத்தையும் நெருஞ்சிப்பழமென்று கருதிக் குஞ்சித்து அசைந்தசைந்து குருதி கான்று அஞ்சுமலரடி என்க. கைவீசி என்று வருந்தாமை கூறினார். ஈன்ற என்றார், பழத்தின் செருக்கால், அரம், வாளாம், குஞ்சித்து, குருதி, வெய்துயிரா, மயில் நடந்ததே, நடந்த தன்மையே. ஏகாரம், தேற்றம். ௩௪௧.

பஞ்சியடரனிச்சம். i. e., the soles of Vijaya's feet were more delicate than even the flower of the sensitive plant which is softer than cotton.

வேறு.

342\. தடங்கொடாமரைத்தாதுறைதேவியுங்
குடங்கைபோலுண்கட்கூனியுங்கூர்புறற்
கடங்களும்மலையுங்கடந்தார்புனல்
இடங்கொள்யாற்றகமெய்தினரென்பவே.

Vijaya and the old lady, walking through the rugged road came to an island, surrounded by a river.

இ-ள். கூனி மொழிகளை விரும்பினளாய்க் கூற, அதனை மாதர் மதித்தனளாய் மாதவர் இருக்கின்ற அத்திசையைக் கருதிப் போர்வைபோர்த்து அருங்காட்டிலே இடை நுடங்கக் கையை வீசி நடைக்கு வருந்தாத ஓர் மயிலின் நடந்ததன்மையே மலரடிகளாலே செல்லலுற்றாள்; அப்பொழுது இருவிலும் திருவிலும் மாதனா இரவிடை வழிபோக்கும் விளக்குப் போன்றன, அவ்விளக்கிலே கூனி ஒழிய வேறொருவர் இன்மையிற் கண்

அலமருதலாற் சிலம்பிசைப்பத் திருவிற் காப்பக் கிண்கிணியுங் கலையும் ஏங்க, கடங்களும் மலையுங் கடந்து அந்த இலங்கிழை மின்போலச் சென்றாள், இங்ஙனஞ் சென்ற தாதுறை தேவியும் அவளுக்கேற்பச்சென்ற கூனியும் பின்னர் ஆற்றிடைக் குறையைச் சேர்ந்தாரென்க.

புனலிடங்கொண்ட, நீரறுத. என்ப, அசை. ௩௪௨.

343. எல்லையெய்தியவாயிரச்செங்கதிர்
மல்லன்மாக்கடற்றோன்றலும்வைகிருள்
தொல்லைநல்வினைமுற்படத்தோன்றிய
அல்லல்வெவ்வினைபோலவகன்றதே.

It then dawned, and the darkness was dispersed, even as evil is dispersed when good comes in.

இ-ள். எய்தின அளவிலே ஒருவர்க்கு நல்வினை வந்துதோன்ற அதற்குமுன்னே தோன்றிநின்ற தீவினை அகலுமாறுபோல, உலகம் பகற்பொழுதைப் பெறவேண்டிக் கதிர் கடலில் தோன்றின அளவிலே இருள் அகன்றதென்க.

மல்லல், மணிமுதலியவளன். ௩௪௩.

344. நுணங்குநுண்கொடிமின்னேர்மழைமிசை
மணங்கொள்வார்பொழில்வந்தகிடந்ததொத்(து)
அணங்குநுண்டுகின்மேலசைந்தாளரோ
நிணங்கொள்வைநுதிவேனெடுங்கண்ணினாள்.

She went, and as lightening in a cloud, laid down in a grove with her clothes, and slept.

இ-ள். கண்ணினாள் அவ்வாற்றிடைக்குறையிற் பொழிலிலே வந்து மஞ்சிலே ஒரு மின் கிடந்த தன்மையை ஒத்துத் துகிலின்மேலே கிடந்தாளென்க.

மிகவும் நுண்ணிய ஒழுங்குபட்ட மின். அணங்கும், இழை தெரியாது வருந்தும். ௩௪௪.

345. வைகிற்றெம்மனைவாழ்தியபோழ்தெனக்
கையினாடிதைவரக்கண்மலர்ந்(து)
ஐயவோவென்றெழுந்தனளாய்மதி
மொய்கொள்பூமிமுளைப்பதுபோலவே.

When it was time the old lady woke Vijaya; she opened her eyes and cried, "alas!"

இ-ள். அப்பொழுது கூனி, எம்மனாய், வாழ்வாயாக, பொழுது வைகிற்றென்று அடியைத் தடவ, கண்ணை விழித்து ஐயவோ என்று மதி பூமியிலே முளைத்ததுபோல எழுந்தாளென்க.

தெய்வம் கூனி வடிவாய் நிற்றலின் தொழிற்கேற்ப அடிதைவந்தது. ஈண்டு அரசனைக் கனவிற்கண்டது நனவாகாமையின் ஐயவென்றாள். ஓ, இரக்கக்குறிப்பு. ஆய்மதி, ஒளியற்றமதி. அதுவும் உதையத்தே தோன்றும். மொய்கொள், அணுச்செறிந்த. முகமெடுத்தற்கு உவமை. அன்னை

ரண்டு முறைப்பெயரன்மையின் "அன்னை என்னை" என்னும் பொருளி யற் சூத்திரத்தாற் கொள்க. ௩௪௫.

She cried, ஐயோ! alas! for she had been dreaming of her husband, and on awaking found he was not there.

The wild animals in the place, seeing the agonies of the beautiful Vijaya, sympathised with her.

346. தூவியஞ்சிறையன்னமுந்தோகையும்
மேவிமென்புனமானினமாதியா
நாவிநாறெழின்மேனியைக்கண்டுகண்(டு)
ஆவித்தாற்றகில்லாதழுதிட்டவே.

இ—ள். அதனைக் கண்டு மானின முதலாக அன்னமுந் தோகையும் மேவி, எழின்மேனியைக் கண்டு கொட்டாவிக்கொண்டு ஆற்றாது அழு திட்டனவே, தமக்கு இவை இயல்பாகக் காலையிற் செய்தன அல்ல என்க.

ஏகாரம், தேற்றம். ௩௪௬.

நாவிநாறெழின்மேனி, her body which emitted perfume.

She who was suffering the consequences of the actions of her previous birth, now at length reached the residence of the virtuous.

347. கொம்மைவெம்முலைப்போதிற்கொடியனாள்
உம்மைநின்றதோருழ்வினைபுண்மையால்
இம்மையிவ்விடருற்றனளெய்தினாள்
செம்மைமாதவர்செய்தவப்பள்ளியே.

இ—ள். அவை வருந்தினபின், பால் சுரத்தற்கு வெவ்விதாக முலையி னையுடைய திருவனாள் முற்பிறப்பிற் செய்த தீவினையுள்ளதாதலால் இப் பிறப்பில் இவ்வருத்தமுற்றாள், அது நீங்குதலாலே மாதவர் தவஞ்செய் கின்ற பள்ளியைச் சேர்ந்தாளென்க.

கொம்மை, பெருமை. செம்மை, செவ்வை. ௩௪௭.

உம்மை former birth. a good example of the demonstrative உ. Nannul. S. 66.

வேறு.

The matrons of the devotees received her kindly, and treated her with affection; and she was induced from day to day gradually to denude herself of her jewels.

348. வாளுறைநெடுங்கணாளைமாதவமகளிரெல்லாந்
தோளுறப்புல்லுவார்போற்றெருக்கெதிர்கொண்டுபுக்குத்
தாளுறுவருத்தமோம்பித்தவநெறிப்படுக்கலுற்று
நாளுறத்திங்களூரநல்லணிநீக்குகின்றார்.

இ—ள். நல்லநாள் வந்து பொருந்த நாடோறுந் திங்களொரு கலை ஏறு நிற்க, மகளிரெல்லாம் தொக்கு, கண்ணாளைப் புல்லுவாரைப்போல் எதிர் கொண்டு புக்கு, ஓம்பி, அவள் கருத்தறிந்து படுக்கலுற்று, உற, ஊர, நீக்கு கின்றாரென்க.

வாளின் தன்மை முன்தங்கிய கண்ணாளை மாதவஞ் செய்வார்க்குப் புல்ல லாகாமையிற் புல்லுவார்போலென்றார். வருத்தந் தேவிக்கு இன்றென்

பது உணராது இக்காட்டில் வருவார்க்கு வருத்தமுளதென்று தாம் கருதி ஓம்பினர். மேல் தவத்திற்சேற்றகு நெறியாகிய நோன்பை உண்டாக்க லுற்று. கணவனை இழந்ததற்கும் புதல்வன் வாழ்தற்கும் பொருந்திய நோன்பு. தேவி நீக்குகின்றவற்றை அவர் மேலேற்றினர், ஏவினுனைக் கருத்தாவாக: அரசரெடுத்த தேவகுலம்போல. ௩௪௮.

349. திருந்துதகரச்செந்நெருப்பிற்
றேன்றோய்த்தமிர்தங்கொளவுயிர்க்குங்
கருங்காளகிலினறும்புகையிற்
கழுமிக்கோதைகண்படுக்குந்
திருந்துநானக்குழல்புலம்பத்
தேனும்வண்டுமிசைபுலம்ப
அரும்பொன்மாலையலங்கலோ
டாரம்புலம்பவகற்றினுள்.

Of the various jewels that adorned her person, she at first began to get rid of her head ornaments.

இ—ள். கோதை புலம்ப, தேனினமும் வண்டினமும் துதைந்தூதாமை இசைக்குப் புலம்ப, பொன்னரிமாலையும் நெற்றிமாலையும் தலைக்கோல மாகிய முத்தும் புலம்ப, இவற்றைக் குழலினின்று அகற்றினளென்க.

தகரவிறகாலாக்கின நெருப்பிலே தேன் தோய்த்திட்ட அகிலினது இனிமைகொள்ள நாறும் புகையிலே மயங்கிக் கண்படுக்குங் கோதை. ௩௪௯.

350. திங்களுகிரிற்சொலிப்பதுபோற்றிலகம்விரலிற்றுனீக்கிப்
பைம்பொன்மகரகுண்டலமும்பாவைகழுத்தினணிகலமும்
வெங்கண்வேந்தற்கமிர்தாகிவேற்கட்பாவைபகையாய
அங்கண்முலையினணிமுத்துமரும்பொற்பூணுமகற்றினுள்.

She then removed the spot from her forehead, and cast off the jewels that adorned her neck and breast.

இ—ள். பாவைதான் திலதத்தை விரலாலே நீக்கிக் குழையுங் குண்டலத்தையுங் கழுத்தின் அணிகலங்களையும் முலையின் அணிந்த முத்தையும் பூணையும் நீக்கினளென்க.

சொலிப்பது, இடப்பது, சிதைப்பதும், பாடம். இன்பத்தால் அவனைக் கெடுத்தலில் தனக்குப் பகையாய முலை. ௩௫௰.

351. பஞ்சியணையவேய்மென்றோட்
பகுவாய்மகரங்கான்றிட்ட
துஞ்சாக்கதிர்கடோண்முத்தந்
தொழுதேனும்மையெனத்துறந்து
வஞ்சிவருத்து நுசுப்பினுள்
வளைக்கையுடைத்துமணிக்காந்தள்
அஞ்சச்சிவந்தமெல்விரல்சூ
ழரும்பொனுழியகற்றினுள்.

She broke her bangles, and got rid of her bracelets and rings.

இ-ள். நசுப்பினுள் நம்மைத் தொழுதேனென்று தோளின் முத்தத்தைத் துறந்து வளையை உடைத்துப் பின்பு விரலைச் சூழ்ந்த ஆழியை அகற்றினாளென்க.

அங்காந்த வாயினையுடைய மகரங்கான்ற மாறுத கதிரையுடைய பல வடம் சேர்ந்த முத்தம். அரசன் நீங்காமல் முயங்குதற்குக் காரணமாய்த் தன்னைக் கெடுத்தலில் தொழுதேனென்றாள். வளைகழற்றுதல் அரிதாதலிற் கையால் உடைத்தென்றார். மணி, அழகு. ௩௫௧.

... bid farewell to her waist band and other ornaments that were her joy and delight.

352. பூப்பெய்செம்பொற்கோடிகமும்
பொன்னாராலவட்டமும்
ஆக்குமணிசெய்தேர்த்தட்டு
மரவின்பையுமடுமல்குல்
வீக்கிமின்னுங்கலையெல்லாம்
வேந்தன்போகியரம்பையரை
நோக்கிநும்மைநோக்கானீர்
நோவாதொழிமினெனத்துறந்தாள்.

இ-ள். தேவி, வேந்தன் போய் அரம்பையரை நுகர்தலாலே நும்மை நோக்கான், ஆதலால் நீர் என்னை வெறுதே நீங்குவீராக என்று சொல்லி, பூந்தட்டையும் ஆலவட்டத்தையும் தேர்த்தட்டையும் பையையும் அடுகின்ற அல்குலிலே வீக்கி இன்பத்தை யுரக்குங் கலைகளெல்லாவற்றையுந் துறந்தாளென்க.

மணியாலே செய்தமைக்குந் தேருமாம். நோக்கியென்றார், மெய்யுறு புணர்ச்சி இன்றி நோக்கால் நுகர்தலின். நும்மைநோக்கான், நும்முளுள்ள பயனை நோக்கான். இது இரண்டன் மருங்கினோக்கல் நோக்கமாதலின் ஏதுவாயிற்று. ௩௫௨.

Thus denuded of her ornaments, as a tree bereft of its flowers, she put on the ascetic garment, in order that her self-denial may benefit her son.

353. பிடிக்கைபோலுந்திரள்குறங்கி
னணியுநீக்கிப்பிணையன்னாள்
அடிக்கிண்கிணியுமஞ்சிலம்பும்
விரன்மோதிரத்தோடகற்றியபின்
கொடிப்பூத்துதிர்ந்ததோற்றம்போற்
கொள்ளத்தோன்றியணுங்கலற
உடுத்தாள்கற்றோய்நுண்கலிங்க
முரவோன்சிறுவனுயர்கெனவே.

இ-ள். பிணையனாள், குறங்கிற்செறிந்த அணியையும் நீக்கிக் கிண்கிணியையும் சிலம்பையும் காலாழியுடன் அகற்றியபின்பு, பூத்துதிர்ந்த தோற்றம்போல் தோன்றி, கூனி வருந்த, சிறுவன் உயர்கவென்று காவிக் கற்றோய்ந்த கலிங்கத்தை உடுத்தாளென்க.

கொடிப்பூத்துதிர்ந்த, ஒற்றுமையாற் சினைவினை முதன்மேலேற்றி ஞர். அலற, வருந்த. கல், நற்செங்கல். உரவோன், அறிவுடையோன். உயர்கவென்ருர், நோன்பின்பயன் அதுவாகலின். உரவோன் சிறுவ னென்ருள், பகையை வெல்லப் பிறந்தமை கருதி. ௩௫௩.

354. பாலுடையமிர்தம்பைம்பொற்கலத்திடைபாவையன்ன
நூலடுநுசுப்பினல்லாரேந்தவுநோர்ந்துநோக்காச்
சேலடுகண்ணிகாந்தட் டிருமணித்துடுப்புமுன்கை
வாலடகருளிச்செய்யவனத்துறைதெய்வமானுள்.

She who lived in luxury, and was attended upon by maidens, now lived, like a forest goddess, upon vegetables that her own delicate hands procured.

இ-ள். உடுத்தபின், நுசுப்பினையுடைய பாவையன்ன நல்லார் நேர்ந்து கலத்தே அமிர்தத்தை ஏந்தவும் நோக்காத கண்ணி, காந்தள் துடுப்புப்போ லுந் தன்கைதானே அடகை அருள அதனை நுகர்ந்து இல்லுறை தெய்வம ன்றி வனத்தே உறைவதோர் செய்ய தெய்வமானுளென்க.

அமிர்தம், அடிசில். நேர்ந்தேந்தவும், இவள் உணவொழிந்தா ளென்று வலிய எடுக்கவும். உணவொழிந்த நுகர்ச்சியே நிகழ்ந்தமையின் நோக்காதவென்ருர். முன்பு திருமணியையுடையகை. அருளி, அருள. செய்ய, சிவந்த. ௩௫௪.

355. மெல்விரன்மெலியக்கொய்தகுளநெல்லும்விளைந்தவாம்பல்
அல்லியுமுணங்குமுன்றிலணில்விளித்திரியவாமான்
புல்லியகுழவித்திங்கட்பொழிகதிர்க்குப்பைபோலும்
நல்லெழிற்கவரியூட்டநம்பியைநினைக்குமன்றே.

When she saw the wild cows feeding their calves, yielding abundant milk, she thought of her son.

இ-ள். நெல்லும் அல்லியும் உணங்கும் முன்றிலிலே அணில் இரியும் படி ஆமான் குழவியைப் புல்லியகவரிமா வர அதற்கு முலையை ஊட்டத் தேவி நம்பி பிறர் முலையை உண்டு வளர்கின்றபடியை நினைக்குமென்க.

மெலிய என்ருர், தவமகளிர் கொய்தலின். விளித்து இரிய. கதிர்த் திங்கட்குப்பைபோலும். எழிலென்ருர், சாயலால். "குஞ்சரம் பெறு மேகுழவிப்பெயர்க்கொடை" என்றதனுட் கொடை என்றதனுன் ஆமான் குழவியுங் கொண்டவாறுணர்க. ௩௫௫.

356. பெண்மைநாண்வனப்புச்சாயல்பெருமடமாதுபேசின்
எண்மையின்ஞெருங்குகூடியுருவுகொண்டனையநங்கை
நண்ணியநுங்கட்கெல்லாமடைக்கலமென்றுநாடுங்
கண்ணியகுலனுந்தெய்வங்கரந்துரைத்தெழுந்ததன்றே.

The old lady having committed Vijaya to the care of those residing in the forest, set out on her journey, disguising her name and place.

இ-ள். அவ்வளவிலே தெய்வம், நங்கை நுங்கட்கடைக்கலம், இவ ளைக் காத்தல் வேண்டும் என்று கூறிப் பின்பு, நாட்டையுங் குலத்தையும் வேறு பெயர்படக் கூறிப் போதற்கு ஒருப்பட்டதென்க.

பெண்மை, மடம்: கொளுத்தக்கொண்டு கொண்டது விடாமை. மாது, காதல்: உரிச்சொல் ஈறுதிரிந்தது. இவட்குள்ள அமைதித்தன்மை முதலியவற்றைக் கூற நினைத்தேமாயின் அவை தமக்கு விளக்கங் காரணமாகச் சேரக் கூடி ஒரு வடிவு கொண்டாற்போலும் நங்கை. எல்லாநுண்ணிய நுங்கட்கு, நற்குணமெல்லாம் பொருந்திய நமக்கு. ௩௫௬.

வேறு.

357. உறுதிசூழ்ந்திவளுடலினுயிடை
மறுவில்வெண்குடைமன்னவன்காதலஞ்
சிறுவன்றன்மையைச்சேர்ந்தறிந்திவ்வழிக்
குறுகவம்மெனக்கூனியைப்போக்கினாள்.

Vijaya desires the old lady to go to the city, and to see how the child is doing, and to return again.

இ—ள். அங்ஙனம் போதற்கு ஒருப்பட்ட தெய்வத்தின் நெஞ்சம் இவ்விடத்து இவட்கு ஆம் உறுதிகளைச் சூழ்ந்து தான் உறைகின்ற இடத்தே சேரலால், அதற்கேற்பத் தெய்வம் தன் தெய்வத்தன்மையால் தேவிக்கும் அக்கருத்தே பிறப்பிக்க, தேவியும் ஆயிடைச்சேர்ந்து சிறுவன் செய்தியை அறிந்து இவ்விடத்தே அணித்தாக வம் என்று அத்தெய்வத்தைப் போகவிட்டாளென்க.

ஆயிடை, இராசமாபுரத்திடை. சேடியை வம் என்று உயர்த்துக் கூறினாள், தான் நிற்கின்ற தவநிலைக்கேற்ப. ௩௫௭.

வம் contraction of வாரும். See, Nannul, S. 155, on poetical and anomalous changes.

358. நெஞ்சினுளத்தினியாளையென்னீர்மையால்
வஞ்சித்தேனெனவஞ்சியங்கொம்பனாள்
பஞ்சிமெல்லடிபல்கலனார்ப்பச்சென்(று)
இஞ்சிமாணகர்த்தன்னிடமெய்தினாள்.

The old lady departs, regretting that she was leaving Vijaya behind, but with no intention of returning.

இ—ள். அப்பொழுது கொம்பனாள், இனியாளை எனது தெய்வத்தன்மையாலே வஞ்சித்தேனென்று வருந்தி, கலனார்ப்பச் சென்று இராசமாபுரத்திற் புறங்காட்டைச் சேர்ந்தாளென்க.

யான் கருதியதே தானுங்கருதி. வஞ்சித்தல், அறிந்து வருகின்றேனென்றது. ௩௫௮.

இஞ்சிமாணகர், the great fortified city, i., e. Rajahmápuram.

359. தானுந்தன்னுணர்விற்றளர்ந்தாற்றவும்
மானினோக்கிவரும்வழிநோக்கிநின்(று)
ஆனியம்பலவாசையிற்செல்லுமே
தேனியம்புமோர்தேம்பொழிற்பள்ளியே.

Vijaya for many days longingly looked for, and expected her return.

இ—ள். மானனோக்கிதானும் தெய்வமென்றறியாத பெண்ணுணர்வாலே மிகவும் தளர்ந்து, பள்ளியிடத்தே அவள் வரும் வழியை நோக்கிநின்று

பல இரவும் பகலும் இன்று வரும் இன்று வருமென்னும் ஆசையிலே நட் வாநிற்குமென்க.

மானின், இன், சாரியை. ௩௫௯.

ஆனியம், a day of 24 hours.

360. மட்டவிழ்கோதைவாளளவுண்கண்மயிலன்னாள்
கட்டழ்லெவ்வங்கைமிகநீக்கிக்களிகூர
விட்டகல்வாற்றாவேட்கையினோடும்பொழுதிப்பாற்
பட்டதையெல்லாம்பல்லவர்கேட்கப்பகர்குற்றேன்.

We are now going to say how *Sunandai*, the wife of Kandugan, having assuaged her grief by obtaining the child, lived rejoicing with it.

இ—ள். சுனந்தை பிள்ளையை இழந்த துன்பத்தைச் சிறிதும் நில்லாதபடி போக்கி, களிப்பு மிகுதலாலே ஒழிந்தோர்க்கும் பிள்ளையை விட்டு நீங்க மாட்டாத வேட்கை நடக்கின்ற இராப்பொழுதிற்குப்பின்பு, பிள்ளை உற்றகாரியங்களை எல்லாம் பலருங் கேட்கும்படி கூறுவேனாகத் துடங்கினேன் என்றாரென்க.

என்றது தம்மாற் சரிதங்கூறுதல் அரிதாகலின். இனி வேட்கையாற்க்கேக்கழியும் பொழுதென்றுமாம். அழல்போலெவ்வம். அகல்வு, அகற்சி. இன், சாரியை. பகர்கு, தன்மைச்சொல். ௩௬௰.

எவ்வம், sorrow, affliction.

361. கூற்றமஞ்சுங்கொன்னுனையெஃகினிளையானும்
மாற்றமஞ்சுமன்னியகற்பின்மடவாளும்
போற்றித்தந்தபுண்ணியர்கூடிப்புகழோனைச்
சீற்றத்துப்பிற்சீவகனென்றேபெயரிட்டார்.

The foster parents, together with their relatives and devotee's, named the child *Jivagan*.

இ—ள். இளையானும் மடவாளும் விரும்பிக் கொண்டுவந்த பார்ப்பார் சான்றோர், உள்ளிட்டோருங்கூடி, சீற்றத் துப்பிற் புகழோனைச் சீவகனென்றே பெயரிட்டாரென்க.

கொன்னுனை, வினைத்தொகை. சொல்லப்புகிற் சொல்லும் அஞ்சுங் கற்பு. சீவகன், சீவித்தலையுடையனென்று தெய்வம் வாழ்த்தினமையின் அப்பெயரே ஆயிற்று. ௩௬௧.

புண்ணியர், here, are the devotees of Arugan, whose name is புண்ணியன். சீற்றத்துப்பு, fierce valour. *Jivagan*, this was the name uttered by the old lady when Kandugan took up the child, and which he considered a divine utterance.

362. மேகம்மீன்றமின்னனையாடன்மிளிர்பைம்பூண்.
ஆகம்மீன்றவம்முலையின்பாலமிர்தேந்தப்
போகம்மீன்றபுண்ணியனெய்தகணையேபோன்
மாகம்மீன்றமாமதியன்னான்வளர்கின்றான்.

The child was nursed by the milk of Sunandai, and grew up as Krishna did, who was once the arrow of the pleasure-giving Siva.

இ—ள். மதியன்னான், மின்னனையாளது ஆகமீன்ற முலையின் இனிய பாலமுதத்தை ஏந்த, புண்ணியன் எய்த கணை நந்தகோன் மகனாய் வளருமாறுபோல, கந்துகன் மகனாய் வளர்கின்றானென்க.

முலை, எழுவாய். போகம்பீன்ற, தான் சத்தியுஞ் சிவனுமாய் உலகத்திற்கெல்லாம் போகத்தையுண்டாக்கின. புண்ணியனென்றார், திரிபுரத்தை அழித்தும், நஞ்சுண்டும் பல்லுயிர்களையும் காத்தலின். எய்தகணை, திருமால். கணைவளருமாறுபோல வளருமெனவே, அவன் ஆயப்பாடியிலே நந்தகோன் மனையிலே மறைய வளர்ந்தது உவமையாம். மா, ஈண்டழகு. மதி, பிறை. ௩௬௨.

Krishna was born of Vásudeva and Devaki, who were Kshatriyas, and brought up by Nanda and Yasoda, who were shepherds. When Siva went to burn Tripura, he used Vishnu as his arrow.

363. அம்பொற்கொம்பினுயிழையைவர்நலனேம்பப்
பைம்பொற்பூமிபல்கதிர்முத்தார்சகடமுஞ்
செம்பொற்றேரும்வேழமுமூர்ந்துநிதிசிந்தி
நம்பன்செல்லுநாளினுநாளுநலமிக்கே.

He had five maidens to attend upon him, and a variety of toys to amuse him.

இ–ள். நம்பன், ஐவர் எல்லா நலத்தையும் பேணுநிற்க, அவ்விடத்தே சகடத்தையும் தேரையும் வேழத்தையும் தன் கையாற் செலுத்தி, சிந்தி நாடோறு நாடோறும் நலமிக்குச் செல்லுமென்க.

ஐவர்: ஆட்டுவாள், ஊட்டுவாள், ஓலுறுத்துவாள், நொடிபயிற்றுவாள். கைத்தாய். நிதிசிந்தி, குழவிப்பருவத்துங் கொடையியல்பு. நாளின், இன், சாரியை. ௩௬௩.

364. பல்பூம்பொய்கைத்தாமரைபோன்றும்பனிவானத்(து)
எல்லார்கண்ணுமின்புறவூரும்மதிபோன்றுங்
கொல்லுஞ்சிங்கக்குட்டியும்போன்றிவ்வுலகேத்தச்
செல்லுமன்னேசீவகன்றெய்வப்பகைவென்றே.

Jivagan grew up like the waxing moon, and with the courage of a lion.

இ–ள். சீவகன் பகையை மிகவும் வென்று உலகேத்தும்படி தாமரை முதலியனபோன்று செல்லுமென்க.

ஒழிந்தோரிற் சிறந்தமையில் தாமரை உவமம். வானிடத்துத் தேவர் முதலாயினாரிடத்தும் இன்பமுறப் பார்க்கின்ற மதியாவது அறிவு. அது தானொரு வடிவுகொண்டாற்போன்றும். "குட்டியும் பறழுங் கூற்றவண் வரையார்" என்றதனுட் கூற்றென்றதனாற் புலிமுதலியவற்றிற்குக் கூறிய இளமைப்பெயர் சிங்கத்திற்குங் கொண்டார். வாலசிகிற்சையிற் கூறுகின்ற தெய்வப்பகை. ஓ, அசை. ௩௬௪.

The Commentator says that Jivagan grew up as knowledge embodied, or incarnated. தேவப்பகை, தோஷம், evils, physical and moral, coming from the gods.

365. மணியுமுத்தும்மாசறுபொன்னும்பவளமும்
அணியும்பெய்யுமாரியினேற்பார்க்கவைநல்கிக்
கணிதம்மில்லாக்கற்பகங்கந்துக்கடனொத்தான்
இணைவேலுண்கணந்தையுமின்பக்கொடியொத்தாள்.

Munificent were the charities made on account of the child. Kandugan in this respect was like the *Kalpaka* tree, and his wife like the *Kamavalli* that creeps round the Kalpaka tree.

இ—ள். தமக்கு வேண்டும் பொருள்களை வேண்டாமல் ஏற்பார்க்கு அப்பொருள்களைப் பெய்கின்ற மாரிபோலே நல்கி, ஓரளவிற் படாத கந்துகன், பின்பு வேண்டி ஏற்பார்க்கு நல்கிக் கற்பகமொத்தான், சுனந்தையும் அதன்மேற் படர்ந்த காமவல்லியை ஒத்தாளென்க.

கார் வேண்டாமைக் கொடுத்தலுங் கற்பகம் வேண்டக் கொடுத்தலும் இயல்பு. நல்கியில்லாவென்க: நந்தை, தலைக்குறைத்தல். இது சவுளத்திற்கு முன்புள்ள கன்மங்களிலும் நாடோறு நடத்தும் கருமங்களிலும் கொடைக்கடன் அமர்ந்தமை கூறினர். ௩௬௫.

Take நல்கி after மாரியின். கற்பகம் 2nd case, governed by ஒத்தான்.

366. சாதிப்பைம்பொன்றன்னொளிவௌவித்தகைகுன்
நீதிச்செல்வம்மேன்மேனீந்திநிறைவெய்திப் [று
போதிச்செல்வம்பூண்டவரேத்தும்பொலிவின்னு
ஆதிக்காலத்தந்தணன்காதன்மகனொத்தான். [ல்

All religious rites and ceremonies having been duly performed in behalf of the child, he grew up like Swayambhu Manu, the son of Brahma.*

இ—ள். ஒளியை வௌவிச் செல்வநீந்தி நிறைவெய்துதலின் அறிவாகிய செல்வத்தைப் பூண்டவர் ஏத்தும் பொலிவாலே அந்தணன் மகன் ஒத்தானென்க.

இது நிறம் பிறந்தமை கூறினர். நீதிச்செல்வம், சவுளம். மேன்மேல் நிறைவெய்தி, முறையே நாமகளைப் புணரும் பருவம் நிறைந்து. அந்தணன் மகன், ஸ்வாயம்புமனு: இயல்பான அறிவிற்கு உவமை. இனி தீர்த்தகரில், இருஷபசுவாமி மகன் பரதராச்சக்கரவர்த்தி என்றும் உரைப்ப. க்ஷத்திரியனுக்கு வைதிகம் வேண்டுதலிற் சவுளத்திற்கு முன்புள்ள கன்மமுஞ் சவுளமுங் கூறினமையான், மேலும் உபநயனம் முதலியனவும் விரியக்கூறாராயினும் அவ்விடங்களிலே குறிப்பானுணர்க. ௩௬௬.

---

*So in the Vedas: एव आत्मा वै पुत्रो नामासीत्. "So himself was, indeed his son." Brahma converted himself into two persons, the first male, or the *Manu Swáyambhuva*, and the first woman, *Satarúpa*. This corresponds with the Scriptural account of the first human beings, Adam and Eve. *Adam* in the Hebrew signifies *red earth*, from which he was originally formed, and Eve [*Havah*] life, or *the mother of all living*. See Genesis I. 26-28: II. 7, 18-25. III. 28. Sir William Jones thinks that *Adam* may be derived from आदिम् *Adim*, which in Sanskrit means the *first*, *preeminent*; and *Satarúpa*, a *hundred forms*, or type of many forms. She is said to have had two sons and three daughters.

The foster mother desired her husband to commence the education of the child,

367. நனந்தலையுலகின்மிக்கநன்னுதன்மகளிர்தங்கண்
மனந்தளைபரியநின்றமதலைமையாடுகென்றே
பொனங்கொடியிறைஞ்சிநின்றுபூமகள்புலம்பிவைக
அனங்கனுக்கவலஞ்செய்யுமண்ணனற்றாயுரைத்தாள்.

இ-ள். அண்ணல்நற்றாய் கொடிபோல இறைஞ்சிநின்று, மகளிர் தளைபரியத் திருமகள் சிறிதுநாள் தனித்து வைக மதலை மையாடுக என்று உரைத்தாளென்க.

மிக்கமகளிராவார், விறன்மடந்தையும் புகழ்மடந்தையும். தளை, குவிதல். மனத்தினின்ற தளைபரிய, இவனைப் பெறுமாறு நினைந்து வருந்துகின்ற மனத்தினின்ற வருத்தநீங்க. நின்ற மையாடுக, முறையே நின்று மை ஓலை பிடிக்க. இது தன் தொழிலாதலிற் கூறினாள். தளை பரிய மையாடுக என்றது, பலநூல்களைக் கற்கவே வெற்றியும் புகழும் உண்டாமென்று. செல்வச்செருக்கின்றி வழிபாட்டோடு கற்றலிற் றிருமகள் புலம்ப என்றார். ௩௬௭.

The foster parents unite their adopted son to the virgin, named Knowledge.

368. முழவெனத்திரண்டதிண்டோண்மூரிவெஞ்சிலையினானும்
அழலெனக்கனலும்வாட்கணவ்வளைத்தோளினாளும்
மழலையாழ்மருட்டுந்தீஞ்சொன்மதலையைமயிலஞ்சாயற்
குழைமுகஞானமென்னுங்குமரியைப்புணர்க்கலுற்றார்.

இ-ள். கந்துகனும் சுனந்தையும் மதலையை ஞானமென்னுங் குமரியைப் புணர்க்கக் கருதினாரென்க.

சாத்தனை நூலைக் கற்பிக்கலுற்றார் என்றாற்போல. யாழை மருட்டு மழலைத் தீஞ்சொல். சாயற்குமரி. குழைமுகம், பூணையும் தோற்றுவித்தது; குழையப்பண்ணுகின்ற முகமுடைய ஞானமென்னுங் குமரி. வேறு தன் கருத்தறிவாரின்றி இவனே தன் கருத்தறியத் தான் அழியாதிருத்தலிற் குமரியென்றார். ௩௬௮.

On the day of his education-nuptials, Jivagan became the consort of Knowledge, by a written deed.

369. அரும்பொனுமணியுமுத்துங்காணமுங்குறுணியாகப்
பரந்தெலாப்பிரப்பும்*வைத்துப்பைம்பொன்செய்தவிசினுச்சி
இருந்துபொன்னோலைசெம்பொனூசியாலெழுதியேற்பத்
திருந்துபொற்கண்ணியாற்குச்செல்வியைச்சேர்த்தினாரே.

இ-ள். அவர்கள் பொன்முதலியன குறுணி என்கிற அளவாகப் பரந்த எல்லாப் பிரப்பரிசியையும் வைக்க, உவாத்திமுதலியோர் தவிசின்மேலேயிருந்து, கண்ணியாற்குச் செல்வியை மகளிரைச்சேர்த்து மாறன்றியே பொன்னோலையிலே அவள் பொருந்தும்படி எழுத்தாணியாலே எழுதிச் சேர்த்தினாரென்க.

பரந்த, விகாரம். ௩௬௯.

* பிரப்பு, now பரப்பரிசி, i. e., rice used with sugar, &c., in ceremonies connected with children.

370\. நாமகணலத்தையெல்லா
நயந்துடன்பருகினன்னூல்
ஏழுதலாயவெல்லாப்
படைக்கலத்தொழிலுமுற்றிக்
காமனுங்கனியவைத்த
புலங்களைகண்டுகண்ணூர்
பூமகள்பொலிந்தமார்பன்
புவிமிசைத்திலகமொத்தான்.

He entered uopn his educational course with vigour, and fully embracing *Saraswati*, became expert in science, military tactics, and gymnastics.

இ—ள். மார்பன் நாமகள் நலத்தை எல்லாம் தான் விரும்பிச் சேரக்கற்று, தான் ஓதிய தனுவேதத்திற் கூறிய அம்புமுதலிய படைக்கலங்களின் தொழில்களையும் எல்லாத்தொழில்களையுமுடித்து, காமனும் மனம் உருகும்படி அந்நூலிற் கூறிவைத்த பாட்டினையும் களைகண்டு, மண்மகளுக்கு நெற்றியில் இட்ட திலகத்தை ஒத்தானென்க.

சொல்லாற் கூறுவனவெல்லாம் அடங்குதற்கு எல்லாமென்றார். பருகி என்வே, தன் குலத்திற்குரிய வேதமும் அதிகரிக்கவேண்டுதலின் ஈண்டே உபநயனமுங் கூறினார். இது "சாமகீதமற்றுமொன்று சாமிநன்குபாடினான்" என்பதனானும் பிறவாற்றானுமுணர்க. ஏழுதலாய படைக்கலத்தொழிலுமுற்றி, எல்லாத்தொழிலுமுற்றியென்க. புலம், ஆகுபெயர். இசைகூறவே கூத்தும் அடங்கும். முன்னூல்களைக் கற்றதற்கேற்பத் தொழில்களைக் கற்றானென்றார். ௩௱௭௰.

It is from this verse that the First Book is named. Every book contains the history of each of Jivagan's various marriages. This chapter contains the history of his marriage to the maiden Education, or Knowledge. See Note on page 15.

371\. மின்றெளித்தெழுதியன்னவிளங்குநுண்ணுசுப்பினல்லார்
பொன்றெளித்தெழுதியன்னபூம்புறப்பசலைமூழ்கக்
குன்றெளித்தொழியநின்றகுங்குமத்தோளினாற்குக்
கன்றெளித்தகலவைத்தகறவையிற்கனிந்துநின்றார்.

His manly appearance won the admiration of all beautiful women.

இ—ள். தோளினாற்கு, தமது பூம்புறத்தில் தோன்றிய பொன்னைக் களைத்தெழுதியன்ன பசலையிலே நல்லார் மூழுகிக் கறவைபோல வேட்கைசெறிந்து நின்றாரென்க.

இது குலக்கன்னியரைக் கூறினார். மின்னை நிலைபெற நிற்கத் தெளித்து அதனிடத்தே மகளிர் அவையவங்களை எழுதியன்ன நல்லாரென்க: தெளித்த சொற்றேறியாற்கென்றாற்போல. இனி மின்னைக் களைத்தெழுதியன்ன நல்லாருமாம். புறம், தம்மெய்யிடம். ஒளித்தொழிய, ஒளித்துப்போக. கன்றை மறைத்து முலை உண்ணுதபடி வைக்கப்பட்ட கறவை. ௩௱௭௰௧.

372. விலைபகர்ந்தல்குல்விற்கும்வேலினும்வெய்யகண்ணார்
முலைமுகந்திளையாமார்பமுனிவிலரெழுதிவாழுங்
கலையிகந்தினியசொல்லார்கங்குலும்பகலுமெல்லாஞ்
சிலையிகந்துயர்ந்ததிண்டோட்சீவகற்காற்றியாற்ருர்.

Their love to the pure minded but handsome youth was so great, that they forgot themselves.

இ-ள். சீவகற்குக் கண்ணார் சொல்லாரெல்லாரும் இரவும்பகலும் ஆற்றி ஆற்ருராயினுரென்க.

இற்பரத்தையரும் சேரிப்பரத்தையருமாம். அல்குல்விற்குங் கண், அல்குலை விற்றற்குக் காரணமான கண்: களவுகுடிகொள்ளுங் கண். இவர் பரத்தையரிற் கன்னியர். மார்பை முலையாலே முகந்து நீங்காது எழுதிவாழும். இனியசொல்லார், போகம் நுகரும் பரத்தையர். சிலையிகந்து, சிலைக்குக் கூறுகின்ற நிலையைக் கடந்து. ௩௭௨.

373. வான்சுவையமிர்தவெள்ளம்வந்திவட்டொக்கதென்னத்
தான்சுவைகொண்டதெல்லாந்தணப்பறக்கொடுத்தபின்றைத்
தேன்சுவைத்தரற்றும்பைந்தார்ச்சீவககுமரனென்ற
ஊன்சுவைத்தொளிறும்வேலாற்குறுதியொன்றுணாக்கலுற்ருன்.

His Teacher, who communicated to him all that he knew, at last gave him the following instructions:

இ-ள். சீவககுமரனென்ற வேலாற்கு ஆசிரியன் தான் நுகர்ந்த கலைகளை எல்லாம் தட்டறக்கொடுத்தபின்பு, வானிடத்து அமிர்தக்கடல் வந்து நிறைந்ததென்னும்படி ஓர் உறுதி கூறலுற்ருனென்க.

கொண்டதெல்லாம், ஒருமைப்பன்மை மயக்கம். தொக்கதென்னக் கொடுத்த பின்றை என்றுமாம். ௩௭௩.

374. நூனெறிவகையிேனாக்கிநுண்ணிதினுழைந்துதீமைப்
பானெறிபலவுநீக்கிப்பருதியங்கடவுளன்ன
கோனெறிதழுவிநின்றகுணத்தொடுபுணரின்மாதோ
நானெறிவகையினின்றநல்லுயிர்க்கமிர்தமென்ருன்.

"Learning all sciences, and knowing their essentials, forsake all that is evil, and follow the good ways of Arugan; and you will be as ambrosia to all.

இ-ள். அவன் நோக்கி நுழைந்து நீக்கிப் புணரின் நல்லுயிர்க்காக்கம் என்ருனென்க.

ஆகமங்கூறிய வழியினது கூறுபாட்டாலே நன்மை தீமையை ஆராய்ந்து கூறிய பொருளிடத்தே நெஞ்சு சென்று. தீமைப்பானெறி, துன்மார்க்கம். நிறத்தாலும் இருள்நீக்கத்தாலும் ஞாயிறுவமை. கோன், அருகன். குணம், रत्नत्रयं ஆவன: நன்ஞானம், நற்காட்சி, நல்லொழுக்கம். நானெறி, சதுர்கதி ஆவன: நாற்கதிகள்; நரககதி, விலங்குகதி, மக்கள்கதி, தேவகதி. நல்லுயிர், பவ்விய சீவன், भव्य जीवः happy life. ௩௭௪.

தீமைப்பானெறி = தீமை + பால் + நெறி. The way of evil. நானெறி = i.e. நாலுநெறி, four stages of life, or births.

375. அறிவினாற்பெரியநீரா
ரருவினைகழியநின்ற
நெறியினைக்குறுகியின்ப
நிறைகடலகத்துநின்றார்
பொறியெனும்பெயரவைவாய்ப்
பொங்கழலரவின்கண்ணே
வெறிபுலங்கன்றிநின்றார்
வேதனைக்கடலுணின்றார்.

"The wise who know their state and condition, and walk in the path of virtue, are in the path of pleasantness and peace: But those who are poisoned by the senses, are sunk in the ocean of misery.

இ-ள். பெரியநீரார் குறுகி இன்பக்கடலகத்தே நின்றார். கன்றிநின்றார் துன்பக்கடலிலே நின்றாரென்க.

தீவினைகழிய நின்றநெறி, சன்மார்க்கம். இன்பநிறைகடல், ஆனந்தசுகம். நிறைக்கடல் பாடமாயின், இன்பப்பெருக்கினையுடைய கடலென்க. வேட்கையாகிய நஞ்சையுடைய உடம்பென்னும் பாம்பிடத்திற் பொறியென்னும் பெயரையுடையவாகிய ஐந்து வாயிடத்தே களிப்பைச் செய்கின்ற விடையங்களிலே அகப்பட்டு நின்றார். ௩௭௫.

376. கூற்றுவன்கொடியனாகிக்கொலைத்தொழிற்கருவிசூழ்ந்து
மாற்றரும்வலையைவைத்தான்வைத்ததையறிந்துநாமும்
நோற்றவன்வலையைநீங்கிநுகர்ச்சியிலுலகநோக்கி
ஆற்றுறப்போகறேற்றாமளியமோபெரியமேகாண்.

"Alas! how poor are our understandings, that we do not discern the snares laid for us by fearful death; nor do we perform such penance as will preserve us from them.

இ-ள். கூற்றுவன் கொடியனாய்ச் சூழ்ந்து வலையைவீசி வைத்தான், அதனை அறியத்தக்க நாமும் அறிந்து தவஞ்செய்து தப்பி உலகநோக்கி வழிப்படப் போதலைத் தெளிகிலேம், பெரியேங்காணென்க.

கருவி, ஐயும் பித்தும் வளியுமாகிய வார்கள். வலை, ஆயுக்கன்மம். இதற்கு முன்பு அநுபவியாத உலகம், வீடு. ஓஓ பெரியம், இகழ்ச்சி. ௩௭௬.

பெரியமேகாண், is a குறிப்புமொழி, irony. See Nannul. S. 269.

377. பேரஞரிடும்பையெல்லாம்பிளந்திடும்பிறப்புநீக்கும்
ஆரமிர்தரிதிற்பெற்றாம்அதன்பயன்கோடறேற்றாம்
ஒருமைம்பொறியுமோம்பியுளபகல்கழிந்தபின்றைக்
கூரெரிகவரும்போழ்திற்கூடுமோகுறித்ததெல்லாம்.

"We have been worthy of attaining this superior human existence: If we do not improve the opportunity, but pass our time in sensual pleasures, we shall be sadly dissappointed at the end.

இ-ள். இடும்பையெல்லாம் நீங்குதற்குக் காரணமான பிறப்பறுக்கும் மக்கள் யாக்கையைத் தவப்பயனாற் பெற்றாம், பெற்றுவைத்தும் அதன் பயனைக்கொள்ள அறிகின்றிலேம், ஐம்பொறிகளையும் ஐம்புலன்களாலே பேணி உள்ளநாள் சென்றால், எரி கவரும்பொழுது நினைத்த அறமெல்லாம் செய்யக்கூடுமோ ஓர்ந்துபாருமென்க. ௩௭௭.

பேரஞர், great affliction, அமிர்த, ambrosia, by metaphor, for human existence; for this state is not to be easily attained: ஒரும், consider, to be taken at the end.

378. தழங்குரன்முரசிற்சாற்றித்தத்துவந்தழுவல்வேண்டிச்
செழுங்களியாளர்முன்னரிருளறச்செப்பினும்
முழங்கழனரகின்மூழ்குமுயற்சியராகிநின்ற
கொழுங்களியுணர்வினைக்குணவதங்கொளுத்தலாமோ.

"Though the truth is loudly and clearly proclaimed to those who are bewildered by sin, they will not forsake the paths that lead to the roaring hell.

இ—ள். எல்லாரும் தத்துவம் தழுவல்வேண்டிக் களியாளர்முன்னே முரசிற் சாற்றிச் செப்பினும் அது கொள்ளாதபடி நரகின் மூழ்கும் பாவத்தினை முன்னே உடையராகிநின்ற உணர்வினைக் குணங்கொளுத்தலாமோ என்றானென்க.

விகாரம். செழுங்களி, தெரிசனமோகனீயப் பிரகிருதி எழும். குணவதம், விரதம். இது பகுதிப்பொருள் விகுதி. ௩௭௮.

379. பவளவாய்ச்செறுவுதன்னு
ணித்திலம்பயிலவித்திக்
குழவிநாறெழுந்துகாளைக்
கொழுங்கதிரீன்றுபின்றாற்
கிழவுதான்விளைக்கும்பைங்கூழ்
கேட்டிரேற்பிணிசெய்பன்மா
உழவிர்காண்மேயுஞ்சில
வேலியுய்த்திடுமினென்றான்.

"Human existence is like a field; the seed of it is sown in the womb, and springs up to youth and old age. But this field is overrun by the wild animals, of sin, sickness and sorrow: It must be therefore preserved by the fence of righteousness."

இ—ள். உழவிர்காள், கேட்பீராயிற் பவளவாயாகிய செய்யிலே நித்திலத்தை வித்துதலாலே முளைதோன்றிக் கதிரையீன்று, பின்னே தான் மூப்பை விளைக்கும் பயிரை நோயைச்செய்யுந் தீவினைகளாகிய விலங்குகள் மேயும், அவை மேயாதபடி சீலமாகிய வேலியைக்கொண்டு சென்றிடுவீராக என்றானென்க.

கருத்தங்கும் பை. நித்திலம்போலும் சுக்கிலம். ௩௭௯.

செறுவு = வயல், a field. சீலம் = நல்லொழுக்கம், morals, good conduct, rectitude, &c.

380. சூழ்கதிர்மதியமன்னசுடர்மணிப்பூணினானும்
வீழ்தருகதியினீங்கிவிளங்குபொன்னுலகத்துய்க்கும்
ஊழ்வினைதுரத்தலானுமுணர்வுசென்றெறித்தலானும்
ஆழ்கடற்புணையினன்னவறிவனைச்சரணடைந்தான்.

Jivagan hearing these instructions, was impelled on to virtue by the qualities inherent in him, and his understanding being clear and comprehensive, he sought and obtained the feet (grace) of Arugan, which like a float was to carry him over the sea of births.

இ—ள். அது கேட்டுப் பூணினானும், ஊழ்வினை செலுத்துதலானும் உணர்வெறித்தலானும் கதியினீங்கிப் பிறவிக்கடலை நீந்துதற்குத் தெப்பமன்ன அறிவனைச் சரணாக அடைந்தானென்க.

பிள்ளையார்க்கு மதியுவமை, கலைகள் நிறைதலால். உம்மை, சிறப்பும்மை. நரகத்தே விழுதற்குக் காரணமான தீவழி. பொன்னெயில் வட்டத்திற் செலுத்தும் ஊழ்வினை, சாது சரணுவதற்கு முன்செய்த ஊழ்வினை.

நல்வினை, அத்தவத்தே பயின்றமையாலும் உணர்வு மீண்டும் அதன்மேற் சென்று பரத்தலானும். ௫௰.

உணர்வுசென்றெறித்தல், knowledge shining forth. "பிறவிப்பெறுங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார், இறைவனடி சேராதார்." Kural.

381. காட்சிநன்னிலையின்ஞானக்
கதிர்மணிக்கதவுசேர்த்திப்
பூட்சிசாலொழுக்கமென்னும்
வயிரத்தாழ்கொளுவிப்பொல்லா
மாட்சியில்கதிகளெல்லா
மடைத்தபின்வரம்பிலின்பத்(து)
ஆட்சியிலுலகமேறத்
திறந்தனனலர்ந்ததாரான்.

Jivagan having fixed the door-post of knowledge, and having put to it the pannel of wisdom, bolted it with the lock of rectitude, and thus barring up the way of births, opened up the way to endless bliss.

இ-ள். அலர்ந்த புகழாற் பரந்த தாரான், காட்சியாகிய நிலையிலே ஞானமாகிய கதவை சேர்த்தி ஒழுக்கமாகிய தாளைக்கொளுவிக் கதிகளெல்லாம் அடைத்தபின் வீட்டுலகத்தே செல்ல வழிதிறந்தானென்க.

நிலைபேறுடைமையின் நிலை. பொருள்களைக் காத்தற்கு உலாவுதலிற் கதவு. காட்சியையும் ஞானத்தையும் விட்டுநீங்காமல் தகைத்தலிற் றாள். மாட்சியில்லாத, பொல்லாத. கதி, பிறவி கெடுதலில்லாத தீக்கதி. மாட்சிமையுமாம். ஆட்சியிலுலகம், இதற்குமுன்பு ஆளாத உலகம், வீடு. ௫௰௧.

ஆட்சியிலுலகம், the heavenly world, not the property of any, but the virtuous obtain it.

382. நல்லறத்திறைவணுகிநால்வகைச்சரணுமெய்தித்
தொல்லறக்கிழமைபூண்டதொடுகழற்காளிைற்குப்
புல்லறநெறிக்கணின்றுபொருள்வயிற்பிழைத்தவாறும்
இல்லறத்தியல்புமெல்லாமிருளறக்கூறியிட்டான்.

The Teacher then made known to Jivagan the nature of the domestic and ascetic states, and the way of obtaining virtue.

இ-ள். சரணமெய்தி, பூண்ட காளினுக்கு உலகம் பிழைத்தபடியையும், நல்லோர் நடத்தும் அறத்தியல்பையும், ஒழிந்தவற்றையும் மயக்கமறக் கூறினனென்க.

நால்வகைச்சரண்: அருகசரணம், சித்தசரணம், சாதுசரணம், தன்மசரணம். தொல்லறம், தன் குலத்திற்கெல்லாம் உரிய அறம். புல்லறநெறிக்கணின்று பொருள்வயிற் பிழைத்தவாறும், தீக்கதியினின்றோர் தாம் நடாத்துகின்ற புல்லிய இல்லறத்தின் நெறியிலே நிற்றலால் வீடு பேற்றில் தப்பியவாறும். இல்லறத்தியல்பும், வீடுபேறு தப்பாத படி இல்லறம் நடாத்தும் இயல்பும். எல்லாம், ஒழிந்தனவும். ௫௰௨.

There are four *saranas*, (சரணம்) homage, worship. 1. The worship of Arugan, 2. The worship of pure existences. 3. The worship of devotees. 4. The worship of virtue.

383. எரிமுயங்கிலங்குவைவேலிளையவர்குழாத்தினீங்கித்
திருமுயங்கலங்கன்மார்பிற்சீவகற்கொண்டுவேறு
விரிமலர்க்கண்ணிகட்டிவிதானித்தபோலுந்
தெரிமலர்க்காவுசேர்ந்துபிறப்பினைத்தெருட்டலுற்றான்.

The Teacher then took Jivagan apart from the other scholars into a secluded grove, there make known to him the secret of his birth.

இ—ள். ஆசிரியன் குழாத்தினின்றும் தான் நீங்கி, சீவகனைத் தனியே கொண்டுபோய், கண்ணிகட்டி விதானித்தபோலுங் காவைச் சேர்ந்து அவனுக்குப் பிறப்பினைத் தெளிவிக்கலுற்றான் என்க.

இளையவர், தம்பிமாரும் தோழன்மாரும். வேறாகக்கொண்டு. ௬௩.

384. பூவையுங்கிளியுமன்னரொற்றெனப்புணர்க்குஞ்சாதி
யாவையுமின்மையாராய்ந்தந்தளிர்ப்பிண்டிநீழற்
பூவியற்றவிசினுச்சிப்பொலிவினோடிருந்தபோழ்தின்
ஏவியல்சிலையினானையிப்பொருள்கேண்மோவென்றான்.

And very privately, under an Ashoka tree, the Teacher further related the following story:

இ—ள். ஆசிரியன் பிண்டிநீழலிடத்து இட்ட தவிசின்மேல் இருந்த அளவிலே, பூவையும் கிளியுமுதலாகக்கொண்டு வேறும் அரசர் ஒற்றாக விடும் சாதிகளெல்லாம் இல்லாதபடியை ஆராய்ந்து, சிலையினானை இக் கதையைக் கேட்பாயாக என்றானென்க. ௬௪.

385. வையகமுடையமன்னன்
சச்சந்தனவற்குத்தேவி
பைவிரிபசும்பொனல்குற்
பைந்தொடிவிசையையென்பாள்
செய்கழன்மன்னன்றேர்ந்து
தேவியைப்பொறியிற்போக்கி
மையல்கொணெஞ்சிற்கல்லா
மந்திரிவிழுங்கப்பட்டான்.

"There was a king named Sachanthan, he had a wife named Vijaya: The king apprehensive of a rebellion, sent his wife away in an aerial machine, and was killed by his treacherous minister.

இ—ள். இவ்வையகமுடைய அரசன் சச்சந்தன், அவனுக்குத் தேவி விசையை, அவன் தேர்ந்து அவளைப் போக்கி மந்திரியாலே கொல்லப் பட்டான் என்க.

பொன், மேகலை. கனவிற்குப்பின்பு இவளைப் போகவிடுமாறு தேர்ந்து. மையல், தன்னை ஆக்கினவனைக் கொல்லுதல். ௬௫.

மந்திரி விழுங்கப்பட்டான், i. e., மந்திரியால் விழுங்கப்பட்டான், as மீன்விழுங்கின மனுஷன், would mean he who swallowed the fish, or he who was swallowed by the fish.

386. புலம்பொடுதேவிபோகிப்புகற்கருங்காடுநண்ணி
வலம்புரியுலகம்விற்குமாமணியீன்றவண்ணம்
இலங்கிழைசிறுவன்றன்னைப்பயந்துபூந்தவிசினுச்சி
நலம்புரிநங்கைவைத்துநல்லறங்காக்கவென்றாள்.

"The sorrowing wife was then conveyed to a burning place, where she gave birth to a son, who for some time was cared for by an old lady. Then the mother blessed her child, and retired to lead a life of penance.

இ—ள். தேவி போய் நண்ணி, வலம்புரி மணியை ஈன்றாற்போலச்

சிறுவனைப் பயக்கையினாலே, அவனைத் தெய்வம் தவிசின்மேலே வைக்க, தேவி யான் மேற்செய்கின்ற அறம் நின்னைக் காக்க என்று உட்கொண்டாளென்க.

இத்தெய்வம் நம்பியைப் பள்ளி சேர்த்தினபொழுதே தேவி கருதியதனை ஆசிரியர் உணர்ந்து ஈண்டுக் கூறினார். எனவே தேவி நோன்பிலே இருந்தமை பிள்ளையார் உணர்ந்தது கருமமென்று உட்கொண்டார். பின்பு "அடிகளும் உளரோ" என்றது, இதற்குப் பின்பு தீங்கின்றி இருந்தமை கருதி. வலம்புரி உவமை கூறவே, தேவி மறைந்தமையும் உணர்த்தினார். இலங்கிழை, தேவி: இது சுட்டு. நலம்புரி நங்கை, அறத்தை விரும்பிய கூனியாகிய தெய்வம். வைத்து, வைக்க. அறம், நோன்பு. ஙஅசு.

387. வானத்தின்வழுக்கித்திங்கட்கொழுந்துமீன்குழாங்கள்சூழக்
கானத்திற்கிடந்ததேபோற்கடலகமுடையநம்பி
தானத்துமணியுந்தானுமிரட்டுறத்தோன்றினானே
ஊனத்திற்றீர்ந்தசீர்த்தியுத்திரட்டாதியானே.

"The child that was born at the period of the 26th lunar asterism, was like the moon which descended from the heavens to bless the earth.

இ-ள். நம்பி, உத்திரட்டாதி நாட்பிறந்தவன், பிறை மீன் சூழக்கிடந்ததுபோலே, மணியும் தானும் மாறுபடத் தோன்றினானென்க.

கொழுந்தென்றார், நாடோறும் வளர்தலின். தானத்துமணி, சுடுகாட்டுமணி. ஊனம், நாளுக்குள்ள தீங்கு. ஙஅஎ.

388. அருந்தவன்முந்துகூற
வலங்கல்வேனாய்கன்சென்று
பொருந்துபுசிறுவற்கொண்டு
பொலிவொடுபுகன்றுபோகித்
திருந்தியநம்பியாத்
தும்மினன்றெய்வம்வாழ்த்திற்(று)
அரும்பொனாய்கொண்மோவென்று
னலைகடல்விருப்பிற்கொண்டாள்.

"A certain man, instructed by some wise person, went to the burning place, and found the, child. When he took him up, the child sneezed, a mysterious voice was heard expressing his name; and the man brought the child home to his wife."

389. கரியவன்கருணாற்கன்று
பிறப்பினைத்தேற்றியாங்கப்
பெரியவன்யாவனென்ன
நீயெனப்பேசலோடுஞ்
சொரிமலர்த்தாரும்பூணு
மாரமுங்குழையுஞ்சோரத்
திருமலர்க்கண்ணிசிந்தத்
தெருமந்துமுயங்கிவீழ்ந்தான்.

When this story was related, which is similar to the revealing of the secret of Karna's birth to him by Krishna, the curious Jivagan anxiously enquired who that child could be. To which the Teacher replied, "It is thou thyself." The youth fell sensless to the ground.

இ-ள். இவை இரண்டும் ஒருதொடர். நாயகன் அவ்வொளியோடிய வழியே சென்று பொருந்தாநின்று சிறுவனை எடுக்க, அந்த நம்பி, நன்னி

மித்தம் பெற்றேமென்று நாய்கன் மகிழ்ந்துபோம்படி நிறையத் தும்மினான், அப்பொழுது தெய்வம் வாழ்த்திற்று, அம்மகிழ்ச்சியுடனே போய் அரும்பொன்னாய், கொள்ளென்றான், அவளும் கொண்டாளென்று ஓர் கதை முகத்தாலே, கரியவன் கருணனுக்குப் பிறப்புணர்த்தியாங்கு உணர்த்தினனாக; அது கேட்ட சிவகன் கூறியவன் யாரென்று கேட்ப, நீ எனக் கூறினனாக, தார்முதலியன சோரச் சிந்த மூர்ச்சித்து வீழ்ந்தானென்க.

என்று எனவும், உணர்த்த எனவும் வருவிக்க. அன்பு மிகுதியான் மூர்ச்சை முந்திற்று. முனிவன் நிகழும்பொருளெல்லாம் கந்துகற்குக் கூறலின் அது தப்பாதென்று கருதி. கொண்டு, கொள்ள. திருந்திய, தவந்திருந்திய. பொன்னாய், திருவையுடையாய். கரியவன், கண்ணன். பெரியவன், அறிவுபெரியவன். பேசலொடும், உடனிகழ்ச்சி. தேன்சொரிமலர். ௩அ௯.

390. கற்பகங்கலங்கிவீழ்ந்தவண்ணம்போற்காளைவீழச்
சொற்பகர்புலவன்வல்லேதோன்றலைச்சார்ந்துபுல்லி
நற்பலகுழீஇயதம்மாணவையறத்தேற்றத்தேறிக்
கற்புனைதிணிதிண்டோளான்கவலைநீர்க்கடலுட்பட்டான்.

He fell as if the Kalpaka tree had fallen. The Teacher quickly resuscitated him with certain perfumes, and then consoled him. The young man was cast into an ocean of perplexities.

இ-ள். காளை, கற்பகம் நிலைகுலைந்து விழுந்த தன்மைபோல விழுதலாலே, சொல்லை விரகாற்கூறிய ஆசிரியன் அத்தோன்றலை விரையச் சேர்ந்து தழுவிச் சந்தனாதிக்கூட்டாற் செய்த குழம்பால் தேற்ற, அத்தோளான் தெளிந்து கையாற்றை விட்டுச் சோகக்கடலிலே விழுந்தானென்க. ௩௯௰.

சொற்பகர் புலவன், i. e., the Teacher who discovered to him his birth.

391. இனையைநீயாயதெல்லா
மெம்மனோர்செய்தபாவம்
நினையனீநம்பியென்று
நெடுங்கணீர்துடைத்துநீவிப்
புனையிழைமகளிர்போலப்
புலம்பனின்பகைவனின்றான்
நினைவெலாநீங்குகென்ன
நெடுந்தகைதேறினானே.

The Teacher said: "What has befallen you is the result of our sins. Do not weep as women do. Remember there is an enemy at hand." Saying this, he wiped the youth's tears; and Jivagan was composed.

இ-ள். நம்பி, நீ இனையையாயதெல்லாம் எம்போல்வார் செய்தபாவம், இனி நின்பகைவன் நின்றானாதலின் மகளிர்போலப் புலம்பலை நீ நினையலென்று, கண்ணீர் துடைத்துப் பின்பு உடம்பினைத் துடைத்து நினைவு நீங்குகவென்ன, அவன் தெளிந்தானென்க.

புலம்பல், அழுதல்; தொழிற்பெயர். நினைவெலாம் என்றது அவலம். அவலமுதலிய நான்கும் கூறினர். எம்மனோர் செய்தபாவம் நீங்குகை காரணமாக என்றுமாம். ௩௱௯௰௧.

392. மலைபகவிடிக்குஞ்சிங்கமடங்கலின்முழங்கிமாநீர்
அலைகடற்றிரையிற்சீறியவனுயிர்பருகலுற்றுச்
சிலையொடுபகழியேந்திக்கூற்றெனச்சிவந்துதோன்றும்
இலையுடைக்கண்ணியானையின்னணம்விலக்கினனே.

But like a roaring lion, and the raging ocean, Jivagan took up his bow and arrow, and swore eternal vengeance on his enemy. But the Teacher appeased his wrath, and said:

இ-ள். அவனுயிரைப் பருகலுற்றுத் திரையின் முழங்கிச் சிங்கக்குட்டிபோலச் சீறி, வில்லொடும் பகழி ஏந்திக் கூற்றெனத் தோன்றுங் கண்ணியானை விலக்கினனென்க.

தந்தையைக் கொன்றவனைக் கொல்லாமை விலக்கல் அருமையின் மேற்கூறுகின்ற கூற்றான் விலக்கினமை தோன்ற இன்னணமென்றார். ௩௱௯௰௨.

393. வேண்டுவனம்பியானோர்விழுப்பொருளென்றுசொல்ல
ஆண்டகைக்குரவிர்கொண்மின்யாதுநீர்கருதிற்றென்ன
யாண்டுநேரெல்லையாகவவன்றிறத்தழற்சியின்மை [ன்.
வேண்டுவலென்றுசொன்னான்வில்வலானதனைநேர்ந்தா

"Young man, allow me to make one request." "What is it, and you shall be gratified," said Jivagan. "For one year have nothing to do with the enemy." Jivagan acquiesced.

இ-ள். நம்பி, யான் ஓரிடும்பையையுடையதோர் காரியத்தை வேண்டுவலென்று கூற, குரவிர், நீர் கருதிற்று யாது அதனைக் கொண்மினென, அவன் குலத்தளவில் ஓராண்டு இறுதி அளவாக அழற்சியின்மை வேண்டுவலென்று விலக்கிச் சொன்னான், வில்வல்லானும் நேர்வரியதனை நேர்ந்தானென்க.

வேண்டுவல், அல் ஈற்றுத்தன்மைச்சொல். சந்தியால் நகரம்வந்தது. இர், ஈறு; "கேளிர் வாழியோ" என நின்றாற்போல இயல்பாய் நின்றது. ஆண்டகைமை கூறிற்று. கொலையை விலக்குவரோ என்றஞ்சிக் கற்பித்த முகத்தால் அரசனென்று உணர்ந்தான். திறம், குலம். வலான், செய்யுளாய் மறையாகாது வழக்காய் உடன்பாடு உணர்த்திற்று. இது மேலுங் கொள்க. கூறவும் பாடம். ௩௱௯௰௩.

394. வெவ்வினைவெகுண்டுசோராவிழுநிதியமிர்தமின்னீர்
கௌவியவெஃகினின்றகயக்கமினிலைமைநோக்கி
அவ்வியமகன்றுபொங்குமழல்படுவெகுளிநீக்கி
இவ்வியலொருவற்குற்றதிற்றெனக்கிளக்கலுற்றான்.

Then the Teacher, observing the furious anger of Jivagan, which like burning iron made all the water that came in contact with it evaporate, said:

இ-ள். ஆசிரியன், பிள்ளையார்க்கு எழுந்த வெய்தான கோபத்தைப் போக்கி, அவனுக்கு அமிர்தம் இரும்புண்ட நீர்போல நின்ற நிலையை நோக்கி, ஒருவற்கு வந்த துன்பத்தை இற்றெனச் செப்பாநின்றானென்க.

வினையைத் தான் வெகுளுதலாலே அது சாரப்படாத அமிர்து, **रत्नत्रयम्.** கபக்கம், கலக்கம். ஔவியமகன்று, மனக்கோட்டமின்றி. இவ்வியல் ஒருவனென்று தன்னைப் பிறன்போற் கூறினன், தன்மேல் அன்பால் வருந்துவனென்று. தான் மெய்யுணர்தலின் என்னை விலக்கானென்று இக்கதை கூறுகின்றான். ௩௯௪.

Another reading ends the verse with செப்புகின்றான்.

395. வானுறைவெள்ளிவெற்பின்
வாரணவாசிமன்னன்
ஊனுறைபருதிவெள்வே
லுலோகமாபாலனென்பான்
தேனுறைதிருந்துகண்ணிச்
சிறுவனுக்கரசுநாட்டிப்
பானிறக்குருகினய்ந்து
பண்ணவர்வடிவங்கொண்டான்.

"There was a king whose name was *Lokapalan* [the saviour of the world] in a city called Varanavasi, near the silver mountain. He having inaugurated his son as king, retired to lead a life of devotion.

396. வெஞ்சினங்குறைந்துநீங்க
விழுத்தவந்துடங்கிநோற்கும்
வஞ்சமில்கொள்கையாற்குப்
பாவம்வந்தடைந்ததாகக்
குஞ்சரமுழங்குதீயிற்
கொள்கையின்மெலிந்துமூதூர்
மஞ்சுதோய்குன்றமன்ன
மாடவீடிடம்புகுந்தான்.

"But the destiny of this king was such, that he was afflicted by the disease called the *canine appetite*. To appease his hunger he came to this city."

இ—ள். இவை இரண்டும் ஒருதொடர். மன்னனாகிய உலோகபாலனென்பான் புதல்வனுக்கு அரசை நிறுத்தி, ஆய்ந்து தவவேடங்கொண்டான்; கொண்டு, தவத்தைத் துடங்கிச் சினம் போக நோற்குங் கொள்கையாற்குப் பாவம் வந்து சேர்ந்ததாக, யானைத்தீயாலே உணவிடத்தே வருந்தி இவ்வூரின் மாடத்திரளிடத்தே புகுந்தானென்க.

வெள்ளிமலையில் வாரணவாசியென்னும் ஊரில் மன்னன். பருதிபோற் பகையாகிய இருளைக் கெடுக்கும் வேல். மா, வியங்கோளசையின்றி இசை நிறைத்து நின்றது, புறநடையால் வந்தது: ஒக்கல் வாழ்க்கை கடத்தற்குமாகாலே என்றாற்போல. அன்னம்போல் நல்லனகொண்டு. வஞ்சமில்கொள்கை, விரதம். ௩௯௬.

யானைத்தீ, elephant fire, i. e., great, or insatiable appetite: The gastric juice is called உதராக்கினி. The king was afflicted with what is called, *canine appetite* ஆறுப்பசி.

397. உரைவிளையாமைமைந்தன்கேட்கியவுவந்துநோக்கி
வரைவிளையாடுமார்பன்யாரவன்வாழியென்ன
விரைவிளையாடுந்தாரோயானெனவிரும்பித்தீம்பால்
திரைவிளையமிர்தமன்னகட்டுரைசெல்கவென்றான்.

"Who can this king be" enquired the youth. "It is I, my lad," replied the Teacher. At which Jivagan requested him to go on with the story.

இ—ள். மைந்தன், கதை முடிவதற்குமுன்னே கேட்டற்கு மகிழ்ந்து நோக்கி நீ கூறிய மார்பன் யார், அவன்தான் வாழ்வானாக எனக்கூற, அது கேட்டுத் தாரோய், அவன் யானென்று ஆசிரியன் கூற, மேற் கேட்பதாக விரும்பி, அமுதன்ன புனைந்துரை முடிவுபோக நடப்பதாக என்றானென்க.

வரைதனக்கு நிகராகக் கருதி விளையாடும். விரைவிளையாடும், விரை உலாவும். ௩௯௭.

கேட்கிய = கேட்பதற்கு, in order to hear, future. verb. part. See Nannul, S. 343.

398. பூத்தின்றுபுகன்றுசேதாப்
புணர்முலைபொழிந்ததீம்பால்
தீத்தறச்செல்லவேவித்
தட்டவின்னமிர்தமுண்பான்
பாத்தரும்பசும்பொற்றாலம்
பரப்பியபைம்பொற்பூமி
ஏத்தருந்தவிசினம்பி
தோழரோடேறினானே.

"When I came to this city, I entered Kandugan's house, while he sat at table with his friends; and rice cooked in milk was served out in golden plates.

இ—ள். கந்துகன் அமுதம் உண்ணவேண்டித் தாலம் பரப்பிய பூமியிலே தவிசின்மேலே தோழரோடேறினானென்க.

சேதா, பண்புத்தொகை. பால் பெருக்கறுதலாலே அந்நிலை அறிந்து அதிலிட்ட அரிசியைப் பால்செல்லவேவப்பண்ணிச் சமைத்த பாலடிசில். ஓடின பொன். ௩௯௮.

தவிசு, a stool, table or seat.

399. புடைதிருகுழையுமின்னப்
பூந்துகில்செறிந்தவல்குல்
நடையறிமகளிரேந்த
நல்லமிர்துண்ணும்போழ்தின்
இடைகழிகின்றவென்னை
நோக்கிப்போந்தேறுகென்றான்
கடல்கெழுபருதியன்ன
பொற்கலமெனக்குமிட்டான்.

As I went in I was invited to sit down; and a golden plate was placed for me, by beautiful maidens who were serving at table.

இ—ள். மகளிர் இருகுழையும் மின்னநிற்க அமுதம் ஏந்தத் தான் அதனை உண்ணுங்காலத்தே, என்னைப் பார்த்து, இங்ஙனே போந்தேறுவாயாக என்

ருன், யான் ஏறின அளவிலே பொற்கலத்தே எனக்கும் அமுதம் இட்டாரெனக.

நடை, சோறிடுமுறைமை. ௩௯௯.

The description of eating in this and in the foregoing verse, appears to be very different to the modern customs of the Hindus, which require food to be placed on the bare ground, and served out on plantain leaves. Here tables and chairs appear to be used.

400. கைகவிநறுநெய்பெய்து
கன்னலங்குடங்கள்கொட்டிப்
பெய்பெயென்றுரைப்பயானும்
பெருங்கடல்வெள்ளிக்குன்றம்
பெய்துதூர்க்கின்றவண்ணம்
விலாப்புடைபெரிதும்வீங்க
ஐயனதருளினல்யா
னந்தணர்தொழிலினனேன்.

"Ghee was poured out to me in abundance, and I ate to satiety, until my sides filled out; and then being requested by the host to be your Teacher, I became one."

இ—ள். இவற்குக் கைகவித்தற்குக் காரணமான நெய்யைப் பெய்து, குடங்களையும் ஒன்றோடொன்றொத்திப் பெய்பெய்யென்று கந்துகன்கூற, அவர் சொரிதலின் யானும் வெள்ளிமலையைப் போகட்டுக் கடலைத் தூர்க்கின்ற வண்ணம் விலாப்புடை வீங்கத் தூர்த்து, உன்னருளாலே அறவோர்த் தொழிலினனேன் என்றானெனக.

திருத்தியை அடைந்தேன் என்றான். விருப்பின்கண் இருகால் அடுக்குதல் இக்காலவழக்கு. ௪௦௰.

அந்தணர், here, means the assumption of the office of a Brahman, or Teacher.

401. சுரும்புடையலங்கன்மாலைச்
சுனந்தையுந்துணைவன்றானும்
விரும்பினரெதிர்கொண்டோம்ப
வேழவெந்தீயினீங்கி
இருந்தனனேமமுந்நீ
ரெறிசுறவுயர்த்ததோன்றற்
கரும்புடைக்காளையன்ன
காளைநின்வலைப்பட்டென்றான்.

"The husband and wife were very hospitable to me, and I lost my dreadful appetite; and being drawn towards you, I have been prevailed upon to remain here.

இ—ள். சுறவை மேம்படுத்தின தலைமையையுடைய காமனையொத்த காளாய், நின் வலைப்படுதலாலே சுனந்தையும் துணைவனும் விரும்பினராய் வழிப்பட்டு, பெண்யானைத் தீயினின்று நீங்கியிருந்தேன் என்றானெனக.

பின்பு அப்பசி தோன்றுதிருத்தலின் நீங்கி என்றான். இவன் நோய் தீர்த்த நிலையை வலை என்றான். இது விளக்கிப் போகக் கருதலிற் பட்டு என்றான். அலங்கன்மாலை, அசையுமாலை. ௪௦௧.

காளையன்னகாளை, a bull, like the bull *Manmata*, i. e., youth = Jivagan.

402. நிலம்பொறுக்கலாதசெம்பொனீணிதிநுந்தையில்லம்
நலம்பொறுக்கலாதபிண்டிநான்முகன்றமர்கட்கெல்லாம்
உலம்பொறுக்கலாததோளாயாதலானுழைபுக்கேன்
கலம்பொறுக்கலாதசாயலவருழைநின்னைக்கண்டேன்.

"I saw you with your foster mother in the house, which abounds in wealth, and is ever open to entertain the devotees of Arugan.

இ-ள். தோளாய், நிதியையுடைய நுந்தை இல்லம் தமராயின துறந்தவர்க்கெல்லாம் இல்லமாதலான் உள்ளே சென்றேன், மகளிரிடத்தே நின்னைக் கண்டேன் என்றானென்க.

நிதி, திரள். தன்னலம் தான் பொறுக்கமாட்டாத. எல்லா மூர்த்தமும் இவனாதலின் நான்முகன் என்றார். "ஆதிவேதம் பயந்தோய் நீ, மலரேந்து சேவடிய மாலென்ப" என்ப மேலும். ௪௱௨.

403. ஐயநிற்கண்ணிற்காண
வானைத்தீயதகங்கண்ட
பையணனுகம்போல
வட்கயான்பெரிதுமுட்கித்
தெய்வங்கொலென்றுதேர்வேற்
கமிர்துலாய்நிமிர்ந்ததேபோன்
மொய்குரன்முரசநாணுந்
தழங்குரன்முழங்கக்கேட்டேன்.

"As soon as I saw you, my disease left me. This led me to think; who you might be; and then I had a supernatural intimation given me.

இ-ள். ஐய, நின்னைக் கண்ணுற் கண்டேனாக, யானைத்தீ மருந்து கண்ட நஞ்சுபோலக் கெடுதலாலே யான் அஞ்சி, தெய்வமோ என்று ஆராய்வேற்கு அமிர்து நிமிர்ந்ததேபோல் உலாவப்பட்டு முரசநாணும் வார்த்தை அவ்விடத்தே முழங்க அதனைக் கேட்டேனென்க.

நாகம், ஆகுபெயர். ஐயவிற்கண் என்று பாடமாயின், இவன் இருக்கின்ற மனையாதலின் இவனைக் காண்பதற்கு முன்னே குறைந்து, இவனைக் கண்டபின்பு ஒன்றக்கெட்டது. ஐயனைக்கண் என்றும் பாடம். ௪௱௩.

404. கோட்டிளந்திங்கள்சூழ்ந்துகுலவியதிருவிற்போல
மோட்டொளிமுத்தஞ்சூழ்ந்துமுருகுகொப்பளிக்குந்தா[ரோய்
கேட்டளப்பரியசொல்லுங்கிளரொளிவனப்புநின்னைச்
சேட்டிளஞ்சிங்கமன்னாய்சாதகஞ்செய்தவென்றான்.

"The row of pearls on your neck was as if the moon was bent like a bow. Your sweet words and pleasant looks made known to me your origin."

இ-ள். தாரோய், சிங்கமன்னாய், அங்ஙனம் கேட்டளவிடுதற்கரிய வார்த்தையும் வனப்பும் நின்னைப் பிறப்பை அறிவித்தன என்றானென்க.

திங்களை வளைந்திட்ட விற்போல முத்தைச் சூழ்ந்து தேன் கொப்பளிக்குந் தார். சேடு, பெருமை. ௪௱௪.

சாதகஞ்செய்த, wrote a horoscope, here, revealed.

Jivagan beholding his Teacher said, "Thou art my father, and my good destiny is my mother. May you be blessed." Then the Teacher expressed a desire to leave, to lead a life of devotion.

405. கோளியங்குழுவையன்னகொடுஞ்சிலையுழவன்கேட்டே
தாளியறவங்கடாயர்தந்தைநீயாகியென்னை
வாளியங்குருவப்பூணோய்படைத்தனைவாழியென்ன
மீளியங்களிறனாயான்மெய்ந்நெறிநிற்பலென்றான்.

இ-ள். கொலைத்தொழிலோடே நடக்கின்ற சீவகன் அதனைக்கேட்டு ஒளி இயங்காநின்ற உருவமாகிய பூணை உடையோய், முயற்சியாற் பிறந்த தவங்கள் தாயாக, நீ தந்தையாகி என்னைப் படைத்தனை என்ன, ஆசிரியன் களிறனாய், யான் தவநெறியிலே நிற்பேன் என்றானென்க.

நல்வினைகளால் இக்கலைகளைக் கற்றுத் தான் வேறோர் பிறப்பானமை கூறினான். ௪௱௫.

தாள்=முயற்சி.

To which, Jivagan said, "If the wise are desirous of entering on a life of penance for the remission of their sins, who can prevent them; Therefore you are welcome to go."

406. மறுவறமனையினீங்கிமாதவஞ்செய்வலென்றாற்
பிறவறமல்லபேசார்பேரறிவுடையநீரார்
துறவறம்புணர்கவென்றேதோன்றலைத்தொழுதுநின்றான்
நறவறமலர்ந்தகண்ணிநன்மணிவண்ணனன்னான்.

இ-ள். மணிவண்ணனன்னான், அறிவுடையோர் இல்லறத்தினின்று நீங்கி மறுவறத் தவஞ்செய்வலென்றாற் பிற பேசார் உலகத்தார், ஆதலால் யானும் அதுவே கூறுவேன், நீ துறவறத்தைக் கூடுக என்று தொழுது நின்றானென்க.

அறமல்லவாகியபிற, விலக்குஞ் சொற்கள். நறவற, நறுநாற்றம் தன்னிடத்தே தங்க. ஒருவன் துறப்பேனென்றால் அறிவுடையோர் விலக்கார், ஆதலின் இவனும் அதற்கு உடம்பட்டானெனத் தேவர் கூற்றுமாம். ௪௱௬.

தோன்றல் = ஆண்மகன், a great man, here, the Teacher. மணிவண்ணன், is a name of Krishna, meaning one that looks like a precious gem, to whom Jivagan is compared.

The Teacher after communicating to the lion-like Jivagan, the knowledge of overcoming his enemy, made the foster mother and father acquainted with his intention of retiring.

407. கைவரையன்றிநில்லாக்கடுஞ்சினமடங்கலன்னான்
தெவ்வரைச்செகுக்குநீதிமனத்தகத்தெழுதிச்செம்பொற்
பைவிரியல்குலாட்கும்படுகடனிதியின்வைகும்
மைவரைமார்பினாற்குமன்முறத்தேற்றியிட்டான்.

இ-ள். மடங்கலன்னான் தன் பகைவரைக் கொல்லும் முறைமையை அவன் மனத்தே நிலைபெறுத்தி, சுனந்தைக்கும் கந்துகனுக்கும் சீவகன் கல்வியையும் தீக்ஷையையும் தன் துறவையும் மனங்கொள்ளும்படி தெளிவித்தானென்க.

ஒழுக்கத்தின் எல்லைகடவாத யானையை; மாறுபட்டு நில்லாதவென்றுமாம். பைபோல விரிந்த. கடல்போல நிதி. ௪௱௭.

கைவரை = கையையுடையமலை, i. e., an elephant, as பாயாவேங்கை, a tree, குறிப்புமொழி. See Nannul. S. 267.

408. அழலுறுவெண்ணெய்போல
வகங்குழைந்துருகியாற்ருள்
குழலுறுகிளவிசோர்ந்து
குமரனைத்தமியனுக
நிழலுறுமதியமன்னய்
நீத்தியோவெனவுநில்லான்
பழவினைபரியநோற்பான்
விஞ்சையர்வேந்தன்சென்முன்.

The foster mother melted into tears, at the prospect of losing the Teacher, and said, "Wilt thou leave my son and go away." But the Teacher was resolved, and retired, to perform penance to obtain the remission of his past sins.

இ-ள். சுனந்தை ஆற்ருளாய்ச் சோர்ந்து, கலைகள் நிறைந்தவனே, குமரனைத் தமியனும்படி நீத்தியோ என்று கூறவும் நில்லானய், வேந்தன் பழவினை கெடும்படி தவஞ்செய்வதற்குச் சென்முனென்க.

இது நாமகளைக் கூடின இலம்பமென்க. இலம்பம், வடசொல். சாது.

நோற்பான், fut, ver. part. விஞ்சையர் வேந்தன், king of the learned, i. e., the Teacher.

நாமகளிலம்பம் முடிந்தது.

INDEX.

The Numbers refer to the stanzas.

எ.

ஏ.

ஐ.

ஒ.

ஓ.

க.

வா.

வி.

வீ.

வெ.

வே.

வை.

வெள.

ENGLISH INDEX.

The Arabic numbers refer to the stanzas and notes.
The Roman numbers refer to the Introduction.

ERRATA.

பிழைதிருத்தம்.

பாட்டு.	உரை.	பிழை.	திருத்தம்.
	4	பொற்	போற
	5	பதிந்த	பொதிந்த
	6	கெட்டோர்	கேட்டோர்
	,,	கடவுள" ளுன்	கடவுளன்னுன்"
	9	வாறும்	ஆறும்
12		மன்னீர்	மைந்நீர்
	20	அவளினினின்றும்	அவளினின்றும்
21		கண்ணினை	கண்ணிணை
25		பொனலகுல்	பொனல்குல்
30		சென்றுகேள்வி	சென்றகேள்வி
35		வீழந்த	வீழ்ந்த
41		வாரவின	வராவின
54		வேற்றிடங்	வெற்றிடங்
	60	ஒததத்தின்பண்ட	ஒத்ததின்பண்ட
	63	ஒர்க்கொலை	ஒக்கோலை
	65	தொகை	தோகை
	70	பூவைப்பாடா	பூவைபாடா
	79	மகிளீர்	மகளீர்
	93	மிலைச்சர்	மிலேச்சர்
110		நொந்து	நேர்ந்து
118		விம்	விம
	118	விம்	விம
		விம்மு	விம்ம
	124	யாமெழிஇ	யாமெழீஇ
125		மயிர	மயிர்
126		தூறுவி	தூவி
180		நொக்கிற்	நோக்கிற்
	216	வேளுதே	வெளுதே
224		கின்[illegible]	கின்ளுன்
231		செவ்[illegible]ய்விளர்த &c	செவ்வாய் விளர்த &c.
,,		திங்கள்வெண்கதிர்கள்	திங்கள் வெண்கதிர்கள்
,,		கண்ணின்புலனுயிற் &c.	கண்வயின் புலனுயிற் &c.
,,		நற்சூற்சலஞ்சலம் &c.	நற்சூற் சலஞ்சலம் &c.
	389	நாயகன்	நாய்கன்